

Το βιβλίο τυπώθηκε και βιβλιοδετήθηκε
στο τυπογραφείο ΑΦΟΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ Ο.Ε.
στις Σέρρες τον Μάρτιο του 2012
με έξοδα του συγγραφέα και δεν διατίθεται στο εμπόριο.

*Φωτ. Εξωφύλλου: Νεοκλασικό Χρήστου Χρηστίδη Ιατρού
(κατεδαφίστηκε το 1981).*

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ
ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ &
Η ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ

*Αφιερώνεται στην πόλη των Σερρών
που τον επόμενο χρόνο 2013
γιορτάζει τα 100 χρόνια
από την απελευθέρωσή της.*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ
ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ &
Η ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ

Σέρρες 2012

Πρόλογος

Στη συγγραφή του βιβλίου αυτού παρακινήθηκα από την ανάγκη να γίνει γνωστό στο ευρύτερο κοινό και όχι μόνο της πόλης μας, η σημασία που έχει η ονοματοθεσία των διαφόρων δρόμων της πόλης μας, ποιοί είναι αυτοί των οποίων τα ονόματα αναφέρονται καθώς και η σημασία των τοποθεσιών και των γεγονότων στα οποία αναφέρονται. Ήταν μια πολύ δύσκολη δουλειά η συγκέντρωση των βιογραφικών, τα ιστορικά γεγονότα κ.λπ. για την οποία χρειάστηκε πολύς χρόνος και μεγάλη προσπάθεια.

Χρειάστηκε να ανατρέξω σε διάφορα λεξικά και βοηθήματα τα οποία αναφέρονται στην βιβλιογραφία που υπάρχει στο τέλος του βιβλίου καθώς και σε πολλές πληροφορίες που πήρα από διάφορους. Στη συγκέντρωση των σχετικών βιογραφικών και στοιχείων με βοήθησαν οι υπάλληλοι του Δήμου Σερρών, η κ. Ελισάβετ Θεοχ. Γουγούσκα, η κ. Μαρία Χρ. Τερμεντζίδου και ο κ. Στέργιος Ν. Πούλιος τους οποίους και ευχαριστώ θερμά δια την προθυμία και τον ζήλο που επέδειξαν και τους πολλούς κόπους που κατέβαλαν δια την ανεύρεση στοιχείων.

Ευχαριστώ επίσης την κ. Γιούλη Σπυρίδου, την γυναίκα μου Άννα και τον γιο μου Χρήστο για την βοήθεια και συμπαράστασή τους.

Η πόλη μας είναι πολύ εκτεταμένη με μεγάλο αριθμό δρόμων γύρω στους 600 και η ονοματοθεσία των περισσότερων έγινε από πολύ παλιά χρόνια και πολλά στοιχεία της δεν υπήρχαν.

Δεν ξέρω ένα πέτυχα του βασικού μου σκοπού πάντως είναι μια προσπάθεια πάνω στην οποία μπορεί να ασχοληθεί κάποιος μελετητής και να συμπληρώσει ή και να διορθώσει τυχόν αβλεψίες μου που θα υπάρχουν λόγω των δυσκολιών που συνάντησα.

Στην αρχή του βιβλίου γράφω λίγα λόγια για την Μεγάλη Ιστορία της πόλης μας καθώς και για το έμβλημα της πόλεως και των διαφόρων μεταλλίων που καθιέρωσε ο Δήμος για την επιβράβευση διαφόρων ατόμων για αξιόλογες πράξεις.

Νικόλαος Χρ. Χρηστίδης

Λίγα λόγια για την ιστορία των Σέρρων

Τα Σέρρας είναι πόλη πανάρχαια. Κτίστηκε από τους Παίονες της Φρυγίας της Μ. Ασίας και τους γείτονες τους Οδόμαντες, που σύμφωνα με τον μοναδικό και ανεπανάληπτο αρχαίο Ιστορικό Ηρόδοτο, μετανάστευσαν προτού να κηρυχτεί ο Τρωικός πόλεμος το 480 π.Χ., για αυτό και την ονόμασε από τους Παίονες κατοίκους, Σίρις ή Παιονική. Ο Φίλιππος με τους κατοίκους της, τους Μακεδόνες και τους Πελασγούς ίδρυσε το μέγα Μακεδονικό Κράτος.

Το 168 π.Χ. ο Ρωμαίος: Ύπατος Παύλος Αιμίλιος νίκησε τον βασιλέα των Μακεδόνων Περσέα και διαίρεσε το κράτος σε τέσσερες επαρχίες και τα Σέρρας τα ονόμασε “Μακεδόνων Πρώτη” με δικό της νόμισμα.

Κατά τον 6ον μ.Χ. αιώνα τα Σέρρας απετέλεσαν μια από τις ξακουστές “πόλεις του Ιλλυρικού θέματος” του Βυζαντινού Κράτους.

Από τα 800 μ.Χ. τα Σέρρας βρίσκονται στην πλήρη ακμή τους και την μεγάλη τους αίγλη.

Ο Αυτοκράτορας Νικηφόρος την ανακαίνισε και την έκαμε πραγματικό προμαχώνα στις από βορρά Σλαβικές επιδρομές.

Το 1204 με τον Φράγκικο κατακλυσμό τα Σέρρας πέφτουν στα χέρια του Βονιφάτιου του Μομφερατικού.

Το 1206 πέφτουν στα χέρια του Βούλγαρου Ιωαννίτση του Σκυλογιάννη που τα μετέβαλε ολοκληρωτικά σε ερείπια και το 1208 ξαναπέφτουν πάλι στην Φράγκικη εξουσία.

Το 1224 ο Θεόδωρος Άγγελος Κομνηνός Δεσπότης της Ηπείρου τα κατέλαβε και έκτισε τον κερώνυμο ναό των Αγίων Θεοδώρων.

Το 1230 τα Σέρρας ξαναπέφτουν πάλι στην Βουλγαρική εξουσία του ηγεμόνα Ασάν, από τον ανήλικο γιο του οποίου την παρέλαβε ο Αυτοκράτορας

της Νίκαιας το 1245. Ο ηγεμόνας της Σερβίας Στέφανος Δουσσάν επωφελήθηκε την διχόνοια των διαδόχων του Αυτοκράτορος του Βυζάντιου Κατακουζηνού και το 1346 κατέκτησε την πόλη και παρέμεινε σ' αυτή μέχρι το 1371 όποτε και περιήλθε στην κηδεμονία του Δεσπότη της Θεσσαλονίκης Εμμανουήλ Παλαιολόγου μέχρι την 19 Σεπτεμβρίου 1383 όποτε και υποτάχθηκε στους Τούρκους και έζησε κάτω από τον βαρύ ζυγό της, μέχρι το 1912 που καταλήφθηκε από τους Βουλγάρους και απελευθερώθηκε από τον Ελληνικό Στρατό στις 29 Ιουνίου 1913 και συγκεκριμένα από την 7η Μεραρχία με Διοικητή τον Συνταγματάρχη Ναπολέοντα Σωτήλη.

Είναι ίσως η μοναδική πόλις στην υφήλιο που δέχθηκε πάντα κατακτητικές περιπέτειες και πολεμικές καταιγίδες, μα και που πάντα αναγεννήθηκε και γινόταν διαρκώς ωραιότερη από πρώτα, σαν τον ιστορικό φοίνικα που αναγεννιούνται από την στάχτη του.

Τα Σέρρας εκτός από τις μεγάλες περιπέτειες και τις διώξεις που υπέστησαν κατά το διάστημα αιώνων δουλείας είχαν και τον τρομερότερο εχθρό τις συχνότατες πυρκαγιές.

Το 1206 κάηκαν από τον Ιωαννίτση. Στη συνέχεια κάηκαν εκ νέου το 1571, το 1637 και το 1714 κάηκαν κατ' επανάληψη καθώς και το 1849 και με την πυρκαγιά του 1913 που έβαλαν οι Βούλγαροι φεύγοντας από την πόλη και καταστράφηκαν ολοσχερώς.

Η Ακρόπολις Τουρκιστί-Κουλάς δεσπόζει της πόλεως με τα τείχη και τους πύργους της και στεφανώνει σαν διαμαντόπετρα δαχτυλιδιού το ένδοξο παρελθόν της.

Ήταν πρώτη στο εμπόριο, πηγή του καπνού και του βαμβακιού και την κατέκλυζαν Αυστριακοί, Τούρκοι και Εμίραι έμποροι.

Στα γράμματα ήταν πάντα πρώτη, ήταν κέντρο εκπαίδευσης και αποστολής των δασκάλων του γένους εσωτερικού και εξωτερικού.

Ο ιστορικός Τούρκος Χατζή-Κάλφας τα ονομάζει πόλη των Σοφών και ο Χατζηδάκης "Αθήνα του Βορρά" για την καλλιέργεια των γραμμάτων και την λατρεία των μουσών.

Είχε στην αρχή Σχολή ιερωμένων με χρυσόβουλο του Μαυροκορδάτου, το 1885. Αλληλοδιδασκτική σχολή, το 1870 τον Φιλεκπαιδευτικό Σύλλογο "Μακεδονικός" με πανελλήνια φήμη, εθνικό σωματείο. Και ακολουθούν στη συνέχεια οι σχολές Δημητρίου Μαρούλη με ημιγυμνάσιο και Διδασκαλείο, η Σχολή Δέλιου με 1770 μαθητές, η σχολή Φυλακτού, η Σχολή Κοριτσιών, ενοριακά Σχολεία, εξατάξια αστική Σχολή, κεντρικό Νηπιαγωγείο, Ανώτατο Παρθενιαγωγείο "η Γρηγοριάς" του μεγάλου ευεργέτου Γρηγορίου Ρακιτζή και

Εθνικό Γυμναστήριο. Στις Σχολές αυτές δίδαξαν αξιόλογοι δάσκαλοι.

Όλοι αυτοί οι ενθουσιώδεις και ακούραστοι δάσκαλοι, παιδαγωγοί, άοκνοι κήρυκες της εθνικής ιδέας, με την φωτισμένη τους κοινωνική και φιλανθρωπική δράση, υπήρξαν πρότυπα στους μαθητές τους, (πάνω από 2500) τα νάματα τότε της κλασσικής και ελληνοπρεπούς σοφίας που και αυτοί με τη σειρά τους μεταλαμπάδευσαν τα φώτα της παιδείας στα πέρατα του κόσμου και σε κάθε γωνιά του ελεύθερου και υποδουλωμένου Ελληνισμού. Στην συνέχεια δίδαξαν στα ίδια τα σχολεία σοφοί καθηγητές ο Ε. Στρατής, ο Ι. Τικόπουλος, ο Γ. Τσαλόπουλος και Γυμνασιάρχες περιωπής, Μισυρλής, Γεωργούλης, Ευθαλία Αδάμ, Άννα Τριανταφυλλίδου, ο Λεωνίδας Παπαπαύλου (ο οποίος μαζί με άλλους πρόκριτους εκτελέστηκε το 1917 από τους Βουλγάρους) που συνέχισαν την ιστορική πορεία της πόλης στη λεωφόρο της εκπαίδευσης στο πρώτο μισό του περασμένου μας αιώνα.

Ποτέ οι Σερραίοι δεν παρέλειψαν ευκαιρίες και πάντα συμμετείχαν σε όλες τις προσπάθειες του Έθνους δια την αποτίναξη του ζυγού της δουλείας. Αιχμαλωσίες, διώξεις, αρπαγές και θάνατοι των προκρίτων, εξανδραποδισμοί, εξισλαμισμοί και εμπρησμοί ήσαν οι ελαφρότερες τιμωρίες κάθε εξέγερσης. Η ζωή, η τιμή και η περιουσία ανήκαν στην δικαιοδοσία και την αυθαίρετη θέληση του δυνάστου που τους ηττημένους χαρακτήριζε πράγματα και δούλους.

Θλιβερότερο από όλα τα δεινά το παιδομάζωμα, το Γεννιτσαρωμάζωμα, που ανέτρεφε τους φονιάδες και τυράννους των ομοεθνών τους.

Μα στα πέριξ των Σερρών ποτέ δεν έπαυσε να ακούγεται η κλαγγή των όπλων. Και με το εγερτήριο σάλπισμα κάθε κλαρί και φλάμπουρο κάθε κλαδί και κλέφτης που καλούσε τον ραγιά στην αποτίναξη του ζυγού της δουλείας, πρώτη η πόλη των Σερρών έδωσε το παρόν με τα ηρωικά παιδιά της. Τον Αρχιστράτηγο των Μακεδονικών δυνάμεων Εμμανουήλ Παπά, τον Νικοτσάρα, τον Καπετάν Μητρούση, τον Στέργιο Βλάχμπεη, τον Τζαβέλα και πολλούς άλλους.

Στις 3 Μαΐου 1870 ιδρύθηκε στα Σέρρας ο “Μακεδονικός Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος” του οποίου η εν γένει δράση του ήταν μεγάλη και εθνοφελής.

Την ίδια εποχή έγινε στην πόλη μας Γυμναστήριο και συγκροτήθηκε ο “Γυμναστικός Σύλλογος”.

Το 1879 ιδρύθηκε η “Φιλόμουσος Αδελφότης ΟΥΡΑΝΙΑ” η οποία διέθετε ιδιόκτητο τυπογραφείο πολύτιμο εθνικό θησαυρό για την εποχή εκείνη.

Το 1890 ιδρύθηκε η Αδελφότης Καμενικίων “Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ” που σκοπό είχε την ίδρυση Αστικής Σχολής στην Άνω Καμενίκια.

Την εποχή εκείνη στη περιοχή μας βρισκόταν στο ζενίθ η Βουλγαρική προπαγάνδα γύρω από το θέμα της εξαρχίας και για να αποφύγουν αυτή τη προπαγάνδα και να βοηθήσουν τους Σερραίους που τους κακοποιούσαν οι Τούρκοι με την βοήθεια της εκκλησίας δημιουργούνται πολλά ακόμη Σωματεία, κυριότερα των οποίων ήταν η φιλόπτωχος Αδελφότης Κυριών η “ΕΜΜΕΛΕΙΑ” με πρωτοβουλία του Ιεροκήρυκα Ωρολογά το 1895.

Αργότερα ιδρύεται ο Σύλλογος των Δεσποινίδων “ΑΓΑΠΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ”, και τα δύο αυτά Σωματεία ανέπτυξαν έντονη παιδευτική φιλανθρωπική κι εθνική δράση.

Η Φιλόπτωχος Αδελφότης Κυριών η “ΕΜΜΕΛΕΙΑ” και ο Σύλλογος των Δεσποινίδων την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα συνεργάστηκαν με το ελληνικό προξενείο και προσέφεραν σημαντικές υπηρεσίες. Βοηθούσαν τις οικογένειες των Μακεδονομάχων και φρόντιζαν για ρουχισμό και άλλα εφόδια των Μακεδονομάχων και την περίθαλψη αυτών, ακόμη η ΕΜΜΕΛΕΙΑ ίδρυσε την εποχή εκείνη ταπητουργείο στο οποίο δούλευαν 50 άπορες γυναίκες.

Μετά τη λήξη του Β΄ παγκοσμίου πολέμου και την αποχώρηση των Βουλγάρων το 1944 “Η ΕΜΜΕΛΕΙΑ” ίδρυσε μαθητικά συσσίτια στα οποία σιτίζονταν 600 παιδιά καθημερινά και μετά τον εμφύλιο ίδρυσε οικοκυρική σχολή από την οποία αποφοίτησαν 40 κορίτσια, ακόμη στέγασε στις εγκαταστάσεις της την Κρατική Σχολή Κωφαλάλων.

Μετά τον πόλεμο του 1940 ο Σύλλογος των δεσποινίδων διελύθει ενώ η Φιλόπτωχος Αδελφότης Κυριών “Η ΕΜΜΕΛΕΙΑ” εξακολουθεί να υπάρχει και να σημειώνει έντονη κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα.

Τα Σέρρας είναι κοιτίδα του Μακεδονικού Αγώνα. Για να προσφέρουν στον Αγώνα οι Σερραίοι το 1905 δημιουργούν τον ιστορικό όμιλο ΟΡΦΕΑ Σερρών ο οποίος διακρίθηκε διά την καλλιτεχνική και κυρίως Εθνική του δράση.

Ο πραγματικός σκοπός της ιδρύσεώς του ήτο κυρίως εθνικός η δε διδασκαλία της μουσικής, του θεάτρου και του αθλητισμού ήταν πρόσχημα της ίδρυσής του.

Εις τα υπόγεια των γραφείων του Συλλόγου γινόταν συχνά συγκεντρώσεις των μελών του και λαμβάνονταν αποφάσεις διά την όλη πορεία του Μακεδονικού αγώνα.

Ήτο το καταφύγιο και ο εφοδιασμός των Μακεδονομάχων κάτω από την Μουσικογυμναστική επιφανειακή αποστολή του. Σήμερα ο ιστορικός Όμιλος “ΟΡΦΕΑΣ” συνεχίζει τη μεγάλη παράδοσή του στη μουσική και το θέατρο και πρωτοστατεί πάντοτε εις τις καλλιτεχνικές και μουσικές εκδηλώσεις της.

Στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο στις 13 Μαΐου 1916 τα Σέρρας και πάλι καταλαμβάνονται από την 7η βουλγαρική Μεραρχία υπό τον στρατηγό Ρούσσεφ, ως σύμμαχοι της Γερμανίας. Είναι μια πολύ άσχημη βουλγαρική κατοχή κατά την οποία οι κάτοικοι της υπέστησαν πολλές διώξεις από τους Βουλγάρους.

Υπέστησαν διώξεις, βασανισμούς, βιασμούς, αρπαγή των περιουσιών των, φυλακίσεις και σκοτωμούς. Χιλιάδες άνδρες και νέα παιδιά τους συνέλαβαν και τους οδήγησαν ως όμηρους στην Βουλγαρία (Ντουρντουβάκια) και εκεί κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες και διάφορους εξευτελισμούς και ξυλοδαρμούς εργαζόταν στην κατασκευή συνήθως δρόμων και από τις κακουχίες πολλοί πέθαιναν.

Λίγο πριν εγκαταλείψουν την πόλη οι Βούλγαροι το 1918 νικημένοι μετά τις Νικηφόρες μάχες του Ελληνικού Στρατού στο Σκρά, το Πολύκαστρο κλπ. συνέλαβαν διάφορους προκρίτους τους οποίους φυλάκισαν, βασάνισαν και τελικά φεύγοντας, τους πήραν μαζί τους και βρέθηκαν σφαγιασμένοι στο δρόμο προς την Βουλγαρία έξω από το χωριό Λιβούνοβο.

Κατά τον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο και μετά την κατάληψη της Ελλάδας από τα Γερμανικά Στρατεύματα τον Απρίλιο του 1941 και πάλι τα Σέρρας τέθηκαν υπό την κατοχή των Βουλγάρων και κατά τη νέα αυτή κατοχή και πάλι οι κάτοικοι της υπέστησαν τα πάνδεινα, ανηρπάγησαν περιουσίες. Πολλούς σκότωσαν, φυλάκισαν και βασάνισαν, πολλούς εξεδίωξαν και πολλούς ανάγκασαν να φύγουν πέρα του Στρυμόνος.

Με την λήξη του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου εγκατέλειψαν την πόλη και πάλι με πολλές καταστροφές (το Φθινόπωρο του 1944).

Τα Σέρρας είναι σήμερα μια ακμάζουσα πόλη με μεγάλη πνευματική, καλλιτεχνική και πολιτιστική κίνηση.

Αξιοθέατα της πόλης μας είναι: Η Ακρόπολης –Κουλάς- όπου βρίσκονται τα παλιά τείχη της πόλης και ο ιστορικός επιβλητικός πύργος του Βασιλέως, ο οποίος είχε διπλό προορισμό, αφενός μεν προστάτευε την εκεί πλησίον ευρισκόμενη πύλη, εφ' ετέρου δε αποτελούσε το τελευταίο στήριγμα αμύνης στην περίπτωση που ο εχθρός θα καταλάμβανε την υπόλοιπη ακρόπολη.

Εις την Β.Α. πλευρά ευρίσκεται ο ιστορικός Ναός του Αγίου Νικολάου ο οποίος καταστράφηκε και ξαναχτίστηκε εκ νέου.

Ο Καθεδρικός Ναός των Αγίων Θεοδώρων, παλαιά Μητρόπολις, κτίστηκε το 1224 μ.Χ. από τον Δεσπότη της Ηπείρου Θεόδωρο Αγγέλου Κομνηνού εις ανάμνηση της μεγάλης νίκης του κατά των Φράγκων. Ο Ναός των Αγίων Θεοδώρων είναι γνωστός δια τα περίφημα ψηφιδωτά του από τα οποία διασώθηκε μόνον ένα από την πυρκαγιά του 1913, στο οποίο απεικονίζεται ο

Απόστολος Ανδρέας και διακρίνονται τα χέρια μόνον του Αποστόλου Λουκά και το οποίο σήμερα φυλάγεται στο Μουσείο της πόλεως μας. Ο Ναός καταστράφηκε ολοσχερώς με την πυρκαγιά του 1913, προ ολίγων δε ετών εγένετο η αναστήλωσή του από την αρχαιολογική υπηρεσία και σήμερα λειτουργεί ως προσκληνηματικός ναός.

Το παλαιό ναΐδριο του Αγίου Γεωργίου του Κρυονερίτη με σπάνιες παλαιές τοιχογραφίες.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο το οποίο προσωρινά στεγάζεται στο Μπεζεστένι που βρίσκεται στην κεντρική πλατεία της πόλεως. Σε αυτό έχουν συγκεντρωθεί όλα τα αρχαιολογικά ευρήματα της περιοχής μας και τα οποία αντιπροσωπεύουν τον τόπο μας σε όλες τις φάσεις της ιστορίας. Εκτίθενται πολλά επιτύμβια ανάγλυφα, ψηφίσματα, τμήματα σαρκοφάγων, αναθηματικά ανάγλυφα, κεφαλές αγαλμάτων, μαρμάρيني βωμοί, μαρμάρινες λεοντοκεφαλές και άλλα. Επίσης εκεί φυλάγεται και το περίφημο ψηφιδωτό που διασώθηκε από την παλαιά Μητρόπολη των Σερρών, η εικόνα του Αγίου Ανδρέα.

Το λαογραφικό μουσείο Σαρακατσάνων λειτουργεί από το 1979 και στεγάζεται σε ιδιόκτητο κτίριο στην οδό Κωνσταντινουπόλεως 57. Για την δημιουργία του Μουσείου αυτού συνέβαλαν όλοι οι Σαρακατσάνοι της Ελλάδος που πρόσφεραν ότι είχε ο καθένας. Στα εκθέματα του Μουσείου αυτού περιλαμβάνονται, η καλύβα του τσομπάνου σε πλήρη αναπαράσταση της διαρρύθμισης και της λειτουργικότητας ενός Σαρακατσάνικου καλυβιού, Σαρακατσάνικες φορεσιές όλων των περιοχών της Ελλάδος, παιδικές Σαρακατσάνικες φορεσιές και παιδικά παιχνίδια, αναπαράσταση Σαρακατσάνικου γάμου, Σαρακατσάνικες βελέντζες, ποδιές, κάλτσες, φούστες και τσαμαντάνια και πολλά άλλα εκθέματα από την Σαρακατσάνικη ζωή.

Το λαογραφικό Μουσείο του Συλλόγου Βλάχων Ν. Σερρών «Γεωργάκης Ολύμπιος», λειτουργεί τα τελευταία χρόνια σε ιδιόκτητο κτίριο επί της οδού Καραϊσκάκη 2. Στα πολλά του εκθέματα περιλαμβάνονται βλάχικες στολές όλων των περιοχών της Ελλάδας, αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι Βλάχοι στα Τσελιγκάτα στην καθημερινή τους ζωή, βελέντζες, κιλίμια, παλιές φωτογραφίες από τη ζωή τους και πολλά άλλα.

Το εκκλησιαστικό κειμηλαρχείο «ΨΥΧΗΣ ΑΚΟΣ» λειτουργεί από το 2008 σε ιδιόκτητο κτίριο επί της οδού Λεωνίδα Παπαπαύλου 48 με πλούσια εκκλησιαστικά εκθέματα, σπάνιες εικόνες μεγάλης αξίας, ιερατικές στολές, διάφορα λειτουργικά σκεύη, ευαγγέλια μεγάλης αξίας, χρυσοκέντητα επιμάνικα, ορισμένα χρονολογούμενα από τον 18ο αιώνα και πολλά άλλα.

Λειτουργεί ακόμα Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη.

Το Μαξίμειο Πνευματικό Κέντρο, δημιούργημα του αιιδίμου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης Κυρού Μαξίμου Ξύδα, πολλά πολιτιστικά και καλλιτεχνικά Σωματεία μεταξύ των οποίων το Λύκειο των Ελληνίδων με αξιόλογη δραστηριότητα και μεγάλη συλλογή στολών όλων των περιοχών των Σερρών, Σύλλογοι Ποντίων, Μικρασιατών, Βλάχων Σαρακατσαναίων, πολλά άλλα αθλητικά Σωματεία κλπ..

Αξιόλογα μνημεία είναι ακόμη το Μπεζεστένι το οποίο είναι κτίσμα του 16ου και 17ου αιώνα, είναι ένα μεγάλο ορθογώνιο κτίριο το οποίο καλύπτεται με έξι τρούλους σφαιρικούς θόλους, οι οποίοι στηρίζονται εσωτερικά με τη βοήθεια τεθλασμένων τόξων αφ' ενός μεν σε δύο μεγάλες τετράγωνες κολώνες αφ' ετέρου δε στα εξωτερικά τοιχώματα. Το όνομα του Μπεζεστένι που είναι λέξη Αραβοπερσική σημαίνει αγορά υφασμάτων, είναι δε ένα εκ των δύο που σώζονται στην Ελλάδα (το δεύτερο είναι στη Θεσσαλονίκη).

Το τέμενος του Αχμέτ Πασά το οποίο βρίσκεται εις την έξοδο της πόλεως (προς Δράμα), σύμφωνα με υπάρχουσα επιγραφή κτίσθηκε το 1492 υπό του Μεχμέτ Μπέη, υιού του Σελίμ Α'. Το τέμενος αυτό για την κομψότητά του και τη ρυθμική αυτού ομοιότητα προς τους χριστιανικούς ναούς ονομάστηκε υπό των Σερραίων "Αγία Σοφία" υπάρχει δε παράδοσις ότι το τέμενος αυτό ήταν άλλοτε χριστιανικός Ναός.

Το Ζιντζιρλή Τζαμί παρουσιάζει αξιόλογο ενδιαφέρον διότι φέρνει φανερά την επίδραση της βυζαντινής αρχιτεκτονικής. Εις το τζαμί σώζεται ωραιότατος καλλιμάρμαρος άμβωνας ο οποίος παρουσιάζει μεγάλες αναλογίες και ομοιότητες με παλαιοχριστιανικούς άμβωνες των βυζαντινών ναών.

Στην άκρη της πόλεώς μας ευρίσκεται ο Άγιος Ιωάννης μια τοποθεσία με γάργαρα νερά και βαθύσκια πλατάνια, ωραία γραφικά καφεενεδάκια που μπορεί κανείς να περάσει ευχάριστα την ημέρα του.

Στην καρδιά σχεδόν της πόλεως είναι και η κοιλάδα των Αγίων Αναργύρων με χιλιάδες στρέμματα που αξιοποιήθηκε τα τελευταία χρόνια. Εκεί βρίσκεται το κλειστό κολυμβητήριο, το κλειστό γυμναστήριο, τερέν τένις, γήπεδα μπάσκετ και όμορφα κεντράκια που συγκεντρώνουν πολύ κόσμο και ιδίως τους νέους μας.

Σε απόσταση 10 χιλιομέτρων μπορεί κανείς να επισκεφτεί την Ιστορική Μονή Τιμίου Προδρόμου που κτίσθηκε στα 1270 επί Αυτοκράτορος Μιχαήλ Παλαιολόγου. Ο Κεντρικός ναός χτίσθηκε στα 1300 και είναι τοιχογραφημένος με παλιές τοιχογραφίες του περίφημου ζωγράφου Πανσελήνου. Εις τον ναόν υπάρχουν και οι τάφοι των κτητόρων της Μονής Ιωαννικίου και Ιωακείμ καθώς και ο τάφος του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου του Σχο-

λαρίου.

Ακόμη αξίζει να επισκεφτεί κανείς και το μαγευτικό δάσος Λαϊλιά που βρίσκεται σε απόσταση 25 χιλιομέτρων και στο οποίο έχει δημιουργηθεί από τον Ε.Ο.Σ. Σερρών ένα σύγχρονο Χιονοδρομικό Κέντρο με αναβατήρα, χιονοδρομικές πίστες, Ορειβατικό Καταφύγιο και ένα υπέρ σύγχρονο χιονοδρομικό Περίπτερο – ΣΑΛΕ.

Επίσης σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από την πόλη μπορεί κανείς να επισκεφτεί τον Υγροβιότοπο της λίμνης Κερκίνης που είναι ένα από τα ομορφότερα μέρη της Ελλάδας και από τα 3-4 καλύτερα σημεία της Ευρώπης για παρατήρηση πουλιών. Είναι φημισμένος για την πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Πολλά σπάνια και προστατευόμενα από διεθνείς συνθήκες είδη πουλιών, παραποτάμια δάση, νούφαρα που επιπλέουν σε έκταση χιλιάδων στρεμμάτων και ένας καταπληκτικής ομορφιάς ορίζοντας από ορεινά συγκροτήματα του Μπέλλες και των Κρουσίων χαρίζουν στον τόπο μια ανυπέβλητη γοητεία.

Μπορεί ακόμη κανείς να επισκεφτεί σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων ένα από τα ωραιότερα σπήλαια της Ελλάδας, το σπήλαιο της Αλιστράτης, το οποίο έως και σήμερα έχει επιφάνεια 25.000 τ.μ., είναι σχεδόν επίπεδο με πλούσιο σε σταλακτίτες εντυπωσιακούς σε σχήματα εκκεντρίτες και ελικτίτες και ένα μοναδικό σε πυκνότητα δάσος από σταλαγμίτες ύψους 10 μέτρων και πλάτους 7 μέτρων. Μέσα στο σπήλαιο ζουν διάφοροι σπηλαιόβιοι οργανισμοί, όπως Δολικόποδα, Μυριόποδα και ελάχιστες Νυχτερίδες.

Ακόμη θα μπορούσε κανείς να επισκεφτεί τα οχυρά του Ρούπελ και Ιστίμπεη στα οποία στις 6 Απριλίου 1947 οι ορδές των Γερμανικών Στρατευμάτων προσπάθησαν να τα καταλάβουν με συνεχείς επιθέσεις των, αλλά η αντίσταση των υπερασπιστών ήταν τοιαύτη που έφερε μεγάλες απώλειες και που όταν πια ήταν μάταιος ο αγώνας των λόγω εισβολής των γερμανικών Στρατευμάτων από άλλα σημεία στον Ελλαδικό χώρο αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Εις τους γενναίους υπερασπιστές τους οι Γερμανοί απέδωσαν τιμές, κατά την αποχώρησή τους από τα οχυρά. Σήμερα οι στοές και οι άλλοι χώροι των οχυρών είναι επισκέψιμοι και αξιωματικοί εξιστορούν στους επισκέπτες την ιστορία της αντίστασης των μαχητών των οχυρών.

Αυτή είναι με πάρα πολύ λίγα λόγια η μεγάλη ιστορία αλλά και το μεγαλείο της Ακριτικής Ιστορικής Μαρτυρικής και αιματοβαμμένης Σερραϊκής γης, της Αθήνας του Ελληνικού Βορρά.

Εμβλημα της πόλης

Ωs έμβλημα της πόλης των Σερρών έχει καθιερωθεί ο θεός Στρυμών. Όπως αυτός απεικονίζεται σε χάλκινο νόμισμα της Αμφιπόλεως και αυτό για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμό. 913/1995 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Σερρών.1

Η σχετική απόφαση για την καθιέρωση του εμβλήματος αυτού πάρθηκε ύστερα από σχετική πρόταση του Δημοτικού Σύμβουλου του Δήμου Σερρών κ. Αντωνίου Αναστασιάδη, ο οποίος έκαμε και την σχετική μελέτη και επιστημονική τεκμηρίωση του σήματος, ενώ την εικαστική σύνθεση και ψηφιακή σχεδίαση έγινε από τον ζωγράφο κ. Χριστόφορο Μελλίδη, όπως αναφέρεται στην σχετική πρόταση του κ. Αναστασιάδη. Στην ίδια απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αναφέρονται και τα καθιερωθέντα μετάλλια της πόλεως για την επιβράβευση ατόμων για αξιόλογες πράξεις.

Επισυνάπτω την σχετική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου προς πλήρη ενημέρωση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Αριθμ. Συνεδρ(ασης): 15/7-9-1995

Αριθμ. Απόφασης : 913 /1995

ΘΕΜΑ: Έγκριση του πρακτικού της επιτροπής για την καθιέρωση συμβλήματος και μεταρρίτων πόλεως.

Στις Σέρρες και στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα στις 7 του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1995, ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 08.30 μ.μ. συνεδράσε το Δημοτικό Συμβούλιο Σερρών ύστερα από την αριθμ. 15/4-9-1995 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου που επιδόθηκε σε όλους τους Δημοτικούς Συμβούλους, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 81, 94 και 95 του Π.Δ/τος 323/1989.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει η νόμιμη απαρτία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 παρ. 2 του Π.Δ/τος 323/89 δεδομένου ότι σε σύνολο 25 Δημοτικών Συμβούλων παρόντες ήταν 25, δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

1) Χ'Η(ας Αλέξανδρος (Πρόεδρος Δ.Σ.)	14) Κοβαούσση Δέσποινα
2) Κουμπαρούδης Ιωάννης (Αντιπρόεδρος Δ.Σ.)	15) Μητριάγκας Ζήσης
3) Κασάτης Φ(ίλιππος (Γραμματέας Δ.Σ.)	16) Μπάρκας Αθανάσιος
4) Βαβαρέκας Ιωάννης	17) Νικτοπάτης Αντώνιος
5) Αγοραστός Βασίλειος	18) Περδ(κης Ζήσης
6) Αναστασιάδης Αντώνιος	19) Πισάκας Βασίλειος
7) Αγγελίδης Πέτρος	20) Σανταρινέλος Ευάγγελος
8) Γεωργούδης Γεώργιος	21) Σαουρίδης Στυλιανός
9) Γκότσης Η(ας	22) Σπυρόπουλος Γεώργιος
10) Ζαπίρα Μα(ρη	23) Στάγκος Κων/νος
11) Ζάγκαλης Ιωάννης	24) Σωτηριάδης Δημήτριος
12) Καδής Νικόλαος	25) Χαλκιάουδης Λεωνίδας
13) Κατιρτζόγλου Νικόλαος	

ΑΠΟΝΤΕΣ:

Κανείς

Από τους Παρέδρους των συνοικισμών ήταν ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

- 1) Κάτης Δημήτριος (Συν/σμού Αγ. Ιωάννη)
- 2) Σταΐδας Σμεών (Συν/σμού Ξηροτόπου)

ΑΠΟΝΤΕΣ: Κανείς.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κήρυξε την έναρξη του Δημοτικού Συμβουλίου στην οποία ήταν παρών ο Δήμαρχος κ. Ιωάννης Βλάχος, που κλήθηκε σύμφωνα με την παρ. 4 του αρ. 95 του Π.Δ/τος 323/89

Το Δημοτικό Συμβούλιο στην παραπάνω συνεδρίασή του, στο 20ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, ύστερα από το από 17-8-1995 πρακτικό της επιτροπής καθιέρωσης εμβλήματος και μεταλλίων της πόλεως, που έχει ως εξής:

« Στις Σέρρες και στο Δημοτικό Κατάστημα (γραφείο 3), κατόπιν της αριθμ. 19.334/9-8-1995 προσκλήσεως του Δημάρχου, συνήχθη σε σύσκεψη η επιτροπή που ορίσθηκε με την αριθμ. 719/1995 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου προκειμένου να εισάγει προς τούτο, την πρότασή του για την καθιέρωση του εμβλήματος της πόλεως και των μεταλλίων της.

Η Επιτροπή, απαρτιζόμενη από τους κ.κ. Ιωάννη Κομπαρούδη, αντιπρόεδρου του Δ.Σ. και τους κ.κ. Αντώνιο Αναστασιάδη και Βασίλειο Πισάκα, Δημοτικούς Συμβούλους, ύστερα από σχετική έρευνα και μελέτη και έχοντας υπόψη και την σχετική επί του θέματος εισήγηση του Δ/ντή του Δήμου κ. Τριαντάφυλλου Υψηλάντη.

ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ

1ον) Να καθιερωθεί ως έμβλημα της πόλεως ο θεός Στρυμών ως αυτός εξεικονίζεται σε χάλκινο νόμισμα της Αμφιπόλεως και τούτο γιατί: Ο Στρυμόνας είναι από τους πιο γνωστούς ποταμούς του κόσμου και αναφέρεται ως ποτάμιος θεός, συνδέεται με την Ελληνική Μυθολογία και τη Σερραϊκή Ιστορία σ' όλους τους αιώνες. Κατά τη Βυζαντινή Περίοδο υπήρχε και Νομός (θέμα) με την επωνυμία Στρυμόνας και πρωτεύουσα τις Σέρρες.

Ο θεός Στρυμών αναφέρεται στη θεογονία του Ησιόδου 364-366, ως υιός του Τιτάνα Θεαυού, που παντρεύτηκε την αδελφή του Τηθύα, με την οποία απέκτησε τρεις χιλιόδες γιούς, "τα βουερά ποτάμια".

Κατά μία άρρητη παράδοση (Ψευδοηρόδοτος, Περὶ Ποταμών), ο Στρυμόνας ήταν γιός του Άρη και της Ηΐκης. Μόλις δε έμαθε το θάνατο του γιού του Ρήσου, από τη μεγάλη λύπη έπεσε στον ποταμό Παλαιστινίο και πνίχτηκε. Υστερα απ' αυτό το ποτάμι εκείνο ονομάστηκε Στρυμόνας.

Κατά τον Ευριπίδη και τον Απολλοδώρο το Ρήσο (Βασιλέα των Θρακών και των Ηϊωνέων), τον γέννησε το Στρυμόνας με τη μούσα Ευτέρπη. Κατά τον Μαρσύα, ο Στρυμόνας γέννησε το Ρήσο μαζί με τη μούσα Κλειώ, τέλος σύμφωνα μ' άρρητες παραδόσεις, τον έκανε με την Τερψιχόρη ή την Καλλιόπη.

2ον) Ως τιμητική ένδειξη και ηθική αμοιβή για τη δράση γενναίως κάποιου ατόμου ή για ορισμένη πράξη ή επίδοση την καθιέρωση μεταλλίων κατ' την ακόλουθη διάκριση:

1) Το χρυσό κλειδί της πόλεως, το οποίο να απονέμεται αδιακρίτως σε πολιτικούς, ημεδαπούς και αλλοδαπούς, οι οποίοι με την προσωπική τους ικανότητα και συμβολή συντέλεσαν ή θα συντελέσουν στην ευτυχία και τη δόξα της πόλεως.

2) Το μετάλλιο της πόλεως, στο οποίο θα απεικονίζεται η μορφή του Εμμανουήλ Παπά, Αρχιστρατήγου των Μακεδονικών Δυνάμεων κατά την επανάσταση του 1821 και να απονέμεται αδιακρίτως

σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, οι οποίοι με την προσωπική τους ικανότητα και συμβολή συνετέλεσαν ή συντελούν στην καθ' οιονδήποτε τρόπον ανάπτυξη της.

3) Το μετάλλιο Αγίων Θεοδώρων, στο οποίο θα απεικονίζονται οι Άγιοι Θεόδωροι οι οποίοι βαπτρεύτηκαν πάντα στα Σέρρας ως άγιοι προστάτες και σωτήρες της. Το μετάλλιο να απονέμεται στους αριστείς των Γραμμάτων και Καλών Τεχνών που κατάγονται από τα Σέρρας ή διαμένουν σ' αυτά και την Παμπρύνουν με το έργο και την παρουσία τους.

4) Το μετάλλιο του Λέοντος της Αμφιπόλης, στο οποίο θα απεικονίζεται ο Λέων της Αμφιπόλης και να απονέμεται στους αριστείς του αθλητισμού που καθλούνται στην πόλη ή σε Σερραίους αθλητές με μεγάλες διακρίσεις. Και,

3ον) Τα σχέδια να φιλολογηθούν από δόκιμο Σερραίο ζωγράφο και να τεθούν υπόψη του Δημοτικού Συμβουλίου προς τελική έγκριση.

και σχετική συζήτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Εγκρίνει το πρακτικό της Επιτροπής για την καθιέρωση εμβλήματος και μεταλλίων πόλης και καθιερώνει:

1ον) Ως έμβλημα της πόλης τον θεό Στρυμών ως αυτός εξεικονίζεται σε χάλκινο νόμισμα της Αμφιπόλης και τούτο γιατί: Ο Στρυμόνας είναι από τους πιο γνωστούς ποταμούς του κόσμου και αναφέρεται ως ποτάμιος θεός, συνδέεται με την Ελληνική Μυθολογία και τη Σερραϊκή Ιστορία σ' όλους τους αιώνες.

Κατά τη Βυζαντινή Περίοδο υπήρχε και Νομός (έμα), με την επωνυμία Στρυμόνας και πρωτεύουσα τις Σέρρες.

Ο θεός Στρυμών αναφέρεται στη θεογονία του Ησιόδου 364-366, ως υιός του τιτάνα Ωκεανού, που παντρεύτηκε την αδελφή του Τηθύα, με την οποία απέκτησε τρεις χιλιάδες γιούς, "τα βουερά ποτάμια".

Κατά μία άλλη παράδοση (Ψευδοηρόδοτος, Περί Ποταμών), ο Στρυμόνας ήταν γιός του Άρη και της Ηλικής. Μόλις δε έμαθε το θάνατο του γιού του Ρήσου, από τη μεγάλη λύπη έπεσε στον ποταμό Παλαιστίνο και πνίχτηκε. Υστερα απ' αυτό το ποτάμι έκεινο ονομάστηκε Στρυμόνας.

Κατά τον Ευριπίδη και τον Απολλώνιο τον Ρήσο (Βασιλέα των Θρακών και των Ηλιώνων), τον γέννησε το Στρυμόνας με τη μούσα Ευτέρπη. Κατά τον Μαρσύα, ο Στρυμόνας γέννησε το Ρήσο μαζί με τη μούσα Κλειώ, τέρας σύμφωνα μ' άλλες παραδόσεις, τον έκανε με την Τερψιχόρη ή την Καλλιόπη.

2ον) Ως τιμητική ένδειξη και ηθική αμοιβή για τη δράση γενικώς κάποιου ατόμου ή για ορισμένη πράξη ή επίδοση την καθιέρωση μεταλλίων κατ' την ακόλουθη διάκριση:

1) Το χρυσό κλειδί της πόλης, το οποίο να απονέμεται διακρίτως σε πολιτικούς, ημεδαπούς και αλλοδαπούς, οι οποίοι με την προσωπική τους ικανότητα και συμβολή συνετέλεσαν ή θα συντελέσουν στην ευτυχία και τη δόξα της πόλης.

- 2) Το μετάλλιο της πόλεως, στο οποίο θα απεικονίζεται η μορφή του Εμμανουήλ Παπά, Αρχιστρατήγου των Μακεδονικών δυνάμεων κατά την επανάσταση του 1821 και να απονέμεται αδιακρίτως σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, οι οποίοι με την προσωπική τους ικανότητα και συμβολική συνεισέφεραν ή συντελούν στην καθ' οιονδήποτε τρόπον ανάπτυξη της.
- 3) Το μετάλλιο Αγίων Θεοδώρων, στο οποίο θα απεικονίζονται οι Άγιοι Θεόδωροι οι οποίοι ήαυτεύτηκαν πάντα στα Σέρρες ως άγιοι προστάτες και σωτήρες της. Το μετάλλιο να απονέμεται στους αριστείς των Γραμμάτων και Καλών Τεχνών που κατάγονται από τα Σέρρες ή διαμένουν σ' αυτά και την διατηρούν με το έργο και την παρουσία τους.
- 4) Το μετάλλιο του Λέοντος της Αμφίπολης, στο οποίο θα απεικονίζεται ο Λέων της Αμφίπολης και να απονέμεται στους αριστείς του αθλητισμού που καθλούνται στην πόλη ή σε Σερραίους αθλητές με μεγάλες διακρίσεις. Καί,
- 3ον) Τα σχέδια να φιλοτεχνηθούν από δάκιμο Σερραίο Ζωγράφο και να τεθούν υπόψη του Δημοτικού Συμβουλίου προς τελική έγκριση.

Αναθέτει στον κ. δήμαρχο τις παραπάνω ενέργειες.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Τα Μέλη του Δ.Σ.

Σέρρες 25 - 9 - 1995

Πιστό Αντίγραφο

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

Μ. Ε. Δ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΘΗΝΑ

Ονομασίες των οδών της πόλης των Σερραίων

3^ο ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ονομάστηκε 3^ο Ιππικού Συντάγματος διότι είναι ο δρόμος ο οποίος καταλήγει στο στρατόπεδο που για πολλά χρόνια ήταν στρατοπεδευμένο το 3ο Ιππικό Σύνταγμα στην πόλη μας. Τα στρατόπεδο έφερε την ονομασία «ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ».

8^η ΜΑΪΟΥ

Η οδός ονομάστηκε 8ης Μαΐου διότι είναι η ημέρα της συντριβής του Ναζισμού και του Φασισμού, ημέρα λήξης του 2^ο Παγκοσμίου πολέμου.

19^η ΜΑΪΟΥ

Η 19 Μαΐου είναι η ημέρα μνήμης της γενοκτονίας του Ποντιακού ελληνισμού ο οποίος σφαγιάστηκε από τους τούρκους και εκδιώχθηκε βιαιώς από τις πατρογονικές του εστίες. Η Βουλή των Ελλήνων αναγνώρισε την γενοκτονία των Ποντίων με τον νόμο 2193/1944. Η Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού είναι γεγονός ιστορικά τεκμηριωμένο και εντάσσεται σε οργανωμένο σχέδιο εξοντώσεως όλων των μειονοτήτων που διαβιούσαν στο χώρο της Μικράς Ασίας και ολοκληρώθηκε από το καθεστώς του Κεμάλ με την Μικρασιατική καταστροφή του 1922.

19^ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η οδός ονομάστηκε 19^ο Συντάγματος προς τιμή των υπηρετούντων και πεσόντων εκτελώντας το καθήκον προς την πατρίδα κατά την εποποιία 1940-1941 και συγκεκριμένα στην μάχη του Υψώματος 731, Σερραίων Οπλιτών και Αξιωματικών.

20^{ης} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Η 20^η Σεπτεμβρίου 1951 είναι η ημέρα κατά την οποία το ανώτατο Συμβούλιο του ΝΑΤΟ αποφάσισε την ένταξη της Ελλάδος στη συμμαχία.

25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Η 25^η Μαρτίου είναι η ημέρα Εθνικής Εορτής της Ελλάδος προς τιμή της έναρξης της ελληνικής επανάστασης για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό στις 25 Μαρτίου του 1821.

29^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 1913

Η 29^η Ιουνίου 1913 είναι ιστορική ημέρα για την πόλη των Σερρών. Είναι η ημέρα κατά την οποία ο Ελληνικός Στρατός και συγκεκριμένα η 7^η Μεραρχία με διοικητή τον Συνταγματάρχη Σωτήλη απελευθέρωσε την πόλη των Σερρών που επί 530 χρόνια υπέφερε την μαρτυρική τουρκική σκλαβιά και αφού την προηγούμενη ημέρα πολλοί κάτοικοι της είχαν δολοφονηθεί, είχαν καεί τα σπίτια, οι εκκλησίες και γενικά ολόκληρη η πόλη, αφού προηγουμένως είχαν λεηλατηθεί από τα αποχωρούντα Βουλγαρικά Στρατεύματα που βρήκαν την πόλη τελείως ανυπεράσπιστα αφού ακόμη και αυτός ο Τούρκος Φρούραρχος των Σερρών Νατζή Πασάς την είχε εγκαταλείψει.

Παρά την μεγάλη καταστροφή που υπέστη η πόλη, οι εναπομείναντες κάτοικοι της μαζί με αυτούς που είχαν κατορθώσει να φύγουν για να σωθούν άρχισαν να δημιουργούν όλα αυτά που σε μια στιγμή είχαν χάσει.

Εργάστηκαν σκληρά, αγωνίστηκαν και τελικά κατάφεραν να πετύχουν και να είναι υπερήφανοι που δημιούργησαν την σημερινή πόλη τους.

ΑΒΔΗΡΩΝ

Τα Άβδηρα ήταν αρχαία πόλη της Θράκης κοντά στις εκβολές του ποταμού Νέστου.

Από τα Άβδηρα καταγόταν οι φιλόσοφοι Πρωταγόρας, Δημόκριτος, Λεύκιππος και άλλοι. Σήμερα τα Άβδηρα είναι πόλη του Νομού Ξάνθης.

ΑΒΥΔΟΥ

Η Άβυδος ήταν αρχαία πόλη της Τρωάδας κοντά στο σημερινό Μπογάζ-Χασάρ στην οποία το 480 π.Χ. ο Ξέρξης συγκέντρωνε στρατό για να εισβάλλει στην Ελλάδα. Μετά την ήττα των Περσών η Άβυδος πήρε μέρος στην υπό την ηγεσία των Αθηναίων ομοσπονδία της Δήλου και αργότερα προσχώρησε στους Σπαρτιάτες.

Στο στενό της Αβύδου έγιναν το 411 και το 410 π.Χ. δύο ναυμαχίες των στόλων των Αθηνών και της Σπάρτης κατά τις οποίες ηττήθηκαν οι Σπαρτιάτες. Το 201 και το 197 καταστράφηκε από τον Φίλιππο.

ΑΒΡΕΑ

Ο Αβρέας ήταν υπασπιστής του Μεγάλου Αλεξάνδρου ο οποίος σκοτώθηκε το 326 στην Ινδική πόλη των Μαλλών προσπαθώντας να διασώσει τον Μέγα Αλέξανδρο.

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η Αγαθούπολη ήταν ελληνική πόλη στην ανατολική Θράκη στον Εύξεινο Πόντο. Το 1929 οι κάτοικοί της πρόσφυγες ίδρυσαν το χωριό Νέα Αγαθούπολη στον Νομό Πιερίας.

ΑΓΚΙΣΤΡΟΥ

Το Άγκιστρο είναι κοινότητα του Νομού Σερρών. Βρίσκεται στα σύνορα του Νομού Σερρών με την Βουλγαρία.

Σήμερα στο Άγκιστρο λειτουργούν δύο υδροθερμικοί σταθμοί ρεύματος και ένα εμφιαλωτήριο νερού.

Εκεί βρίσκεται μία από τις καλύτερες ιαματικές πηγές της Ευρώπης. Τα νερά της ενδείκνυνται για την θεραπεία παθήσεων του μυοσκελετικού συστήματος, όπως ρευματοπάθειες, αρθρίτιδες, παραμορφωτική αρθρίτιδα, δισκοπάθειες, μυαλγίες και άλλες.

Στην θέση των ιαματικών πηγών λειτουργούν σε καθημερινή βάση 6 χαμάμ και ξενοδοχείο. Στο Άγκιστρο υπάρχει ένα πρότυπο Ιχθυοτροφείο πέστροφας. Το Χαμάμ του Αγκίστρου θεωρείται ένα από τα παλαιότερα της Ελλάδας. Κτίστηκε γύρω στα 950 μ.Χ.

ΑΓΓΙΤΗ

Ο Αγγίτης είναι παραπόταμος του ποταμού Στρυμόνα διατρέχει το Ανατολικό τμήμα του Νομού Σερρών.

ΑΓΙΣΗΛΑΟΥ

Ο Αγησίλαος ήταν Βασιλιάς της Αρχαίας Σπάρτης.

ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Η Αγία Σοφία είναι περικαλλής χριστιανικός ναός στην Κωνσταντινούπολη. Μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως οι τούρκοι τον μετέτρεψαν σε τζαμί. Σήμερα λειτουργεί ως Μουσείο.

ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο Μέγας Αντώνιος είναι Άγιος της ορθόδοξης εκκλησίας και ο πρώτος ασκητής του χριστιανισμού που θεμελίωσε τον υγιή Μοναχισμό. Όλη του τη ζωή την έζησε ως ασκητής στην έρημο και πέθανε πλήρης ημερών το 356. Νυχθημερόν έκανε ασκητικούς αγώνες με τους οποίους νέκρωσε τα σκιρτήματα των πόθων και έφτασε στο βαθμό της απάθειας, υπερβαίνοντας τα όρια της ανθρώπινης φύσης.

ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Άγιος Γεώργιος Μεγαλομάρτυρας και τροπαιοφόρος υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους μάρτυρες του Χριστιανισμού, ξεχώριζε για την δυνατή του προσωπικότητα, την παραδειγματική ζωή του και την ασάλευτη πίστη του στην διδασκαλία του κυρίου Ημών Ιησού Χριστού. Είχε τραγικό και μαρτυρικό θάνατο για την πίστη του αυτή.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ο Άγιος Ιωάννης Ευαγγελιστής ή Θεολόγος υπήρξε από τους πρώτους Αποστόλους του Χριστού και κήρυξε στη Μικρά Ασία. Κατά την παράδοση έγραψε την Αποκάλυψη, τρεις επιστολές και το τέταρτο Ευαγγέλιο. Πέθανε στην Έφεσο. Εορτάζεται στις 26 Σεπτεμβρίου.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ - ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΙΧΝΩΝ

Ο Άγιος Ιωάννης- Ιωακείμ Μητροπολίτης Ζιχνών γεννήθηκε όπως λέγεται στα Σέρρας το 1258, έμεινε ορφανός σε ηλικία 20 χρονών και τον παρέλαβε τότε ο θείος του στο κελί του. Ο όσιος Ιωακείμ που υπήρξε και ο πρώτος κτήτορας της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου ο οποίος και τον εκούρευσε Μοναχό με το όνομα Ιωακείμ.

Το 1288 χειροτονήθηκε επίσκοπος και ανέλαβε τον θρόνο των Ζιχνών.

Το 1329 προβιβάστηκε σε Μητροπολίτη. Κατά το τέλος της ζωής του και αφού πέθανε ο θείος του Ιωανίκιος γύρισε στο Μοναστήρι Τιμίου Προδρόμου Σερρών και μόνασε ως μεγαλόσχημος με το όνομα Ιωάννης μέχρι το θάνατό του το 1333.

Εξαιτίας δε της τέλει ασκητικής ζωής του και ουσιαστικά αγγελικής πολιτείας του στη γη, αναγνωρίστηκε το 1505 Άγιος με συνοδική απόφαση. Ο Ιωάννης μεγάλωσε το μοναστήρι ξοδεύοντας όλη του την περιουσία και έτσι έγινε ο δεύτερος κτήτορας του Μοναστηριού Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Έργα του είναι ο καθολικός Ναός, το μεγάλο εστιατόριο (τράπεζα) και το ομώνυμο μετόχι στην πόλη των Σερρών (Προδρομούδι). Τέλος συνέταξε και το τυπικό της Μονής περιέχοντας κανόνες κοινοβιακής ζωής. Θάφτηκε στο καθολικό της Μονής.

ΑΓΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ

Ο Άγιος Λογγίνος ήταν επικεφαλής αξιωματικός των Ρωμαίων στρατιωτών κατά τη σταύρωση του Χριστού. Μετά τον θάνατο επί του Σταυρού του Κυρίου και όταν είδε το καταπέτασμα του Ναού να σχίζεται και την γη να σχίζεται και τα μνημεία να ανοίγουν, διακήρυξε με όλη τη δύναμή του ότι “Άληθής ο άνθρωπος αυτός υιός ην Θεού”. Ασπάστηκε και κήρυττε τη Χριστιανική πίστη, εξήγειρε την μανία των Ιουδαίων και με ενέργειές των στην Ρωμαϊκή εξουσία των αποκεφάλισαν.

ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

Ο Άγιος Μόδεστος γεννήθηκε στη Σεβάστεια της Μικράς Ασίας στις

αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ.. Οι γονείς του ήταν χριστιανοί και για το λόγο αυτό με τους διωγμούς του Διοκλητιανού φυλακίστηκαν και πέθαναν στη φυλακή.

Ο Άγιος Μόδεστος βρέφος ακόμη παρεδόθη σε έναν άρχοντα ο οποίος όμως ήταν ειδωλολάτρης αλλά αυτός έγινε χριστιανός. Στη συνέχεια την κηδεμονία του ανέλαβε ένας χριστιανός από την Αθήνα. Όταν πέθανε ο κηδεμόνας του αυτός, τα παιδιά του μαζί με τον Άγιο πήγαν στην Αίγυπτο όπου τον πούλησαν ως σκλάβο. Όταν απελευθερώθηκε, πήγε να προσκυνήσει στους Αγίους Τόπους, στην Ιερουσαλήμ προσευχόμενος στον Άγιο Τάφο, άνοιξαν με θαυμαστό τρόπο οι πύλες του τάφου.

Ο Άγιος Μόδεστος εξελέγει Αρχιεπίσκοπος Ιεροσολύμων. Έζησε πολλά χρόνια βοηθώντας το ποίμνιό του. Διαδέχτηκε τον Άγιο Ιάκωβο και στάθηκε υποδειγματικός ποιμένας για τους Χριστιανούς. Έκανε πολλά θαύματα.

Συνελήφθη από τους Εβραίους οι οποίοι αφού τον υπέβαλαν σε φρικτά μαρτύρια, τον αποκεφάλισαν.

ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ο Άγιος Παντελεήμων καταγόταν από την Νικομήδεια, ήταν γιατρός και ασκούσε το επάγγελμά του αφιλοκεδώς. Όλη την περιουσία του την μοίρασε στους φτωχούς. Κατά τους διωγμούς συνελήφθη και υπέστη πλείστα όσο μαρτύρια.

ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

Ο Άγιος Ραφαήλ γεννήθηκε στην Ιθάκη και το όνομά του ήταν Γεώργιος. Σε 16 μόλις ετών, πήγε στην Αθήνα και έγινε Μοναχός και αργότερα Ιερέας και πήρε το όνομα Ραφαήλ. Πήγε στην Γαλλία όπου σπούδασε Θεολογία. Μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης ήρθε στην Μυτιλήνη όπου και μόνασε στο κατεστραμμένο από τους πειρατές Μοναστήρι των Καρυών της Θέρμης και έγινε Ηγούμενος.

Σε λίγο ξέσπασε στην περιοχή κάποιο κίνημα και οι Τούρκοι με την υπόνοια ότι στο Μοναστήρι κρύβονταν οι επαναστάτες, συνέλαβαν τον Ραφαήλ και όσους άλλους βρήκαν στην Μονή και τους υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια και τελικά τους θανάτωσαν. Ο Άγιος Ραφαήλ υπέστη τα πάνδεινα και τον θανάτωσαν αφού τον πριόνισαν από το στόμα. Τα θαύματα του Αγίου Ραφαήλ είναι πολλά.

ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Ο Άγιος Σπυρίδων γεννήθηκε το 270 στο χωριό Άσσια (Άσκια) της Κύπρου το οποίο σήμερα είναι κατεχόμενο από τους τούρκους. Ήταν παντρεμένος και απέκτησε μια κόρη. Μετά το θάνατο της γυναίκας του ασπάστηκε τον Μοναχικό Βίο.

Μελέτησε πολύ και απέκτησε μεγάλη σοφία και χάρη στις θρησκευτικές του αρετές, έγινε επίσκοπος Τριμυθούνας και υπήρξε πολέμιος του Αρειανισμού.

Έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο το 325. Πέθανε το 348.

Ο Άγιος Σπυρίδων τιμάται ως Άγιος από την Ανατολική Ορθόδοξη εκκλησία και τη Ρωμαιοκαθολική.

Το λείψανό του βρίσκεται σήμερα στον Ομώνυμο ναό στην Κέρκυρα.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΓΡΑΣ

Ο Καπετάν Άγρας γεννήθηκε στο Ναύπλιο το 1881. Ήταν αξιωματικός του ελληνικού στρατού και κατατάχτηκε στο ν Μακεδονικό Αγώνα εθελοντικά και έδρασε στην περιοχή του Βερμίου ως αρχηγός τμήματος.

Συνελήφθη από τους Βουλγάρους και απαγχονίστηκε.

ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΑΔΑΜ

Η Ευθαλία Αδάμ γεννήθηκε στις Σέρρες το 1860 τελείωσε με άριστα το Παρθεναγωγείο και το Ζάππειο Παρθεναγωγείο της Κωνσταντινούπολης και με υποτροφία του Κωνσταντίνου Ζάππου στάλθηκε για ανώτερες σπουδές στη Γαλλία και στην Ελβετία και όταν επέστρεψε εργάστηκε ως διευθύντρια του Ζαππείου όπου ανέπτυξε μεγάλη και εξαιρετη εθνικοεκπαιδευτική και κοινωνική δράση και τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις μερικές εκ των οποίων είναι με τον Σταυρό του Παναγίου Τάφου από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων, με τον τίτλο “Προσφιλούς και εντίμου θυγατρός της εκκλησίας”. Με τον “Χρυσό Σταυρό του Φοίνικα” από τον βασιλιά Παύλο και η Ακαδημία Αθηνών την τίμησε με το “*Βραβείο αρετής και αυτοθυσίας*”. Πέθανε το 1954.

ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΥ

Το Αδραμύττιο ήταν ιστορική πόλη της δυτικής Μικράς Ασίας η οποία απείχε 11 χιλιόμετρα από τον Αδραμυττινό κόλπο. Πρώτα ονομάζετο Πήδασος και Αδραμύττιο ονομάστηκε από τον αδερφό του Κροΐσου Αδράμυττον.

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η Αδριανούπολη είναι πόλη της Ανατολικής Θράκης, βιομηχανικό και εμπορικό κέντρο. Εκτίσθηκε από αρχαιότατου θρακικού λαού των Βησών και εξωραΐσθη υπό του Αυτοκράτορα Αδριανό από τον οποίο πήρε το όνομά του. Ήταν ελληνικότατη πόλη αλλά μετά τις γνωστές περιπέτειες κατέληξε να γίνει τουρκική.

ΑΕΡΟΠΟΥ

Ο Αερόπος ήταν υιός του βασιλέως της Μακεδονίας Φιλίππου του Α΄ και ανώτερος αξιωματικός του Μακεδονικού Στρατού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ

Ο Αθανάσιος Αργυρός γεννήθηκε στη Νιγρίτα Σερρών το 1859. Τελείωσε το Διδασκαλείο Σερρών και δίδαξε ως δάσκαλος στο Σιτοχώρι Σερρών στην Κωνσταντινούπολη και στην Καβάλα. Στη συνέχεια σπούδασε νομικά στην Αθήνα, στη Γαλλία και στη Γερμανία και άσκησε το επάγγελμα του Δικηγόρου και του Δημοσιογράφου.

Υπήρξε πρωτεργάτης του Μακεδονικού Αγώνα, αγωνίστηκε για την ελευθερία της Μακεδονίας, δημοσιεύοντας πύρινα άρθρα και οργανώνοντας τις πρώτες ένοπλες ομάδες για την υπεράσπιση της Μακεδονίας. Εκλέχτηκε βουλευτής τέσσερις φορές και διατέλεσε υπουργός Γεωργίας και Παιδείας. Έγραψε την ιστορία των Αθηνών, την επιτομή Ρωμαϊκού Δικαίου και πολλές ιστορικές και νομικές εργασίες και πολλά άλλα. Πέθανε φτωχός στο Βόλο το 1945.

ΟΥΜΒΕΡΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ

Ο Ουμβέρτος Αργυρός γεννήθηκε στην Καβάλα το 1882 από γονείς Νιγριτινούς σπούδασε καλές τέχνες στην Αθήνα και συνέχισε τις σπουδές του στο εξωτερικό.

Το 1929 διορίστηκε τακτικός καθηγητής στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών.

Πήρε μέρος σε επίσημες ομαδικές εκθέσεις σε όλο τον κόσμο και έργα του βρίσκονται σε πολλές δημόσιες πινακοθήκες.

Στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο μαζί με τον γλύπτη Φ. Ροκ με αποστολή από την ελληνική κυβέρνηση επισκέφτηκε το μέτωπο και απεικόνισε το έπος του '40 σε 32 πίνακες. Η πολύτιμη αυτή συλλογή του βρίσκεται στο πολεμικό Μουσείο Αθηνών. Η ακαδημία Αθηνών τιμώντας τον, του απέ-

νουμε το Αριστείο Γραμμάτων και τεχνών και το 1959 τον εξέλεξε παμψηφεί Ακαδημαϊκό. Πέθανε το 1963.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Ο Αθανάσιος Διάκος ήταν Μοναχός και Διάκος. Το πραγματικό του όνομα ήταν Μασσαβέτας. Ήταν Φιλικός και αγωνιστής οπλαρχηγός της επανάστασης του 1821. Στην Αλαμάνα αγωνίστηκε ηρωικά κατά των τούρκων, αλλά οι τούρκοι τον συνέλαβαν και υπέστη μαρτυρικό θάνατο στη Λαμία δια ανασκολοπισμού.

ΙΩΑΝΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο Ιωάννης Αθανασίου καταγόμενος από τα Ιωάννινα πολέμησε στην Πελοπόννησο κατά την επανάσταση του 1821 υπό τον Π. Γιατράκου.

ΑΘΗΝΑΣ

Η Αθηνά ήταν κατά την Μυθολογία μία από τις 12 θεότητες του Ολύμπου, ήταν κόρη του Δία. Θεά της σοφίας και προστάτιδα της πόλης των Αθηνών.

ΑΪΔΙΝΙΟΥ

Το Αϊδίνιο ήταν πόλη της Μικράς Ασίας. Το 1919 καταλείφθηκε από τον ελληνικό στρατό, κατά την Μικρασιάτικη καταστροφή πολλοί κάτοικοί της έλληνες σφαγιάστηκαν από τους τούρκους μεταξύ των οποίων και οι έλληνες πρόσκοποι, μικρά παιδιά ηλικίας 12-16 χρόνων σφαγιάστηκαν αφού υπέστησαν μαρτύρια διότι δεν εδέχοντο να αλλαξοπιστήσουν. Περί τις 10000 έλληνες την εγκατέλειψαν και ήλθαν στην Ελλάδα.

ΑΙΑΝΤΑ

Ο Αϊάντας ο τελαμώνιος ήταν γιος του Τελαμόνα βασιλιά της Σαλαμίνας. Πήρε μέρος στην εκστρατεία της Τροίας με 12 πλοία και αναδείχτηκε σε δεύτερο μετά τον Αχιλλέα ήρωα των Ελλήνων.

ΑΙΑΣ

Ο Αϊας ο Τελαμώνιος μετείχε στον Τρωικό πόλεμο με 12 πλοία.

ΑΙΝΟΥ

Η Αίνοσ ήταν μία από τις σπουδαιότερες πόλεις της δυτικής Θράκης.

ΑΙΣΩΠΟΥ

Ο Αίσωπος ήταν αρχαίος έλληνας μυθοποιός (6ος Π.Χ.Α.) στον οποίο αποδίδονται οι περί ζώων αρχαίοι ελληνικοί μύθοι. Αισώπειοι μύθοι.

Καταγόταν από την Θράκη αλλά κατ' άλλους από την Φυγία και ήταν αρχικά δούλος. Μετά από πολλές περιπέτειες κατέληξε στους Δελφούς όπου καταδικάστηκε σε θάνατο με δόλο.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Ο Αισχύλος ήταν ένας από τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές της κλασικής Αθήνας. Συνέγραψε πολλές τραγωδίες περί τις 190. Ο Αισχύλος πρόσθεσε την δράση στον χορικό Λυρισμό εισάγοντας και δεύτερο υποκριτή. Αποκλήθηκε πατέρας της τραγωδίας.

ΑΚΡΙΤΑ ΔΙΓΕΝΗ

Ο Διγενής Ακρίτας είναι θρυλικός ήρωας του μεσαιωνικού ελληνισμού, είναι η ενσάρκωση του ιδεώδους αγωνιστού και προμάχου του έθνους. Τα κατορθώματά του έγιναν στις ακριτικές περιοχές της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας στον Ευφράτη τον 10ο αιώνα.

ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Είναι ο δρόμος κάτω από την Ακρόπολη των Σερρών του Κουλά (γνωστός στους Σερραίους).

Στην Ακρόπολη υπάρχουν υπολείμματα τειχών για την προστασία της πόλης και ο μεγάλος πύργος, που σύμφωνα με την επιγραφή τον έκτισε ο Ορέστης.

ΑΛΑΤΑ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Η Φωτεινή Αλατά ήταν εκπαιδευτικός από το Σιδηρόκαστρο, με πλούσια εκπαιδευτική και εθνική δράση στην περιοχή Σιδηροκάστρου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗ ΚΟΣΜΑ

Ο Κοσμάς Αλεξανδρίδης γεννήθηκε στην Αρκαδιούπολη της Μικράς Ασίας. Από μικρή ηλικία ήλθε ως πρόσφυγας στα Σέρρας όπου και διέμεινε μέχρι τον θάνατό του. Ήταν δικηγόρος και πολιτικός. Εκλέχτηκε βουλευτής Σερρών τρεις φορές και διετέλεσε και υπουργός.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΩΝ

Είναι χωριό του Νομού Καβάλας. Η ίδρυση του χρονολογείται από τα μέσα του 16ου αιώνα. Ελληνικό σχολείο λειτούργησε λίγο αργότερα από

το 1735. Οι κάτοικοί του μιλούσαν την ελληνική γλώσσα και ποτέ δεν κατόικησαν βούλγαροι.

ΑΜΥΝΤΑ

Ο Αμύντας ήταν βασιλιάς της Μακεδονίας. Η χώρα του καταλήφθηκε το 513 π.Χ. από τον Στρατηγό του Δαρείου τον Μεγαβάζο.

ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ

Η αρχαία Αμφίπολη ήταν πόλη της Μακεδονίας, ήταν αποικία των Αθηναίων σημαντική για την στρατηγική της θέση και την εμπορική της δραστηριότητα.

Σήμερα η Αμφίπολη είναι κωμόπολη της επαρχίας Φυλλίδος στην οποία υπάρχουν πολλές αρχαιότητες καθώς και το περίφημο Λιοντάρι της Αμφίπολης.

ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ

Ονομάστηκε αυτή η οδός Αναπαύσεως εκ του λόγου ότι οδηγεί στο Α΄ Νεκροταφείο της πόλεως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ο Στέφανος Αναστασίου γεννήθηκε το 1874 στο Παραλίμνιο Σερρών. Ήταν μέλος του ιστορικού ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών και πήρε μέρος στον Μακεδονικό Αγώνα. Ήταν μέλος της δωδεκαμελούς επιτροπής που απετέλεσε τον πυρήνα του ελληνικού κομιτάτου εναντίον των βουλγάρων. Κατά τον Μακεδονικό αγώνα τραυματίστηκε σοβαρά. Συνελήφθη στην Θεσσαλονίκη όπου δικάστηκε σε φυλάκιση 15 χρόνων και αποφυλακίστηκε με την επικράτηση του κινήματος των Νεότουρκων.

Άσκησε το επάγγελμα του παντοπώλη στα Σέρρας και για πολλά χρόνια ήταν πρόεδρος της συντεχνίας Παντοπωλών Σερρών.

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ

Ο Αναξαγόρας ήταν Έλληνας φιλόσοφος από τις Κλαζομενές. Θεωρούσε βασική αρχή του κόσμου το άπειρο και τον νου. Δίδαξε για 30 χρόνια και κατηγορήθηκε για ασέβεια αλλά σώθηκε από τον Περικλή.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Η Ανατολική Θράκη μετά την Μικρασιατική καταστροφή ανήκει στην

Τουρκία και είναι συνέχεια της Θράκης που ανήκει στην Ελλάδα και την οποία αποτελούν οι νομοί Κομοτηνής, Ξάνθης και Αλεξανδρούπολης.

ΑΝΔΡΑΜΙΤΟΥ

Η Ανδράμιτος ήταν πόλη της Μικράς Ασίας. Ο ελληνικός στρατός το 1920 την κατέλαβε από τους τούρκους.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Ο Μανόλης Ανδρόνικος γεννήθηκε στην Προύσα το 1919.

Ήταν καθηγητής της Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Έκανε ανασκαφές κυρίως στην Βεργίνα όπου έφερε στο φως τον τάφο του Βασιλιά Φιλίππου του Β΄, το θέατρο και άλλα. Ήταν γνωστός ανά το πανελλήνιο.

Τιμήθηκε εν ζωή με το Μεγάλο Σταυρό του Φοίνικα για την συμβολή του στην ανάδειξη του Μακεδονικού ελληνισμού.

ΑΝΔΡΟΥ

Η Άνδρος είναι νησί των Κυκλάδων είναι τουριστικό μέρος. Έχει το ενετικό κάστρο και τρία Μουσεία (Αρχαιολογικό, Μοντέρνας Τέχνης και Ναυτικό).

ΟΔΥΣΣΕΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος γεννήθηκε στην Ιθάκη, ήταν ένας επιφανής οπλαρχηγός της επανάστασης του 1821 και ήταν αυτός που νίκησε τον Ομέρ Βρυώνη στο Χάνι της Γραβιάς. Ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας.

ΑΝΘΕΩΝ

Ονομάστηκε οδός Ανθέων διότι τα παλιά χρόνια τα σπίτια στην περιοχή εκείνη είχαν πολλά λουλούδια.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Ευστάθιος Ανθόπουλος γεννήθηκε το 1926. Ήταν δικηγόρος και δικηγόρησε στα Σέρρας για πολλά χρόνια. Εξελέγη βουλευτής των Σερρών, τρεις φορές το 1964, το 1977 και το 1981. Πέθανε το 1988.

ΣΩΚΡΑΤΗ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Σωκράτης Ανθρακόπουλος γεννήθηκε στην Ν. Ασία. Ήταν δημοσιογράφος και πολιτικός. Έπαιξε μεγάλο ρόλο στην ανάπτυξη του αγροτικού

κινήματος στην Μακεδονία. Διετέλεσε βουλευτής Σερρών τη περίοδο 1928-1932.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ

Η Απάμεια ήταν πρωτεύουσα της Συριακής επαρχίας Απαμείνης στα Νότια της Αντιόχειας. Υπήρξε μεγάλο εμπορικό κέντρο. Ήταν έδρα των περίφημων σχολών φιλοσοφίας και αργότερα σημαντικό χριστιανικό κέντρο.

Στην Απάμεια το 188 π.Χ. ο Αντίοχος Γ΄ ο Μέγας υπέγραψε τη συνθήκη που εξασφάλισε στους Ρωμαίους την κυριαρχία στη Μικρά Ασία.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΟΣ

Η Απολλωνιάδα ήταν αποικία των Μιλησίων και πρώτος ο Στράβων (66-24 Π.Χ.) την αναφέρει ως Απολλωνία επί Ρυνδάκου. Ρύνδακος ήταν ο ποταμός που συνέδεε την Απολλωνιάδα με το λιμάνι της Πανόρμου.

Η Απολλωνιάδα έζησε ημέρες δόξας και μεγάλης ακμής και ήταν σύγχρονη με την Νικομήδεια, την Νίκαια και την Κύζικο και ένεκα του ενδόξου παρελθόντος ανακηρύχτηκε σε ξεχωριστή επισκοπή ονόματι “Θεοτοκιανή” και ανήκε στη δικαιοδοσία του Μητροπολίτη Νικομήδειας.

Η επισκοπή αυτή διατηρήθηκε μέχρι την άλωση της πόλης από τους τούρκους το 1330.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο Ιωάννης Αποστολίδης είναι ένας εκ των δωρητών στην επιτροπή ποντιακών μελετών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ο Μητροπολίτης Απόστολος Χριστοδούλου καταγόταν από την Ίμβρο. Σπούδασε θεολογία στο Κίεβο και διορίστηκε καθηγητής της Θεολογικής σχολής της Χάλκης. Έγινε Μητροπολίτης τιμητικά Σταυρούπολης, εν συνεχεία Μητροπολίτης Βεροίας και Ναούσης και τέλος το 1909 Μητροπολίτης Σερρών. Ως Μητροπολίτης το 1913 υποδέχτηκε τα ελληνικά στρατεύματα που απελευθέρωσαν τα Σέρρας.

Πέθανε στα Σέρρας το 1917 από μαρασμό λίγο μετά την κατάληψη της πόλης από τους Γερμανοβούλγαρους.

Ο Μητροπολίτης Απόστολος ήταν πραγματικά όσιος, βαθιά καλλιεργημένος, ανθρωπιστής και αντικειμενικός. Άφησε μαρτυρίες πολύτιμες για την σκοτεινή εκείνη εποχή. Ήταν κάτοχος της Ρωσικής γλώσσας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο Μιχαήλ αποστόλου ήταν Βυζαντινός λόγιος από την Κωνσταντινούπολη. Στην Κρήτη ήλθε περί το 1480. Υπήρξε μαθητής του Ιωάννη Αργυρόπουλου, ήταν και αντιγραφέας χειρόγραφων και κωδικών.

ΑΡΓΙΛΟΥ

Η Αρχαία Άργιλος βρίσκεται 4 χιλιόμετρα δυτικά των εκβολών του Στρυμόνα και σε απόσταση 6 χιλιομέτρων περίπου από την Αρχαία Αμφίπολη.

Κατά την παράδοση ιδρύθηκε το 655 Π.Χ. από τους Ανδρίους. Πριν την ίδρυση της Αμφίπολης η Άργιλος ήταν μια πόλη οικονομικά εύρωστη και στα τέλη του 3ου αιώνα ερημώθηκε.

Οι Μακεδόνες καταλαμβάνοντας την περιοχή, μοίρασαν τη γη στους εταίρους του βασιλιά.

Ο εταίρος που πήρε την Άργιλο έκτισε το ενδιαίτημα του στην κορυφή του λόφου. Με τις ανασκαφές που έγιναν δεξιά του σπιτιού του βρέθηκε ολόκληρη εγκατάσταση του λιοτριβείου άγνογα διατηρημένη. Σώζεται μάλιστα στη θέση του το τρόπαιο όπου αλέθονταν ο καρπός καθώς και δύο λίθινες μυλόπετρες.

Το τρόπαιο είναι το παλαιότερο που μέχρι στιγμής έχει αναδείξει η αρχαιολογική σκαπάνη στην Ελλάδα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ

Ο Αριστείδης ήταν Αθηναίος στρατηγός και πολιτικός. Ήταν ένας εκ των δέκα στρατηγών που συμμετείχε στην μάχη του Μαραθώνα.

Διεκρίθη τόσο ως στρατιωτικός όσο και ως πολιτικός. Το 478 διετέλεσε Άρχων. Επικαλούνταν Αριστείδης ο Δίκαιος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ο Αριστοτέλης καταγόταν από τα Στάγειρα, ήταν κορυφαίος φιλόσοφος της Αρχαιότητας. Ίδρυσε στην Αθήνα τη δική του φιλοσοφική Σχολή, το “Λύκειο” γνωστή και ως “Περίπατος” ή “Περιπατητική Σχολή”, όπου δίδαξε όλες τις επιστήμες.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Ο Αριστοφάνης γεννήθηκε στην Αθήνα. Ήταν ο μεγαλύτερος κωμικός ποιητής της αρχαιότητας και έγραψε πολιτικές και κοινωνικές κωμωδίες.

ΑΡΚΑΔΙΟΠΟΛΕΩΣ

Η Αρκαδιούπολη ήταν η αρχαία πόλη της Ανατολικής Θράκης, η σημερινή πόλη Λουλέ Μπουργκάς.

ΑΡΜΑΤΟΛΩΝ

Οι Αρματολοί ήταν ομάδες ενόπλων ελλήνων κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας εις τους οποίους οι τούρκοι ανέθεταν την δίωξη των διαφόρων κακοποιών ληστών και κλεφτών. Συνέβαινε όμως πολλές φορές να ενώνουν τα όπλα τους με τα όπλα των κλεφτών σε κοινό αγώνα κατά των κατακτητών.

ΑΡΤΑΚΗΣ

Η Αρτάκη ήταν πόλη της Τουρκίας στα ΝΔ παράλια της Κυζικινής χερσονήσου. Οι κάτοικοι ήταν κυρίως έλληνες οι οποίοι αναγκάστηκαν να την εγκαταλείψουν το 1922 και να έλθουν στην Ελλάδα όπου δημιούργησαν την Νέα Αρτάκη στην Εύβοια.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ

Ο Αρχέλαος ήταν βασιλιάς της Μακεδονίας το 396-392 Π.Χ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Το κοσμικό όνομα του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ήταν Μιχαήλ Μούσιας, γεννήθηκε στην Παναγία Πάφου το 1913.

Ήταν Κύπριος Ιεράρχης και πολιτικός Αρχιεπίσκοπος Κύπρου έγινε το 1950.

Προώθησε το Κυπριακό στα πλαίσια του ΟΗΕ. Εξορίστηκε στις Σεϋχέλλες από τον Βρετανό Κυβερνήτη το 1956 μέχρι 1957.

Αποδέχτηκε τις συμφωνίες της Ζυρίχης και συμμετείχε στην διάσκεψη του Λονδίνου το 1959 που αναγνώρισε την ανεξαρτησία της Κύπρου. Εξελέγη Πρόεδρος Δημοκρατίας της Κύπρου το 1959 και επανεξελέγη το 1968. Ήρθε σε διάσταση με την ελληνική δικτατορική κυβέρνηση και με την Ε.Ο.ΚΑ Β΄.

Επανεξελέγη Πρόεδρος Δημοκρατίας το 1973 αλλά ανατράπηκε από πραξικόπημα του Δ. Ιωαννίδη τον Ιούλιο 1974 και εγκατέλειψε το νησί.

Πέτυχε την καταδίκη της τουρκικής εισβολής από τον ΟΗΕ και επέστρεψε στο νησί τις 7 Δεκεμβρίου 1974 και εργάστηκε για την ενότητα και την ακεραιότητα της Κύπρου. ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΗ Λευκωσία το 1977.

ΑΣΚΑΝΙΑΣ

Οι Ασκάνιοι νήσοι είναι σύμπλεγμα νησιών απέναντι από την Τροία. Πιθανόν να είναι τα σημερινά Μοσχονήσια.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

Ο Ασκληπιός κατά την Μυθολογία ήταν Θεός της Ιατρικής και της Υγείας. Ήταν υιός του Απόλλωνος και της Κορωνίδας. Είχε μεγάλες επιτυχίες στην ιατρική και ένεκα των πολλών επιτυχιών του κεραυνώθηκε από τον Δία, ύστερα από παράκληση του Πλούτωνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΣΠΙΩΤΗ

Ο Ευάγγελος Ασπιώτης γεννήθηκε στην Ερμούπολη της Σύρου. Το 1953. Ως υπάλληλος του ΙΚΑ μετατέθηκε στα Σέρρας στο κατάστημα ΙΚΑ Σερρών.

Ασχολήθηκε με την ποίηση, διακρίθηκε στο χώρο του δοκιμίου της κριτικής μελέτης και της ιστορικής έρευνας.

ΑΧΑΙΩΝ

Οι Αχαιοί ήταν φυλή εκ των πρωτοελληνικών, οι οποίοι κατήλθαν από τον Βορά το 2000 Π.Χ. και εγκαταστάθηκαν στην Στερεά Ελλάδα εντός της Αττικής και εις την Πελοπόννησο. Μετά των Μυκηναίων δημιούργησαν τον Μυκηναϊκό πολιτισμό. Εξεστράτευσαν μετά των λοιπών ελλήνων κατά της Τροίας. Μετά την κάθοδο των Δωριέων περιορίστηκαν στα Βόρεια Παράλια της Πελοποννήσου, την οποία ονόμασαν Αχαΐα.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ

Ο Αχιλλέας ήταν ο σπουδαιότερος ήρωας του Τρωικού πολέμου. Γιος της Θέτιδας και του Πηλέα ήταν αυτός που σκότωσε τον Έκτορα για να εκδικηθεί τον θάνατο του φίλου του Πάτροκλο αλλά σκοτώθηκε και ο ίδιος πληγωμένος στη φτέρνα. Το μόνο τρωτό σημείο του σώματός του από βέλος του Πάρη.

ΒΑΪΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Γιάννης Βαΐου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1883. Ο Βαΐου ήταν άριστος μουσικός γνώριζε σχεδόν όλα τα όργανα μουσικής πολλά από τα οποία έπαιζε. Διετέλεσε καθηγητής μουσικής σε σχολεία και ιδρύματα της Θεσσαλονίκης από το 1909 έως το 1920. Το 1921 επέστρεψε στα Σέρρας όπου είχε υπηρετήσει ως μουσικοδιδάσκαλος στα εκπαιδευτήρια Σερρών (το 1904 μέχρι το 1909) και υπηρέτησε ως καθηγητής στο γυμνάσιο ενώ συγχρόνως οργάνωσε και διεύθυνε την χορωδία και Μαντολινάτα του Γυμνασίου του Εθνικού Ορφανοτροφείου Αρρένων, του Παρθεναγωγείου και του ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑ ΣΕΡΡΩΝ.

Το 1938 μετατέθηκε στο Γ΄ Γυμνάσιο Θηλέων Θεσσαλονίκης και ανέλαβε συγχρόνως και την διεύθυνση της φιλαρμονικής του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Συνέθεσε την περίοδο που υπηρετούσε στα Σέρρας τον “Ύμνο της Μακεδονίας – Θράκης” το “Ελεγείον εις τους πεσόντες των πολέμων”, το εμβατήριο “Ύμνο εις την πόλη των Σερρών” και άλλα. Επίσης έγραψε και την μουσική για το κωμειδύλλιο “Καπετάν Γιακουμής”. Πέθανε στην Θεσσαλονίκη το 1961.

ΒΑΪΤΣΗ

Ο Θεμιστοκλής Βαΐτσης γεννήθηκε στην Ιερισσό Χαλκιδικής το 1937. Στα Σέρρας ήρθε σε ηλικία 28 ετών και κύρια απασχόληση του ήταν το εμπόριο. Ήταν άνθρωπος που ενδιαφέρονταν για τη φυλή του “Ρομ” για την οποία προσέφερε πολλά. Βοήθησε πολύ να γίνει στον Συνοικισμό τους και στην οδό Φλωρίνης, Νηπιαγωγείο και Παιδικός Σταθμός. Επίσης βοήθησε εν συνεχεία να δημιουργηθεί ειδικό σχολείο για αγράμματους. Το 1973 ίδρυσε τον εκπαιδευτικό και μορφωτικό σύλλογο “Φως και Ζωή”. Γενικά ήταν άνθρωπος με πολλά ενδιαφέροντα και βοήθησε ποικιλοτρόπως πολλούς συναθρώπους του.

ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης είναι ένας εκ των Νεοελλήνων Εθνικών ποιητών. Η ποίηση του είναι καθαρά λυρική και είναι εμπνευσμένη από τις

ηρωικές πράξεις των κλεφτών και αρματολών και από τα ανδραγαθήματα τους στον αγώνα του 1821. Σπούδασε φιλολογία στην Ιόνιο Ακαδημία και νομικές επιστήμες στο Παρίσι και στο πανεπιστήμιο της Πίζης όπου αναγορεύτηκε διδάκτωρ του Δικαίου. Αγωνίστηκε για την ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα και εξορίστηκε από τους Άγγλους για ένα χρόνο στη Βενετία όταν γύρισε εξελέγη βουλευτής στην Ιόνιο Βουλή. Μετά την Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα ορίστηκε πληρεξούσιος της Εθνοσυνέλευσης στην Αθήνα.

ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ

Το Βαλτέτσι είναι χωριό της Μαντινείας του Νομού Αρκαδίας. Εκεί έγινε η μάχη της 12ης και 13ης Μαΐου 1821 των τούρκων με τους έλληνες με τον Κυριακούλη και τον Ηλία Μαυρομιχάλη. Στη μάχη αυτή με την έγκυρη ενίσχυση από τους Κολοκοτρώνη και τον Πλαπούτα αποδεκατίστηκαν οι τούρκοι και άνοιξε ο δρόμος για την άλωση της Τριπόλεως (Τριπολιτσάς).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Βασιλέως Αλέξανδρος Α΄ ήταν δευτερότοκος γιος του Βασιλέως των Ελλήνων Κωνσταντίνου. Ανέλαβε τον θρόνο ύστερα από την εξορία του πατέρα του και του διαδόχου Γεωργίου Β΄. Παντρεύτηκε την Ασπασία Μάνου που έγινε αιτία να δημιουργηθούν προβλήματα με τον Βενιζέλο. Η βασιλεία του ήταν για μικρό χρονικό διάστημα διότι πέθανε ύστερα από δάγκωμα πιθήκου.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο Βασίλειος ο Β΄ ήταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου επονομαζόμενος ο Βουλγαροκτόνος. Κατά το 1014 μ.Χ. βρισκόταν στον Νομό Σερρών επικεφαλής Βυζαντινού εκστρατευτικού Σώματος βαδίζοντας προς το σημερινό Πετρίτσι και με σκοπό να περάσει την πάροδο του Κλειδίου και να εισβάλλει στο εσωτερικό της Βουλγαρίας.

Ο Βούλγαρος όμως ηγεμόνας είχε προλάβει να οχυρώσει τα στενά για να αναχαιτίσει την προέλαση του Βυζαντινού στρατού.

Ο Βουλγαροκτόνος χάρη σε ένα ευφυές σχέδιο κατόρθωσε να βρεθεί στα νώτα του Βουλγάρικου στρατού αφού πέρασε το όρος Μπέλες στις 29 Ιουλίου 1014.

Τότε ο Βουλγάρικος στρατός καταλήφθηκε από πραγματικό πανικό και τράπηκε σε φυγή ενώ ο Βυζαντινός στρατός τον κατεδίωκε. Ο Τσάρος Σα-

μούηλ κατόρθωσε να διαφύγει προς την Στρώμνιτσα. Ανάμεσα στους 15.000 Βούλγαρους Αξιωματικούς και στρατιώτες που αιχμαλωτίστηκαν ήταν και πολλοί Στρατηγοί και προσωπικότητες της Βουλγαρίας που οδηγήθηκαν στα Σέρρας και όπου τους περίμενε σκληρή τιμωρία.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ο Ηράκλειος ο Α΄ ήταν Βυζαντινός αυτοκράτορας, αναδιοργάνωσε τη διοίκηση και τον στρατό και επέβαλε την ελληνική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα του κράτους. Αντιμέτωπος νικηφόρα τους Αβάρους και τους Πέρσες αλλά δεν κατόρθωσε να αποτρέψει την κατάληψη της Συρίας και της Αιγύπτου από τους Άραβες.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Κ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗ

Ο Μητροπολίτης Θεοδώρητος Βασματζίδης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1867 από άσημους γονείς και υιοθετήθηκε από την οικογένεια Κ. Βασματζίδα.

Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο, στο Σχολαρχείο και στο Γυμνάσιο Σερρών και τέλος στο Διδασκαλείο. Δίδαξε ως δάσκαλος σε σχολεία διαφόρων πόλεων και τέλος συνέχισε τις σπουδές του στην Θεολογική Σχολή Χάλκης από την οποία αποφοίτησε με άριστα το 1890 και έγινε διάκονος. Το 1897 χειροτονήθηκε Ιερέας και αμέσως κατόπιν Αρχιμανδρίτης στο Αϊβαλί. Το 1903 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Σερρών. Αρχιεράτευσε στη νευραλγική εξ΄ αιτίας του σχήματος περιοχή Νευροκοπίου εποχή πολύ κρίσιμη για την τύχη της Μακεδονίας.

Το ποιμνίό του, τον λάτρευε χάρη του σεμνού του ήθους και των καλών τρόπων του. Η φιλοπατρία του και η αυταπάρνηση του συνετέλεσαν στο να διατηρηθεί ακμαία η ελληνικότητα της περιοχής και να αναβαπτιστεί πνευματικά το εθνικό φρόνημα των ορθοδόξων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΡΝΑΛΗ

Ο Κωνσταντίνος Βάρναλης γεννήθηκε το 1884. Ήταν λυρικός ποιητής και λογοτέχνης αλλά και σατιρικός πεζογράφος. Κατ' αρχάς εργάστηκε ως καθηγητής του Σχολαρχείου, Γυμνασίου και Αρσάκειου κατά καιρούς και ως χρονογράφος σε Αθηναϊκές εφημερίδες. Το 1959 του απενεμήθη το Βραβείο Λένιν για την Ειρήνη.

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Βελισαρίου ήταν αξιωματικός, ως ταγματάρχης ήταν επικε-

φαλής του 9ου Τάγματος Ευζώνων. Στις 12 Ιουλίου του 1913 κατά την διάρκεια της μάχης για την κατάληψη του 1378 υψώματος στο οποίο είχαν εγκατασταθεί αμυντικά οι Βουλγαρικές δυνάμεις, το τάγμα του αντιμετώπισε ισχυρή αντίσταση και οι απώλειες των Ελληνικών δυνάμεων ήταν μεγάλες. Στην πιο κρίσιμη στιγμή της μάχης και αφού τελείωσαν τα πυρομαχικά τους, ο Βελισαρίου σηκώθηκε όρθιος και κραδαίνοντας το περίστροφο του φώναξε: “όποιος θέλει να με ακολουθήσει”, και άρχισε να τρέχει προς τον εχθρό ακολουθούμενος από τους ευζώνους του.

Τα εχθρικά πυρά των βουλγάρικων πολυβόλων προκαλούν μεγάλες απώλειες. Κάποια στιγμή ο ταγματάρχης Βελισαρίου έπεσε στο έδαφος σοβαρά τραυματισμένος και σε λίγο υπέκυψε στα τραύματά του στο ορεινό χειρουργείο που έχει μεταφερθεί.

ΒΕΜΠΟΥ ΣΟΦΙΑΣ

Η Σοφία Βέμπο γεννήθηκε στην Καλλίπολη Θράκης το 1910 και στην Αθήνα ήρθε το 1918. Ήταν τραγουδίστρια και ηθοποιός του μουσικού θεάτρου.

Έγινε γνωστή ως τραγουδίστρια της νίκης την περίοδο του ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-1941 με την ερμηνεία πατριωτικών τραγουδιών όπως: “Παιδιά της Ελλάδος παιδιά” και άλλα.

Εμφανίστηκε στις ταινίες “Στέλλα” και “Στουρνάρα 288”.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος γεννήθηκε στις Μουριές Χανίων το 1864.

Είναι ο σημαντικότερος Έλληνας Πολιτικός του 20ου αιώνα ο οποίος με την τόλμη και την αγωνιστικότητα του αλλά και την ευστροφία και τον ρεαλισμό του στον τομέα της διπλωματίας διαμόρφωσε την σύγχρονη Ελλάδα τόσο ως προς την εδαφική της έκταση όσο και προς την κοινωνική της συγκρότηση. Ήταν δικηγόρος στην Κρήτη όπου ανέπτυξε αγωνιστική δράση από το 1887. Το 1905 κήρυξε την επανάσταση του Θερίσου.

Διετέλεσε πρωθυπουργός της Κρητικής Πολιτείας το 1910.

Κλήθηκε από τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο και επικεφαλής του κόμματος των Φιλελεύθερων ανέλαβε την πρωθυπουργία στην Ελλάδα κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους 1912-1913 και πέτυχε την Εθνική ολοκλήρωση.

Ως προς την στάση της Ελλάδας στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ήλθε σε σύγκρουση με το Στέμμα και αποπέμφθηκε από την Πρωθυπουργία. Αντέδρασε οργανώνοντας το κίνημα της Θεσσαλονίκης το 1916 που οδήγησε

στην εκθρόνιση του Βασιλέα Κωνσταντίνου και την συμπαράταξη της Ελλάδας με την Αντάντ.

Υπέγραψε τις επωφελείς για την Ελλάδα συνθήκες του Νειγύ και των Σεβρών.

Στις 12 Αυγούστου 1920 στο σταθμό της Λυών επεχείρησαν να τον δολοφονήσουν δύο Έλληνες Βασιλόφρονες ανυπότακτοι αξιωματικοί γεγονός που ενέτεινε το κλίμα του εθνικού διχασμού.

Η ήττα του στις εκλογές του 1920 οδήγησε στην επάνοδο του Βασιλιά Κωνσταντίνου και στη συνέχεια της Μικρασιατικής εκστρατείας με τα γνωστά καταστρεπτικά αποτελέσματα.

Έπειτα από την καταστροφή διαπραγματεύτηκε την συνθήκη της Λωζάννης το 1923.

Κυβέρνησε ξανά τη χώρα από το 1928 έως το 1932. Τον Ιούνιο του 1933 εκδηλώθηκε εναντίον του μια δεύτερη απόπειρα δολοφονίας.

Το 1935 αναμείχθηκε ενεργά στο αποτυχημένο κίνημα της 1ης Μαρτίου με επικεφαλής τον Πλαστήρα έπειτα από το οποίο εγκαταστάθηκε στο Παρίσι όπου και πέθανε το 1936.

ΒΕΡΓΗΣ

Η Βέργη είναι η αρχαία πόλη της Μακεδονίας, πατρίδα του Αντιφάνους.

ΒΕΡΟΙΑΣ

Είναι η πρωτεύουσα του Νομού Ημαθίας και εδρεύει Πρωτοδικείο Διοίκηση χωροφυλακής, εφορεία.

Στο βουνό Βέρμιο της περιοχής Βεροίας υπάρχει το πρώτο χιονοδρομικό κέντρο (Χιονοδρομικό κέντρο Σελίου). Παλαιότερα ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κλωστοϋφαντουργικά κέντρα.

ΒΕΡΩΝΗΣ

Η Καίτη Βερώνη γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, ήταν δραματική ηθοποιός και πρωταγωνίστρια του Κρατικού Θεάτρου και άλλων θεάτρων Αθηνών.

Δημιούργησε δικό της θίασο και περιόδευσε σε πολλές πόλεις της Ελλάδος και σε ολόκληρη την Ανατολή. Γεννήθηκε το 1867 και πέθανε το 1955.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ

Ο Γεώργιος Βιζυηνός γεννήθηκε στην Βιζύη της Θράκης, ήταν διηγηματογράφος και ποιητής.

Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εν συνεχεία στη Γερμανία όπου αναγορεύτηκε διδάκτωρ της φιλοσοφίας. Πήγε στο Παρίσι και στο Λονδίνο και τελικά εγκαταστάθηκε στην Αθήνα όπου έγινε υφηγητής και διορίστηκε καθηγητής του δραματικού τμήματος του ωδείου Αθηνών.

Πέθανε παράφρων.

ΒΙΖΥΗΣ

Η Βιζύη ή Βίζα ήταν πόλη της Ανατολικής Θράκης. Αποτελούσε την Ακρόπολη των Βασιλέων της Θράκης και υπήρξε πρωτεύουσα του Βασιλείου των Οδρυσών.

Σε αυτή γεννήθηκε ο Γεώργιος Βιζυηνός.

ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Η Βιθυνία είναι αρχαία ορεινή περιοχή βορειοδυτικά της Ασιατικής Τουρκίας παρά τον Μαρμαρά και τον Εύξεινο Πόντο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ

Ο Δημήτριος Βικέλας γεννήθηκε στην Ερμούπολη. Ανέπτυξε εθνοφελή δράση στο Παρίσι και στο Λονδίνο.

Ήταν λόγιος ποιητής και πεζογράφος. Με πρωτοβουλία δική του τελέσθηκαν στην Αθήνα το 1896 οι πρώτοι Διεθνείς Ολυμπιακοί αγώνες.

Μετά την εγκατάστασή του στην Αθήνα, ίδρυσε τον “Σύλλογο προς διάδοση ωφέλιμων βιβλίων”, “Τον οίκο των Τυφλών”, και άλλα εθνοφελή ιδρύματα.

ΒΙΚΟΥ

Το φαράγγι του Βίκου βρίσκεται στον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού Βίκου-Αώου στον Νομό Ιωαννίνων. Αποτελεί ένα σημαντικό μνημείο της φύσης. Έχουν εντοπιστεί ίχνη ανθρώπινης δραστηριότητας από το 40.000 π.Χ.. Το φαράγγι είναι υδατογενές και εκτείνεται σε μήκος 12 χιλιομέτρων και έχει καταγραφεί στο βιβλίο Γκίνες ως το φαράγγι με το μικρότερο άνοιγμα παγκοσμίως. Το πλάτος του ποικίλει από 100 ως 1000 μέτρα. Ο παραπόταμος του Αώου, ο Βοϊδομάτης που διατρέχει το φαράγγι έχει νερό μόνο εποχιακά.

ΒΙΡΧΑΝΛΗ

Το Βιρχανλή είναι χωριό της Μικράς Ασίας. Μετά την Μικρασιατική καταστροφή οι έλληνες κάτοικοί της ήλθαν στην Ελλάδα.

ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΜΠΕΗ

Ο Στέργιος Βλάχμπεις γεννήθηκε στην Ηράκλεια Σερρών το 1880.

Ήταν ένας από τους πρώτους αντάρτες του Μακεδονικού Αγώνα.

Ύστερα από τον φόνο του Θ. Χατζηπανταζή τον διαδέχτηκε στην αρχηγία του σώματος και έδρασε ως Καπετάν Στέργιος στην περιοχή Τζουμαγιάς.

Λύτρωσε την περιφέρεια του από την δράση των κοιμιτατζήδων που τρομοκρατούσαν τα χωριά και έτσι αναπτέρωσε το εθνικό φρόνημα των ελλήνων και ξανάφερε στην Ορθοδοξία πολλούς από εκείνους που με την βία των Βουλγάρων είχαν γίνει σχισματικοί.

Το φθινόπωρο του 1907 κατέβηκε στην Αθήνα για να ξεκουραστεί αλλά μετά από ένα τρίμηνο επιστρέφει και αναλαμβάνει δράση στην περιοχή Χαλκιδικής και της λίμνης Κερκίνης.

Μόλις κηρύχτηκε ο Βαλκανοτουρκικός πόλεμος κατέλαβε και απελευθέρωσε πρώτος αυτός την Νιγρίτα.

Η Ελληνική κυβέρνηση του απένειμε το αναμνηστικό Μετάλλιο του Μακεδονικού Αγώνα και τον κατέγραψε στην επετηρίδα των Μακεδονομάχων, κατηγορία οργάνων Α΄ τάξεως. Πέθανε το 1948.

ΒΟΛΑΝΗ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ

Ο Βολάνης ήταν στρατιωτικός, είχε τον βαθμό του Ταγματάρχη.

Στο κίνημα του Βενιζέλου το 1935 πήρε μέρος ως Βενιζελικός στην περιοχή κοντά στα Σέρρας. Μετά την αποτυχία του κινήματος συνελήφθη μαζί με τους άλλους αξιωματικούς. Δικάστηκε από το στρατοδικείο και καταδικάστηκε σε θάνατο. Στις 24 Απριλίου 1935 εκτελέστηκε μόνο ο Βολάνης και δύο στρατιωτικοί, οι Παπούλας και Κοιμήσης, ενώ είχαν καταδικαστεί σε σύνολο 60 άτομα σε θάνατο.

ΒΟΛΟΥ

Η πόλη του Βόλου είναι η πρωτεύουσα του Νομού Μαγνησίας. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα αλιευτικά κέντρα της χώρας μας, ένα από τα μεγαλύτερα βιομηχανικά κέντρα της χώρας. Οι κυριότεροι βιομηχανικοί κλάδοι που είναι ανεπτυγμένοι στο Βόλο είναι η Καπνοβιομηχανία, οι Βιομηχανίες τροφίμων, τσιμεντών, μεταφορικών μέσων μεταλλικών κατασκευών, μηχανημάτων και άλλων.

ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Ο Βόσπορος είναι πορθμός που συνδέει τον Εύξεινο με την Ασία.

Παρέμεινε αξιοσημείωτος στην ιστορία η ζεύξη του Βοσπόρου η οποία πραγματοποιήθηκε το 531 π.Χ. από τον Σάμιο αρχιτέκτονα Μανδροκλέα.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΤΣΗ

Ο Νικόλαος Βότσης καταγόταν από την Ύδρα. Ήταν υποναύαρχος και ήταν αυτός που στον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο τορπίλισε στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης το τουρκικό θωρηκτό “Φετχή Μπουλέν” τον Οκτώβριο του 1912.

ΒΟΥΡΛΩΝ

Τα Βουρλά ήταν μια πόλη της επαρχίας της Σμύρνης στην Τουρκία. Ήταν σημαντικό πολιτιστικό κέντρο είναι ο τόπος που γεννήθηκε ο έλληνας ποιητής Γεώργιος Σεφέρης και που στην οποία μεγάλωσε ο τούρκος μυθιστοριογράφος Nacati Cunal που είχε γεννηθεί στην Φλώρινα και εγκαταστάθηκε στα Βούρλα στα πλαίσια της ανταλλαγής του 1923 των ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών.

ΒΥΡΩΝΟΣ

Ο Λόρδος Βύρων ήταν γόνος Αριστοκρατικής οικογένειας.

Κατόπιν προσκλήσεως του Μαυροκορδάτου ήλθε στην Ελλάδα όπως μετάσχει στον αγώνα.

Τον Ιανουάριο 1824 έφθασε στο Μεσολόγγι και ασχολήθηκε με την οργάνωση στρατιωτικών σωμάτων ξοδεύοντας σημαντικά χρηματικά ποσά.

Η ελληνική κυβέρνηση του απένειμε τον τίτλο του αρχιστράτηγου με όλες τις στρατιωτικές εξουσίες. Οι διάφορες δοκιμασίες και οι κακουχίες επιδεινώνουν την ήδη κλονισμένη υγεία του και στις 19 Απριλίου πέθανε από πυρετό στο Μεσολόγγι.

ΓΑΖΩΡΟΥ

Το Γάζωρο είναι χωριό της επαρχίας Φυλλίδας. Κατά την αρχαιότητα ήταν μία εκ των σπουδαιότερων πόλεων του Ν. Σερρών. Ολίγον βορειότερον του σημερινού χωριού στο λόφο του Αγίου Γεωργίου ήταν η αρχαία Ηδωνική πόλη Γάζωρος η οποία ήταν το κέντρο της αρχαίας Πενταπόλεως. Περίφημος ήταν εις αυτήν κατά την αρχαιότητα ο Ναός της θεάς Αρτέμιδος της γνωστής από την επωνυμία Γαζωρίτης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΛΔΕΜΗ

Ο Αναστάσιος Γαλδέμης γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1881 όπου και τελείωσε τις σπουδές του στην Ζωσιμαία σχολή και διορίστηκε ως δάσκαλος στο νησάκι Ιωαννίνων και εν συνεχεία με υποτροφία σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Διορίστηκε αρχικά ως καθηγητής στο Γυμνάσιο Δράμας και εν συνεχεία στο Γυμνάσιο στα Μουδανιά Προύσας και μετά το τέλος των Βαλκανικών Αγώνων διορίστηκε καθηγητής στο Γυμνάσιο Αρρένων Σερρών και μετέπειτα ως Διευθυντής του Γυμνασίου Θηλέων Σερρών.

Έλαβε μέρος στο ελληνικό κοιτάτο το 1917, συνελήφθη από τους Βούλγαρους και στάλθηκε όμηρος (Ντουρντουβάκι) στην Βουλγαρία.

Επίσης το 1942 συνελήφθη από τους Βουλγάρους, φυλακίστηκε και τελικά εκδιώχτηκε από τα Σέρρας. Διετέλεσε Πρόεδρος του Ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑ Σερρών και του Ηπειρωτικού Συλλόγου.

Εργάστηκε για την αλλαγή των Βουλγαρικών και τούρκικων οδών των Σερρών με ονόματα αρχαία από την ελληνική ιστορία.

Συνέγραψε διάφορα βιβλία. Πέθανε το 1966.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΛΔΕΜΗ

Ο Νικόλαος Γαλδέμης γεννήθηκε και έζησε στα Σέρρας.

Ήταν ενθουσιώδης λογογράφος και με μεγάλο ταλέντο ποιητής που χαρακτηρίστηκε ως νέος Βαλαωρίτης.

ΓΑΛΗΝΟΥ

Ο Γαληνός γεννήθηκε στην Πέργαμο ήταν ο μεγαλύτερος έλληνας γιατρός της αρχαιότητας μετά τον Ιπποκράτη, θεωρούμενος ως πατέρας της φυσιολογίας και της γενικής παθολογίας.

Έγραψε περί τις 700 επιστημονικές ιατρικές και φιλοσοφικές πραγματείες από τις οποίες διασώθηκαν μόνο 100.

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗ

Ο Γερμανός Καραβαγγέλης γεννήθηκε στη Λέσβο το 1866, ήταν Μητροπολίτης Αμάσειας αρχικά και Καστοριάς εν συνεχεία. Ήταν απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και διδάκτωρ της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Λειψίας.

Ως Μητροπολίτης Καστοριάς έδρασε κατά την διάρκεια του Μακεδονικού αγώνα. Οργάνωσε ανταρτικά σώματα με ντόπιους οπλαρχηγούς, επιτροπές αγώνος σε πόλεις και χωριά. Το 1907 συνέχισε την εθνική προσφορά στη Μικρά Ασία. Το 1913 έγινε τοποτηρητής του Πατριαρχείου και το 1924 έξαρχος στη Βιέννη όπου και πέθανε το 1935. Τα οστά του αργότερα μεταφέρθηκαν στην Καστοριά.

Διετέλεσε καθηγητής της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Ο Γεννάδιος ο Β΄ κατά κόσμο ο Γεώργιος Σχολάριος ήταν ο πρώτος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετά την άλωση. Ήταν ένας εκ των σοφότερων ανδρών της εποχής του.

Μετά από πενταετή ταραχώδη Πατριαρχία απεσύρθη εις την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών όπου και πέθανε.

Ο τάφος του βρίσκεται στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών.

ΓΕΡΑΚΙΝΑΣ

Η Γερακίνα ήταν μια δεκαεξάχρονη κοπέλα από την Νιγρίτα, ήταν πολύ όμορφη και με πολλά ψυχικά χαρίσματα.

Ερωτεύτηκε τον Νιγριτινό Τριαντάφυλλο Γκόστινο.

Στις 6 Αυγούστου 1870 πήγε η Γερακίνα στο πηγάδι της Νιγρίτας να φέρει νερό και στην προσπάθειά της να ανασύρει τον κουβά με το νερό, έχοντας τον νου της στον αγαπημένο της έχασε την ισορροπία της και έπεσε μέσα στο πηγάδι και πνίγηκε.

Πολλοί έτρεξαν να την σώσουν μεταξύ αυτών και ο αγαπημένος της Τριαντάφυλλος που κατέβηκε με σχοινιά αλλά δυστυχώς ήταν αργά και την ανέσυρε νεκρή. Δεν άντεξε τον πόνο και σε τρεις μήνες πέθανε και αυτός. Το περιστατικό αυτό έγινε θρύλος, έγινε τραγούδι πανελλήνια γνωστό και γίνονται σχετικές γιορτές στη μνήμη του, τα “Γερακίμεια” στη Νιγρίτα.

Το πηγάδι που ονομάστηκε με το όνομά της υπάρχει και σήμερα όπου κάθε χρόνο γίνεται και αναπαράσταση του γεγονότος.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΓΚΛΗ

Ο Γεώργιος Γιαγκλής καταγόταν από την Ιερισσό και ήταν οπλαρχηγός. Ήταν επικεφαλής μικρού αποσπάσματος και δρούσε ανεξάρτητα από τα άλλα σώματα στην περιοχή Κερδυλλίων.

ΓΙΑΝΙΤΣΩΝ

Τα Γιανιτσία είναι κωμόπολη του Νομού Πέλλας. Κατέχει επίκαιρη γεωγραφική θέση και από το 1903 έως τα 1908 αποτέλεσε πεδίο αιματηρών συγκρούσεων μεταξύ ελληνικών και βουλγαρικών ανταρτικών σωμάτων και τελικά τον Οκτώβριο του 1912 κατελήφθη από τον ελληνικό στρατό.

ΓΚΕΝΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο Αθανάσιος Γκένιος, Λασσάνης ήταν το ψευδώνυμο του. Γεννήθηκε στην Ηράκλεια Σερρών το 1910 και ήταν δάσκαλος. Στον πόλεμο του 1940 πήρε μέρος ως υπασπιστής της 3ης Μοίρας του 6ου Ορειβατικού συντάγματος πυροβολικού της 6ης Μεραρχίας των Σερρών.

Είναι ένας καπετάνιος της εθνικής αντίστασης από τους πρώτους που συγκρότησε αντάρτικη ομάδα και έδρασε στην περιοχή των Κερδυλλίων.

ΓΡΑΜΟΥ

Ο Γράμος είναι Οροσειρά της Βορείου Ελλάδος και είναι προέκταση της Βορείου Πίνδου και είναι στα σύνορα με την Αλβανία.

Κατά τον εμφύλιο του 1946-1949 ήταν το ορμητήριο των Ανταρτών του Δημοκρατικού Στρατού.

Τον Αύγουστο του 1949 ο κυβερνητικός στρατός έκανε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις και ανάγκασε τους αντάρτες του Δημοκρατικού Στρατού να καταφύγουν στην Αλβανία.

Οι επιχειρήσεις αυτές σηματοδότησαν την λήξη του εμφυλίου πολέμου μαζί με τις επιχειρήσεις στο Βίτση που έγιναν την ίδια περίοδο.

ΓΡΑΝΙΚΟΥ

Ο Γρανικός είναι ποταμός της Μικράς Ασίας. Το 334 π.Χ ο Μέγας Αλέξανδρος νίκησε τους Πέρσες στην ξακουστή μάχη του Γρανικού με την οποία απελευθερώθηκαν όλες οι ελληνικές πόλεις στα Μικρασιάτικα παράλια.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ο Μητροπολίτης Γρηγόριος υπηρέτησε στην Μητρόπολη Σερρών τον Β΄ μισό του 11ου αιώνα. Υπάρχει Μολυβδόβουλό του (0,024μ.) που στην έμπροσθεν όψη του εικονίζει προτομή επισκόπου με την επιγραφή “ΟΗ+Κύριε βοήθει τω σω δούλω” και στην οπίσθια όψη τη συνέχεια της επιγραφής “ΟΗ+ Γρηγορίω / Μητροπολίτης / Σερρών / και / συγκέλω”.

ΔΑΒΑΚΗ

Ο Κωνσταντίνος Δαβάκης ήταν αξιωματικός του ελληνικού στρατού.

Το 1940 έφερε τον βαθμό του Συνταγματάρχου και κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο επέτυχε την πρώτη νίκη με το σύνταγμά του κατά των Ιταλών αντιμετώπισε ολόκληρη Μεραρχία των Αλπινιστών Τζούλια.

Πήρε μέρος στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο ως επιτελάρχης της Β΄ Μεραρχίας καθώς και στον Μικρασιατικό πόλεμο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΑΓΚΛΗ

Ο Παναγιώτης Δαγκλής ήταν στρατιωτικός από το Αγρίνιο. Κατά του Α΄ Βαλκανικό πόλεμο ήταν αρχηγός του γενικού επιτελείου στρατού. Εξελέγη βουλευτής το 1916 και έγινε υπουργός των στρατιωτικών. Στον Μακεδονικό Αγώνα πήρε μέρος ως Αρχιστράτηγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΑΜΑΝΗ

Ο Δημήτριος Δαμάνης γεννήθηκε στη Νιγρίτα το 1858. Τελείωσε το Διδασκαλείο Σερρών (Μαρούλη). Υπηρέτησε ως δάσκαλος σε διάφορες πόλεις.

Ήταν ένθερμος πατριώτης και την εποχή που εξαπέλυσαν άγριο διωγμό εναντίον των ελλήνων δασκάλων, δίδασκε έχοντας το όπλο του επάνω στην έδρα.

Εναντίον του έγιναν τέσσερις απόπειρες δολοφονίας από τις οποίες γλύτωσε. Έγραψε διάφορες εκπαιδευτικές ιστορικές και λαογραφικές πραγματείες, μερικές από τις οποίες δημοσιεύτηκαν σε διάφορα περιοδικά.

Δώρισε την σπάνια βιβλιοθήκη του στα σχολεία της Νιγρίτας.

Πέθανε στην Αθήνα το 1923 προσβληθείς από εξανθηματικό τύφο.

ΔΕΛΑΠΟΡΤΑ

Ο Παύλος Δελαπόρτας γεννήθηκε το 1905 στο Ληξούρι Κεφαλονιάς.

Υπήρξε ευφυής και δίκαιος. Ήταν μία από τις εξέχουσες μορφές ελλήνων δικαστών. Έγινε ευρύτατα γνωστός ως εισαγγελέας έδρας του εφετείου και κουργημάτων Θεσσαλονίκης στη δίκη Γρ. Λαμπράκη – Τσαρουχά.

Υπηρέτησε ως εισαγγελέας σε πολλές πόλεις και στην Εισαγγελία Σερρών. Έγραψε δύο βιβλία το “Σημειωματάριο ενός Πιλάτου” και “Το Λιθάρι του Σισύφου”.

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΔΕΛΛΙΟΥ

Ο Ιωάννης Κ. Δέλλιος γεννήθηκε στα Σέρρας το 1853.

Ήταν καθηγητής φιλόλογος, σπούδασε στο πανεπιστήμιο Αθηνών και το 1876 στέλνεται με υποτροφία του “Πανμακεδονικού Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου Σερρών” του οποίου ήταν γραμματέας, στην Γερμανία προς διάδοση των ελληνικών γραμμάτων. Το 1880 αναγορεύεται διδάκτορας της φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Ιένας.

Διετέλεσε διευθυντής του ημιγυμνασίου Σερρών, του Γυμνασίου Θεσσαλονίκης, καθηγητής των ελλήνων βασιλοπαίδων, κηδεμόνας των Μακεδόνων υποτρόφων, μέλος της εκπαιδευτικής επιτροπής του Υπουργείου Εξωτερικών και πρόεδρος Πανμακεδονικού Συλλόγου Αθηνών και τέλος εκλέχτηκε βουλευτής στις εκλογές του 1915. Πέθανε το 1919.

ΔΕΛΦΩΝ

Οι Δελφοί είναι πόλη του Νομού Φωκίδας κατά την αρχαιότητα υπήρχε το μαντείο του Απόλλωνα, γνωστό ως το Μαντείο των Δελφών. Κατά τις ανασκαφές που έγιναν από έλληνες και ξένους αρχαιολόγους ανακαλύφθηκαν πλήθος αναθημάτων, καθώς και το άγαλμα του Ηνίοχου που φυλάσσεται στο Μουσείο των Δελφών.

ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ

Τα Δερβενάκια είναι χωριό του Νομού Κορινθίας. Στα στενά των Δερβενακίων καταστράφηκε τον Ιούνιο 1822 η στρατιά του Δράμαλη που πήγαινε για να καταστείλει την επανάσταση στην Πελοπόννησο.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣ

Ο Δευκαλίων ήταν γιος του Προμηθέα Βασιλιάς της εν Θεσσαλίας Φθίας, γενάρχης των ελλήνων εκ του κατακλυσμού. Ο Ζεός εξαφάνισε την αμαρτωλή γενιά του χαλκού αιώνας, σώθηκε μόνο ο Δευκαλίων με τη γυναίκα του Πύρρα εντός κιβωτού εκ των οποίων το ανθρώπινο γένος.

ΔΗΛΟΥ

Η Δήλος είναι νησί του Νοτίου Αιγαίου στην αρχαία εποχή ήταν λατρευ-

τικό κέντρο του Απόλλωνα, της Αρτέμιδος και της Λητώς.

Κατά τα τις ανασκαφές ανακαλύφθηκαν πολλά αρχαία οικοδομήματα, Μυκηναϊκά έργα τέχνης, αγάλματα και λοιπά.

ΔΗΜΑ

Ο Πύρρος Δήμας γεννήθηκε στα Τίρανα το 1971 και εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα το 1991.

Ήταν αρσιβαρίστας, τρεις φορές χρυσός Ολυμπιονίκης το 1992 και κατηγορία 82,5 κιλών. Το 1996 στην κατηγορία 83 κιλών και το 2000 στην κατηγορία 85 κιλών.

Επίσης ήταν τέσσερις φορές Παγκόσμιος πρωταθλητής στην Άρση Βαρών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Ο Ανδρέας Δημητρίου είναι Κύπριος, ήρωας και αγωνιστής της ΕΟΚΑ.

Οι Άγγλοι τον κρέμασαν μαζί με τον συναγωνιστή του Καραολή στις 10 Μαΐου 1956.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Ο Γεώργιος Δημητριάδης ήταν ένας από τους μεγαλύτερους αθηναίους γλύπτες. Ένα από τα πολλά έργα του είναι και το Ηρώο Μεραρχίας Σερρών.

ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ

Οι Δημογέροντες ήταν αιρετοί άρχοντες της ελληνικής κοινότητας, έχοντας διοικητική και αστυνομική εξουσία.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ

Ο Δημόκριτος καταγόταν από τα Άβδηρα της Θράκης, ήταν ο μεγαλύτερος των υλιστών φιλοσόφων της αρχαιότητας και ένας εκ των πολυμαθέστερων ανδρών της αρχαίας Ελλάδας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο Δημοσθένης ήταν ο μεγαλύτερος Έλληνας Ρήτορας και πολιτικός στην Αθήνα.

Αγωνίστηκε κατά της διαφθοράς των καταχρήσεων και των δημαγωγών.

Αγωνίστηκε με τους Φιλιππικούς αυτού λόγους εναντίον του Μακεδόνα Βασιλέως Φιλίππου. Μετά την πτώση των Αθηνών καταδικάστηκε εις θάνατο κατ' απαίτηση του Αντιπάτρου και αυτοκτόνησε παίρνοντας δηλητήριο.

ΔΙΑΛΕΤΗ

Ο Φωκίων Διαλέτης ήταν στρατιωτικός ταγματάρχης πεζικού διοικητής του 1ου συντάγματος πεζικού. Στη μάχη του Κιλκίς κατά τον Βαλκανικό πόλεμο ηρωικά μαχόμενος σκοτώθηκε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΓΚΑ

Ο Δημήτριος Δίγκας ήταν δικηγόρος και έγινε ο μοναδικός έλληνας βουλευτής που εκλέχτηκε από την περιοχή των Σερρών στην Οθωμανική βουλή στις εκλογές του 1908 προ της προσαρτήσεως των Νέων Χωρών.

Μετά την απελευθέρωση, επανεξελέγη βουλευτής Σερρών το 1915.

Έγινε ο πρώτος Μακεδόνας υπουργός στην κυβέρνηση εθνικής αμύνης του Ελευθερίου Βενιζέλου και αργότερα υπουργός Εκκλησιαστικών και Δημόσιας Εκπαίδευσης Δικαιοσύνης και υπουργός Συγκοινωνιών.

ΔΙΟΓΕΝΗ

Ο Διογένης ήταν έλληνας φιλόσοφος εκ Σινώπης επωνομαζόμενος ο κυνικός. Έζησε στην Αθήνα με μεγάλη λιτότητα ζώντας μέσα σε πιθάρι και περιπαίζοντας τους πάντες.

Κατ' αυτού η ευδαιμονία έγκειτο με το να ζει κανείς κατά φύσιν, αυτό δε το πετύχαινε με την αυτάρκεια και την άσκηση. Από τα έργα του δεν διεσώθη κανένα.

ΔΙΟΜΗΔΗ

Ο Διομήδης ήταν ένας εκ των επιφανών ηρώων του τρωικού πολέμου, ήταν γιος του Τυδέως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ο Δημήτριος Διονυσίου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1885, σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εν συνεχεία στο Πανεπιστήμιο στην Κωνσταντινούπολη. Ως δάσκαλος υπηρέτησε σε διάφορα σχολεία όπως στην Αστική Σχολή Πραβίου, στην αστική σχολή Σοχού, στο Παρθεναγωγείο και το Αρρεναγωγείο Ξάνθης.

Γνώριζε πολύ καλά την τουρκική, γαλλική, γερμανική και βουλγαρική γλώσσα.

Το 1916-1918 οι Βούλγαροι τον συνέλαβαν και τον έστειλαν όμηρο (Ντουρντουβάκι) στην Βουλγαρία.

Άσκησε το δικηγορικό επάγγελμα στα Σέρρας ενώ συγχρόνως ήταν συ-

νεργάτης και ανταποκριτής διαφόρων εφημερίδων και εντύπων πολλών πόλεων.

Ήταν μανιώδης συλλέκτης εφημερίδων περιοδικών και βιβλίων. Διετέλεσε για χρόνια πρόεδρος της Ένωσης Ομήρων πολεμοπαθών Μακεδονίας – Θράκης.

Η παρουσία του στην πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική ζωή των Σερρών ήταν σημαντική. Πέθανε το 1960.

ΔΟΓΑΝΗΣ

Είναι χωριό του Νομού Κιλκίς.

ΔΟΪΡΑΝΗΣ

Είναι χωριό πλησίον της Λίμνης της Δοϊράνης είναι το σύνορο της Ελλάδος με την Π.Γ.Δ.Μ.. Κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο ο ελληνικός στρατός νίκησε τους Βουλγάρους. Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο το 1915 τέθηκε υπό βουλγαρικό έλεγχο, αλλά το 1918 ανακαταλήφθηκε από ελληνικές και αγγλικές δυνάμεις. Υπάρχει συμμαχικό νεκροταφείο από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

Η Δοϊράνη ανήκει στον Νομό Κιλκίς.

ΔΟΥΥΛΑΙΟΥ

Είναι πόλη της αρχαίας Φρυγίας. Μέχρι το 1923 έζησε στην πόλη αυτή η ακμάζουσα κοινότητα των ελλήνων με 7000 περίπου έλληνες.

ΔΟΥΚΑ Γ. ΔΟΥΚΑ

Ο Δούκας Γ. Δούκας ήταν Σερραίος οπλαρχηγός του Μακεδονικού Αγώνα (Καπετάν Ζέρβας), Γενικός Αρχηγός των Ανταρτών της Ανατολικής Μακεδονίας.

Από το 1900 ενώ ήταν ακόμη έφηβος ήταν πράκτορας του Ελληνικού Προξενείου Σερρών.

Μετά από μία απόπειρά του να σκοτώσει τον Καπετάν Στογιάν, όργανο των Βουλγάρων συνελήφθη από τις Τουρκικές Αρχές, δραπέτευσε όμως και έφυγε στην Αθήνα το 1903 όπου εκπαιδεύτηκε στις πολεμικές τέχνες.

Μετά την εκπαίδευσή του ως οπλίτης στην ομάδα του Καπετάν Βάρδα πολέμησε στην Δυτική Μακεδονία και αργότερα ως υπαρχηγός του Καπετάν Ρούβα.

Το 1905 με σώμα 20 ανδρών το οποίο οργάνωσε, καλά οπλισμένο ανέ-

λαβε δράση στην περιοχή Φυλλίδας Σερρών.

Ήταν ένας από τους πιο μεγάλους Αρχηγούς του Μακεδονικού Αγώνα, προστάτευε τους συνεργάτες του και είχε το σώμα του τις λιγότερες απώλειες.

Στάθηκε ως τέλειος Έλληνας πραγματικός ιππότης που προτίμησε την ειρηνική προπαγάνδα από τον πειθαναγκασμό των όπλων.

Εκλέχτηκε βουλευτής το 1936. Πέθανε το 1938.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΔΟΥΜΠΑ

Ο Ιωάννης Δούμπας γεννήθηκε στα Σέρρας.

Ήταν γιατρός, δάσκαλος και πολιτικός ως δάσκαλος υπηρέτησε σε διάφορα σχολεία της περιοχής Ν. Ζίχνης.

Κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα διετέλεσε σύνδεσμος του ελληνικού προξενείου Σερρών με διάφορα ανταρτικά σώματα. Την περίοδο 1912-1913 υπηρέτησε ως εθελοντής στρατιώτης στην Ήπειρο.

Στα 1914 διετέλεσε πρώτος Γενικός Διευθυντής της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Το 1929 εκλέχτηκε γερουσιαστής με το κόμμα των Φιλελευθέρων και Βουλευτής με το ίδιο κόμμα.

Το 1946 και τις εκλογές του 1952 εκλέχτηκε βουλευτής με τον “Ελληνικό Συναγερμό”.

Από τον Δεκέμβριο 1945 έως τον Απρίλιο του 1946 διετέλεσε υφυπουργός και Γενικός Διοικητής της Κεντρικής Μακεδονίας. Ακόμη εκλέχτηκε Α΄ Αντιπρόεδρος της Δ Αναθεωρητικής Βουλής το 1949.

Πέθανε το 1966.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΟΥΜΠΑ

Ο Νικόλαος Δούμπας γεννήθηκε στα Σέρρας, είναι μέλος της γενιάς των Δούμπα που ανέδειξε μεγάλους εθνικούς ευεργέτες.

Τελείωσε το Πανεπιστήμιο Αθηνών όπου εν συνεχεία εγκαταστάθηκε και ασχολήθηκε με την πολιτική. Εκλέχτηκε πολλές φορές βουλευτής της Άνω Αυστριακής Βουλής, και υπήρξε μυστικός σύμβουλος του Αυτοκράτορα.

Στα Σέρρας ίδρυσε το “Δούμπειο Νηπιαγωγείο”.

Έκανε πολλές χρηματικές δωρεές όπως στο Νοσοκομείο, στα σχολεία και σε άλλα ιδρύματα και προσέφερε βιβλία στην Βιβλιοθήκη της κοινότητας.

ΔΡΑΒΙΣΚΟΥ

Το Δραβίσκο είναι χωριό του Νομού Σερρών, ανήκει στην επαρχία Φυλίδας.

Κατά την αρχαιότητα ήταν μια εκ των σπουδαιότερων πόλεων του Νομού Σερρών. Στο σημείο που βρίσκεται το χωριό Δραβίσκος ήταν η αρχαία πόλη Δραβίσκος την οποία αναφέρει ο Θουκυδίδης. Ήταν περίφημη για τα μεταλλεία χρυσού και αργύρου τα οποία εκμεταλλεύονταν ο Βασιλιάς της Μακεδονίας Φίλιππος. Την Ρωμαϊκή εποχή από εκεί περνούσε η Εγνατία οδός, σήμερα μάλιστα σώζεται πλησίον του χωριού στην τοποθεσία “Φραγκάδα”, ένα λιθόστρωτο τμήμα της μεγάλης εκείνης στρατιωτικής οδού η οποία ένωνε το Δυρράχιο με την Κωνσταντινούπολη.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ

Το Δραγατσάνι είναι πόλη της Ρουμανίας. Στη πόλη αυτή ο Αλέξανδρος Υψηλάντης νικήθηκε από τους τούρκους το 1821 (Μάχη του Δραγατσανίου) η οποία και σηματοδότησε το τέλος της Ηγεμονίας στις Παραδουνάβιες χώρες.

ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Η Δυτική Θράκη είναι η ελληνική Θράκη η οποία συνορεύει με την Ανατολική Θράκη που ανήκει στην Τουρκία. Στη Δυτική Θράκη ανήκουν οι Νομοί Ξάνθης, Κομοτηνής και Αλεξανδρούπολης.

ΕΔΕΣΣΗΣ

Η Έδεσσα είναι πόλη και πρωτεύουσα του Νομού Πέλλας. Στην Έδεσσα είναι το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ.

Έχει πλήθος σπορώνων και εργοστάσια κονσερβοποιίας.

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η Εθνική Αντίσταση είναι η αντίσταση κατά των δυνάμεων κατοχής, κατά την περίοδο 1941-1944 που εκδηλώθηκε στην Ελλάδα δια διαφόρων κινημάτων και οργανώσεων με κορυφαίο γεγονός την ανατίναξη της γέφυρας Γοργοποτάμου.

ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΚΕΡΔΥΛΛΙΩΤΩΝ

Η οργανωμένη ένοπλη Εθνική Αντίσταση στη χώρα μας το διάστημα της Γερμανικής κατοχής 1941-1944 ξεκίνησε από το χωριό Κερδύλλια του Νομού Σερρών. Στις 17 Οκτωβρίου 1941 οι Χιτλερικές δυνάμεις πληροφορήθηκαν ότι το ένοπλο Ελληνικό ανταρτικό σώμα Οδυσσέας Ανδρούτσος πέρασε από το Μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου κοντά στα χωριά Άνω και Κάτω Κερδύλλια.

Αμέσως κύκλωσαν ολόκληρη την περιοχή και συνέλαβαν όλους σχεδόν τους άνδρες και τα αγόρια της ηλικίας 15 μέχρι 60 ετών, τους συγκέντρωσαν και τους εκτέλεσαν σε ύψωμα στο οποίο σήμερα υπάρχει το Κοιμητήριο των πεσόντων. Κάτω από τις σφαίρες των κατακτητών έπεσαν συνολικά 250 άτομα.

Στη συνέχεια έδωξαν τα γυναικόπαιδα μακριά και έκαψαν κα τα δύο χωριά.

Σήμερα υπάρχουν μόνο τα ερείπια των σπιτιών και οι εκκλησίες των δύο χωριών μετά από αναπαλαίωση και το Κοιμητήριο των 250 πεσόντων Κερδυλλιωτών που ανεγέρθηκε αργότερα.

Αυτή ήταν η πρώτη εκτέλεση αμάχου πληθυσμού στην Ελλάδα από τα Χιτλερικά στρατεύματα. Για τους εκτελεσθέντες 250 Κερδυλλιώτες το 1980 ανεγέρθηκε μνημείο στη διασταύρωση των οδών των δύο παλαιών Άνω και Κάτω Κερδυλλίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Το Ελληνικό Προξενείο Σερρών λειτούργησε στην πόλη μας το 1856 μέχρι την απελευθέρωση της πόλης το 1913.

Είχε την αρμοδιότητα σε όλο το Σαντσακί Σερρών που περιελάμβανε την περιοχή από το Μελένικο έως και τη Δράμα.

Βοήθησε τον ομογενειακό πληθυσμό της πόλης και της περιοχής.

Στήριξε την εκπαίδευση και αργότερα οργάνωσε την ένοπλη δράση κατά την περίοδο του Μακεδονικού αγώνα.

Το διεύθυναν γνωστοί Πρόξενοι και υπηρέτησαν σε αυτό γνωστοί στρατιωτικοί όπως Γενάδης, Στορνάρης, Σαχτούρης, Φλωριάς και άλλοι.

ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ

Το Οδυσσέα Ελύτης είναι το φιλολογικό ψευδώνυμο του Οδυσσέα Αλεπουδέλη καταγόμενος από το Ηράκλειο της Κρήτης ποιητής ανήκει εις την υπερρεαλιστική Σχολή. Διετέλεσε διευθυντής προγράμματος ΕΙΡ 1945-1946 και 1953-1954.

Εξέδωσε ποιητικές συλλογές όπως το “Άξιον εστί” και άλλες.

Δημοσίευσε μελέτες και μεταφράσεις νεότερων Γάλλων ποιητών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑ

Ο Εμμανουήλ Παπάς ήταν Σερραίος μεγαλέμπορος, είναι εκείνος που πρώτος υψώνει τη σημαία της επανάστασης στον Ελληνικό Βορρά.

Ο Εμμανουήλ Παπάς γεννήθηκε στη Ντοβίστα, που αργότερα πήρε το όνομά του, στα 1773 και σπούδασε στα Σέρρας, όπου εγκαταστάθηκε μετά το γάμο του, κάμνοντας τον τραπεζίτη και τον έμπορο.

Ο Εμμανουήλ Παπάς ήταν μνημένος στη Φιλική εταιρεία από το 1818 και κινδύνεψε τον ίδιο χρόνο να δολοφονηθεί γι’ αυτό και έφυγε στην Κωνσταντινούπολη.

Ενώ βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη πληροφορήθηκε την έναρξη της Επανάστασης. Αμέσως ο Εμμανουήλ Παπάς εγκατέλειψε τις επιχειρήσεις του και αφού προμηθεύτηκε αρκετά όπλα και πυρομαχικά, τα φορτώνει στο καράβι του Χατζηβισβίκη, από την Αίνο της Θράκης

και μαζί με μερικά παλικάρια του από τα Σέρρας ξεκινά στα τέλη Μαρτίου και πηγαίνει στο Άγιο Όρος.

Οι Μοναχοί του Αγίου Όρους οι οποίοι ήδη ήταν μνημένοι στο κίνημα τον υποδέχτηκαν με ενθουσιασμό, οι δε Ηγούμενοι των Μοναστηριών τον ευλόγησαν και τον ανακηρύξαν Αρχηγό και προστάτη της Μακεδονίας.

Σε λίγο ο Εμμανουήλ Παπάς από τη Μονή Εσφιγμένου που είχε το αρχηγείο του μαζί με Σερραίους, Δραμινούς, Παγγαιοχωρίτες, Χαλκιδικιώτες και Μοναχούς του Αγίου όρους κήρυξε την Επανάσταση στο Άγιο Όρος και συγχρόνως προετοίμασε και τα Σέρρας να επαναστατήσουν με τη συμμετοχή του Νικολάου Κοσομούλη και του Μητροπολίτου Σερρών Χρυσανθου.

Δυστυχώς όμως, τα δρακόντεια μέτρα που πήρε ο Μουστάμπεης, γιος του πρώην Βαλή Γιουσούφ Μπέι, προσωπικού εχθρού του Εμμανουήλ Παπά εμπόδισαν κάθε εκδήλωση, ενώ ένα σύνταγμα Τούρκων περικύκλωσε τα Σέρρας και γενίτσαροι και μποσιμποζούκοι έσφαζαν τον άμαχο πληθυσμό και συνελήφθησαν 150 επιφανείς Σερραίοι και ο Μητροπολίτης Χρυσανθος.

Δυστυχώς η Επανάσταση στη Χαλκιδική απέτυχε και ο Εμμανουήλ Παπάς κατόρθωσε να φύγει με το καράβι του Χατζηβισβίκη για την Ύδρα, αλλά καθώς ήταν εξαντλημένος και από την πολλή συγκίνηση πέθανε μέσα στο πλοίο κατά τη στιγμή που περιέπλεε τον Καφηρέα. Ο Εμμανουήλ Παπάς κηδεύτηκε στην Ύδρα με τιμές Στρατηγού.

Τα οστά του Εμμανουήλ Παπά πολλά χρόνια αργότερα μεταφέρθηκαν στα Σέρρας και είναι τοποθετημένα στη βάση του αγάλματός του, που είναι στη Πλατεία Ελευθερίας της πόλης μας.

Ο Εμμανουήλ Παπάς υπήρξε μια από τις σπουδαιότερες φυσιογνωμίες του απελευθερωτικού αγώνα για το μεγαλείο της πατριωτικής του ψυχής, την πολιτικότητά του, τη φρόνηση, τις υλικές του θυσίες και τη σωματική του ανδρεία.

Έκαμε το παν για τον συντονισμό της εξεγέρσεως των Μακεδόνων και διέθεσε όλη την περιουσία του για τον αγώνα, αλλά δυστυχώς δεν μπόρεσε να πετύχει τους σκοπούς του γιατί συνάντησε πολλές δυσκολίες ανυπέμβλητες και έμεινε μόνος, χωρίς καμία βοήθεια και υποστήριξη, αποκλεισμένος στο Άγιο Όρος.

ΕΞΟΧΩΝ

Με την ονομασία Εξοχών οι Σερραίοι τα παλιά χρόνια εννοούσαν την τοποθεσία που ονομαζόταν και Κιόσκια δηλαδή την σημερινή περιοχή της Κοιλιάδας των Αγίων Αναργύρων.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ

Ο Επίκουρος ήταν Αθηναίος φιλόσοφος, καταγόταν από τη Σάμο. Είναι

ιδρυτής στην Αθήνα περιωνύμου Σχολής. Ήταν ένας εκ των επιφανέστερων φιλοσόφων της Αρχαιότητας.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗ

Ο Ερατοσθένης ήταν ένας εκ των επιφανέστερων λογίων της αρχαιότητας.

ΕΡΜΟΥ

Ο Ερμής ήταν Θεός του Ολύμπου γιος του Δία και της νύμφης Μαίας. Λατρευόταν ως προστάτης των ποιμνίων και των εμπόρων. Από τον Δία εχρησιμοποιείτο ως αγγελιοφόρος και κήρυκας των ουρανίων και υποχθονίων Θεών.

ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, γεννήθηκε στο πεδίο της μάχης του Σολφερίνου από την αλτρουιστική διάθεση προσφοράς του Ερρίκου Ντυνάν προς τους τραυματίες Στρατιώτες του πολέμου μεταξύ Αυστριακό-ουγγρικής αυτοκρατορίας και Γάλλο-ιταλικής συμμαχίας στις 24 Ιουνίου 1859.

Ο ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ιδρύθηκε στις 10 Ιουνίου 1877 με πρωτοβουλία της βασίλισσας Όλγας.

Στα Σέρρας λειτουργεί περιφερειακό τμήμα του ελληνικού Ερυθρού Σταυρού από το 1914 με μεγάλη προσφορά προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο.

ΕΥΒΟΙΑΣ

Η Εύβοια είναι νησί της Ελλάδος θεωρούμενη ως φυσική επέκταση της Α. Στερεάς από την οποία χωρίζεται δια του Ευβοϊκού κόλπου. Αρχαιότεροι κάτοικοι αναφέρονται οι Άβαντες, οι Ελλοπιείς, οι Περραιβοί και οι Δρύοπες. Το 506 π.Χ. οι Αθηναίοι υπέταξαν την νήσο. Βραδύτεροι οι Ευβοιείς συμμετείχαν στους Περσικούς πολέμους και της Α΄ Αθηναϊκής συμμαχίας και το 191 υπέκυψαν στους Ρωμαίους κατά την βυζαντινή περίοδο το 1205 περιήλθεν εις τους Φράγκους μέχρι το 1470 οπότε περιήλθε εις τους τούρκους και μετονομάστηκε σε Πασαλίκιον του Εγρίπου. Απελευθερώθηκε στις 13 Ιουνίου 1830.

ΕΤΕΟΚΛΕΟΥΣ

Ο Ετεοκλής ήταν γιος του Οιδίποδα και της Ιοκάστης και δίδυμος αδελ-

φός του Πολύνεικου.

Μετά το τέλος της συμφωνηθείσης ενιαυσίου βασιλείας του, αρνήθηκε την παραχώρηση του θρόνου των Θηβών στον αδελφό του Πολυνείκη και προκάλεσε την εκστρατεία των “Επτά επί Θήβας”.

ΕΥΖΩΝΩΝ

Οι Εύζωνοι επονομαζόμενοι και τσολιάδες ήταν έλληνες στρατιώτες που έφεραν ειδικής στολή φουστανέλα, φέσι και τσαρούχια.

Σε κάθε τάγμα υπήρχε και λόχος ευζώνων.

Σήμερα εύζωνοι υπηρετούν στην προεδρική φρουρά και είναι σκοποί στον Άγνωστο Στρατιώτη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗ

Ο Ευκλείδης ήταν περιώνυμος Έλληνας μαθηματικός. Είναι ο πατέρας και ο θεμελιωτής της Γεωμετρίας. Ήκμασε επί Πτολεμαίου Α΄ (306-283 π.Χ.)

ΕΥΡΥΠΙΔΗ

Ο Ευριπίδης ήταν τραγικός ποιητής, ο τρίτος μετά τον Αισχύλο και τον Σοφοκλή. Γεννήθηκε στη Σαλαμίνα και πέθανε στην Μακεδονία στην αυλή του Αρχέλαου.

ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο Βασίλειος Ευφραιμίδης ήταν δικηγόρος βουλευτής Σερρών το 1963, ευρωβουλευτής το 1964.

ΤΑΚΗ ΕΦΕΝΤΗ

Ο Τάκης Εφέντης γεννήθηκε στα Σέρρας. Ήταν μέλος της Φιλικής Μακεδονικής εταιρείας και μέλος του Ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ. Πήρε μέρος στον Μακεδονικό αγώνα και έδρασε ως πράκτωρ Β΄ τάξης επιφορτισμένος με την μεταφορά οπλισμού και τον εφοδιασμό των ανταρτικών σωμάτων.

ΕΦΕΣΣΟΥ

Η Έφεσος είναι αρχαία πόλη της Ιωνίας της Μικράς Ασίας, ήταν σπουδαία πόλη, είχε μεγάλη εμπορική ανάπτυξη και είχε πολλά αρχαία μνημεία. Το σπουδαιότερο των οποίων ήταν το περίφημο Ιερό της Εφεσίας Αρτέμιδος.

Υπήρξε ένα εκ των κυριότερων χριστιανικών κέντρων.
Το 431 πραγματοποιήθηκε η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος.

ΕΦΟΡΩΝ

Οι Έφοροι κατά την τουρκοκρατία ήταν οι επιστάτες των σχολικών εφορειών. Κατά την αρχαιότητα ήταν ανώτατοι αξιωματικοί στις Δωρικές πόλεις και ιδιαίτερα στην Σπάρτη οι οποίοι ρύθμιζαν την εσωτερική και εξωτερική πολιτική της πόλης.

ΖΑΓΚΑΛΗ

Ο Ιωάννης Ζάγκαλης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1950.

Ήταν υπάλληλος των ΕΛΤΑ και υπηρετούσε στα Σέρρας.

Εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος με τον συνδυασμό του Ζήση Μητλιάγκα Δημάρχου και κατά την περίοδο της ασκήσεως των καθηκόντων του ως Δημοτικού Συμβούλου, σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Η Ζάκυνθος είναι νησί του Ιονίου Πελάγους, είναι περιοχή σεισμογενής και έχει υποστεί μεγάλες καταστροφές κατά τους σεισμούς του Αυγούστου 1953. Εις την επανάσταση του 1821 συνέβαλε στην αποστολή ανδρών και εφοδίων εις την επαναστατημένη Ελλάδα.

Η ένωση της με την Ελλάδα έγινε το 1864.

ΖΑΦΕΙΡΗ ΛΟΧ/ΓΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Ζαφείρης καταγόταν από την Σπερχειάδα. Ήταν στρατιωτικός, ως λοχαγός του 3ου λόχου του 2ου συντάγματος πεζικού. Στη μάχη του Λαχανά στις 21 Ιουνίου 1913, ηρωικώς μαχόμενος, σκοτώθηκε.

ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗ

Ο Ιωάννης Ζητουνιάτης ήταν Αξιωματικός του ελληνικού στρατού και ως λοχαγός πήρε μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους. Σκοτώθηκε στη μάχη του Λαχανά στις 21 Ιουνίου 1913.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΛΑΤΚΟΥ

Ο Γεώργιος Ζλάτκος γεννήθηκε στα Σέρρας από πλούσια οικογένεια από το Μελένικο.

Τελείωσε την Αστική Σχολή και το Ημιγυμνάσιο Σερρών, πήρε το δίπλωμά του από το Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης και τελείωσε επίσης την Γαλλική Σχολή Θεσσαλονίκης. Εκτός από τη μητρική του γλώσσα μιλούσε

τέλεια την Γαλλική, Γερμανική και Τουρκική.

Το 1893 διορίστηκε Πρόξενος του Αυστροουγγρικού υποπροξενείου Σερρών όπου κατά την διάρκεια της θητείας του πρόσφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στον Σερραϊκό λαό και ιδίως την μέρα της καταστροφής των Σερρών 28 Ιουνίου 1913. Τα χρόνια του Μακεδονικού αγώνα προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες στους πολεμιστές του αγώνα.

Το 1920 εκλέχτηκε βουλευτής Νομού Σερρών.

Τιμήθηκε για την εθνική του δράση με το παράσημο του Αργυρού Σταυρού των Ιπποτών, με το μετάλλιο του Μακεδονικού Αγώνα. Τιμήθηκε ακόμα με παράσημα της Αυστροουγγαρίας, Ιταλίας, Σερβίας, Γερμανίας, Μεγάλης Βρετανίας και οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Πέθανε το 1933.

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ

Η Ηράκλεια είναι κωμόπολη του Νομού Σερρών.

Το όνομα Ηράκλεια δόθηκε το 1926 σε ανάμνηση της αρχαίας Ηράκλειας η οποία αναφέρεται από τον Θουκυδίδη που βρισκόταν πιθανότατα πλησίον της σημερινής κωμοπόλεως. Παλαιότερα ονομαζόταν Τζουμαγιά.

Κατά τους Βαλκανικούς πολέμους η Ηράκλεια που ήταν ένας Δήμος Ανθηρός με 8000 κατοίκους καταλήφθηκε δύο φορές από τους Βουλγάρους. Την πρώτη φορά το 1912 που υπέστη τα πάνδεινα και την δεύτερη φορά το 1916 που καταστράφηκε τελείως και οι κάτοικοι της μεταφέρθηκαν από τους Βουλγάρους στην Βουλγαρία ως όμηροι (Ντουρντουβάκια) όπου και οι περισσότεροι πέθαναν.

Κατά τον Μακεδονικό αγώνα η προσφορά της υπήρξε σημαντική.

Ήταν κέντρο και έδρα του ανταρτικού κινήματος και ανέδειξε πολλούς και ονομαστούς καπεταναίους Μακεδονομάχους όπως τον Καπετάν-Στέργιο Βλάχμπεη και άλλους.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ο Νομός Ηρακλείου είναι νομός της κεντροανατολικής Κρήτης.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Ο Ηρόδοτος ήταν ο αρχαιότερος έλληνας ιστοριογράφος και επικαλούνταν και πατέρας της ιστορίας.

ΗΣΙΟΔΟΥ

Ο Ησίοδος ήταν κορυφαίος πρώιμος ποιητής της Ελληνικής Αρχαιότητας και πατέρας του διδακτικού έπους.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ

Ο Ήφαιστος ήταν ένας από τους Θεούς του ελληνικού Δωδεκάθεου. Ήταν έφορος της φωτιάς, μεταλλουργός και προστάτης των τεχνιτών.

ΘΑΛΕΙΑΣ

Η Θάλεια ήταν μία από τις εννέα μούσες, προστάτιδα των συμποσίων και της ευθυμίας.

ΘΑΛΗ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

Ο Θαλής ο Μιλήσιος ήταν μεγάλος επιστήμονας και φιλόσοφος, ήταν ένας από τους επτά σοφούς της Αρχαίας Ελλάδας, θεωρείται ότι εισήγαγε από την Αίγυπτο και την Βαβυλωνία τα στοιχεία της Γεωμετρίας και της Άλγεβρας.

ΘΑΣΟΥ

Η Θάσος είναι νησί του Βορείου Αιγαίου. Το 1456 κυβερνήθηκε από τους Τούρκους και απελευθερώθηκε από τον Ελληνικό Στρατό τον Οκτώβριο του 1821.

ΘΕΜΙΔΟΣ

Η Θέμιδα είναι Θεά της Αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας που προσωποποιούσε τον νόμο. Ήταν θυγατέρα του Ουρανού και της Γαίας και η δεύτερη μεταξύ των επτά συζύγων του Δία και μητέρα της Ειρήνης. Επόπτευε την ανθρώπινη δικαιοσύνη και σύμβολα της ήταν το ξίφος και η ζυγαριά.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Ο Θεόκριτος ήταν ο μεγαλύτερος βουκολικός ποιητής της αρχαιότητας. Γεννήθηκε περί το 305 π.Χ. και πέθανε περί το 245 π.Χ.

Στα ειδύλλια του που ήταν γραμμένα στη Δωρική γλώσσα περιγράφει σκηνές από τη ζωή των Βουκόλων και αιγοβοσκών της Σικελίας, τοπία, ήθη, πρόσωπα και παραδόσεις Σικελικές. Περιώθηκαν μέχρι σήμερα 30 ειδύλλια και 24 επιγράμματα.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Δημήτριος Θεοφάνους γεννήθηκε στην πόλη των Σερρών, ήταν Μακεδονομάχος και έδρασε ως οπλίτης στον Μακεδονικό Αγώνα.

ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ

Οι Θερμοπύλες είναι στενή δίοδος μεταξύ των προπόδων του Όρους Καλλίδρομου και του Μαλιακού κόλπου.

Ήταν σπουδαιότατο στρατηγικό σημείο και πολλές φορές υπήρξε θέατρο σημαντικών μαχών. Η κυριότερη ήταν η μάχη μεταξύ Ελλήνων και Περσών το 480 κατά την οποία σκοτώθηκε ηρωικά μαχόμενος ο Λεωνίδας μαζί με 300 Σπαρτιάτες και 700 Θεσπιών.

ΘΕΡΜΩΝ

Τα Θερμά είναι χωριό της επαρχίας Βισαλτίας του Νομού Σερρών. Υπάρχουν πηγές θερμές.

ΘΕΣΠΙΔΟΣ

Ο ποιητής Θέσπης καταγόταν από τον Δήμο Ικαρίας (σημερινό Διόνυσο Αττικής) και θεωρείται σύμφωνα με την παράδοση ο εφευρέτης της τραγωδίας και πιθανότατα και ο πρώτος ηθοποιός.

Ο Θέσπης παρουσίασε για πρώτη φορά τραγωδία στα Μεγάλα Διονύσια κατά την 61η Ολυμπιάδα μεταξύ 535-532 π.Χ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Θεσσαλονίκη είναι νομός της Βορείου Ελλάδος, είναι η δεύτερη μεγάλη πόλη σε πληθυσμό.

Αποτελεί διοικητικό επιστημονικό στρατιωτικό κέντρο και οικονομικό κέντρο της Βορείου Ελλάδος.

Είναι κόμβος σιδηροδρομικών και αεροπορικών συγκοινωνιών εσωτερικού και εξωτερικού.

Λειτουργεί η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης. Το 1430 κατελήφθη από τους Τούρκους και απελευθερώθηκε από τον Ελληνικό Στρατό την 26 Οκτωβρίου 1912. Τα σημαντικότερα ανεγερθέντα μνημεία είναι ο ναός του Αγίου Γεωργίου (Ροτόντα), ο ναός του Αγίου Δημητρίου, ο ναός της Παναγίας των Χάλκεων και πολλά άλλα τα οποία διεσώθησαν. Εκτός των Χριστιανικών αυτών μνημείων διεσώθησαν ο Λευκός Πύργος, η απίς του Γαλεριού (Καμάρα), τα τείχη της πόλης και άλλα.

ΘΗΒΩΝ

Η Θήβα είναι πόλη και πρωτεύουσα του νομού Βοιωτίας. Κατά τους Ιστορικούς χρόνους υπήρξε η ισχυρή αντίπαλος των Αθηνών.

ΘΗΡΑΣ

Η Θήρα είναι νησί των Κυκλάδων, είναι ηφαιστιογενής και άνυδρος.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Ο Θουκυδίδης ήταν ιστορικός του Πελοποννησιακού πολέμου το 424 π.Χ. εξελέγη στρατηγός και έπειτα από την αποτυχία του να αποτρέψει την κατάληψη της Αμφίπολης από τον Σπαρτιάτη Βρασίδα, καταδικάστηκε σε θάνατο και έζησε εξόριστος επί 20 χρόνια.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΟΡΕΙΝΟΥ

Το πραγματικό όνομα του ήταν Ιάκωβος Γεράκης, καταγόταν από το Λάκκος Σερρών ένα παλιό κατεστραμμένο χωριό κοντά στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών.

Χρησιμοποίησε το ψευδώνυμο Ορεινός, ήταν από τους πρώτους Μακεδονομάχους και πρόσφερε πολλά στον αγώνα.

Ήταν ο πατέρας του μετέπειτα βουλευτή Σερρών Πέτρου Ιακώβου και είχαν πλέον ως επίθετο το Ιακώβου.

ΠΕΤΡΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Ο Πέτρος Ιακώβου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1890 ήταν δικηγόρος Σερρών και πολιτευτής. Εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1920, 1935, 1946.

ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ

Οι Ιερολοχίτες ήταν στην αρχαιότητα 300 επίλεκτοι Θηβαίοι νέοι που είχαν συγκροτήσει τον 4ο Π.Χ. αιώνα ξεχωριστή πολεμική φάλαγγα που διακρίνονταν για την αυτοθυσία στο πεδίο της μάχης. Επίσης ο Αλέξανδρος Υψηλάντης οργάνωσε μικρό εθελοντικό στρατό στην Μολδαβία από έλληνες σπουδαστές του εξωτερικού τον Μάρτιο 1821 οι οποίοι πολέμησαν γενναία στη μάχη του Δραγατσανίου και σκοτώθηκαν σχεδόν όλοι τον Ιούνιο 1921.

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Ο Ιερός Ναός των Αγίων Θεοδώρων είναι ορθογώνια τρίκλιτη, βασιλική με πρόναο και υπερυψωμένο το μεσαίο κλίτος. Η σημερινή μορφή του Ναού ο οποίος ήταν η Μητρόπολη της πόλης τα παλιά χρόνια είναι αποτέλεσμα πολλών κατά καιρών επεμβάσεων. Ο Ναός καταστράφηκε από τον Βούλγαρο Ηγεμόνα Ιωαννίτση το 1205. Κατά τα χρόνια 1912-1913 η καταστροφική μανία των βουλγάρων και με το κάψιμο της πόλης επέφερε μεγάλες καταστροφές στον Ναό. Πρόσφατα με παρέμβαση ο Ναός αποκαταστάθηκε στατικά και λειτουργικά και αποδόθηκε πάλι σε λειτουργική χρήση. Πανηγυρίζει το πρώτο Σάββατο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Ιερός Βυζαντινός Ναός Αγίου Νικολάου είναι ένα από τα δύο παρεκκλήσια που ήταν κτισμένα στο εσωτερικό της δεύτερης περιμέτρου του κάστρου των Σερρών, κτίσθηκε το 1339 – 1342.

Αρχιτεκτονικά ανήκει στον τρίκογχο μετά τρούλου ρυθμό.

Σήμερα βρίσκεται στην Ακρόπολη (Κουλά) των Σερρών, αναστηλώθηκε και ανανεώθηκε με κάποια διαφοροποίηση του αρχικού του σχεδίου το 1937.

ΙΘΑΚΗΣ

Η Ιθάκη είναι νησί του Ιονίου πελάγους και ανήκει στο Νομό Κέρκυρας. Υπέστη πολλές καταστροφές από διάφορους σεισμούς.

ΙΚΑΡΟΥ

Ο Ίκαρος ήταν γιος του Δαίδαλου. Δραπέτευσε μετά του πατρός του, από την Κρήτη ιπτάμενος δια πτερυγίων που κατασκεύασε ο πατέρας του.

ΙΚΟΝΙΟΥ

Το Ικόνιο είναι πόλη της κεντρικής Τουρκίας, αρχαιότατη και αναφέρεται από τον Ξενοφώντα στη Κύρου Ανάβαση.

ΙΚΤΙΝΟΥ

Ο Ικτίνος ήταν περιώνυμος αρχιτέκτων της αρχαιότητας που ήκμασε κατά το δεύτερο ήμισυ του Ε΄ αιώνας Π.Χ.. Αναφέρεται ότι εργάστηκε βοηθούμενος από τον Φειδία και τον Καλλικράτη στην ανοικοδόμηση του Παρθενώνος.

ΙΝΤΖΕ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Νικόλαος Ιντζές ήταν πρόσφυγας από τον Πόντο.

Ήταν δικηγόρος και δικηγόρησε στην Αθήνα. Εκλέχτηκε βουλευτής Σερρών με την ΕΠΕΚ, με την ΦΙΔΕ, με το κόμμα των Φιλελεύθερων και με την Ένωση Κέντρου.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ

Ο Ιουστινιανός Α΄ ήταν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου.

Ενίσχυσε την αυτοκρατορική διοίκηση και επιτέλεσε σημαντικό νομοθετικό έργο.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ο Ιπποκράτης ήταν ένας εκ των επιφανέστερων των Αρχαίων Ελλήνων Ιατρός.

ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ ΣΟΛΩΜΟΥ

Ο Τάσος Ισαάκ ήταν Κύπριος που δολοφονήθηκε σε διάρκεια αντικατοχικής διαδήλωσης στην περιοχή της νεκρής ζώνης στη Δερύνεια της επαρχίας Αμμοχώστου Κύπρου.

Ο Σολωμός Σολωμού ήταν ελληνοκύπριος από το Παραλίμνι, την ημέρα της κηδείας του Τάσου Ισαάκ μια ομάδα διαδηλωτών κατευθύνθηκε προς το οδόφραγμα της Δερύνειας για να αφήσει λίγα λουλούδια στο χώρο της δολοφονίας του Ισαάκ. Ξαφνικά ο Σολωμός Σολωμού ξέφυγε από το πλήθος και προσπάθησε να ανέβει σε έναν ιστό για να κατεβάσει την τούρκικη σημαία και τότε τούρκοι ελεύθεροι σκοπευτές τον πυροβόλησαν και έπεσε νεκρός από σφαίρα στο λαιμό.

Στις 24 Ιουνίου 2008 το ευρωπαϊκό δικαστήριο βρήκε ένοχη την Τουρκία για την δολοφονία των Ισαάκ και Σολωμού.

ΣΑΒΒΑ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Ο Σάββας Ιωακειμίδης γεννήθηκε το 1887 στο χωριό Κηρ-Μπαγή του Νομού Σεβάστειας του Πόντου. Ήταν απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Εργάστηκε ως δάσκαλος σε διάφορα Ελληνικά σχολεία του Πόντου.

Εξορίστηκε από τους Τούρκους σε διάφορες περιοχές όπου εργάστηκε σε χειρονακτικές εργασίες κάτω από αντίξοες συνθήκες.

Το 1922 αφέθη ελεύθερος υπό τον όρο να φύγει από την Τουρκία.

Κατόπιν πολλών περιπετειών ήλθε στην Κωνσταντινούπολη από όπου μετά από 2 χρόνια μαζί με πολλούς Έλληνες ήλθε στην Ελλάδα.

Το 1929 εγκαταστάθηκε στα Σέρρας και δίδαξε στο τριτάξιο Παρθενολογείο και εν συνεχεία στο Α΄ Γυμνάσιο θηλέων.

Η προσφορά του στην κοινωνία των Σερρών ήταν μεγάλη.

Διατέλεσε Πρόεδρος του Εθνικοθρησκευτικού Συλλόγου Σερρών “Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ” όπου επέδειξε μεγάλη δραστηριότητα. Ασχολήθηκε για πολλά χρόνια με τη διδασκαλία κατηχητικών μαθημάτων.

Πρωτοστάτησε στην Ίδρυση Συλλόγου Ποντίων και Καυκάσιων Νομού Σερρών «οι Κομνηνοί» και αργότερα στην ίδρυση και λειτουργία του Συλλόγου Ποντίων Σερρών «ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ» ο οποίος λειτουργεί έως

σήμερα. Κατά την Βουλγαρική κατοχή δημιούργησε κρυφές ομάδες συντηρήσεως και διανομής χρημάτων και τροφίμων σε δεινοπαθούσες οικογένειες.

Επίσης εργάστηκε και για την πραγματοποίηση πολλών κοινωφελών και εκκλησιαστικών έργων. Η μεγαλύτερη όμως προσφορά του ήταν η απόφασή του να ανεγερθεί στην περιοχή Καλκάνι που κατοικούνταν από πρόσφυγες Ιερός Ναός αφιερωμένος στην Κοίμηση της Θεοτόκου για την οποία και ανάλωσε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του.

Το 1960 μετακόμισε οικογενειακώς στην Αθήνα όπου και συνέγραψε βιβλίο με τίτλο “Συμβολή εις την Γενικήν Ιστορία του Πόντου” το οποίο βραβεύτηκε με έπαινο από την Ακαδημία Αθηνών. Πέθανε τον Αύγουστο του 1979.

ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ο Ιωνας Δραγούμης υπήρξε διπλωμάτης πολιτικός και συγγραφέας.

Πρωτοστάτησε στην οργάνωση του Μακεδονικού Αγώνα κατά την κρίσιμη περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα διετέλεσε υποπρόξενος στο Ελληνικό προξενείο των Σερρών.

Δολοφονήθηκε από Βενιζελικούς την επόμενη ημέρα από την απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου.

ΚΑΒΑΦΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης καταγόταν από την Αλεξάνδρεια. Ήταν έλληνας ποιητής κύριος εκπρόσωπος της Αλεξανδρινής Σχολής.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Είναι πόλη της Κεντρικής Τουρκίας. Παλαιότερα ονομαζόταν Μουζάκα και έγινε η έδρα των βασιλέων της Καππαδοκίας ονομασθείσα από τον Αρεάραθο τον Ε΄ Ευσεβεία και αργότερα μετονομάστηκε σε Καισαρεία από τον Τιβέριο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΚΑΒΟΥΤΗ

Ο Αναστάσιος Κακαβούτης ήταν Σερραίος. Εκτελέστηκε, κρεμάστηκε στην πλατεία Ερμιόνης της Αργολίδας από τους Γερμανούς στις 10 Ιουνίου 1943 και μαζί του κρεμάστηκε και ο Φώτης Στρατάκος από την Λακωνία. Σήμερα υπάρχει στην ως άνω πλατεία μαρμάρινη στήλη στην οποία αναγράφεται “Σ’ αυτήν την πλατεία στις 10 Ιουνίου 1943 κρεμάστηκαν από τους Γερμανούς ο Αναστάσιος Κακαβούτης από τις Σέρρες και ο Φώτης Στρατάκος από την Λακωνία”.

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ

Η Καλαμπάκα είναι πρωτεύουσα του ομώνυμου Δήμου του Νομού Τρικάλων. Εις αυτή ανήκουν και τα περίφημα ιστορικά Μετέωρα.

ΚΑΛΛΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

Η Μαρία Κάλλας Καλογεροπούλου, γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1923. Ήταν ελληνίδα καλλιτέχνης του μελοδράματος (υψίφωνος) πρωταγωνίστρια στη Σκάλα του Μιλάνου. Στην Εθνική Λυρική Σκηνή εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1942.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ

Ο Καλλικράτης ήταν Έλληνας Αρχιτέκτων κατά τον 5ο Π.Χ. αιώνα. Συνεργάστηκε με τον Ικτίνο στην ανέγερση του Παρθενώνα.

ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΡΑΣ

Ήταν κόρη του διάσημου αθλητή Διαγόρα καθώς και σύζυγος, κόρη και θεία ολυμπιονικών. Μεταμφιέστηκε σε άνδρα για να μπορέσει να μπει στο στάδιο και να παρακολουθήσει τον αγώνα του γιου της, έγινε όμως αντιληπτή αλλά δεν τιμωρήθηκε διότι όλη η οικογένειά της ήταν ολυμπιονίκες.

ΚΑΛΒΟΥ

Το πραγματικό όνομα του Κάλβου ήταν Ανδρέας Ιωαννίδης και καταγόταν από την Ζάκυνθο. Ήταν ποιητής και λόγιος.

Πέθανε στο Λονδίνο όπου και τάφηκε. Τα δε οστά του μεταφέρθηκαν το 1960 στη Ζάκυνθο.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Ο Μιχάλης Καλομοίρης καταγόταν από την Σμύρνη.

Ήταν μουσουργός και θεωρούνταν ως Αρχηγός της Νεοελληνικής Εθνικής Μουσικής, ήταν Ακαδημαϊκός.

Ήταν καθηγητής πιάνου και ανώτερων θεωρητικών στο ωδείο Αθηνών.

Ήταν ιδρυτής και Διευθυντής του ελληνικού ωδείου και του Εθνικού Ωδείου.

Ήταν γενικός επιθεωρητής στρατιωτικών μουσικών και γενικός διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

ΚΑΝΑΒΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Καναβός γεννήθηκε στη Ναύπακτο το 1866. Το 1895 εισήλθε το πρώτον στην ελληνική βουλή με το κόμμα των Φιλελευθέρων. Το 1924 επί κυβερνήσεως Βενιζέλου χρημάτισε Υπουργός των Ναυτικών που διατήρησε και με την διάδοχη κυβέρνησης Καφαντάρη στην οποία ταυτοχρόνως ορίστηκε ως προσωρινός επί της Συγκοινωνίας Υπουργός. Εχρημάτισε επί 1 ½ έτος γενικός διοικητής Μακεδονίας και ανώτερος επόπτης της Θράκης. Το 1928 επί κυβερνήσεως Βενιζέλου ανέλαβε το Υπουργείο Γεωργίας. Το 1929 ανέλαβε εκ νέου την Γενική Διοίκηση της Μακεδονίας.

ΚΑΝΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

Ο Παναγιώτης Κανάκης του Νικολάου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1905, ήταν έμπορος που δραστηριοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Πέθανε στις 6 Αυγούστου του 1956.

Μετά τον θάνατό του κληροδότησε στην πόλη των Σερρών την ακίνητη

περιουσία του, υπό τον όρο όπως εκ του τιμήματος της πωλήσεως αυτής κτισθεί από την πόλη Σχολείο Διαχειριστή της περιουσίας του όρισε το υποκατάστημα των Σερρών της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Η ακίνητη περιουσία του συνίσταται από ένα διαμέρισμα που βρίσκεται στην Θεσσαλονίκη και ένα κεντρικό κατάστημα στα Σέρρας.

ΚΑΝΑΡΗ

Ο Κωνσταντίνος Κανάρης κατάγονταν από τα Ψαρά.

Ήταν ένας εκ των ηρώων της επανάστασης του 1821 ο οποίος πραγματοποίησε πολλά κατορθώματα στον κατά θάλασσα αγώνα. Ένα εκ των κυριότερων κατορθωμάτων του ήταν η πυρπόληση την νύκτα της 6ης Ιουλίου 1822 στη Χίο της τουρκικής ναυαρχίδας κατά την οποία σκοτώθηκαν 2000 περίπου τούρκοι στρατιώτες μεταξύ των οποίων και ο Καπουδάν Πασάς Καρα Αλή.

ΚΑΝΤΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Στις πρώτες εκλογές που έγιναν στα Σέρρας για ανάδειξη δημάρχων την 29 Σεπτεμβρίου 1944 μετά την αποχώρηση των Βουλγάρων και την απελευθέρωση των Σερρών εξελέγει δήμαρχος.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Ο Καπετάν Μητρούσης Γκογκολάκης γεννήθηκε στο χωριό Χομόνδος των Σερρών που σήμερα φέρει το ένδοξο όνομά του. Οι Βούλγαροι ξεχωρίζουν στο Χομόνδος την επιβλητική και ατρόμητη φυσιογνωμία του Μητρούση τον πλησιάζουν και με διάφορες προτάσεις προσπαθούν να γίνει δικός τους.

Ο Μητρούσης όμως βροντοφωνάζει “δεν γίνομαι Βούλγαρος, Έλληνας γεννήθηκα και Έλληνας θα πεθάνω”. Οι Βούλγαροι σφάζουν την γυναίκα του. Ο Μητρούσης εξαγριωμένος σκοτώνει μερικούς συγχωριανούς του που είχαν προσχωρήσει στους Βουλγάρους και εντάσσεται στο σώμα του Γιαγλή και σφάζουν όσους Βούλγαρους συναντούν. Το 1907 ο Μητρούσης οργανώνει δικό του Σώμα και εγκαθίσταται στα Σέρρας σε ένα σπίτι δίπλα στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας. Οι Τούρκοι θέλοντας να τον εξοντώσουν περικυκλώνουν το σπίτι του και τον καλούν να παραδοθεί. Ο Μητρούσης με πρόσχημα ότι θα παραδοθεί παρασύρει τον Τούρκο Διοικητή χωροφυλακής μέχρι την πόρτα του σπιτιού του και τον αποκεφαλίζει.

Αμέσως οι Τούρκοι αρχίζουν να πυροβολούν και το σπίτι του παίρνει φωτιά. Ένα από τα παλικάρια του ο Τουρλεντές τραυματίζεται βαριά και καίγεται μέσα στο σπίτι του, οι άλλοι πηδούν στην αυλή της εκκλησίας και ο Μητρούσης με τον ανεψιό του Ουζούνη ανεβαίνουν στο καμπαναριό.

Πολεμούν για επτά ολόκληρες ώρες, οι σφαίρες τους όμως τελειώνουν. Δύο από τα παλικάρια του σοβαρά τραυματισμένα συλλαμβάνονται, Ούρδας και Παναγιώτου.

Ο Μητρούσης με την τελευταία σφαίρα του σκοτώνει τον ανεψιό του Ουζούνη για να μην συλληφθεί και αυτός βγάζει το μαχαίρι του και σχίζει την κοιλιά του και ξεψυχάει ψιθυρίζοντας «Ελλάδα». Είναι 14 Ιουλίου 1907.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Η Καππαδοκία είναι περιοχή της Μικράς Ασίας. Τα τέλη του 4ου αιώνα έγινε το προπύργιο του Χριστιανισμού με επίκεντρο την πόλη Καισάρεια μέχρι τον 11ο αιώνα οπότε περιήλθε στους Τούρκους.

Υπάρχουν πολυάριθμες εκκλησίες, λαξευμένες στους βράχους και διακοσμημένες με τοιχογραφίες.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Ο Ιωάννης Καποδίστριας γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1776. Σπούδασε ιατρική στο πανεπιστήμιο της Πάδοβας.

Ήταν ένας εκ των κορυφαίων πολιτικών και διπλωματών της Ελλάδας.

Εξελέγη κυβερνήτης της Ελλάδας κατά την εθνοσυνέλευση της Τροιζηνίας τον Απρίλιο 1827.

Δολοφονήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 στο Ναύπλιο από τον αδελφό του Πετρόμπεη τον Κωνσταντίνο και του υιού του Γεωργίου.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Καραγιαννόπουλος ήταν Στρατιωτικός Αντισυνταγματάρχης Διοικητής του 7ου Συντάγματος Πεζικού στη μάχη του Λαχανά την 21 Ιουνίου 1913 ηρωικά μαχόμενος σκοτώθηκε στο πεδίο της μάχης.

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής γεννήθηκε στην Πρώτη Σερρών το 1907 και πέθανε στην Αθήνα το 1998. Ήταν δικηγόρος.

Εξελέγη βουλευτής του Λαϊκού κόμματος το 1935 και 1936 και επανεξελέγη το 1946.

Ανέλαβε διάφορα υπουργεία.

Το 1952 προσχώρησε στο Ελληνικό Συναγερμό και ανέλαβε Υπουργός Δημοσίων Έργων το 1952-1955 και Υπουργός Συγκοινωνιών.

Μετά το θάνατο του Πρωθυπουργού Αλέξανδρου Παπάγου το 1955 του ανατέθηκε από τον βασιλιά Παύλο η εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης.

Τον Ιανουάριο του 1956 ίδρυσε το κόμμα της ΕΡΕ.

Παρέμεινε Πρωθυπουργός ως το 1963 οπότε παραιτήθηκε λόγω διαφωνιών του με τα Ανάκτορα.

Έφυγε (αυτοεξόριστος) στο Παρίσι όπου έμεινε μέχρι το 1974.

Μετά την πτώση της Δικτατορίας τον Ιούνιο 1974 κλήθηκε και ανέλαβε Πρωθυπουργός ως το 1980. Προώθησε την εδραίωση των Δημοκρατικών θεσμών, την ένταξη της Ελλάδας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και τις σχέσεις της Ελλάδας με τις χώρες του σοσιαλιστικού συνασπισμού και του τρίτου κόσμου.

Διετέλεσε κατόπιν δύο φορές Πρόεδρος της Δημοκρατίας το 1980 έως 1985 και 1990-1995.

ΚΑΡΑΤΑΣΟΥ

Ο Αναστάσιος Καρατάσος ο αποκαλούμενος Γερο-Καρατάσος ήταν αρματολός και αγωνιστής του 1821 και έδρασε κυρίως στη Μακεδονία και τη Θεσσαλία.

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης ήταν ένας εκ των κορυφαίων στρατιωτικών της επανάστασης του 1821. Ήταν γιος της καλογραίας Ζωής Διμισκή εκ πατρός αγνώστου και γεννήθηκε στο χωριό Μουζάκη. Τους πρώτους μήνες του 1821 κήρυξε την επανάσταση στη Βόνιτσα Τζουμέρκα και Μακρυνόρος και αναγνωρίστηκε καπετάνιος των Αγράφων.

Αργότερα ήλθε εις σύγκρουση με τον Αλ. Μαυροκορδάτο και κηρύχθηκε ένοχος εσχάτης προδοσίας και στερήθηκε των βαθμών και των αξιωμάτων.

Κατέφυγε εις την Κυβέρνηση του Ναυπλίου, αναγνωρίστηκε αρχηγός της μισής περιοχής των Αγράφων. Μετά την πτώση του Μεσολογγίου διορίστηκε αρχιστράτηγος της στερεάς Ελλάδας.

ΚΑΡΑΟΛΗ

Ο Μιχάλης Καραολής γεννήθηκε στο Παλαιοχώρι Πιτσιλιάς της Κύπρου το 1934. Ήταν μέλος της ΕΟΚΑ και αγωνιστής κατά των Βρετανών.

Καταδικάστηκε σε θάνατο κατηγορούμενος για τον φόνο ενός αστυνομικού, τον οποίον είχε διαπράξει άλλος και κρεμάστηκε μαζί με τον Α΄ Δημητρίου.

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

Ο Κώστας Καρυωτάκης γεννήθηκε στην Τρίπολη το 1896, ήταν ποιητής, ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της νεορομαντικής και νεοσυμβολιστικής σχολής του Μεσοπολέμου. Ήτο Δημόσιος Υπάλληλος με μεγάλη συνδικαλιστική δράση.

ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας καταγόταν από τα Λεχαινά της Ηλείας. Ήταν ιατρός, διηγηματογράφος και μυθιστοριογράφος, ένας εκ των θεμελιωτών της νεοελληνικής πεζογραφίας και εκ των πρωτεργατών του δημοτικιστικού αγώνα. Διετέλεσε αρχίατρος του Στρατού.

ΚΑΣΟΜΟΥΛΗ

Ο Νικόλαος Κασομούλης ήταν ένας εκ των αγωνιστών του 1821 και καταγόταν από τη Σιάτιστα.

Ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και πολέμησε στο Μεσολόγγι.

Μετά την απελευθέρωση διετέλεσε Έκτακτος Στρατοδίκης.

ΚΑΣΑΝΔΡΟΥ

Ο Κάσσανδρος ήταν Βασιλιάς της Μακεδονίας, γιος του στρατηγού Αντίπατρου.

Στάλθηκε από τον πατέρα του στη Μικρά Ασία παρά τον Μέγα Αλέξανδρο μετά του οποίου ήλθε σε μεγάλη έχθρα.

Μετά τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου διορίστηκε χιλίαρχος του κράτους.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ

Το Καστελλόριζο είναι μικρό ακριτικό νησί των Δωδεκανήσων, απέχει περίπου 72 ναυτικά μίλια από την Ρόδο και μόλις ένα ναυτικό μίλι από τις Μικρασιατικές ακτές.

Ενσωματώθηκε στην Ελλάδα το 1948.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΤΣΑΝΗ

Ο Γεώργιος Κατσάνης γεννήθηκε στο Σιδηρόκαστρο το 1934 και μετά

την αποφοίτηση του από το Γυμνάσιο Σιδηροκάστρου εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων το 1952 και το 1956 κατατάσσεται στο Σώμα Καταδρομών.

Το 1974 έφερε το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη Καταδρομών και ήταν Διοικητής της 33ης Μοίρας Καταδρομών, η οποία το 1974 κατά την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο είχε αποσταλεί στο μαρτυρικό νησί, και σε μάχη κατά των Τουρκικών Στρατευμάτων για την κατάληψη την 21η Ιουλίου 1974 του υψώματος του Αγίου Ιλαρίωνα στο Πενταδάκτυλο, ηρωικά μαχόμενος σκοτώθηκε.

Κενοτάφιό του υπάρχει στην Κύπρο που τίμησε τον αγώνα του.

ΚΑΤΣΙΜΙΔΗ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ

Ο Αναστάσιος Κατσιμίδης ήταν αξιωματικός του ελληνικού Στρατού ο οποίος σκοτώθηκε στη μάχη του Λαχανά το 1913.

ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ

Ο Λάμπρος Κατσώνης γεννήθηκε στην Λιβαδειά.

Το 1770 διώχθηκε από τους Τούρκους και κατέφυγε στην Ρωσία όπου κατατάχθηκε στο ιδρυθέν ελληνικό Τάγμα του Ρωσικού Στρατού και το 1788 με εντολή της Ρωσικής Κυβέρνησης, άρχισε δράση κατά των Τούρκων στο Ιόνιο, όταν τερματίστηκε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος δια της συνθήκης του Ιασίου. Διατάχθηκε από την Ρωσία να παύσει τις επιδρομές εναντίον των Τούρκων αλλά δεν συμμορφώθηκε στις διαταγές αυτές και ξανάρχισε τις επιδρομές αλλά όπως ήταν εγκαταλελειμμένος κατέφυγε με τον Ανδρέα Ανδρούτσο ή Ανδρίτσου στο Πόρτο Κάγιο της Μάνης όπου χτυπήθηκε από Τουρκικές και Γαλλικές δυνάμεις και κατέφυγε στην Ιθάκη και από εκεί στην Πάργα και εν συνεχεία στην Κριμαία όπου και πέθανε.

ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ

Ο Γεώργιος Καφταντζής γεννήθηκε στην Ηράκλεια Σερρών στις 22 Μαρτίου 1920.

Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 1949 και δικηγόρησε στην πόλη των Σερρών την αγαπημένη πόλη που έζησε μέχρι το θάνατό του το 1998.

Πήρε μέρος στη Μάχη της Κρήτης στην οποία αναφέρεται το μυθιστόρημά του “Δώδεκα μέρες” και στην Εθνική Αντίσταση ως κορυφαίο στέ-

λεχος της ΕΠΟΝ με το ψευδώνυμο Μαλέας.

Πρωτοστάτησε στην έκδοση του περιοδικού “Ξεκίνημα” του εκπολιτιστικού Ομίλου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και αργότερα ίδρυσε περιοδεύοντα θίασο στο βουνό (Δυτική Μακεδονία), επίσης πρωτοστάτησε και στην έκδοση του περιοδικού του ιστορικού Ομίλου “ΟΡΦΕΑΣ Σερρών” και άλλα.

Υπήρξε από τις εξέχουσες μορφές των εκτός Θεσσαλονίκης Βορειοελλαδικτών συγγραφέων.

Ήταν τακτικό μέλος της εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης.

Τα ενδιαφέροντά του αναπτύχθηκαν σε αναπεπταμένο χώρο της πνευματικής ζωής του τόπου του, αλλά και της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής του τόπου με αντίστοιχη δραστηριότητα.

Η επιμονή και επίμονη ενασχόλησή του με την ιστορία και τα θησαυρίσματα από στοιχεία που τη συνέστησαν απεικονίζει την ασίγαστη μέριμνά του για τον χώρο και τους ανθρώπους, κάτι που απεικονίζεται και στη λογοτεχνία του.

Δημιούργησε τεράστιο συγγραφικό έργο, ιστορικό, ποιητικό, πεζογραφικό, θεατρικό και δημοσίευσε πλήθος άρθρων σε περιοδικά και εφημερίδες. Εξέδωσε 52 βιβλία. Μέρος των ποιημάτων του μελοποιήθηκε και τα περισσότερα θεατρικά του έργα παρουσιάστηκαν επί σκηνής.

Ασχολήθηκε και με την ζωγραφική.

Διετέλεσε επί σειρά ετών Πρόεδρος του Ιστορικού Ομίλου “ΟΡΦΕΑΣ” Σερρών με πλούσια δράση.

Ο Γιώργος Καφταντζής και το έργο του τιμήθηκαν στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Η Κέρκυρα είναι το έβδομο σε έκταση νησί της Ελλάδας και το δεύτερο μεταξύ των Ιονίων νησιών, βρίσκεται επί το β' άκρο του Ιονίου. Είναι τουριστικό κέντρο με αξιόλογα κτίσματα. Εις την εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος που κτίστηκε το 1596 φυλάγεται το σώμα του Πολιούχου της πόλεως Αγίου Σπυρίδωνος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΕΧΑΓΙΑ

Ο Παναγιώτης Κεχαγιάς γεννήθηκε στα Σέρρας. Έδρασε στον Μακεδονικό αγώνα ως πράκτορας Β' τάξεως.

Ήταν μέλος του Ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Είναι νησιώτικος Νομός στην περιφέρεια Ιονίων Νήσων. Περιλαμβάνει τα νησιά Κεφαλονιά και Ιθάκη.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑΣ

Η Κερασούντα υπήρξε η δεύτερη σε σημασία πόλη της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Περιήλθε στους Τούρκους το 1461 προ του 1922 ζούσαν εκεί 12000 έλληνες περίπου.

ΚΕΡΔΥΛΛΙΩΝ

Τα Κερδύλλια είναι οροσειρά της επαρχίας Βισαλτίας. Στα Κερδύλλια υπήρχαν δύο χωριά τα Άνω και Κάτω Κερδύλλια.

Στις 17 Οκτωβρίου 1941 οι Χιτλερικές δυνάμεις συγκέντρωσαν και σκότωσαν όλους τους αρρένες κατοίκους των δύο χωριών ηλικίας 15-60 ετών και έκαψαν τα σπίτια των δύο χωριών.

Σήμερα οι διασωθέντες δημιούργησαν τα Νέα Κερδύλλια κοντά στη θάλασσα.

ΚΕΡΚΙΝΗΣ

Ο υγροβιότοπος Κερκίνη ευρίσκεται σε γεωγραφικό τμήμα του Νομού Σερρών και εκτείνεται σε μια υπέροχη φυσική έκταση με κέντρο την λίμνη Κερκίνης.

Η λίμνη Κερκίνη απλώνεται κατά μήκος του ποταμού Στρυμόνα.

Ο υγροβιότοπος της Κερκίνης είναι ένα από τα καλύτερα σημεία της Ευρώπης είναι φημισμένος για την πλούσια χλωρίδα και πανίδα του.

Πολλά σπάνια και προστατευόμενα από διεθνείς συνθήκες είδη πουλιών, παραποτάμια δάση, νούφαρα που επιπλέουν σε έκταση χιλιάδων στρεμμάτων που περικλείονται από τα ορεινά συγκροτήματα του Μπέλλες και των Κρουσίων, χαρίζουν στον τόπο μία ανυπέβλητη γοητεία.

ΚΕΑΣ

Η Κέα επονομαζόμενη και Τζιά είναι νησί των Κυκλάδων.

ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ

Ο Κιθαιρώνας είναι βουνό στις στερεές Ελλάδας.

Την ονομασία του οφείλει στον μυθικό βασιλιά των Πλαταιών Κιθαιρώνα που οι θεοί τον μεταμόρφωσαν σε βουνό επειδή προσπάθησε να σκοτώσει τον πατέρα του.

ΚΙΛΚΙΣ

Το Κιλκίς είναι πόλη της Βορείου Ελλάδας.

Στο Κιλκίς έγινε η μεγάλη τριήμερη μάχη μεταξύ των Ελληνικών και Βουλγαρικών Στρατευμάτων στις 19-21 Ιουνίου 1913 η οποία κατέληξε στη νίκη του Ελληνικού Στρατού.

Η μάχη αυτή μαζί με τη μάχη του Λαχανά αποτέλεσε την απαρχή της ήττας των Βουλγάρων.

ΚΙΜΩΝΟΣ

Ο Κίμων ήταν ένας από τους μεγαλύτερους στρατηγούς των Αθηνών και γιος του Μιλτιάδη. Από το 476-463 ήταν επικεφαλής όλων των επιχειρήσεων της Συμμαχίας της Δήλου. Ήταν αυτός που συνετέλεσε στην καταστροφή του Περσικού Στόλου.

ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ

Η Κιουτάχεια είναι πόλη της Μικράς Ασίας.

Προ του 1922 κατοικούσαν σε αυτή 9000-10000 έλληνες. Κατά την Μικρασιατική εκστρατεία, η Κιουτάχεια καταλήφθηκε από τον ελληνικό Στρατό την 5η Ιουλίου 1921 κατόπιν μάχης από 21 Ιουνίου.

ΚΙΟΥ

Η Κίος είναι παράλιος πόλη της Μικράς Ασίας στη Βιθυνία. Ήκμασε επί Μακεδόνων. Νέα Κιος είναι επαρχία του Άργους του Νομού Αργολίδας.

ΚΙΣΣΑΒΟΥ

Ο Κίσσαβος είναι βουνό της Ανατολικής Θεσσαλίας. Είναι απέναντι από τον Όλυμπο και μεταξύ τους είναι τα Τέμπε. Η ψηλότερη κορυφή του Κισσάβου είναι 1978. Επί του Κισσάβου υπάρχει και το ορειβατικό καταφύγιο του Ε.Ο.Σ. Λαρίσης.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ

Ο Κλεισθένης ήταν Αθηναίος πολιτικός υιός του Μεγακλέους και της Αγαρίστης. Μετά την εκδίωξη των Πεισιστρατήδων το 510 Π.Χ. και την καταδίκη εις θάνατο των υπό του Ισαγόρα αριστοκρατικών ανατέθηκαν στον Κλεισθένη οι μεταρρυθμίσεις του πολιτεύματος επί το Δημοκρατικότερο.

ΚΟΖΑΝΗΣ

Η Κοζάνη είναι νομός της Δυτικής Μακεδονίας. Εις την Κοζάνη ανήκει και ο Δήμος Πτολεμαΐδας όπου υπάρχουν μεγάλα αποθέματα λιγνίτου και λειτουργούν θερμοηλεκτρικές μονάδες της ΔΕΗ.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης είναι ο πρώτος στρατιωτικός Ηγέτης της Ελληνικής επανάστασης του 1821.

Ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας. Έφτασε στον βαθμό του Αρχιστράτηγου και είναι αυτός που συνέτριψε τις στρατιές του Δράμαλη στα Δερβενάκια. Η προσφορά του στον αγώνα της επανάστασης του 1821 είναι πολύ μεγάλη. Μετά την δολοφονία του Καποδίστρια αποτέλεσε μέλος της τριμελούς επιτροπής και πρωτοστάτησε στην εκλογή του Όθωνα για Βασιλέα της Ελλάδας.

Βραδύτερα όμως ήλθε σε αντίθεση προς την Αντιβασιλεία και κατηγορήθηκε για στάση και καταδικάστηκε στο Ναύπλιο σε θάνατο και κλείστηκε στο Παλαμήδι.

Μετά την ενηλικίωση του Όθωνα του δόθηκε χάρη.

ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Ο Θεόδωρος Άγγελος Κομνηνός ήταν Δούκας γιος του Ιωάννου Αγγέλου Κομνηνού και της Ζωής Δούκα, δεσπότης της Ηπείρου και βασιλιάς της Θεσσαλονίκης 1214-1230, ο οποίος διεξήγαγε νικηφόρους πολέμους κατά των Φράγκων 1223 – 1224.

ΚΟΜΝΗΝΩΝ

Οι Κομνηνοί ήταν μεγάλος κλάδος οικογενείας των Κομνηνών ο οποίος Βασίλευε στο κράτος της Τραπεζούντας από το 1204 έως το 1461.

Η δυναστεία των Κομνηνών ιδρύθηκε από τον Μανουήλ Κομνηνό, πρωτότοκο γιο του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Α΄ μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης.

ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΥ

Ο Κοντοδήμος ήταν συγγραφέας.

ΚΟΝΤΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Κοντός γεννήθηκε στην Άμφισσα το 1834. Ήταν φιλόλογος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας.

ΚΟΡΑΗ

Ο Αδαμάντιος Κοραής ήταν Ιατρός, Φιλολόγος και δάσκαλος του Γένους.

Γεννήθηκε στην Σμύρνη.

Το 1825 πρωτοστάτησε στο Παρίσι στην ίδρυση του ελληνικού Κομιτάτου.

Εκ της όλης δράσεως του ο Κοραής υπήρξε ένας εκ των πρωτεργατών του ελληνικού διαφωτισμού και ένας από τους επιφανέστερους δασκάλους του Γένους.

ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΑΝΔΡΕΑ

Ο Ανδρέας Κορομηλάς ήταν αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού ο οποίος σκοτώθηκε στην μάχη του Λαχανά το 1913.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Είναι νομός της Πελοποννήσου. Είναι σημαντικός αρχαιολογικός χώρος. Διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη των ιστορικών γεγονότων από την προϊστορική εποχή.

Ο Κορινθιακός Κόλπος είναι ο μεγαλύτερος σε μήκος κόλπος της Ελλάδας και διαχωρίζει την Πελοπόννησο από την Στερεά Ελλάδα. Με την διώρυγα επικοινωνεί με τον Σαρωνικό κόλπο.

ΝΑΚΗΣ ΚΟΥΛΑΣ

Ο Νάκης Κούλας ήταν Σερραίος. Υπήρξε πράκτορας Α΄ τάξεως κατά τον Μακεδονικό Αγώνα και προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες. Ήταν μυστικό όργανο του Υποπροξενείου κατά την διάρκεια του αγώνα. Ήταν μέλος του ιστορικού Ομίλου Ορφέα Σερρών.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

Ο Παύλος Κουντουριώτης γεννήθηκε στην Ύδρα το 1855, ήταν ένας εκ των σημαντικότερων Ναυάρχων του Ελληνικού πολεμικού Ναυτικού. Κυβερνήτης του Θωρηκτού Αβέρωφ και αρχηγός του στόλου κατά τους πολέμους 1912-1913, νίκησε τον Τουρκικό Στόλο (ναυμαχία Έλλης) και εξασφάλισε την υπεροχή της Ελλάδας στο Αιγαίο με την κατάληψη των Νησιών τα οποία κατείχαν οι τούρκοι. Διετέλεσε Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

ΛΑΖΑΡΟΥ ΚΙΟΥΣΗ

Ο Λάζαρος Κιούσης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1866. Τελείωσε το Γυμνάσιο Σερρών και υπηρέτησε ως Γραμματέας του Ελληνικού Προξενείου Σερρών.

Αγωνίστηκε για την απελευθέρωση της πατρίδας του από τον Τουρκικό ζυγό.

Υπήρξε μέλος της Φιλικής Μακεδονικής Εταιρείας και της ένοπλης εθνικής οργάνωσης του Ιστορικού Ομίλου “ΟΡΦΕΑΣ” Σερρών, μυστικός πράκτορας, αγωνιστής του Μακεδονικού αγώνα.

Μετά την επανάσταση των Νεοτουρκων συνέχισε τους αγώνες του και το βράδυ της 31ης Ιουλίου 1909 δολοφονήθηκε από τον Κων. Τζελέπη οπαδό και προδότη του Νεοτουρκικού κομιτάτου.

ΚΟΥΤΣΗ ΔΗΜ.

Ο Δημήτριος Κούτσης γεννήθηκε στην Άνω Μέλπεια της Μεσσηνίας το 1904. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο Αθηνών, νομικά και πολιτικά. Διετέλεσε διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας και Υφηγητής της ΑΣΟΕΕ.

ΚΡΕΣΝΑΣ

Είναι χωριό της Βουλγαρίας και εκεί υπάρχουν τα στενά της Κρέσνας. Εκεί κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο έγινε μεγάλη μάχη μεταξύ των ελλήνων και των βουλγάρων κατά την οποία νίκησαν οι Έλληνες στις 11 Ιουλίου 1913.

ΚΡΗΤΗΣ

Η Κρήτη είναι το μεγαλύτερο νησί της Ελλάδος. Περιλαμβάνει μία μόνο πεδιάδα της Μεσαράς αλλά αρκετά οροπέδια του Ομαλού, του Λασιθίου και φαράγγια της Σαμαριάς, Νίμπρου, Κουρταλιώτικο καθώς και πολλές παράκτιες πεδινές εκτάσεις.

Η εκκλησία της Κρήτης είναι με ημιαυτόνομο διοικητικό καθεστώς και έχει αναγνωρισθεί από το οικουμενικό Πατριαρχείο.

Με την ήττα των τούρκων στους Βαλκανικούς πολέμους το 1913 η Κρήτη ενσωματώνεται επισήμως στην Ελλάδα (1 Δεκεμβρίου 1913). Κατά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο το τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου 1941 εκεί έγινε από τους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές με ελληνικά στρατεύματα και Κρητικούς η μεγάλη μάχη της Κρήτης και τελικά στις 30 Μαΐου καταλήφθηκε από τους Γερμανούς και μέχρι το 1944 που τελείωσε ο Β΄ Παγκό-

σμιος πόλεμος και έφυγαν οι Γερμανοί πληρώνει βαρύ φόρο αίματος στους κατακτητές με την μεγάλη εθνική αντίσταση των Κρητικών.

ΚΡΟΥΣΙΩΝ

Τα Κρούσια είναι οροσειρά της περιοχής μας. Η Ψηλότερη κορυφή του είναι το Κοτζά Μπαλή με υψόμετρο 1179 μ..

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Ο Κώστας Κρυστάλλης ήταν ποιητής και πεζογράφος. Καθιερώθηκε με ποιήματα που ήταν εμπνευσμένα από τον Αγροτικό κόσμο.

ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Η Κυδωνία ήταν η Τρίτη σε σημασία πόλη της αρχαίας Κρήτης στη θέση των σημερινών Χανίων. Είχε μεγάλη ακμή τον 2ο και τον 1ο Π.Χ. αιώνα. Υπάρχουν σημαντικά αρχαιολογικά κατάλοιπα.

ΚΥΖΙΚΟΥ

Η Κύζικος είναι πόλη της Μικράς Ασίας στην ΝΔ ακτή της Προποντίδας. Καταστράφηκε από τους σεισμούς το 543 Μ.Χ.

ΚΥΘΗΡΩΝ

Τα Κύθηρα είναι νησί της Πελοποννήσου. Ενσωματώθηκαν στην Ελλάδα το 1864.

ΚΥΠΡΟΥ

Η Κύπρος είναι μεγάλο νησί της Μεσογείου τρίτο κατά σειρά από άποψη μεγέθους μετά την Σικελία και τη Σαρδηνία.

Δύο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της Κυπριακής ιστορίας, πρώτο ο μεγάλος αριθμός των κατά καιρούς διαφόρων κατακτητών και δεύτερο η άφιξη στη Κύπρο των Μυκηναίων Ελλήνων και Αχαιών οι οποίοι φέρνουν μαζί τους την γλώσσα τους, την θρησκεία τους, τις τέχνες και τα ήθη και έθιμα και έτσι η Κύπρος γίνεται από τότε το πιο προχωρημένο προπύργιο του ελληνικού πολιτισμού στην καρδιά της Ανατολής.

Μετά την διαίρεση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας η Κύπρος γίνεται Βυζαντινή επαρχία 395-1191 αν και συχνά υποφέρει από Αραβικές επιδρομές 647-963 και μετά κατακτήθηκε από τους Άγγλους. Κατά το 1960 ανακηρύσσεται ανεξάρτητη Δημοκρατία μετά το έπος 1955-1959 με πρώτο πρό-

εδρο τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο.

Το 1974 γίνεται το πραξικόπημα και ακολούθησε αμέσως η τουρκική εισβολή με κατάληψη του 40% των Κυπριακών εδαφών.

Η Κύπρος σήμερα και με την συμπαράσταση της Ελλάδας διεξάγει ένα τεράστιο διπλωματικό αγώνα για την ακεραιότητα της, ελευθερία για όλους τους πολίτες της και δικαίωση της ύπαρξης της ως κράτος ανεξάρτητο.

Κύρια γλώσσα στην Κύπρο είναι η ελληνική που είναι η γλώσσα της πλειονότητας των κατοίκων της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η Κωνσταντινούπολη είναι η μεγαλύτερη πόλη και το σημαντικότερο λιμάνι της Β.Α. Τουρκίας.

Υπήρξε πρωτεύουσα της Βυζαντινής και στη συνέχεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Είναι έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Νικόλαος Κωνσταντόπουλος γεννήθηκε το 1884 στο Σκόντο Αν. Θράκης.

Το 1908 εξελέγη βουλευτής Σαραντα Εκκλησιών στην Οθωμανική βουλή.

Βουλευτής Σερρών εξελέγη το 1923, 1928, 1932, 1933, 1936.

Διετέλεσε υπουργός και γενικός διοικητής Ανατολικής Μακεδονίας.

ΚΩΣΤΗ

Ο Νικόλαος Κωστής καταγόταν από την Σμύρνη, ήταν καθηγητής της παθολογίας, φαρμακολογίας και της μαιευτικής στο πανεπιστήμιο Αθηνών το 1837.

Είναι ένας εκ των πρωτοστατούντων της Θεσσαλικής επανάστασης του 1850.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Περιστερής Κωστόπουλος γεννήθηκε στην Προύσα της Μικράς Ασίας το 1888 και πέθανε στην Αθήνα το 1959 όπου είχε μετακομίσει τα τελευταία χρόνια.

Οι φόνοι του πατέρα του και του αδερφού του από τους Τούρκους τον ανάγκασαν το 1912 να έλθει στην Ελεύθερη Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στα Σέρρας.

Υπηρέτησε στην Χωροφυλακή και όταν αποστρατεύτηκε άνοιξε ένα μικρό καφενείο.

Το 1920 παντρεύτηκε με την σύζυγό του Βασιλική.

Κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου συνελήφθη από τους Βουλγάρους και εστάλη ως όμηρος στην Βουλγαρία από όπου κατόπιν περιπετειών το 1920 επέστρεψε στα Σέρρας.

Ανέλαβε την εκμετάλλευση του λειτουργούντος τότε καφενείου Κρόνιο και το 1925 αγόρασε από την υπηρεσία Ανταλλαξιμών με δόσεις την έκταση που ευρίσκετο το καφενείο Κρόνιο όπου εν συνεχεία με δύο άλλους συνέταιρους ανήγειρε την κινηματογραφική αίθουσα “Το Κρόνιο” η οποία υπάρχει και σήμερα.

Εν συνεχεία δημιούργησε τον θερινό κινηματογράφο “Έσπερος”.

Με την κήρυξη της Βουλγαρικής κατοχής το 1941 εγκατέλειψε τα Σέρρας και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα από όπου επανήλθε μετά την απελευθέρωση των Σερρών και ανέλαβε την συνολική διαχείριση των επιχειρήσεων. Αναγκάστηκε λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας του να μετακομίσει στην Αθήνα ύστερα από λίγο.

Το 1957 συνέταξε την διαθήκη του με την οποία παραχωρούσε το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων (κινητών και ακίνητων) στην γυναίκα του και την υψηλή κυριότητα αυτών στο Γηροκομείο Σερρών.

Μετά το θάνατο της γυναίκας του το 1967 όλη η περιουσία του περιήλθε στο Γηροκομείο Σερρών το οποίο προς τιμήν του αργότερα μετονομάστηκε σε “Κωστοπούλειο Στέγη”.

ΛΑΪΛΙΑ

Το Δάσος Λαϊλιά βρίσκεται στο Δυτικό τμήμα του όρους Βροντούς. Έχει έκταση 33000 στρεμμάτων και αποτελείται κυρίως από δασική πεύκη και οξιά.

Απέχει από την πόλη των Σερρών 25 χιλιόμετρα και συνδέεται με έναν ασφαλτοστρωμένο καλό δρόμο.

Το υψηλότερο σημείο είναι κορυφή Αλή Μπαμπάς με υψόμετρο 1849 μέτρα. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας υπήρχαν στην περιοχή περίπου 40 τζαμιά, δύο λουτρά, σχολείο, χάνια και εκεί παραθέριζαν περί τους 2000 τούρκοι πλούσιοι με τις οικογένειές τους.

Την μαγευτική ομορφιά του Λαϊλιά εξυμνεί από το 1668 ο τούρκος περιηγητής Έλβια Τσελεμπής που αφιερώνει στο βιβλίο του ολόκληρο κεφάλαιο επαινώντας το μεγάλο αυτό θέρετρο των Σερρών.

Έχει πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Είναι ένα πανέμορφο Δάσος που δεν έχει τίποτε να ζηλέψει από τα φημισμένα δάση της Ευρώπης.

Στην πλατεία του Λαϊλιά το Μπάλτα Τσαϊρ όπως είναι γνωστή, υπάρχει ένας σπουδαίος σημασίας για την μελέτη της ιστορίας του δάσους παλαιοβοτανικός χώρος ο Σφαγνώνας που έχει ανακηρυχτεί “Διατηρητέο μνημείο της Φύσης” και η περιοχή “ιδιαίτερου φυσικού κάλλους”. Υπάρχουν προς επίσκεψη αξιόλογες τοποθεσίες όπως είναι η Καλλιθέα, ο βράχος της Κατίγγας και άλλα. Προ του πολέμου 1940 οι Σερραίοι είχαν δημιουργήσει θέρετρο με πέτρινα σπίτια στα οποία παραθέριζαν όλο το καλοκαίρι, τα οποία όμως καταστράφηκαν κατά την εποχή του πολέμου και την μετέπειτα εποχή. Τα χρόνια εκείνα στο Λαϊλιά παρασκευαζόταν ο περίφημος ακανές.

Στη θέση Ολύμπια ο Ε.Ο.Σ. Σερρών, Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Σερρών ανήγειρε το 1956 ένα αξιόλογο ορειβατικό διώροφο καταφύγιο πλήρως εξοπλισμένο, το δε 1971 δημιούργησε το χιονοδρομικό κέντρο με χιονοδρομικούς αναβατήρες και ένα σύγχρονο χιονοδρομικό περίπτερο ΣΑΛΕ και λοιπές εγκαταστάσεις.

Στο χιονοδρομικό κέντρο πραγματοποιούνται διάφοροι χιονοδρομικοί αγώνες πανελλήνιοι, περιφερειακοί, τοπικοί καταβάσεων και δρόμων αντοχής.

Η επισκεψιμότητα του Λαϊλιά είναι πολύ μεγάλη σε όλες τις εποχές του χρόνου.

ΛΑΜΨΑΚΟΥ

Η Λάμψακος ήταν αρχαία πόλη, αποικία ελληνική των Μιλησίων και των Φωκαέων, χτισμένη σε στρατηγική θέση στις ακτές του Ελλήσποντου στην Βόρεια Τρωάδα.

Στη θέση της σήμερα υπάρχει ομώνυμη Τουρκική πόλη με πληθυσμό 10000 περίπου. Η πόλη κτίστηκε από Μιλήσιους με την βοήθεια Φωκαέων κατά τον 7ο αιώνα Π.Χ. και το όνομα το πήρε σύμφωνα με παραδόσεις της Φώκαιας από την τοπική ηρώιδα Λαμψάκη.

Ήταν μια ακμάζουσα πόλη, εξασθένησε μετά την επανάσταση που πραγματοποίησε το 411 Π.Χ. κατά των Αθηναίων. Το 196 Π.Χ. Οι Ρωμαίοι υπερασπίστηκαν την πόλη απέναντι στον Αντίοχο τον Μέγα. Η Λάμψακος έγινε σύμμαχος της Ρώμης και συνέχισε να ευημερεί και κάτω από έλεγχο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Ο Γρηγόριος Λαμπράκης γεννήθηκε στη Κερασία Αρκαδίας και ήταν γιατρός, αθλητής Βαλκανιονίκης και πολιτικός.

Εξελέγει βουλευτής με την ΕΔΑ ΤΟ 1961. Πρωτοστάτησε στο φιλειρηνικό κίνημα και δολοφονήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1963 από παρακρατικούς.

ΛΑΡΙΣΗΣ

Η Λάρισα είναι νομός της Θεσσαλίας. Την περιστοιχίζουν μεγάλοι και μικροί ορεινοί όγκοι. Ο Όλυμπος και ο Κίσσαβος μεταξύ των οποίων διανοίγεται η περίφημη κοιλάδα των Τεμπών.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Η Αικατερίνη Λασκαρίδου γεννήθηκε στη Βιέννη το 1842 από γονείς Μελενικιους. Σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Βιέννης.

Το 1864 ίδρυσε στην Αθήνα το ελληνικό Παρθεναγωγείο.

Στον πόλεμο του 1897 οργάνωσε δύο εργαστήρια απόρων γυναικών στην Αθήνα και τον Πειραιά.

Αργότερα ίδρυσε το διδασκαλείο νηπιαγωγών, τη γυμναστική Σχολή Θηλέων και δύο Λαϊκά Νηπιαγωγεία στην Αθήνα και τον Πειραιά για τα φτωχά προσφυγόπουλα.

Το 1906 καθιέρωσε νυκτερινά μαθήματα χειροτεχνίας για δασκάλες και τέλος το 1912 ίδρυσε το Ανώτατο Παρθεναγωγείο Αθηνών και το Εθνικό Νηπιατροφείο. Συνέγραψε διάφορα παιδαγωγικά βιβλία. Τιμήθηκε από την πολιτεία με το Αργυρό Σταυρό του Σωτήρος.

ΙΣΑΑΚ ΛΑΥΡΕΝΤΙΔΗ

Ο Ισαάκ Λαυρεντίδης γεννήθηκε στο Ορτακιοϊ του Καρς. Ήλθε στην Ελλάδα με την οικογένειά του το 1918.

Τελείωσε την Νομική στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και εξάσκησε την δικηγορία στα Σέρρας.

Διετέλεσε αρχηγός ομάδας προσκόπων των Σερρών το 1924.

Στον ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940 διακρίθηκε για την ηρωική του δράση.

Το 1946 αρχίζει την πολιτική του δραστηριότητα.

Εκλέχτηκε βουλευτής Σερρών 10 φορές και διετέλεσε Αντιπρόεδρος της βουλής των Ελλήνων. Ασχολήθηκε με την έρευνα γύρω από το ποντιακό στοιχείο και εξέδωσε αρκετές μελέτες σχετικά με τον Πόντο και τους πόντιους.

ΛΑΧΑΝΑ

Ο Λαχανάς υπάγεται στον Νομό Θεσσαλονίκης.

Υπήρξε πεδίο σημαντικής μάχης κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο τον Ιούνιο 1913 κατά την οποία τα ελληνικά στρατεύματα κατόπιν μαχών απέσπασαν από τους Βουλγάρους το χωριό Λαχανάς.

ΛΕΟΝΝΑΤΟΥ

Ο Λεοννάτος ή Λεόννατος ήταν συγγενής της μητέρας του Φιλίππου Β΄ Βασιλέως της Μακεδονίας εκ του ηγεμονικού οίκου των Λυγκίστων.

Γεννήθηκε στην Πέλλα και όλοι τον θαύμαζαν για το υπέροχο αθλητικό του παράστημα και την ομορφιά του. Ήταν σχεδόν συνομήλικος και πιστός φίλος του Αλέξανδρου και υπήρξε ένας από τους επτά σωματοφύλακες του και που τον ακολούθησε στην εκστρατεία του. Μετά τον θάνατο του Κλείτου όταν ο Αλέξανδρος επεχείρησε να αυτοκτονήσει μόνος ο Λεοννάτος τόλμησε και κατάφερε να αποσπάσει από τα χέρια του βασιλέως το δόρυ.

Αργότερα περιέπεσε και αυτός για ένα μικρό διάστημα σε δυσμένεια για την αντίδρασή του στην απόδοση βασιλικών θεϊκών τιμών.

Στους Μαλλούς προσπαθώντας να σώσει τον Αλέξανδρο που βάλλονταν από παντού, τραυματίστηκε.

Αργότερα ως αρχηγός του Ιππικού συνόδεψε το στόλο μέχρι τις εκβολές

του Ινδού ποταμού και στην επιστροφή του διεύθυνε τμήματα στρατού.

Για τις υπηρεσίες του στεφανώθηκε με χρυσό στεφάνι.

Μετά τον θάνατο του Αλεξάνδρου στην κατανομή του κράτους ανέλαβε την Φρυγία και τον Ελλήσποντο.

Στον Λαμιακό πόλεμο έσπευσε να βοηθήσει τον κινδυνεύοντα Αντίπατρο με 20.000 πεζούς και 1500 ιππείς, αλλά σε κάποια ιππομαχία σκοτώθηκε, κατ' άλλους όμως αυτοκτόνησε (322 π.Χ.).

ΛΕΣΒΟΥ

Η Λέσβος είναι νησί του Αιγαίου Πελάγους. Πρωτεύουσα είναι η Μυτιλήνη.

ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Η Λευκάδα είναι νησί του Ιονίου Πελάγους.

ΛΗΘΗΣ

Η Λήθη κατά την μυθολογία είναι η θυγατέρα της Έριδας και σύμφωνα με την παράδοση μητέρα των Χαρίτων και αδερφή του Ύπνου και του Θανάτου.

Το όνομά της έδωσαν σε μια πηγή του Άδη από την οποία έπιναν νερό οι σκιές των νεκρών για να λησμονήσουν τον κόσμο των ζωντανών.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Λομβάρδος καταγόταν από την Ζάκυνθο.

Ήταν βουλευτής του Ριζοσπαστικού κόμματος από το 1852.

Ανέπτυξε δραστηριότητα με το αίτημα της Ένωσης της Ζακύνθου με την Ελλάδα και μετά την ένωση εκλέχτηκε βουλευτής στην αρχή με τον Αλ. Κουμουνδούρο και εν συνεχεία με τον Χαρίλαο Τρικούπη.

ΛΥΜΠΕΡΗ ΛΟΧΑΓΟΥ

Ο Λυμπέρης Καλαποθάς καταγόταν από την Κίτα και ήταν στρατιωτικός ως Λοχαγός στη μάχη του Λαχανά στις 21 Ιουνίου 1913 ηρωικά μαχόμενος σκοτώθηκε.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ

Ο Λύσανδρος ήταν Σπαρτιάτης πολιτικός και ναύαρχος. Κατέστρεψε τον Αθηναϊκό Στόλο στη θέση Αιγός Ποταμοί το 405 Π.Χ. και κατέλαβε την Αθήνα. Ήταν ο πρώτος Έλληνας στον οποίο αποδόθηκαν τιμές ήρωα εν ζωή.

ΜΑΒΙΛΗ

Ο Λορέντζος Μαβίλης καταγόταν από την Ιθάκη. Γεννήθηκε το 1860. Ήταν ποιητής και αγωνιστής. Σκοτώθηκε στη Δρίσκο της Ηπείρου κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο όπου συμμετείχε ως εθελοντής. Προηγουμένως είχε μετάσχει ως εθελοντής στην Κρήτη κατά την επανάσταση του 1896 καθώς και ως επικεφαλής εθελοντικού Σώματος στην Ήπειρο όπου και τραυματίστηκε. Εξελέγει Βουλευτής και πρωτοστάτησε για την καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Η Μαγνησία είναι περιοχή της Ανατολικής Θεσσαλίας καλείται και Θετομαγνησία για διάκριση από την Μικρασιατική Μαγνησία. Το όνομα το πήρε από τους αρχαίους Μάγνητες και έγινε γρήγορα ξακουστή. Από την Μαγνησία ξεκίνησε το ταξίδι του για την μακρινή Κολχίδα ο Ιάσοντας με την Αργώ, αναζητώντας το χρυσόμαλλο δέρασ.

ΘΩΜΑ ΜΑΔΕΜΛΗ

Ήτο Δημοδιδάσκαλος και Ιεροψάλτης.

Υπηρέτησε ως δάσκαλος στο Μητρούσι, στην Ορεινή, στο Μελενεκίτσι.

Με τον πύρινο λόγο του κατόρθωσε και ανέτρεψε απόφαση Βουλγάρου αξιωματούχου να εκτελέσει τους κατοίκους και να καταστρέψει το χωριό ως αντίποινα που είχε αποφασίσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ο Κωνσταντίνος Μαζαράκης ήταν πρώτος φρούραρχος της πόλεως των Σερρών και φίλος του Παύλου Μελά.

Στην περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα έδρασε στην περιοχή Βερμίου με το ψευδώνυμο Ακρίτας. Το 1934 εξελέγη βουλευτής Πέλλας.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΥ

Ο Μαιάνδρος κατά την Μυθολογία ήταν ποτάμιος Θεός γιος του Ωκεανού και της Τηθύος.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ο Μακεδονικός Αγώνας ήταν ο ένοπλος αγώνας των ελληνικών εθελοντικών σωμάτων, προς εκτόνωση των ενεργειών των Βουλγαρικών κομιτάτων και την αποτροπή του εκβουλγαρισμού της περιοχής.

Οργανώθηκε το 1903 και διήρκησε μέχρι το 1908.

Ο Μακεδονικός αγώνας πέτυχε του σκοπού του να ματαιώσει τα σχέδια των Βουλγάρων και να προετοιμάσει το έδαφος για την απελευθέρωση της Μακεδονίας την περίοδο των Βαλκανικών πολέμων.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ

Οι Μακεδονομάχοι είναι οι ένοπλοι αγωνιστές κατά την διάρκεια του Μακεδονικού αγώνα, ο οποίος διήρκησε από 1903 μέχρι το 1908. Τους Μακεδονομάχους τίμησε το Ελληνικό Κράτος και τους απένειμε το μετάλλιο του Μακεδονικού αγώνα επίσης τους παρεχώρησε και γεωργικό κλήρο.

ΜΑΚΕΣΤΟΥ

Ο Μακέστος ή Μάκιστος είναι ποταμός της Μικράς Ασίας που εκβάλλει στην Προποντίδα. Επίσης υπήρχε και χωριό στη Μικρά Ασία με την ονομασία Μάκεστος.

ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΚΟΥΛΗ

Ο Ανδρέας Μάκουλης ήταν οπλαρχηγός από την Στενήμαχο. Σκοτώθηκε το 1907 σε συμπλοκή με τους τούρκους στη Δοβίστα, μετέπειτα Εμμανουήλ Παπά.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ ΜΑΚΡΗ

Ο Ιπποκράτης Μακρής γεννήθηκε στην Αρτάκη Μικράς Ασίας.

Ήταν γιατρός χειρουργός και άσκησε την ιατρική για πολλά χρόνια στα Σέρρας.

Ήταν άτομο δραστήριο και συμμετείχε στα κοινά της πόλης των Σερρών. Διατηρούσε στα Σέρρας ιδιόκτητη χειρουργική κλινική, ενώ συγχρόνως ήταν και γιατρός στο Νοσοκομείο Σερρών, Διευθυντής Χειρουργικής κλινικής για πολλά χρόνια.

Ήταν μέλος της Ηγεσίας του Δημοκρατικού Φρουρού στο παράρτημα Σερρών και έλαβε ενεργό μέρος στο κίνημα του 1935.

Με την αποτυχία του κινήματος στις 15 Μαρτίου 1935 συνελήφθη μαζί με τον Νομάρχη από τους πρώτους Σερραίους που συμμετείχαν στο κί-

νημα. Δικάστηκε και του επιβλήθηκε φυλάκιση 3 ετών και φυλακίστηκε στις φυλακές των Σερρών.

Αφέθη ελεύθερος με την αμνηστία που δόθηκε από τον βασιλιά Γεώργιο, τον Δεκέμβριο 1935. Διετέλεσε πρόεδρος του Παραρτήματος Σερρών της Εθνικής Ενώσεως Βορείων Ελλήνων. Δημοτικός Σύμβουλος και πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου.

Συνέγραψε σχετικά βιβλία για την ιδιαίτερη πατρίδα του, την Αρτάκη.

Πέθανε σε βαθεία γεράματα στην Αμερική πλησίον του υιού του Κώστα, γιατρού παθολογοανατόμου και καθηγητή πανεπιστημίου.

Φεύγοντας από τα Σέρρας λίγα χρόνια μετά την κατοχή δώρισε την πλούσια βιβλιοθήκη του στην Δημόσια βιβλιοθήκη Σερρών.

ΜΑΝΗΣ

Η Μάνη είναι χερσόνησος της Πελοποννήσου. Η Μάνη είναι χαρακτηριστική για τα γυμνά και απόκρημνα βουνά της. Έχει πολλά σπήλαια μέσα σε πετρώματα από Ασβεστόλιθο ή από Μάρμαρο. Εκεί είναι και το περίφημο σπήλαιο Δυρού.

Εις τον Χριστιανισμό προσήλθε τελευταία εξ όλων των Ελληνικών περιοχών.

Παρέμεινε ουσιαστικά αυτοδιοικούμενη κατά τη Φραγκοκρατία και κατά την Τουρκοκρατία. Κατά την προ του 1821 περίοδο η Μάνη κατέστη το σπουδαιότερο κέντρο των επαναστατικών προετοιμασιών και γενικά η συμμετοχή των Μανιατών στην επανάσταση του 1821 ήταν μεγάλη.

Τόσο κατά την Καποδιστριακή εποχή όσο και κατά την Οθωνική περίοδο αντιτάχτηκαν σε όλες τις προσπάθειες ενιαίας οργάνωσης του Νέου Κράτους και συμμετείχαν σε διάφορες εξεγέρσεις.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης ήταν επικεφαλής Στρατηγός του αγώνα της επανάστασης του 1821. Εξελέγη βουλευτής Αττικής τα έτη 1805, 1872, 1875, 1887, 1892.

ΜΑΝΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Η Μαντώ Μαυρογένους ήταν θυγατέρα του Ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας Νικολάου και ηρωίδα του 1821.

Εξόπλισε με δικά της έξοδα δύο πλοία και συγκρότησε δύναμη 800 ανδρών και μετείχε διαφόρων μαχών. Διέθεσε για τον αγώνα ολόκληρη την μεγάλη περιουσία της. Σε αναγνώριση των υπηρεσιών της προς το έθνος

της παραχωρήθηκε για να διαμένει σε ένα μικρό οίκημα στο Ναύπλιο.

Μετά όμως τον θάνατο του Δημητρίου Υψηλάντη το 1832 με τον οποίο συνδεόταν στενά επέστρεψε στην Μύκονο, όπου έζησε την υπόλοιπη ζωή της σε μεγάλη φτώχεια, μέχρι τον θάνατό της το 1848.

ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ

Ο Εμμανουήλ Μαραγκουδάκης καταγόταν από την Κρήτη, ήταν οπλαρχηγός κατά την επανάσταση του 1878 και προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες.

ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Ο Μαραθώνας είναι ο παλαιότερος και μεγαλύτερος δήμος της Αττικής. Η πεδιάδα του Μαραθώνα έγινε ξακουστή από το γεγονός που ο Θησέας σκότωσε τον Μαραθώνιο ταύρο, αλλά και κυρίως για την περίφημη μάχη του 490 Π.Χ. κατά την οποία 10000 Αθηναίοι υπό τον Μιλτιάδη καθώς και 1000 περίπου Πλαταιείς νίκησαν και κατεδίωξαν τον πολυάριθμο Περσικό στρατό υπό την διοίκηση του Δάντη.

Στον Μαραθώνα το καλοκαίρι του 1963 ύστερα από 2000 χρόνια σιωπής και μοναξιάς το αρχαίο πεδίο της μάχης και η ακρογιαλιά αντήχησαν ξανά με τις φωνές των 14000 προσκόπων που συμμετείχαν στο πραγματοποιηθέν 11ο παγκόσμιο προσκοπικό Τζάμπορι που διοργανώθηκε από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΡΟΥΛΗ

Ο Δημήτριος Μαρούλης καταγόταν από τον Κάτσικα Ιωαννίνων. Ήταν τελειόφοιτος της Θεολογίας και διδάκτορας της Φιλοσοφίας.

Σπούδασε με υποτροφία στη Ριζάριο Σχολή.

Το 1872 ανέλαβε την διεύθυνση του νεοϊδρυθέντος διδασκαλείου Αρρέων των Σερρών.

Εκτός των μαθημάτων που δίδασκε εκήρυττε συγχρόνως και τον Θείο λόγο, οργάνωσε στο Διδασκαλείο και τυπογραφείο.

Ο Μαρούλης πραγματοποίησε στα Σέρρας μεγάλο εκπαιδευτικό έργο για την εποχή εκείνη.

Ήταν μια αμφιλεγόμενη προσωπικότητα. Εις τον Μαρούλη και εις το εκπαιδευτικό του έργο οφείλεται και το ότι οι Σέρρες απεκλήθησαν “ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ”.

Ο Μαρούλης μόρφωσε μεγάλο αριθμό δασκάλων οι οποίοι εκτός της Μακεδονίας δίδαξαν και σε πολλά άλλα μέρη του ελληνισμού.

ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΤΖΙΟΥ

Ο Ιωάννης Μάρτζιος ήταν Μακεδονομάχος πρωτοπαλικάρο του Καπετάν Δούκα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΥΡΙΔΗ

Ο Αθανάσιος Μαυρίδης ήταν Σερραίος Δικηγόρος και πολιτευτής. Εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1950, 1951, 1963, 1964.

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1791.

Ήταν αγωνιστής της Επανάστασης του 1821. Ήταν μέλος της Φιλικής εταιρείας.

Στην Ελλάδα ήλθε τον Ιούνιο του 1821 από την Πίζα της Ιταλίας και κατευθύνθηκε στην Πελοπόννησο, αλλά ήλθε σε αντίθεση με τους στρατιωτικούς και πολιτικούς αρχηγούς και έφυγε και πήγε στο Μεσολόγγι όπου εκλέχτηκε από την Α΄ Εθνοσυνέλευση που έγινε στην Επίδαυρο, Πρόεδρος του εκτελεστικού και ανέλαβε συγχρόνως και στρατιωτική εξουσία.

Έστειλε στρατό στην Ήπειρο, ο οποίος όμως νικήθηκε από τους τούρκους στην μάχη του Πέτα τον Ιούλιο 1822.

Ήταν υπέρμαχος της Αγγλικής επεμβάσεως και ήλθε σε σύγκρουση με τον Υψηλάντη και τον Καποδίστρια που ήταν φιλόρωσοι.

Επί βασιλείας του Όθωνος έγινε πρωθυπουργός της Ελλάδας.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ο Πέτρος ή Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης γεννήθηκε στη Μάνη το 1773.

Ήταν από τους πρωταγωνιστές της Επανάστασεως του 1821, ύψωσε τη σημαία της επανάστασης στην Καλαμάτα.

Οργάνωσε την άμυνα της Μάνης κατά την εισβολή του Ιμπραήμ. Παράλληλα με την στρατιωτική ανέπτυξε και πολιτική δράση.

Διετέλεσε μέλος της προεδρίας του Πανελληνίου και της Γερουσίας επί Καποδίστρια.

Η αντίθεση όμως της οικογένειάς του με τον Κυβερνήτη έγινε αιτία να φυλακιστεί με την κατηγορία της προδοσίας και της δολοφονίας του Καποδίστρια.

Αποφυλακίστηκε από τον Αυγουστίνο Καποδίστρια.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν βασιλιάς των Μακεδόνων, γιος του Φιλίππου Β΄ και της Ολυμπιάδας. Ο μεγαλύτερος ίσως στρατηλάτης που γνώρισε η ιστορία.

Σε ηλικία 18 ετών έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στη Μάχη της Χαιρώνειας το 338 π.Χ. Μόλις 20 ετών ανέβηκε στον Μακεδονικό θρόνο μετά την δολοφονία του πατέρα του.

Την άνοιξη του 334 π.Χ. ξεκίνησε για την εκστρατεία κατά της Περσίας νίκησε τους Πέρσες του Δαρείου Γ΄ κοντά στον Γρανικό ποταμό το 334 π.Χ.. Το 333 π.Χ. νίκησε και πάλι τον Δαρείο στην πεδιάδα του Ισού. Από εκεί κατευθύνθηκε προς Νότο κυριεύσας την Φοινίκη και τη Γάζα.

Στην Αίγυπτο έγινε δεκτός ως ελευθερωτής και ίδρυσε την Αλεξάνδρεια. Εν συνεχεία κηρίευσε πολλές πόλεις, έφτασε στην Περσία, ακολούθως έφτασε μέχρι τον Ιξάρτη ποταμό, εν συνεχεία εξεστράτευσε εναντίον της Σογδιανής για δεύτερη φορά και αφού υπέταξε τη χώρα, παντρεύτηκε την Ρωξάνη.

Στις αρχές του καλοκαιριού του 327 άρχισε την εκστρατεία προς την Ινδία. Νίκησε κοντά στον Υδάσπη τον Βασιλιά Πώρο και έφτασε ως τον Υφάσι όπου οι Μακεδόνες εξαντλημένοι φυσικά και ηθικά αρνήθηκαν να συνεχίσουν την προέλαση και έτσι ο Αλέξανδρος έδωσε την διαταγή της επιστροφής. Τον Μάρτιο του 324 έφτασε στα Σούσα.

Βρισκόμενος στη Βαβυλωνία αρρώστησε βαριά και πέθανε στις 13 Ιουνίου 323 π.Χ έχοντας διαδώσει τον ελληνικό πολιτισμό στη τότε γνωστή οικουμένη. Μετά τον θάνατό του η Αυτοκρατορία του μοιράστηκε στους στρατηγούς του.

ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ

Ο Παύλος Μελάς ήταν πρωτεργάτης του Μακεδονικού αγώνα. Γεννήθηκε στην Σιάτιστα. Ήταν απόφοιτος της σχολής Ευελπίδων και ήταν μέλος της Εθνικής Εταιρείας από το 1904.

Ανέλαβε αποστολές στη Μακεδονία με το ψευδώνυμο Μίκης Ζέζας.

Τραυματίστηκε θανάσιμα στην Τρίτη αποστολή του στις 13 Οκτωβρίου 1904 στη Σιάτιστα.

ΜΕΛΕΝΙΚΟΥ

Το Μελένικο είναι σήμερα πόλη της Βουλγαρίας με την ονομασία Μέλικ. Ήταν πόλη ελληνική με μεγάλη οικονομική και πνευματική ακμή.

Το 1913 περιήλθε στη Βουλγαρία και ο ελληνικός πληθυσμός κατέφυγε στην Ελλάδα.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ

Ο Μενέλαος ήταν Βασιλιάς της Σπάρτης, γιος του Ατρέως και σύζυγος της ωραίας Ελένης.

ΜΕΝΟΙΚΙΟΥ

Το Μενοίκιο όρος παλαιότερα ονομάζετο Μποζ-Νταγ.

Η Υψηλότερη κορυφή του είναι το Καραγκιόζ-Γκιολ με υψόμετρο 1962 μ.

Σε μια κατάφυτη πλαγιά του και σε απόσταση 12 χιλιομέτρων από την πόλη των Σερρών βρίσκεται κτισμένη από το 1270 η ιστορική Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕΝΥΧΤΑ

Ο Διόνυσος Μενύχτας γεννήθηκε στα Φιλιατρά της Πελοποννήσου και ήτο λογιστής.

Ήταν ενταγμένος στο κομμουνιστικό κόμμα, άλλα ήταν τύπος μετριοπαθής. Ήταν εκπρόσωπος του καπνεργατικού κινήματος Σερρών 1930 - 1936.

Σε νεαρή ηλικία εκλέχτηκε Δήμαρχος Σερρών το 1934.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Δήμαρχος κατηγορήθηκε για διάφορες πράξεις και του επιβλήθηκαν μια σειρά διώξεων η τελευταία των οποίων ήτο στις 20 Ιουλίου 1934 με το αιτιολογικό ότι αποτελούσε σοβαρό κίνδυνο για τη Δημόσια Ασφάλεια και παύθηκε από Δημάρχος, ύστερα από θητεία 3 μηνών.

ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

Οδός Μεραρχίας Σερρών ονομάστηκε η κεντρικότερη οδός της πόλης των Σερρών προς τιμή της Μεραρχίας που απελευθέρωσε την πόλη στις 29 Ιουνίου 1913 ένα τμήμα της οδού Μεραρχίας ονομάστηκε σε Κωνσταντίνου Καραμανλή.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Το Μεσολόγγι είναι δήμος του νομού Αιτωλίας και Ακαρνίας.

Η επανάσταση κηρύχθηκε στο Μεσολόγγι στις 20 Μαΐου 1821 και την διοίκηση του ανέλαβε ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Από τον Οκτώβριο

ως τον Δεκέμβριο 1822 πολιορκήθηκε χωρίς επιτυχία από τις δυνάμεις του Κιουταχί και του Ομέρ Βρυώνη.

Τον Απρίλιο του 1825 άρχισε μια δεύτερη πολιορκία από τις δυνάμεις του Κιουταχί και του Ιμπραήμ.

Κατά την πολιορκία αυτή οι πολιορκούμενοι ήλθαν αντιμέτωποι με τον φοβερό λιμό και αναγκάστηκαν να πραγματοποιήσουν την έξοδο η οποία έγινε την νύκτα της 9ης προς 10ης Απριλίου 1826. Από τους 3000 που αποφάσισαν την έξοδο σκοτώθηκαν οι 1700.

Μέσα στην πόλη είχαν μείνει ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ και ο δημογέροντας Χρ. Καψάλης έβαλαν φωτιά στην πυριτιδαποθήκη και ανατινάχτηκαν μαζί με τους τούρκους που τους είχαν περικυκλώσει.

Το Μεσολόγγι απελευθερώθηκε το 1829.

Στο Μεσολόγγι υπάρχει ο κήπος των Ηρώων όπου υπάρχουν τμήματα του τοίχους της εποχής του 1821, η Πύλη εξόδου, προτομές ηρώων της επανάστασης και ο τύμβος με τα οστά των πεσόντων κατά την έξοδο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΤΑΚΙΔΗ

Ο Αθανάσιος Μητακίδης ήταν Σερραίος. Ήταν δικηγόρος, διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών το 1945, 1946. Εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1951, 1952, 1956, 1958, 1961, 1963, 1964.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗ

Ο Μητροπολίτης Θεοδώρητος Βασματζίδης γεννήθηκε στα Σέρρας και απόκτησε μεγάλη μόρφωση.

Στις 16 Νοεμβρίου 1903 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης στον Ιερό Ναό Αγίων Θεοδώρων, παλαιά Μητρόπολη Σερρών και αρχιεράτευσε στη νευραλγική περιοχή Νευροκοπίου σε εποχή κρίσιμη για τον ελληνισμό της Μακεδονίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΓΓΡΕΛΗ

Ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος Μεγγρέλης γεννήθηκε στη Σινώπη του Πόντου το 1886 και ήτο απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής Χάλκης.

Χειροτονήθηκε επίσκοπος το 1922 και αμέσως προβιβάστηκε σε Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως, από εκεί μετατέθηκε στη Μητρόπολη Σερρών το 1924.

Μερίμνησε για την πραγματοποίηση διαφόρων έργων όπως στην ανοικοδόμηση του Γυμνασίου Σερρών και άλλα. Καθιέρωσε συσσίτιο για άπο-

ρους μαθητές, ίδρυσε φιλόπτωχο ταμείο στη Μητρόπολη και έκανε σκληρούς αγώνες να καταργηθεί ο θεσμός των καλλιστείων και το έθιμο των αναστενάρηδων.

Κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες για την αποξήρανση των βρωμολιμνών.

Παρασημοφορήθηκε από τον Βασιλέα Γεώργιο Β΄ με “τον ανώτερο Ταξιάρχη του Φοίνικα” και από τους Σέρβους με το παράσημο του “Αγίου Σάββα”.

Με την βουλγαρική κατοχή εξεδιόχθη από τους Βουλγάρους και αρχικά εγκαταστάθηκε στη Νιγρίτα και εν συνεχεία στην Αθήνα όπου διετέλεσε μέλος της επιτροπής προσφύγων “Αν. Μακεδονίας – Θράκης”.

Από τον Μητροπολιτικό θρόνο των Σερρών για λόγους υγείας παραιτήθηκε τον Ιούλιο 1961 και εγκαταστάθηκε στην Θεσσαλονίκη όπου και κοιμήθη τον Οκτώβριο 1963.

Είναι θαμμένος στον Μητροπολιτικό Ναό των Μεγάλων Ταξιαρχών των Σερρών.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΔΑΜΕΝΗ

Ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνος Καρδαμένης γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη στις 2 Φεβρουαρίου 1910. Ήταν απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Χειροτονήθηκε διάκονος τον Οκτώβριο 1931 και υπηρέτησε ως διάκονος και Ιεροκύρηκας στη Μητρόπολη Πριγκηπονήσου μέχρι το 1933 και κατόπιν στη Μητρόπολη Χαλκηδόνας μέχρι το 1934 και στη συνέχεια ήρθε στη Μητρόπολη Σερρών ως πρωτοσύγγελος με τον βαθμό του Πρεσβύτερου, παίρνοντας συγχρόνως το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη τον Μάρτιο του 1936.

Κατά τα χρόνια της Βουλγαρικής κατοχής ακολούθησε τον Μητροπολίτη Κωνσταντίνο Μεγγρέλη και πήγε στη Νιγρίτα.

Κατά την πολεμική περίοδο 1940-1941 επιστρατεύτηκε ως έφεδρος στρατιωτικός Ιερέας καθώς επίσης και κατά την περίοδο 1948-1950.

Εκλέχτηκε Μητροπολίτης Καλονής Λέσβου στις 29-4-1956 και στις 27-11-1965 μετατέθηκε στην Μητρόπολη Σερρών και Νιγρίτας.

Κατά τη διάρκεια της Αρχιερατικής του Διακονίας στην Μητρόπολη Σερρών και Νιγρίτας ανέπτυξε μεγάλη πνευματική κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα.

Συνέβαλε στην αποτελείωση του Μητροπολιτικού Ναού των Μεγάλων Ταξιαρχών των Σερρών καθώς και στην ανακαίνιση εκ θεμελίων του επισκοπικού Μεγάρου Σερρών.

Εκοιμήθη στις 5 Απριλίου 1984 και είναι θαμμένος στον Μητροπολιτικό Ναό Μεγάλων Ταξιαρχών Σερρών.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ

Ο Μητροπολίτης Μάξιμος Ξυδάς γεννήθηκε το 1942 στην Πρίγκηπο της Κωνσταντινούπολης. Ήταν απόφοιτος της θεολογικής Σχολής της Χάλκης (1964).

Τον ίδιο χρόνο πήγε στο Πανεπιστήμιο της Βόννης για παρακολούθηση μαθημάτων εκκλησιαστικής ιστορίας και χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Γερμανίας Πολύτευκτο.

Τον Σεπτέμβριο 1967 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και Αρχιμανδρίτης.

Το 1972 επιστρατεύτηκε και υπηρέτησε ως στρατιωτικός Ιερέας.

Το 1984 εκλέχτηκε Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης.

Ανέπτυξε μεγάλη πνευματική κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα και εις αυτόν οφείλονται η αναστήλωση, ανακαίνιση και απόδοση στη Θεία Λατρεία του Παλαιού Μητροπολιτικού Ναού των Αγίων Θεοδώρων, η στελέχωση της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών με γυναικεία αδελφότητα, η ίδρυση των Μονών Τιμίου Σταυρού και Προφήτη Ηλία Αγίου Πνεύματος, η ίδρυση εκκλησιαστικού Μουσείου, η ανέγερση με δικά του έξοδα Πνευματικού και Πολιτιστικού Κέντρου το οποίο ονομάστηκε “Μαξίμειο”, καθώς και πολλά άλλα αξιόλογα έργα.

Εκοιμήθη στις 5 Μαρτίου 2003 και είναι θαμμένος στο προαύλιο του Ιερού Ναού των Αγίων Θεοδώρων Παλαιά Μητρόπολη Σερρών.

ΜΙΑΟΥΛΗ

Ο Ανδρέας Μιαούλης είναι το παρωνύμιο του Ανδρέα Βόκου ή Βόκου.

Ήταν ναύαρχος του ελληνικού στόλου κατά την επανάσταση του 1821. Βύθισε τον Τουρκικό στόλο στη Χίο το 1824 και ήταν πρωταγωνιστής της Ναυμαχίας του Γέροντα τον Αύγουστο το 1824. Διέσπασε τρεις φορές τον αποκλεισμό του Μεσολογγίου.

Από τον Καποδίστρια ονομάστηκε “Αρχηγός του Στόλου του Αιγαίου και Γερουσιαστής”, με τον οποίο όμως αργότερα ήλθε σε ρήξη. Σε μία στασιακή του ενέργεια ανατίναξε την φρεγάτα “Ελλάς” και την κορβέτα “Υδρα” στον Ναύσταθμο του Πόρου την 1η Αυγούστου 1831. Με την άφιξη του Όθωνα ονομάστηκε Αρχηγός του Ναυτικού Διευθυντηρίου, σύμβουλος επικρατείας και γενικός επιθεωρητής του Στόλου.

ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Η Μικρά Ασία είναι το τμήμα του Δεξιού Άκρου της Ασίας, Νότια του Εύξεινου Πόντου υπήρξε κοιτίδα πολλών αρχαίων λαών, ενώ έντονη ήταν η ελληνική παρουσία η οποία άνθησε κυρίως μετά τον 6ο αιώνα στα κέντρα των ακτών του Αιγαίου (Αδραμύττιο, Κυδωνιές, Πέργαμο, Φώκαια, Αϊδίνη, Έφεσο και άλλα με κορυφαία την Σμύρνη).

Το τέλος της ελληνικής παρουσίας στη Μικρά Ασία επήλθε το 1922 με την Μικρασιατική καταστροφή.

ΜΙΝΩΣ Α΄

Ο Μίνωας Α΄ ήταν γιος του Δία και της Ευρώπης και αδερφός του Ροδομάνου και του Σαρπηδόνο.

ΜΙΣΟΠΟΛΗΣ

Η Μισόπολη είναι κωμόπολη ανατολικά του αμαξιτού δρόμου Προύσας – Μουδανιών. Η μουσουλμανική ονομασία του οικισμού ήταν Μεσέ Μπολού και η σημερινή ονομασία είναι Aydınpınar. Στα επίσημα εκκλησιαστικά έγγραφα το όνομα του οικισμού ήταν Μισόπολη ή Μυσόπολη ή Μεσόπολη. Ο πληθυσμός της Μισόπολης στις αρχές του 20ου αιώνα έφθανε περίπου τις 350 οικογένειες όλες ελληνορθόδοξες.

Στις αρχές του 20ου αιώνα η Μισόπολη υπαγόταν απευθείας στο Καϊμακαμλίκι των Μουδανιών που ανήκε στο Βιλαέτι της Προύσας. Η κοινότητα διοικούνταν από ένα μουχτάρη (muhtar) σε συνεργασία με 2-3 συμβούλους, τους αζάδες (aza) και παράλληλα λειτουργούσαν σχολική εφορεία και εκκλησιαστική επιτροπή.

Εκκλησιαστικά η Κωμόπολη ανήκε στη δικαιοδοσία της Μητρόπολης Προύσης. Η κωμόπολη εκκενώθηκε το 1914 λόγω των γεγονότων του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου και οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να πηγαίνουν στο Ντεμιρντέσι της Προύσας. Πολλοί δε άνδρες μετανάστευσαν στην Αμερική.

Οι έλληνες κάτοικοι επέστρεψαν το 1919 για να εγκαταλείψουν την Μισόπολη οριστικά το 1922.

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή οικογένειες από την Μισόπολη εγκαταστάθηκαν στην Πτολεμαΐδα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ

Η Μνημοσύνη ήταν θυγατέρα του Ουρανού και της γης Μητέρας. Ήταν μια εκ των εννέα Μουσών.

ΜΝΗΣΙΚΛΗ

Ο Μνησικλής ήταν περίφημος Αθηναίος αρχιτέκτονας του 5ου αιώνα π.Χ. ο οποίος ανήγειρε τα προπύλαια της Ακροπόλεως από το 437-433.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Το Μοναστήριο είναι πόλη της Γιουγκοσλαβίας. Στο Μοναστήρι ο ελληνικός πληθυσμός μέχρι τις αρχές του κ αιώνας ήταν το 1/3 του όλου πληθυσμού. Στη Σερβία περιήλθε κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο κατόπιν σκληρών μαχών με τους Τούρκους 3 Οκτωβρίου – 6 Νοεμβρίου 1912.

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

Η Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών βρίσκεται σε απόσταση 10 χιλιομέτρων από την πόλη των Σερρών σε μια κατάφυτη Χαράδρα του Μενοίκιου όρους.

Ιδρύθηκε το 1270 από τον μετέπειτα επίσκοπο Εξεβών Ιωαννίκιο.

Στη Μονή εμόνασε από το 1457 μέχρι 1462 ο πρώτος Πατριάρχης μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης Γεννάδιος ο Σχολάριος.

Για 300 χρόνια λειτούργησε στη Μονή, Σχολή Πανεπιστημιακού επιπέδου. Η Μονή είχε σημαντικά κειμήλια τα οποία άλλα καταστράφηκαν από Βουλγαρικά στρατεύματα και άλλα λεηλατήθηκαν και μεταφέρθηκαν στην Βουλγαρία όπου υπάρχουν και σήμερα. Το Μοναστήρι ήταν ανδρικό αλλά με το πέρασμα του χρόνου, τις αλλεπάλληλες καταστροφές καθώς και από την έλλειψη μοναχών το 1986, ο τότε Μητροπολίτης Σερρών Μάξιμος το μετέτρεψε σε γυναικείο κοινοβιακό και έγινε μια σημαντική προσπάθεια για την διάσωσή του και αναστήλωσή. Σήμερα μονάζουν περισσότερες από 40 Μοναχές.

Από τα διασωθέντα κειμήλια ξεχωρίζουν το ξυλόγλυπτο Τέμπλο του Ναού από το 1804, Βυζαντινές τοιχογραφίες του Μακεδόνα Αγιογράφου Πανσελήνου, το ελαιοτριβείο και άλλα.

Εις το καθολικό της Μονής υπάρχουν οι τάφοι του κτήτορα της μονής Ιωαννικίου και του Πατριάρχη της Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου του Σχολαρίου.

Διασώζεται στον περίβολό του το Προδρομούδι, το αρχαιότερο από τα παρεκκλήσια του 12ου αιώνα.

Η προσφορά της Μονής και των Μοναχών της στους Εθνικούς Αγώνες του Έθνους υπήρξε μεγάλη. Η Μονή γιορτάζει στις 29 Αυγούστου τιμώντας τη μνήμη της αποκεφάλισης του Ιωάννου Προδρόμου οπότε και τελείται μεγάλη πανήγυρη με την συρροή χιλιάδων προσκυνητών.

ΜΟΣΧΟΠΟΛΕΩΣ

Είναι χωριό της Αλβανίας, δυτικά της Κορυτσάς. Κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 τα ελληνικά στρατεύματα κατέλαβαν και την Μοσχόπολη κατόπιν σφοδρών μαχών.

ΜΟΣΧΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Γεώργιος Μόσχος ήταν Σερραίος δικηγόρος. Διετέλεσε δήμαρχος της πόλης από 8-8-1934 έως 31-12-1936 κατόπιν εκλογής του. Εν συνεχεία μέχρι τις 8 Ιανουαρίου 1941 κατόπιν διορισμού από την Κυβέρνηση της 4ης Αυγούστου.

Διετέλεσε πρόεδρος του ιστορικού Ομίλου «Ορφέας» Σερρών.

ΜΟΣΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Γεννήθηκε στην Αναστασιά Νομού Σερρών το 1909, σπούδασε και πήρε το πτυχίο της ιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1938 και την ειδικότητα της Παθολογίας. Πολέμησε στο Αλβανικό μέτωπο με τον βαθμό του επιátρου όπου διακρίθηκε για την ανδρεία και την αυτοθυσία του. Εγκαταστάθηκε μόνιμα στις Σέρρες, αφού παντρεύτηκε την Βασιλική Τζίγκα με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά. Άσκησε την Ιατρική στις Σέρρες ως ιδιώτης και ως ιατρός του Ορφανοτροφείου Αρρένων Σερρών και των θυμάτων πολέμου, διακατεχόμενος από τα υψηλά ιδανικά του ανθρωπισμού, της αλληλεγγύης και της φιλανθρωπίας. Πέθανε το 1972.

ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Τα Μουδανιά είναι πόλη της Τουρκίας στα Νότια παράλια της Προποντίδας. Δια της συνθήκης των Μουδανιών στις 28 Σεπτεμβρίου 1922 μεταξύ Άγγλων, Γάλλων και Ιταλών αφ' ενός και αφ' ετέρου της Τουρκίας ορίστηκε η εγκατάλειψη της Ανατολικής Θράκης από τον ελληνικό στρατό και η κατάληψη αυτής από του Τούρκους.

ΜΟΥΣΤΑΚΛΗ ΣΠΥΡΟΥ

Ο Σπύρος Μουστακλής γεννήθηκε το 1926 στο Μεσολόγγι.

Ήταν στρατιωτικός.

Συνελήφθη από το Δικτατορικό καθεστώς το 1973 λόγω της συμμετοχής του στο κίνημα του Ναυτικού και βασανίστηκε βάνουσα με αποτέλεσμα να μείνει παράλυτος.

ΜΟΥΣΩΝ

Οι Μούσες κατά την Μυθολογία ήταν εννέα θυγατέρες του Διός και της Μνημοσύνης.

Ήταν η Καλλιόπη, Κλειώ, Ευτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ερατώ, Πολύμνια, Ουρανία.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΟΥΤΑΦΤΣΗ

Ο Νικόλαος Μουταφτσίης ήταν Σερραίος έμπορος. Διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών το 1962 έως 1964.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗ

Ο Ευριπίδης Μπακιρτζής γεννήθηκε στα Σέρρας το 1895 και πέθανε στους Φούρνους της Ικαρίας στις 9 Μαΐου 1947. Ήταν απόφοιτος της Σχολής Ευελπίδων και συμμετείχε στους Βαλκανικούς Πολέμους το 1912-1913 με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού. Αργότερα πολέμησε στη Μικρά Ασία.

Το 1922 ενώ είχε φτάσει στο βαθμό του Ταγματάρχη, συμμετείχε στην Επαναστατική Επιτροπή του Πλαστήρα. Το 1926 όντας Συνταγματάρχη καταδικάστηκε σε θάνατο γιατί ήταν από τους Πρωτεργάτες του κινήματος Τζαβέλα – Μπακιρτζή αλλά δεν εκτελέστηκε. Το 1928 επανήλθε στο στράτευμα και το 1935 Συνταγματάρχη πλέον πήρε μέρος σε νέο αποτυχημένο πραξικόπημα. Συνελήφθη και καταδικάστηκε για δεύτερη φορά σε θάνατο, αλλά η ποινή του μετατράπηκε σε απόταξη από το στράτευμα και εξορία στον Άγιο Ευστράτιο.

Το 1937 η κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά τον άφησε ελεύθερο υπό τον όρο να φύγει στο εξωτερικό και έφυγε στη Ρουμανία.

Με την κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου επέστρεψε στην Ελλάδα και ζήτησε να λάβει μέρος στον πόλεμο με τον βαθμό του απλού στρατιώτη, κάτι που δεν έγινε δεκτό από την κυβέρνηση Μεταξά. Έκτοτε εντάχθηκε στην Εθνική Αντίσταση. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της ΕΚΚΑ, αργότερα προσχώρησε στην οργάνωση ΑΑΑ (Αγών – Ανόρθωση – Ανεξαρτησία) και από εκεί στις τάξεις του ΕΑΜ – ΕΛΑΣ και ήταν διοικητής (Στρατηγός της ομάδας Μεραρχιών Μακεδονίας του ΕΛΑΣ). Όταν ιδρύθηκε η ΠΕΕΑ στις 10 Μαρτίου 1944 ανέλαβε προσωρινός πρόεδρος (πρωθυπουργός). Το Σεπτέμβριο 1946 συνελήφθη ως Αριστερός και εξορίστηκε στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας και αργότερα στους Φούρνους Ικαρίας.

Το Φεβρουάριο 1947 η Ελληνική κυβέρνηση του επέτρεψε να καταθέσει

στην επιτροπή του ΟΗΕ που ερευνούσε στην Ελλάδα την κατάσταση στην εμφυλιοπολεμική περίοδο.

Αμέσως μετά την επίσκεψη που δέχτηκε βρέθηκε στο δωμάτιό του νεκρός με μία σφαίρα στην καρδιά. Επίσημως ο θάνατός του καταγράφηκε ως αυτοκτονία.

ΜΠΑΛΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ

Ο Μπαλτάς ήταν ο πρώτος πυροβολητής κανονιών κατά την πολιορκία του Μεσολογγίου με καταγωγή από το Νομό Σερρών, πιθανόν από τον Εμμανουήλ Παππά. Σκοτώθηκε το 1824 στο Μεσολόγγι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΕΚΙΑΡΗ

Ο Αθανάσιος Μπεκιάρης γεννήθηκε στη Βέργη Σερρών το 1904, από μικρός έδειξε ικανότητες στον αθλητισμό και κυρίως στους δρόμους μεγάλων αποστάσεων.

Στο αθλητικό τμήμα του ιστορικού ομίλου ΟΡΦΕΑ Σερρών εντάχθηκε νέος.

Αναδείχθηκε Βαλκανιονίκης στους δρόμους 10.000 μέτρων και 5.000 μέτρων. Πήρε μέρος σε πολλούς αγώνες ελληνικούς, Βαλκανικούς, Διεθνείς. Στην ΙΧ Ολυμπιάδα του Άμστερνταμ ήλθε πρώτος στα 10.000 μέτρα με επίδοση 35' 31'', 1/3. Τα μετάλλια που κατέκτησε για τις νίκες του στους αγώνες ανέρχονται σε 55 τον αριθμό και ευρίσκονται στον Ιστορικό Σύλλογο των Σερρών "ΟΡΦΕΑ" όπου εκτίθενται σε ειδική προθήκη.

ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

Το Μπιζάνι είναι βουνό και βρίσκεται περί τα 15 χιλιόμετρα Νοτίως των Ιωαννίνων. Έχει υψόμετρο 864 μέτρα είναι γνωστό από την εποχή του ελληνοτουρκικού πολέμου 1912-1913.

ΙΩΑΝΝΗ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

Ο Ιωάννης Μπουκουβάλας ήταν δικηγόρος και εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1935, 1946, 1952.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΟΥΛΑΣΙΚΗ

Ο Θεόδωρος Μπουλασικής γεννήθηκε στα Σέρρας το 1873.

Ήταν μέλος του ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑ Σερρών. Ένθερμος Μακεδονομάχος υπαρχηγός του Καπετάν Δούκα στα 1905-1906 και οπλαρχηγός

εν συνεχεία το 1907-1908 ξεχωριστού τμήματος που έδρασε στην περιφέρεια Ζίγνας, Παγγαίου και αλλού. Μετά την επανάσταση των Νεότουρκων και την αμνηστία το 1908 μπήκε θριαμβευτής με την ομάδα του στα Σέρρας. Μόλις κηρύχτηκε ο Βαλκανοτουρκικός πόλεμος μαζί με τον Καπετάν Δούκα στρατολογούν εθελοντές Παγγαιοχωρίτες και απελευθερώνουν πρώτοι αυτοί τα χωριά της περιοχής Παγγαίου και έτσι εμποδίζουν την κατάληψή τους από τους Βουλγάρους.

Τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στα Σέρρας ζώντας φτωχικά πάντα με αξιοπρέπεια χωρίς να επιδιώξει καμία κρατική βοήθεια ή τιμητική διάκριση.

Πέθανε το 1937.

ΜΥΚΟΝΟΥ

Είναι νησί των Κυκλάδων και έχει ανεπτυγμένη τουριστική κίνηση.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα είναι ηρωίδα της επανάστασης του 1821. Καταγόταν από την Ύδρα, ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και διέθεσε όλη την περιουσία της για τον αγώνα.

Ήταν κυβερνήτρια του ιδιόκτητού της πλοίου “Αγαμέμνων” και μετείχε στον αποκλεισμό του Ναυπλίου και της Μονεμβασιάς, στην άλωση της Τρίπολης και στις μάχες κατά του Δράμαλη και άλλα μέτωπα του αγώνα του 1821. Σκοτώθηκε στις Σπέτσες κατά την διάρκεια οικογενειακής έριδος.

ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Ο Μάρκος Μπότσαρης ήταν ένας από τους κυριότερους αγωνιστές του αγώνα του 1821.

Καταγόταν από το Σούλι. Πήρε μέρος σε πολλές μάχες όπως στις Μάχες του Πέτα, του Καμποτίου και άλλες. Μετά την πτώση του Σουλίου πήγε στο Μεσολόγγι και πήρε μέρος σε πολλές μάχες. Ονομάστηκε τιμής ένεκεν από την ελληνική κυβέρνηση Στρατηγός.

ΜΥΚΗΝΩΝ

Οι Μυκήνες ήταν αρχαία και ενδοξότατη πόλη της Πελοποννήσου. Κατά τους Περσικούς πολέμους οι Μυκήνες συμμετείχαν στις μάχες των Θερμοπυλών και των Πλαταιών και κατά το 468 καταλείφθηκαν και κατεστράφησαν από τους Αρχαίους.

Έκτοτε παραμένουν μια μικρή κωμόπολη.

Στις Μυκίνες υπάρχουν πολλές αρχαιότητες και διάφορα ευρήματα με τις ανασκαφές που έγιναν.

ΜΥΡΩΝΟΣ ΓΛΥΠΤΗ

Ο Μύρων υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους και ενδοξότερους γλύπτες της αρχαιότητας. Ήκμασε περί το 480 -445 π.Χ. αιώνα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΣΙΡΛΗ

Ο Δημήτριος Μυσιρλής γεννήθηκε το 1885 στα Σέρρας.

Απεφοίτησε από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1909.

Εργάστηκε ως Δάσκαλος στο Σιδηρόκαστρο το 1902 έως 1904, μετά ως καθηγητής στο Ημιγυμνάσιο Ηρακλείας το 1909 έως το 1910 και τον επόμενο χρόνο στο Γυμνάσιο Σερρών μέχρι το 1920 με μια διακοπή το 1916 έως το 1918 που συνελήφθη και εστάλη ως όμηρος (Ντουρντουβάκι) στη Βουλγαρία.

Όταν γύρισε από την Βουλγαρία εργάστηκε στην Έδεσσα από όπου το 1924 μετατέθηκε στο Γυμνάσιο Σερρών όπου στις 18-7-1926 έβαλε τα θεμέλια του μικτού Γυμνασίου Σερρών το οποίο εγκαινιάστηκε το 1930.

Εγκαινίασε επίσης τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Σερρών που ιδρύθηκε με δικές του ενέργειες.

Στις 5-7-1941 φυλακίστηκε από τους Γερμανούς γιατί αντιδρούσε στην ίδρυση Βουλγαρικού σχολείου στη Θεσσαλονίκη.

Ήταν ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.

Διετέλεσε επιθεωρητής μέσης εκπαίδευσης και μέλος του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Συμβουλίου.

Κληροδότησε την πλούσια βιβλιοθήκη του στο Δήμο Σερρών.

ΝΑΟΥΣΗΣ

Η Νάουσα είναι η δεύτερη πόλη του Νομού Ημαθίας. Ιδρύθηκε κατά τους πρώτους μεσαιωνικούς χρόνους και γρήγορα εξελίχθηκε σε εμπορικό κέντρο. Η επανάσταση κηρύχθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 1822 και μετά από σκληρούς αγώνες η πόλη παραδόθηκε στους Τούρκους στις 6 Απριλίου. Απελευθερώθηκε κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο στις 17 Οκτωβρίου 1912. Λειτουργούν εργοστάσια εριουργίας.

Έχει μεγάλο χιονοδρομικό κέντρο στην τοποθεσία του όρους Βερμίου 3-5 Πηγάδια.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Το Ναύπλιο είναι Νομός της Πελοποννήσου. Απελευθερώθηκε από το ζυγό των Τούρκων στις 3 Δεκεμβρίου 1822 ύστερα από μακρά πολιορκία από τους Έλληνες.

Στις 8 Ιανουαρίου 1823 έγινε η έδρα της Κυβερνήσεως και έδρα του αγώνος αργότερα με ψήφισμα της εθνοσυνελεύσεως 4 Μαΐου 1927 ορίστηκε ως πρωτεύουσα του κράτους και παρέμεινε πρωτεύουσα μέχρι την μεταφορά της έδρας του Κράτους στην Αθήνα το 1834.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Η Ναύπακτος είναι μία εκ των αρχαιότερων πόλεων της Ελλάδας. Απελευθερώθηκε από τον Τουρκικό ζυγό το 1829.

ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Στο Ναβαρίνο στις 8-10-1827 έλαβε χώρα η Ναυμαχία του Ναβαρίνου μεταξύ τμημάτων των στολών Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας και του Στόλου της Τουρκίας και Αιγύπτου η οποία κατέληξε στην σχεδόν πλήρη συντριβή των τουρκοαιγυπτιακών δυνάμεων.

Η νίκη αυτή είχε ως αποτέλεσμα την αναπτέρωση του ηθικού των Ελλήνων, την ανασύνταξη των δυνάμεων των και την επίτευξη της τελικής απελευθέρωσης της χώρας.

ΝΕΑΣ ΖΙΧΝΗΣ

Η Νέα Ζίχνη είναι κωμόπολη του Νομού Σερρών. Πλησίον της σημερινής Νέας Ζίχνης υπάρχουν τα ερείπια και το κάστρο της παλιάς Ζίχνης που ήταν σημαντική πόλη της Βυζαντινής εποχής η οποία αναφέρεται για πρώτη φορά στο χρονικό του Βιλλαρδουΐνου με το όνομα CICE και από τότε πολλές φορές μνημονεύεται από τους Βυζαντινούς συγγραφείς του 13 και 14 αιώνας μ.Χ. με την ονομασία “Ζιλιάχοβα” και “Ζίχνα”.

Κατά την Βυζαντινή εποχή ήταν γνωστή η Ζίχνη περισσότερο για την περίφημη Αρχιεπισκοπή της.

Κατά τον 14ο αιώνα μ.Χ. στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο ήταν ο περίφημος Ιωακείμ ο οποίος υπήρξε δεύτερος κτήτωρ της Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Επί τουρκοκρατίας περιγραφή της παλιάς Ζίχνης δίνει ο Τούρκος περιηγητής Έβλια Τσελεμπής (17ος αιώνας).

ΝΕΑΡΧΟΥ

Ο Νέαρχος ήταν ναύαρχος του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

ΝΕΣΤΟΥ

Ο Νέστος είναι ποταμός της Βορείου Ελλάδος, ο οποίος διαχωρίζει την Ανατολική Μακεδονία από την Δυτική Θράκη.

Πηγάζει από την Βουλγαρία και η διαδρομή του εντός της Ελλάδος είναι 143 χιλιόμετρα. Εκβάλλει εις το Αιγαίο.

ΝΙΓΡΙΤΑΣ

Η Νιγρίτα είναι Δήμος της επαρχίας Βισαλτίας.

Η ονομασία της Νιγρίτας κατά μία εκδοχή προήλθε από το όνομα ενός μεγαλοκτηνοτρόφου που ονομαζόταν Νιγρίτα.

Κατά μία άλλη εκδοχή προήλθε εκ της φράσεως Νέος Αγρός.

Στον Κώδικα της Ιεράς Μητροπόλεως Σερρών αναφέρεται η πόλη ως Ιγρίτα και πιθανότερο φαίνεται η ονομασία να προήλθε εκ της αιτιατικής, την Ιγρίταν – τη Νιγρίτα, η Νιγρίτα.

Κατά τους Βαλκανικούς πολέμους ο ελληνικός στρατός έδωξε τους Τούρκους από την περιοχή της Νιγρίτας και την απελευθέρωσε στις 22 Οκτωβρίου 1912. Στη Νιγρίτα υπάρχουν σε κοντινή απόσταση τα λουτρά “Θερμά”.

Εκτός των δύο θερμών οξύπηγων δια τα λουτρά υπάρχει και πηγή πόσιμου νερού. Η Νιγρίτα κυρίως φημίζεται ως πατρίδα της Γερακίνας, τρα-

γούδι το οποίο τραγουδιέται πανελληνίως. (Σχετικά με την Γερακίνα θα βρείτε στην οδό Γερακίνας).

ΝΙΚΟΤΣΑΡΑ

Το Νικοτσάρα είναι το πατρώνυμο του Νίκου Τσάρα που ήταν κλεφτοαρματολός του Ολύμπου το διάστημα 1774-1807. Έδρασε κυρίως στην Μακεδονία και στη Βουλγαρία (προέλασε από την Χαλκιδική ως τη Ρήλα της Βουλγαρίας). Έδρασε τόσο στην στεριά όσο και στη θάλασσα. Τραυματίστηκε θανάσιμα κοντά στο Λιτόχωρο τον Ιούλιο 1807, πέθανε στο καράβι του και θάφτηκε στη Σκιάθο.

ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Νίκος Νικολάου γεννήθηκε στα Σέρρας και ήταν Πολιτικός Μηχανικός. Υπήρξε ερευνητής της τοπικής μας ιστορίας. Δημοσίευσε πολυποίκιλα άρθρα και μελέτες και τα εξέδωσε το 1964, η συμβολή του στην τοπική ιστοριογραφία είναι μεγάλη. Εξέδωσε διάφορα βιβλία μεταξύ των οποίων και το “Σκαπανείς της Ιστοριογραφίας και προβλήματα της ιστορίας των Σερρών”.

Χρημάτισε Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Σερρών. Διετέλεσε Πρόεδρος της Δημόσιας βιβλιοθήκης Σερρών και με ενέργειες του εξασφάλισε το οικόπεδο στο οποίο κτίστηκε το περικαλλές κτήριο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης.

Ήταν πρόσκοπος από νεαρή ηλικία (και επιστήθιος φίλος μου, κουμπάρος μου και νονός των παιδιών μου Χρήστου και Αικατερίνης)

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

Η Νικομήδεια είναι πόλη της Μικρασιατικής Τουρκίας, ήταν αρχαιότατη Ελληνική πόλη ακμάζουσα ως πρωτεύουσα των Βασιλέων της Βιθυνίας.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η Νικόπολη είναι αρχαία πόλη της Ηπείρου στον Αμβρακικό κόλπο.

ΞΑΝΘΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ο Εμμανουήλ Ξάνθος γεννήθηκε στην Πάτμο. Είναι ένας εκ των τριών ιδρυτών της Φιλικής Εταιρείας και εκ των πρωτεργατών της διαδόσεως του σκοπού αυτής στις περιοχές της τουρκοκρατούμενης Ελλάδος και στους Έλληνες του εξωτερικού.

ΞΑΝΘΗΣ

Η Ξάνθη είναι ο δυτικότερος Νομός της Ελληνικής Θράκης.

ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος γεννήθηκε στο Φανάρι Κωνσταντινούπολης το 1867 και ανατράφηκε στη Ζάκυνθο. Ήταν πεζογράφος, θεατρικός συγγραφέας και κριτικός, ήταν ο πολυγραφότερος των ελλήνων λογοτεχνών.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Ο Ξενοφώντας ήταν Αθηναίος ιστορικός και συγγραφέας. Ήταν γιος του Γρύλλου, μαθητής του Σωκράτη και του ρήτορα Προδίκου.

Συμμετείχε στην εκστρατεία του Κύρου εναντίον του Αρταξέρξη. Μεταξύ των συγγραμμάτων διακρίνεται η “Κύρου Ανάβαση” και άλλα.

ΟΔΗΣΣΟΥ

Είναι παράλια πόλη της Ουκρανίας. Το 1795 η μεγάλη Αικατερίνη με διάταγμά της παρεχώρησε χωράφια στους έλληνες που είχαν καταφύγει στην Ρωσία μετά τα Ορλοφικά. Το γεγονός αυτό συντέλεσε να δημιουργηθεί στην Οδησσό ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα της ελληνικής διασποράς. Εκεί ιδρύθηκε η Φιλική Εταιρεία και σήμερα ακόμη η παρουσία του ελληνισμού παραμένει σημαντική.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ

Ο Οδυσσέας ήταν βασιλιάς της Ιθάκης, γιος του Λαέρτου και της Αντίκλειας και σύζυγος της Πηνελόπης και πατέρας του Τηλέμαχου.

Μετείχε στην Τρωική εκστρατεία. Κατά την μακροχρόνια πολιορκία του Ιλίου προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες και διακρίθηκε για την ανδρεία του.

Ήταν ο εμπνευστής της κατασκευής του Δούρειου Ίππου εις τον οποίο κλείστηκε ο ίδιος με άλλους Αχαιούς και με το τέχνασμα αυτό κατορθώθηκε η άλωση της Τροίας.

Περιπλανήθηκε δε ολόκληρα δέκα χρόνια μέχρις ότου επιστρέψει στην πατρίδα του την Ιθάκη.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Η Ολυμπιάδα κατά την αρχαιότητα ήταν το χρονικό διάστημα που μεσολαβούσε μεταξύ δύο διοργανώσεων Ολυμπιακών αγώνων. Η πρώτη Ολυμπιάδα (με αφητηρία το 776 π.Χ) αποτελούσε την βάση του συστήματος χρονολόγησης των αρχαίων ελλήνων. Επίσης ο όρος Ολυμπιάδα δηλώνει και τους Ολυμπιακούς αγώνες.

ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Ο Γεωργάκης Ολύμπιος ήταν αρματολός του Ολύμπου και από τα πρώτα μέλη της Φιλικής Εταιρείας.

Τάχθηκε στις δυνάμεις του Αλέξανδρου Υψηλάντη από τον οποίο διορίστηκε αρχιστράτηγος.

Πολέμησε στο Δραγατσάνι και μετά την ήττα των ελληνικών δυνάμεων συνέχισε μόνος του αγώνα για μήνες μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1821 οπότε περικυκλώθηκε από τους Τούρκους στο Μοναστήρι Σέκου στη Μολδαβία με 400 άνδρες του. Έβαλε φωτιά στην πυριτιδαποθήκη και προτίμησε την θυσία παρά την παράδοση.

ΟΛΥΜΠΟΥ

Ο Όλυμπος είναι το ψηλότερο βουνό της Ελλάδας έχει ύψος 2917 μέτρα. Οι πλαγιές του είναι απότομες, έχει πλούσια χλωρίδα. Στα δάση του κυριαρχεί το ρόμπολο και σε ορισμένη περιοχή το έλατο, υπάρχουν όμως και μεγάλες εκτάσεις με οξιές, με δρυς και πολλών ειδών πλατύφυλλα.

Στα δάση του και στις ρεματιές του ζουν λύκοι, αλεπούδες, τσακάλια και αγριογούρουνα καθώς και λίγα ζαρκάδια και λαγοί.

Το γνώρισμα του Ολύμπου είναι η απότομη αλλαγή του καιρού. Ακόμη και το καλοκαίρι εντελώς ξαφνικά ξεσπούν καταιγίδες συνοδευόμενες από τρομακτικούς κεραυνούς.

Ήταν ο Όλυμπος το ανάκτορο των Αρχαίων Θεών της Ελλάδος.

Ο Όλυμπος χειμώνα και καλοκαίρι δέχεται πολυάριθμους ορειβάτες και εκδρομείς έλληνες και ξένους.

Το 1931 ο Ε.Ο.Σ. (Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος) έκτισε το πρώτο καταφύγιο σε ύψος 2100 μέτρων στο οποίο έδωσε το όνομα Σπήλιος Αγαπητός του πρώτου προέδρου και εκ των ιδρυτών του Ε.Ο.Σ.. Υπάρχουν και άλλα ορειβατικά καταφύγια.

ΟΜΗΡΩΝ

Είναι η οδός αφιερωμένη στους ομήρους.

Στις 4/17 Αυγούστου 1916 μονάδες της 7ης Βουλγαρικής Μεραρχίας κατέλαβαν τα Σέρρας, καθώς και άλλες πόλεις της Ανατολικής Μακεδονίας. Η κατοχή αυτή τελείωσε τον Σεπτέμβριο του 1918. Η εισβολή αυτή είχε ως αποτέλεσμα να πεθάνουν 3.000 περίπου άτομα λόγω των κακουχιών της πείνας και γενικά της κακομεταχείρισης του Ελληνικού πληθυσμού.

Βασάνιζαν φυλάκιζαν και γενικά κακοποιούσαν τόσο τους κατοίκους της πόλης αλλά και των χωριών. Όσους συλλάμβαναν και τους φυλάκιζαν τους άφηναν νηστικούς τους υπέβαλαν σε διάφορα βασανιστήρια, άγριους ξυλοδαρμούς συνεπεία των οποίων πολλοί πέθαναν.

Γενικά απαγορευόταν η κυκλοφορία των Ελλήνων από ένα χωριό στο άλλο.

Απαγορευόταν ο παραμικρός φωτισμός και γενικά η κυκλοφορία το βράδυ, ενώ οι έφοδοι στα σπίτια και οι συλλήψεις χωρίς λόγο, οι λεηλασίες καθώς και ο βιασμός των γυναικών ήταν σύνηθες φαινόμενο.

Γενικά ο Ελληνικός πληθυσμός υπέστη τα πάνδεινα. Μετά τον Ιούνιο του 1917 συνελήφθησαν 3.000 περίπου άνδρες τόσο από την πόλη όσο και από τα χωριά και εκτοπίστηκαν σε διάφορα μέρη της Βουλγαρίας ως όμηροι για καταναγκαστική εργασία και το καλοκαίρι του 1918 τρεις μήνες περίπου προ της ανακωχής συνελήφθησαν άλλοι 5.000 περίπου άνδρες και εκτοπίστηκαν στην Βουλγαρία και αυτοί ως όμηροι Ντουρντουβάκια. Οι εκτοπισθέντες όμηροι τα λεγόμενα Ντουρντουβάκια κατά την διάρκεια της εξορίας τους, αναγκάζονταν να εργάζονται σε διάφορες εξευτελιστικές εργασίες κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες με βροχή χιόνια και καύσωνα χωρίς καμία διάκριση, Ιερείς, δάσκαλοι, γιατροί, γενικά επιστήμονες, έμποροι και άλλοι στην κατασκευή κυρίως δρόμων και σιδηροδρομικών γραμμών, με ξυλοδαρμούς και άλλα βασανιστήρια ξυπόλυτοι, ρακένδυτοι, πεινασμένοι.

Από τα βασανιστήρια και τις κακουχίες αλλά και από την πείνα πέθαναν 2.000 άτομα (Ντουρντουβάκια).

Είναι αδύνατο να περιγραφούν τα μαρτύρια που υπέστη ο Ελληνικός πληθυσμός της πόλης των Σερρών και γενικά ολοκλήρου της περιοχής στα χρόνια της Βουλγαρικής κατοχής 1916-1918 καθώς και τα μαρτύρια που υπέστησαν τα Ντουρντουβάκια στον τόπο της εξορίας τους.

Μετά την ήττα του Βουλγαρικού Στρατού και την γενόμενη ανακωχή οι όμηροι αφέθησαν ελεύθεροι όσοι επέζησαν από την περιπέτεια αυτή και επέστρεψαν στα Σέρρας σε κακά χάλια και ύστερα από πολλές περιπέτειες.

ΟΜΗΡΟΥ

Ο Όμηρος ήταν ο μέγιστος των ποιητών όλων των αιώνων από τον οποίο αρχίζει η έντεχνη λογοτεχνία της Ελλάδος και της Ευρώπης το 800 π.Χ. περίπου.

ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ

Η ονομασία αυτή δόθηκε για να τιμηθούν οι ομογενείς μας που κατοικούν στην Οδησσό σε μεγάλο αριθμό από το 1795 που είχαν καταφύγει στην Ρωσία μετά τα Ορλοφικά και να δημιουργήσουν ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα της ελληνικής διασποράς.

Και σήμερα ακόμη στην Οδησσό η παρουσία του ελληνισμού παραμένει σημαντική.

ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Η Ομόνοια ήταν θυγατέρα του Δία και της Θέμιδος, θεωρούμενη σαν την προσωποποίηση της συμπόνιας των ανθρώπων.

Βωμοί της θεάς αυτής υπήρχαν και στην Ολυμπιάδα.

ΟΡΕΣΤΗ

Ο Ορέστης ήταν ο θρυλικός γιος του Αγαμέμνονα και της Κλυταιμήμεστρας ο οποίος σκότωσε την μητέρα του και τον εραστή της Αίγισθον για να εκδικηθεί την δολοφονία του πατέρα του. Καταδιώχθηκε σαν μητροκτόνος από τους ερινίους και δικάστηκε από τους Θεούς στον Άρειο Πάγο και αθωώθηκε με την ψήφο της Αθηνάς.

ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

Η Ορεστιάδα είναι επαρχία του Νομού Έβρου, έχει έκταση 941 τετραγωνικά χιλιόμετρα.

ΟΡΒΗΛΟΥ

Ο Όρβηλος είναι βουνό της περιοχής των Σερρών και αποτελεί το σύνορο με την Βουλγαρία από την περιοχή της Βροντούς. Η ψηλότερη κορυφή του είναι το Αλή Μπουτούς με υψόμετρο 2212μ.

ΟΡΦΕΩΣ

Η οδός φέρει την ονομασία του ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών.

Ο ΟΡΦΕΑΣ Σερρών ιδρύθηκε το 1905 στα Σέρρας, την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα. Υπήρξε η ψυχή και το οπλοστάσιο της Ελληνικής Άμυνας στο Σαντζάκιο Σερρών. Ήταν το ορμητήριο των πρακτόρων, των μαχητών και των οδηγών, τα μέλη του μετέφεραν μυστικά, τα πολεμοφόδια, έκρυβαν αντάρτες, εκτελούσαν κατασκόπους και προδότες.

Συγχρόνως για την κάλυψη των εθνικών δραστηριοτήτων, καλλιεργούσε τη μουσική, το θέατρο και τον αθλητισμό. Διοργάνωνε εθνικές γιορτές, συναυλίες θεατρικές παραστάσεις ενισχύοντας εκπολιτιστικά και εθνικά τους κατοίκους της περιοχής.

Στους εθνικούς αγώνες πολλά μέλη του υπήρξαν θύματα και δολοφονήθηκαν από το Νεοτουρκικό κομμάτι κατά τα έτη της Βουλγαρικής κατοχής τα μέλη του υπέστησαν τα πάνδεινα από το μένος των βουλγάρων. Και το ιστορικό του κτίριο και γενικά η περιουσία του υπέστη μεγάλες καταστροφές.

Σήμερα ο όμιλος ΟΡΦΕΑΣ Σερρών καθαρά πια ως πολιτιστικό σωματείο

εργάζεται και προσφέρει πολλά στην πολιτιστική κίνηση της πόλης μας. Με την μικτή του χορωδία, το θεατρικό τμήμα, το κουκλοθέατρο και το παλαιστικό του τμήμα.

Η ιστορία του Ορφέα και γενικά η εθνική και πολιτιστική του προσφορά είναι άρρηκτα συνυφασμένη με την ιστορία της πόλης μας.

ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ

Ο Όσιος Ιωαννίκιος ήταν επίσκοπος Εζεβών και πρώτος κτήτορας της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Ο τάφος του βρίσκεται εντός του καθολικού της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου.

ΙΩΑΝΝΗ ΟΥΡΔΑ

Ο Ιωάννης Ούρδας ήταν μακεδονομάχος και πρωτοπαλικάρο του Καπετάν Μητρούση.

Στη μάχη που έγινε στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας Σερρών συνελήφθη από τους τούρκους μαζί με το πρωτοπαλικάρο του Καπετάν Μητρούση Νίκο Παναγιώτου και δικάστηκαν στις 2 Δεκεμβρίου 1907 και καταδικάστηκαν σε θάνατο και απαγχονίστηκαν ύστερα από φρικτά βασανιστήρια που υπέστησαν.

ΜΙΧΑΗΛ ΟΥΖΟΥΝΗ

Ο Μιχαήλ Ουζούνης ήταν ανιψιός του Καπετάν Μητρούση και ήταν ένα από τα παλικάρια του.

Όταν ο Καπετάν Μητρούσης καταδιωκόμενος από τους Τούρκους κατέφυγε με τα παλικάρια του στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας Σερρών. Ο Καπετάν Μητρούσης με τον ανιψιό του Ουζούνη ανέβηκαν στο καμπαναριό της εκκλησίας και από εκεί πολεμούσαν, όταν τελείωσαν τα πολεμοφόδια τους για να μην πέσουν στα χέρια των τούρκων ο Καπετάν Μητρούσης σκότωσε τον ανιψιό του με την τελευταία σφαίρα που του είχε απομείνει και αυτός βγάζει το μαχαίρι του και σχίζει την κοιλιά του και ξεφυλάει ψιθυρίζοντας “Ελλάδα”. Είναι η 14η Ιουλίου 1907.

ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Το Παγγαίο είναι βουνό της Ανατολικής Μακεδονίας. Η πιο ψηλή του κορυφή είναι 1956 μέτρα .

Κατά την αρχαιότητα είχε μεγάλες ποσότητες χρυσού και Αργύρου τα οποία εκμεταλλεύονταν οι Πέρσες, οι Ηδωνοί, οι Σατραί και οι Οδόμαντοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΖΗ

Ο Δημήτριος Πάζης γεννήθηκε το 1875 στην Ηράκλεια Σερρών. Σπούδασε γιατρός στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ακόμα φοιτητής κατατάχθηκε εθελοντής στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Εξάσκησε το επάγγελμα του γιατρού στην Ηράκλεια και την Κρήτη.

Κατά την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα ήταν μέλος της Μακεδονικής Φιλικής Εταιρείας. Συνεργάστηκε με την ανταρτική ομάδα Κάτω Τζουμαγιάς και πήρε μέρος σε πολλές επικίνδυνες αποστολές.

Το 1908 καταδικάστηκε ερήμην σε θάνατο από το Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης.

Κατά τους Βαλκανικούς αγώνες 1912-1913 υπηρέτησε ως γιατρός εθελοντικά στον ελληνικό Στρατό.

Το 1915 εκλέχτηκε βουλευτής.

Το 1916 πήρε μέρος στο κίνημα Θεσσαλονίκης. Συνελήφθη και καταδικάστηκε σε τριετή φυλάκιση.

Το 1924 έγινε υπουργός Υγείας, χρημάτισε Γερουσιαστής.

Για τις εθνικές του υπηρεσίες του απενεμίθη το μετάλλιο του Σταυρού του Σωτήρος.

Πέθανε το 1953.

ΠΑΛΛΑΔΑΡΙΟΥ

Το Παλλαδάριο είναι πόλη στα παράλια της Προποντίδας στην οποία κατοικούσαν περί τις 3.000 έλληνες.

Στο Παλλαδάριο υπήρχε το Ιβανώφειο νηπιοπαρθεναγωγείο.

ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ήταν κληρικός και μία από τις πιο σημαντικές προσωπικότητες της επανάστασης του 1821. Γεννήθηκε το 1771 στη Δημητσάνα. Χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών.

Στις 23 Μαρτίου του 1821 στην Αγία Λαύρα ύψωσε το λάβαρο της επανάστασης και ευλόγησε τους αγωνιστές. Πήρε μέρος στην εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου. Πέθανε στο Ναύπλιο το 1826.

ΠΑΛΑΜΑ

Ο Κωστής Παλαμάς γεννήθηκε στο Μεσολόγγι το 1859, ήταν ποιητής και επάξια απέκτησε τον τίτλο του Εθνικού ποιητή με το έργο του. Εγκαταστάθηκε στην Αθήνα από το 1878 και αφοσιώθηκε στην λογοτεχνία και την δημοσιογραφία. Τιμήθηκε πρώτος με το Αριστείο Γραμμάτων και τεχνών και έγινε μέλος της Ακαδημίας Αθηνών από της δημιουργίας της και πρόεδρος της το 1930. Διετέλεσε επί σειρά ετών Γενικός Γραμματέας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Πέθανε το 1943 στην Αθήνα και παρ' όλο που ήταν Γερμανική κατοχή έγινε πάνδημη η κηδεία του η οποία πήρε χαρακτήρα εθνικής εκδήλωσης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΛΑΤΙΔΗ

Ο Αναστάσιος Παλατιδής γεννήθηκε στο Μελένικο το 1880. Από μικρή ηλικία αποχωρίστηκε την ιδιαίτερη του πατρίδα, αλλά δεν έπαυσε ούτε στιγμή να εργάζεται και να ενδιαφέρεται γι' αυτήν. Δεν ξέχασε τις ρίζες του και επεδίωκε όσο ζούσε να ενισχύει με κάθε τρόπο τα θεμέλια του Ελληνικού πολιτισμού στην μαρτυρική του πατρίδα.

Όταν κατάλαβε ότι πλησιάζει το τέλος του, ασφαλώς δεν είχε άλλο τρόπο να συνεχίσει να εκδηλώνει αυτή του την αγάπη, παρά να διαθέσει την περιουσία του προς τη σπουδάζουσα νεολαία, παρέχοντας σ' αυτήν τη δυνατότητα απόκτησης του πολυτιμότερου αγαθού.

“Η θέλησή μου είναι”, έγραφε στην από 18 Ιανουαρίου 1858 διαθήκη του, “ότι η περιουσία άπασα, ευρισκόμενη εις την εξουσία μου, συνιστάμενη εις τα κάτωθι Τζιβαϊρικά, ειδίσματα και ομολογίας και όλα τα κινητά πράγματά μου και τα όσα έχω να λάβω απ' έξω, όλα ως αγαθοεργόν κληροδότημα να πέσουν εις το εν Μελένικο της Μακεδονίας Ελληνικόν Σχολείον, διότι με τούτο θέλω ν' αποδείξω εμπράκτως την ενδόμυχον ευγνωμοσύνην μου, δια την οποίαν απήλαυσα εκεί προκοπήν εν ταύτω με την επιθυμίαν ότι συνεισφέρω κατά δύναμιν προς φωτισμό της νεολαίας”.

Με το κληροδότημά του ο Παλατιδής, βοήθησε όσο κανείς άλλος κατά

την Τουρκοκρατία και τα χρόνια που ακολούθησαν την ανάπτυξη της παιδείας στο Μελένικο. Παρά τις πολεμικές όμως περιπέτειες την πολιτική και νομισματική αστάθεια, που την εξανέμισαν, συνεχίζει και σήμερα να παρέχει στο Γυμνάσιο του Σιδηροκάστρου, όπου φοιτούν τα παιδιά των Μελενικίων ένα σοβαρό ετήσιο πόρο.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος ήταν αγωνιστής της επανάστασεως του 1821 και παρέμεινε στο στράτευμα με τον βαθμό του Συνταγματάρχου.

ΠΛΑΤΑΙΩΝ

Οι Πλαταιές ήταν αρχαία πόλη της Βοιωτίας.

Ήταν πιστή σύμμαχος των Αθηνών και μετείχε στη μάχη του Μαραθώνα και κήκε από τον Αρταξέρξη. Έγιναν ξακουστές δια την μάχη που έγινε σε αυτή το 479 π.Χ. κατά την οποία ο στρατός των Ελλήνων υπό την αρχηγεία του Σπαρτιάτη Βασιλιά Πausανία και τον Αθηναίο Αριστείδη κατατρόπωσαν τον πολυάριθμο στρατό των Περσών υπό την διοίκηση του Μαρδονίου και εις ανάμνηση της νίκης αυτής ίδρυσαν στις Πλαταιές από τα λάφυρα ναό του Διός Ελευθερίου.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Ο Πλάτων ήταν φιλόσοφος της αρχαιότητας και από τους μεγαλύτερους της ιστορίας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 428 π.Χ. καταρχάς ονομάζετο Αριστοκλής αλλά μετά άλλαξε το όνομά του σε Πλάτων για την ευρύτητα του στέρνου και του μετώπου.

Διετέλεσε μαθητής του Σωκράτη και ταξίδευσε στην Αίγυπτο, την Κυρήνη, την Κάτω Ιταλία και την Σικελία. Δίδαξε στην Αθήνα στην ιδρυθείσα από τον ίδιο Σχολή “την Ακαδημία”. Δίδαξε 42 χρόνια και πέθανε το 347 π.Χ. και τάφηκε στον Κεράμεικο.

ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ

Ο Ιωάννης Παναγιωτίδης καταγόταν από το Σιδηρόκαστρο Σερρών, ήταν δικηγόρος και διετέλεσε βουλευτής Σερρών το 1985-1990.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Νίκος Παναγιώτου ήταν Μακεδονομάχος πρωτοπαλικάρο του Καπε-

τάν Μητρούση.

Στη μάχη που έγινε στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας Σερρών τραυματίστηκε σοβαρά και συνελήφθηκε μαζί με τον Ιωάννη Ούρδα.

Δικάστηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1907 και καταδικάστηκε σε θάνατο και κρεμάστηκε ύστερα από φρικτά βασανιστήρια.

ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ

Ο Αλέκος Παναγούλης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939 ήταν αγωνιστής εναντίον της επαναστάσεως της 21ης Απριλίου 1967.

Αποπειράθηκε να δολοφονήσει τον δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο αλλά συνελήφθηκε, βασανίστηκε και έμεινε στην απομόνωση πέντε χρόνια.

Μετά την πτώση της δικτατορίας εξελέγει βουλευτής.

Σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα, αλλά υπάρχουν υπόνοιες για δολοφονική ενέργεια.

ΠΑΝΟΡΜΟΥ

Είναι πόλη της Τουρκίας, λιμάνι στην Προποντίδα και εμπορικό κέντρο. Στην τουρκική η ονομασία είναι Μπαντιρμά.

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο Χρήστος Παπαβασιλείου ήταν γιατρός. Μετά το θάνατό του η κόρη του παραχώρησε στον Δήμο Σερρών ένα διαμέρισμα της τριώροφης οικοδομής του πατέρα της για χρήση εκθέσεων και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Πέτρος Παπαγεωργίου ήταν διαπρεπής φιλόλογος καθηγητής, διέυθυνε το Γυμνάσιο Σερρών από το 1879 έως 1891, συνέγραψε την ιστορία της πόλης των Σερρών και των περιχώρων μελετώντας τον απολεσθέντα κώδικα της κοινότητας κι άλλα.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Η Φωτεινή Παπαδημητρίου καταγόταν από τα Σέρρας, ήταν Μακεδονομάχος Πράκτορας Β΄ ήταν δασκάλα στην Κοίμηση και έδρασε στην περιοχή Κοιμήσεως (Σπατόβου).

Συνεργάστηκε με τον Μητροπολίτη Ειρηναίο Πανταλεόντος και με τον Σχολάρχη Σιδηροκάστρου Β΄ Γεροβασιλείου.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στην Σκιάθο το 1851.

Ήταν πεζογράφος και με το πλούσιο έργο του αναδείχτηκε σε έναν από τους καλύτερους και σημαντικότερους διηγηματογράφους της νεότερης Ελλάδας.

Τα περισσότερα από τα διηγήματά του δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδες και περιοδικά ενώ ακόμη ζούσε.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ

Ο Τηλέμαχος Παπαδόπουλος ήταν στρατιωτικός στον πόλεμο του 1940 ως Υποστράτηγος Διοικητής της 3ης Μεραρχίας. Στις 22 Δεκεμβρίου 1940 με την Μεραρχία του απελευθέρωσε την Χείμαρα κατόπιν σκληρού αγώνα. Ο ελληνικός στρατός έγινε δεκτός με ενθουσιασμό στην Χείμαρα και οι ελληνικές σημαίες γέμισαν τα μπαλκόνια και τα μαγαζιά της ηρωικής πόλης του Σφυρομήλιου που ποτέ δεν προσκύνησε.

ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Ο Ιωάννης Παπάζογλου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1871 όπου τελείωσε το Γυμνάσιο Σερρών. Επειδή γνώριζε ξένες γλώσσες διετέλεσε διερμηνέας του Ελληνικού Προξενείου Σερρών.

Ήταν μέλος της επαναστατικής οργάνωσης “Φιλική Μακεδονική Εταιρεία”. Το 1907 ύστερα από καταγγελίες Βουλγάρων συνελήφθηκε και φυλακίστηκε για 6 μήνες και παραπέμφθηκε στο έκτακτο στρατοδικείο Θεσσαλονίκης από το οποίο και αθώθηκε.

Διετέλεσε Πρόεδρος του Ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑ Σερρών.

Δολοφονήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1909 στην παραλία της Θεσσαλονίκης από πράκτορες του Νεοτουρκικού κομιτάτου.

Η κηδεία του έγινε την άλλη μέρα με έξοδα του Ελληνικού Γενικού Προξενείου στην Θεσσαλονίκη.

ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ

Ο Ιωάννης Παπακυριαζής ήταν από την Υπάτη Νομού Φθιώτιδας.

Ήταν Στρατιωτικός και ως Συνταγματάρχης Πεζικού ήταν διοικητής του 4ου Συντάγματος Πεζικού Λαρίσης.

Στους Βαλκανικούς πολέμους πήρε μέρος για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων, του Σαρανταπόρου και των Γιαννιτσών και μπήκε πρώτος με το Σύνταγμά του στη Θεσσαλονίκη.

Στη μεγάλη μάχη στα υψώματα του Λαχανά στις 21 Ιουνίου 1913 πολέμοντας με το Σύνταγμά του σκοτώθηκε. Μετά την θριαμβευτική νίκη του ελληνικού στρατού ο Αρχιστράτηγος των ελλήνων Βασιλιάς Κωνσταντίνος μόλις πληροφορήθηκε τον θάνατό του ηρωικού συνταγματάρχη Παπακυριαζή πήγε στο πεδίο της μάχης και ασπάστηκε τον τιμημένο νεκρό δακρύζοντας για την απώλειά του.

Η αιματοβαμμένη στολή του βρίσκεται στο Μουσείο του Λαχανά.

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ο Ιερέας Παπακωνσταντίνου ήταν Κρητικός Ιερέας ο οποίος πρωτοστάτησε για την ανεξαρτησία της Κρήτης την περίοδο του 1825 και τον οποίο δολοφόνησαν οι τούρκοι το 1832.

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο Δημήτριος Παπακωνσταντίνου ήταν Ιερέας, φορούσε την Ιερατική Στολή αλλά δεν ιερουργούσε, ήταν θεολόγος καθηγητής στο γυμνάσιο Αρρένων των Σερρών για πολλά χρόνια προ του πολέμου του 1940 και δίδασκε το μάθημα των θρησκευτικών. Είχε άριστες σχέσεις με τους μαθητές οι οποίοι τον εκτιμούσαν και τον υπεραγαπούσαν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Γεώργιος Παπανικολάου ήταν Έλληνας γιατρός, καθηγητής κλινικής Ανατομικής του Πανεπιστημίου Κορνέλ των Η.Π.Α..

Είναι ο θεμελιωτής της απολεπιστικής κυτταρολογίας.

Η ειδική χρώση των απολεπισμένων κυττάρων διαφόρων οργάνων και ιδίως του τραχήλου της μήτρας το λεγόμενο Τεστ ΠΑΠ αποτελεί βασική μέθοδο για την πρόωμη διάγνωση του καρκίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο Γεώργιος Παπανδρέου γεννήθηκε στο Καλέτζη Αχαΐας το 1888.

Ήταν πολιτικός, αρχηγός της Ένωσης Κέντρου και αποκαλούνταν “Γέρος της Δημοκρατίας”

Κατέλαβε πολλές διοικητικές θέσεις όπως Νομάρχης, Γενικός Διοικητής και Υπουργός, Βουλευτής Φιλελεύθερων επί Δικτατορίας Θ. Πάγκαλου εξορίστηκε. Ίδρυσε το 1935 το Δημοκρατικό κόμμα, μετέπειτα Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό κόμμα και το 1936 από την Δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά εκτοπίστηκε.

Κατά την κατοχή ανέπτυξε αντιστασιακή δράση, κατέφυγε στη Μέση Ανατολή όπου ανέλαβε πρωθυπουργός της εξόριστης ελληνικής κυβέρνησης.

Τον Οκτώβριο 1944 ύψωσε την ελληνική σημαία στην Ακρόπολη και σχημάτισε την κυβέρνηση της Απελευθερώσεως αλλά κατά τα Δεκεμβριανά παραιτήθηκε.

Το 1961 ίδρυσε την Ένωση Κέντρου και ανέλαβε πρωθυπουργός. Παραιτήθηκε το 1965 με την αποστασία.

Την 21η Απριλίου 1967 με την επανάσταση των συνταγματαρχών ετέθη σε κατ' οίκον περιορισμό.

Απεβίωσε κατά την διάρκεια της Δικτατορίας και παρ' όλο της επικρατούσης καταστάσεως η κηδεία του έγινε πάνδημος με την συμμετοχή χιλιάδων λαού.

ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ

Ο Λεωνίδας Παπαπαύλου καταγόταν από την Σάτιστα. Από το 1896 έως το 1899 υπηρέτησε ως Διευθυντής του Γυμνασίου Σερρών, και εν συνεχεία έφυγε για την Λιψία για ανώτερες σπουδές.

Εργάστηκε εν συνεχεία για ένα χρόνο στο μοναστήρι ως εκπαιδευτικός. Το 1900 γύρισε στα Σέρρας και υπηρέτησε ως Γυμνασιάρχης. Κατά τον Ελληνοβουλγαρικό πόλεμο οι Βούλγαροι τον φυλάκισαν και όταν φεύγοντας έκαψαν την πόλη των Σερρών μαζί με άλλους 6 προκρίτους στις 29 Ιουνίου 1913 ενώ τους μετέφεραν προς την Βουλγαρία στο δρόμο προς το Λιβούνιο τον έσφαξαν μαζί με τους άλλους 6.

ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ήταν από τα Σέρρας μέλος του ιστορικού Μακεδονομάχου Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών, ήταν ένας που πήρε μέρος στην μυστική σύσκεψη που έγινε, με όλους τους κανόνες της παρανομίας και με πρωτοβουλία του προέδρου του ΟΡΦΕΑ Γεώργιου Κικόπουλου. Στη σύσκεψη αυτή πήραν μέρος μόνο 14 επίλεκτα μέλη του ΟΡΦΕΑ που ορκίστηκαν με όρκο ζωής και θανάτου. Πάνω στο μικρό ξύλινο τραπέζι ήταν τοποθετημένο με φροντίδα και επιμέλεια ένα παλιό ευαγγέλιο και πάνω στη φθαρμένη ράχη είχαν τοποθετηθεί κατά το παράδειγμα των φιλικών του '21 ένα περίστροφο και μια γυμνή λεπίδα χιαστή. Ο όρκος σήμαινε να αρχίσουν αμέσως την εθνική δράση τους ενάντια στο βουλγαρικό στοιχείο. Επρόκειτο για τους αγωνιστές του "Ορφέα: Γιώργο Ε. Κικόπουλο, Στεφ. Αναστασίου, Τάκη Φεσσά, Νάκη Κούλα, Κώστα Κεχαγιά, Δημήτρη Παλιούρα, Παν. Θεοχαρίδη,

Κώστα Γκούντα, Θεοδ. Βουλασίκη, Κώστα Νικολάου, Δημ. Καρεκλά (Μουτιός), Γιώργου Παπαστεργίου, Κώστα Κόκκινο και Θωμά Βλαχόπουλο. Εκεί αποφασίστηκε η πρώτη αντιστασιακή ενέργεια.

ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ Β.

Ο Βασίλειος Παπαστεφάνου υπηρέτησε στα Σέρρας ως επιθεωρητής της Β΄ εκπαιδευτικής περιφέρειας Σερρών.

Ήταν άτομο δραστήριο με την φροντίδα του και την δραστηριότητα των δασκάλων της περιφέρειας του και με έρανο όλων των Σερραίων και των σχολείων της Δ΄ Γενικής επιθεωρήσεως Σερρών, στοιχειώδους εκπαίδευσης ανεγέρθηκε το μεγαλοπρεπές άγαλμα του Ηρώος Σερραίου Εμμανουήλ Παπά και στήθηκε στην πλατεία Ελευθερίας της πόλης μας.

ΠΑΠΑΣΥΝΟΔΥΝΟΥ

Ο Παπασυνοδινός γεννήθηκε στο Μελενεκίτσι Σερρών το 1600. Το 1619 έγινε διάκος και το 1622 χειροτονήθηκε πάπας από τον Μητροπολίτη Τιμόθεο. Πότε ακριβώς πέθανε δεν είναι γνωστό, πάντως είναι βέβαιο ότι ζούσε μέχρι το 1646.

Ο Παπασυνοδινός ήταν τυπικό παράδειγμα υπόδουλης πολιτείας που ασκούσε τη δοσμένη και διαβαθμισμένη από τους τούρκους δυνάστες θρησκευτική, οικονομική και πολιτική διοίκηση των μελών της χριστιανοσύνης.

Ο Παπασυνοδινός μας κληροδοτεί με τρόπο αυθεντικό και απaráμιλλο ιστορικές μαρτυρίες και παράλληλα μία εξαιρετική πινακοθήκη από ζωντανά πορτρέτα ανθρώπων του καιρού του.

Ο Παπασυνοδινός στα γραπτά του χρησιμοποιεί τη χρονολογία που καθόρισε η ΣΤ΄ οικουμενική Σύνοδος Κωνσταντινούπολης και αρχίζει από κτίσεως κόσμου, δηλαδή την 1η Σεπτεμβρίου του έτους 5508 π.Χ. σημειώνοντας τα χρόνια με γράμματα του αλφαβήτου.

Πηγές του Παπασυνοδινού στις παραινέσεις εκτός από την Αγία Γραφή, φαίνεται να είναι και κάποιος νομοκανόνας και προπάντων οι προσωπικές του περιπέτειες και εμπειρίες.

Οι πηγές που αντλεί κατά τα γραφόμενα του είναι πάντοτε αυθεντικές και όταν δεν μπορεί να τις ελέγξει σημειώνει τις επιφυλάξεις του.

Η Σερραϊκή χρονογραφία του Παπασυνοδινού έχει όλα τα γνωρίσματα της Βυζαντινής χρονογραφίας, είναι δηλαδή θα μπορούσε να πει κανείς μια σύντομη έκθεση σε απλή γλώσσα που περιέχει ιστορικά γεγονότα με

χρονολογική απλή σειρά.

Δίνει πολύτιμες πληροφορίες για τα άγνωστα Σέρρας του καιρού του και ιδιαίτερα για την εκκλησιαστική και κοινοτική οργάνωση της πόλης.

Συγκλονιστικές είναι κυριολεκτικά οι σελίδες που αναφέρονται στις σχέσεις Τούρκων και Ελλήνων και στους τρόπους που βασάνιζαν οι τούρκοι τους έλληνες.

Γενικά η Σερραϊκή χρονογραφία του Παπασυνοδινού είναι ένα ανεκτίμητο έργο για την γνωριμία της αυθεντικής ιστορίας των Σερρών.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

Ο Παπαφλέσσας είναι προσωνυμία του Αρχιμανδρίτη Γρηγορίου Δικαίου ή Φλέσσα από την Πολιανή Μεσσηνίας ο οποίος ήταν πολιτικός και αγωνιστής του 1821. Ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και περιόδευσε στις Παραδουνάβιες χώρες για την διάδοση των σκοπών αυτής.

Όταν επέστρεψε στην Πελοπόννησο τον Δεκέμβριο 1820 εργάστηκε για την προπαρασκευή του αγώνα, τον οποίον μαζί με τον Πετρόμπεη και άλλους κήρυξε στην Καλαμάτα στις 23 Μαρτίου 1821 εν συνεχεία έβγαλε τα ράσα και μετείχε σε διάφορες πολεμικές επιχειρήσεις. Έλαβε μέρος στην Α΄ και Β΄ εθνοσυνέλευση, εξελέγη υπουργός εσωτερικών και αργότερα και Αστυνομίας.

Το 1825 αντιμετώπισε με αποφασιστικότητα την εισβολή στην Πελοπόννησο του Ιμπραήμ και σκοτώθηκε στο Μανιάκι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ

Ο Αθανάσιος Παπαφωτίου γεννήθηκε στο χωριό Ντοβίστα που αργότερα μετονομάστηκε σε Εμμανουήλ Παπά το 1870. Ήταν εκπαιδευτικός και υπηρέτησε με μεγάλη επιτυχία στον εκπαιδευτικό κλάδο.

Δίδαξε σε πολλά σχολεία της περιοχής των Σερρών.

Την περίοδο 1916-1918 συνελήφθη από τους Βουλγάρους και εστάλη Όμηρος (Ντουρντουβάκι) στην Βουλγαρία.

Γνώριζε άριστα την Αρχαία Ελληνική γλώσσα και την Λατινική φιλολογία. Πέθανε στην Αθήνα το 1948.

ΦΑΙΔΡΑΣ ΠΑΠΑ

Η Φαίδρα Παπά ήταν η γυναίκα του ήρωα της επαναστάσεως του 1821 αρχιστράτηγου Εμμανουήλ Παπά από την Δοβίστα (Εμμανουήλ Παπά) Σερρών.

Ήταν μητέρα 11 παιδιών και υπήρξε τραγική φιγούρα που έζησε τους θανάτους των παιδιών της, φυλακές και κακουχίες.

ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΠΑΡΑΛΙΚΑ

Ο Βίκτωρ Παραλίκας ήταν Σερραίος. Σπούδασε τη Γεωπονία και επί σειρά ετών υπήρξε διευθυντής της Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Σερρών. Ήταν πρωτοπόρος συνεταιριστής.

ΠΑΡΓΑΣ

Η Πάργα είναι κοινότητα του Νομού Πρεβέζης και βρίσκεται Βόρεια Ανατολικά των Παξών.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ

Ο Παρμενίων ήταν ένας Ελεάτης φιλόσοφος από την Ελέα που ήκμασε περί το 500 π.Χ., κορυφαίος εκπρόσωπος της Ελεατικής Σχολής.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ΄

Ο Πατριάρχης Ιωακείμ Γ΄ κατά την πατριαρχία του δημιούργησε διάφορα αγαθοεργά ιδρύματα και σχολές. Εργάστηκε δια την ενότητα της ορθοδοξίας στα Βαλκάνια.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ζ΄

Το κοσμικό όνομα του Πατριάρχη Γρηγορίου Ζ΄ ήταν Ζερβουδάκης, ήταν Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης από το 1923 έως το 1924. Εργάστηκε για την διάσωση του ελληνισμού της Μικράς Ασίας και της Θράκης, μετά την Μικρασιατική καταστροφή. Καθιέρωσε το Γρηγοριανό ημερολόγιο χωρίς να θίξει το Πασχάλιο.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε΄

Το κοσμικό όνομα του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ ήταν Γεώργιος Αγγελόπουλος και γεννήθηκε στη Δημητσάνα το 1746.

Ήταν Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης από το 1779 έως το 1798, από το 1806 έως το 1808 και από το 1818 έως το 1821. Ήταν εθνομάρτυρας.

Κατά την Τρίτη Πατριαρχία του η υψηλή πύλη τον υποχρέωσε να αφορίσει τους ηγέτες της ελληνικής επανάστασης. Συνελήφθηκε από τους τούρκους στις 10 Απριλίου 1821 βασανίστηκε και απαγχονίστηκε. Το λείψανο του μεταφέρθηκε το 1871 στην Αθήνα και αποτέθηκε στον Μητροπολιτικό Ναό.

ΠΑΤΡΩΝ

Η Πάτρα είναι πόλη του Νομού Αχαΐας και πρωτεύουσα αυτής είναι λιμάνι με μεγάλη εμπορική και επιβατική κίνηση, ιδίως με το εξωτερικό.

ΠΑΥΣΑΝΙΑ

Ο Πausanías ήταν στρατηγός των Σπαρτιατών και αρχιστράτηγος των Ελλήνων κατά τη μάχη των Πλαταιών το 479 π.Χ. κατά την οποία κατήγαγε μεγάλη νίκη εναντίον του Μαρδονίου. Αργότερα επικεφαλής του ελληνικού στόλου απέσπασε μεγάλο μέρος της Κύπρου και κυρίευσε το Βυζάντιο.

Ακολούθως θέλοντας να γίνει κύριος της Ελλάδας και βοηθούμενος από τους Πέρσες άρχισε διαπραγματεύσεις με τον Ξέρξη αλλά κατηγορήθηκε στη Σπάρτη για μηδινισμό. Καταδιώχθηκε ως προδότης και κατέφυγε στο Ιερό της Χαλκιοίκου Αθήνας.

Οι Σπαρτιάτες περικύκλωσαν τον Ναό και έχτισαν τις πόρτες του μέχρι που ο Πausanías πέθανε από αστιτία.

ΠΕΛΑΣΓΩΝ

Οι Πελασγοί ήταν αρχαιότατος προϊστορικός λαός.

Θεωρούνταν υπό των αρχαίων συγγραφέων ως προελληνική φυλή εγκατασπαρμένη εις την Ηπειρωτική και νησιώτικη Ελλάδα την Μικρασιατική ακτή ως και την Ιταλία, Ιλλυρία και αλλού.

Υπάρχουν πολλές εξηγήσεις περί της καταγωγής των και του εν γένει πολιτισμού των ως και του τόπου διαμονής των.

ΠΕΛΛΑΣ

Η Πέλλα είναι αρχαιότατη και σημαντικότερη πόλη της Μακεδονίας. Πρωτεύουσα των Μακεδόνων βασιλέων από την εποχή του Αρχελάου η οποία ήκμασε πολύ επί Φιλίππου και Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Οι Ανασκαφές που άρχισαν κυρίως από το 1957 έφεραν στο φως αξιόλογα ερείπια κτηρίων με περιστύλια και θαυμάσια μωσαϊκά δάπεδα, ιδίως το δάπεδο που απεικονίζει προφανώς τον Μεγάλο Αλέξανδρο και τον Κρετέρο κατά το κυνήγι λεόντων στα Σούσα.

ΠΕΝΝΑ ΠΕΤΡΟΥ

Ο Πέτρος Πέννας γεννήθηκε στα Άνω Πορόια το 1902 αμέσως μετά την γέννησή του η οικογένεια του εγκαταστάθηκε στα Σέρρας και παρέμεινε

μέχρι το 1916 οπότε εξ' αιτίας των πολεμικών γεγονότων έφυγε με την μητέρα του και τις αδερφές του στον Πειραιά όπου και έμεινε οριστικά. Το 1919 γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών όπου και εγκαταστάθηκε μόνιμα και άσκησε εκεί το δικηγορικό επάγγελμα.

Επεδόθηκε στην ιστορική έρευνα και μελέτες για την ιστορία των Σερρών.

Από το 1930 δίνει το παρόν με διάφορα άρθρα σε τοπικές εφημερίδες γύρω από την ιστορία των Σερρών και το 1938 εξέδωσε την "Ιστορία των Σερρών των χρόνων της Τουρκοκρατίας" και το "Χρονικό του Παπασυνοδινού".

Ο Πέννας εργάστηκε συνθετικά γράφοντας την Ιστορία των Σερρών χωρίς να παραλείψει όμως να συγκεντρώσει και πολλά στοιχεία. Με την ιστορία του έδωσε την εικόνα της δράσεως της πόλεως των Σερρών και των Ηρωικών αγώνων της.

Είναι ένας από τους πρώτους που συστηματικά και μεθοδικά εγκαινίασε τις εργασίες για την Μακεδονία.

Το 1952 μαζί με άλλους Σερραίους επιστήμονες ίδρυσε στην Αθήνα "την Ιστορική και Λαογραφική εταιρεία Σερρών-Μελενίκιου" και διετέλεσε Γραμματέας αυτής και εν συνεχεία Πρόεδρος μέχρι τον θάνατό του.

Εξελέγει δύο φορές βουλευτής του Νομού Σερρών.

Διετέλεσε Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας κατά τα δύσκολα χρόνια μετά την απελευθέρωση 1946-1950 και η θητεία του στο Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας έμεινε ζωντανή ακόμα και σήμερα.

ΠΕΡΑΜΟΥ

Η Πέραμος ήταν ελληνικότατη άλλοτε κωμόπολη της Κυζινικής χερσονήσου στην Προποντίδα προ της αλλαγής των πληθυσμών είχε 2000 κατοίκους, όλους έλληνες.

ΠΕΡΙΚΛΗ

Ο Περικλής ήταν γιος του Ξανθίππου ένας από τους επιφανείς Αθηναίους πολιτικούς της αρχαιότητας. Γεννήθηκε περί το 490 π.Χ..

Κατά την διάρκεια του βίου του αναμείχθηκε ενεργά στον δημόσιο βίο, διετέλεσε στρατηγός από το 460 μέχρι 429 π.Χ.

Η εποχή της διοικήσεως του ονομάστηκε "Χρυσός αιώνας των Αθηνών". Κατά την εποχή της διοικήσεώς του εξεράγει ο Πελοποννησιακός πόλεμος.

Οι πρώτες αποτυχίες κατά την διάρκεια αυτού των Αθηναίων έγιναν αιτία όπως καθαιρεθεί του αξιώματος του ο Περικλής, αλλά σύντομα τον ανέβασε ο λαός στα αξιώματά του, αλλά είχε την ατυχία να προσβληθεί από τον μεγάλο λοιμό που έπληξε την Αθήνα και πέθανε το 429 π.Χ.

ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Η Πέργαμος ήταν σημαντικότερη πόλη της Μυσίας, αρχαιότερη αποικία των Αρκάδων. Ιδρύθηκε από τον Πέργαμο γιο του Νεοπτολέμου, η οποία ήκμασε κατά τους ελληνιστικούς χρόνους ως έδρα του ισχυρού Περγαμηνού βασιλείου της δυναστείας των Ατταλίδων.

ΠΕΡΔΙΚΑ

Ο Περδίκας ήταν στρατηγός του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Καταγόταν από το βασιλικό οίκο της Ορεστίδος.

Διακρίθηκε δια την αφοσίωσή του στον Μέγα Αλέξανδρο μετά τον θάνατό του οποίου αγωνίστηκε δια την διατήρηση της ενότητας του Μακεδονικού κράτους. Μαχόμενος στην Αίγυπτο κατά του Πτολεμαίου σκοτώθηκε από τους επαναστατήσαντας στρατιώτες το 321 π.Χ.

ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Εδόθη το όνομα Πευκακίων στον δρόμο ο οποίος είναι μέσα σε μια πευκόφυτη περιοχή.

ΠΙΠΙΝΟΥ

Ο Ανδρέας Πιπίνος ήταν υδραίος πυρπολητής στην επανάσταση του 1821 που πολέμησε μαζί με τον Κ. Κανάρη και διακρίθηκε πολλές φορές.

ΠΙΤΤΑΚΟΥ

Ο Πιττακός καταγόμενος από την Μυτιλήνη ήταν ένας εκ των επτά σοφών της αρχαιότητας. Διακρίθηκε ως στρατηγός κατά τον πόλεμο μεταξύ, Μυτιληναίων και Αθηναίων για την κατοχή του Σιγείου.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ο Πίνδαρος ήταν ο μεγαλύτερος των λυρικών της Αρχαιότητας ο οποίος διέπρεψε όχι μόνο για την άφθαστον τεχνική και τελειότητα των έργων του. Πέθανε έχοντας τιμηθεί πολλές φορές.

ΠΙΝΔΟΥ

Η Πίνδος είναι η μεγαλύτερη σε έκταση και σημαντικότερη οροσειρά της Ελλάδας, είναι πλούσια σε νερά και τροφοδοτεί υδροηλεκτρικούς σταθμούς και πέντε μεγάλα ποτάμια, Αλιάκμονα, Αώο, Αχελώο, Άραχθο και Πεινιό.

Έχει πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Έχει δύο εθνικούς δρυμούς του Βίκου και της Πίνδου.

Εισ την Πίνδο κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 έγιναν σκληρές μάχες και ο ελληνικός στρατός έτρεψε σε φυγή τα απειράριθμα Ιταλικά στρατεύματα.

ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ο Νικόλαος Πλαστήρας γεννήθηκε στη Καρδίτσα το 1883, ήταν στρατιωτικός και πολιτικός, αρχηγός της επανάστασης του 1922.

Διετέλεσε κατά επανάληψη πρωθυπουργός της Ελλάδας.

Πήρε μέρος στους πολέμους 1912-1913 και της Μικρασιατικής εκστρατείας. Ήταν συνταγματάρχης κατά την κατάρρευση του μικρασιατικού μετώπου και ηγήθηκε με τον Γονατά επανάστασης και ανέλαβε την αρχηγία αυτής τον Νοέμβριο 1921 μέχρι την σύγκληση της Δ. Εθνοσυνέλευσης η οποία τον ανακήρυξε “άξιο της πατρίδας” και προήχθηκε σε αντιστράτηγο και έκτοτε έπαυσε κάθε ανάμειξη στην πολιτική και πήγε στην Γαλλία όπου έμεινε μέχρι την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Γερμανούς και κλήθηκε σχημάτισε κυβέρνηση (5 Ιανουαρίου έως 10 Απριλίου 1945). Εν συνεχεία ίδρυσε την “Εθνική Προοδευτική Ένωση κέντρου” η οποία πλειοψήφησε στις εκλογές της 5ης Μαρτίου 1950 και ανέλαβε και πάλι την Προεδρία της Κυβερνήσεως όπως και μετά τις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου 1951 για ένα χρόνο και πέθανε από καρδιακή προσβολή στις 26 Ιουνίου 1953.

ΠΟΛΕΜΗ

Ο Ιωάννης Πολέμης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1862 ήταν ποιητής λυρικός και δραματικός δημοτικιστής. Διετέλεσε γραμματέας της Σχολής Καλών Τεχνών και ήταν ιδρυτής και πρώτος πρόεδρος της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων. Έχει τιμηθεί με το αριστείο Γραμμάτων το 1918.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

Ο Πολύβιος ήταν ένας από τους διαπρεπέστερους αρχαίους έλληνες ιστορικούς. Ήταν από την Μεγαλόπολη της Αρκαδίας 202-120 π.Χ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗ

Ο Αναστάσιος Πολυζωίδης γεννήθηκε το 1802 στο Μελένικο και πέθανε στην Αθήνα το 1873. Σπούδασε στη Γοττίγγη τέσσερα χρόνια. Το 1821 κατέβηκε από το εξωτερικό στο Μεσολόγγι κι έγινε οπαδός και γενικός γραμματέας του Μαυροκορδάτου.

Εξέδωσε στην Ύδρα την εφημερίδα «Απόλλων». Έγραψε και πολλά συγγράμματα. Ήταν δικαστής, πολιτικός και λόγιος με μεγάλη πνευματική ικανότητα, γι' αυτό στη σταδιοδρομία του απέκτησε αξιόλογες και υψηλές θέσεις (Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, Πρόεδρος του Πρωτοδικείου Ναυπλίου, Σύμβουλος της Επικρατείας, Υπουργός Παιδείας, Εσωτερικών). Υπήρξε επίσης ο κύριος συντάκτης του Συντάγματος της Α' Εθνικής Συνέλευσης της Επιδαύρου και άλλα πολλά. Αλλά εκείνο που τον ανέβασε στα ύψη και τον άφησε αθάνατο, είναι η δικαστική του ευσυνειδησία. Σαν πρόεδρος του Έκτακτου Δικαστηρίου για την δίκη του Κολοκοτρώνη και των άλλων οπλαρχηγών, έπρεπε να υπογράψει την καταδικαστική απόφαση, για τον ελευθερωτή της Ελλάδας τον Κολοκοτρώνη.

Αλλά παρά τη μεγάλη βία που του άσκησαν οι στρατιωτικοί, ύψωσε το ηθικό του ανάστημα και μαζί με τον συνάδελφό του Τερτσέτη (μέλος του έκτακτου δικαστηρίου) δεν υπέγραψαν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗ

Ο Πολυνείκης ήταν γιος του Οιδίποδα βασιλιά των Θηβών.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Το Πολυτεχνείο είναι ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα στο οποίο διδάσκονται εφαρμοσμένες επιστήμες και καλές τέχνες οι φοιτητές του.

Το εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο είναι στην Αθήνα.

Τον Νοέμβριο 1973 έγινε η εξέγερση των φοιτητών που κατέλαβαν το συγκρότημα του Πολυτεχνείου και ήταν η κορυφαία πράξη αντίστασης στη Χούντα της 21ης Απριλίου 1967 και η οποία προδιέγραψε το τέλος της δικτατορίας. Η κατάληψη άρχισε στις 14 Νοεμβρίου, ένα τεθωρακισμένο άρμα του στρατού γκρέμισε την κύρια πύλη του και στρατιωτική δύναμη μπήκε στο χώρο του ιδρύματος. Το πρωί της 17ης Νοέμβρη κηρύχτηκε στρατιωτικός νόμος και στις 25 Νοεμβρίου το πραξικόπημα του Ιωαννίδη ανέτρεψε την Χούντα του Παπαδόπουλου και την κυβέρνηση Μαρκεζίνη.

ΠΟΝΤΟΥ

Ο Πόντος είναι παραλιακή περιοχή της Καππαδοκίας στην Βόρεια ακτή της Μικράς Ασίας. Μετά το 1204 και το διαμελισμό της Βυζαντινής αυτοκρατορίας ο Αλέξιος Α΄ Μέγας Κομνηνός ίδρυσε την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας στην οποία εντάχθηκε όλη η περιοχή του Πόντου. Ο Πόντος το 1461 κατακτήθηκε από τον Μωάμεθ Β΄ και παρά τις διώξεις και τους εξισλαμισμούς το ελληνικό στοιχείο μπόρεσε κατά την Τουρκοκρατία να διατηρήσει την εθνική του συνείδηση και να διατηρήσει μεγάλη οικονομική και πνευματική ακμή. Μετά το 1907 η πολιτική στραγγαλισμού του ποντιακού στοιχείου που εφαρμόζαν οι νεοτουρκικές κυβερνήσεις ανάγκασε τους ποντίους να οργανώσουν τη δράση τους.

Το 1918 οι ποντιακές οργανώσεις της διασποράς εξέφρασαν ανοικτά το αίτημα για δημιουργία ανεξάρτητου ποντιακού κράτους, αλλά ο Βενιζέλος προέκρινε τη λύση της συνεργασίας του Ελληνικού και του Αρμένικου στοιχείου σε ένα νέο Αρμένικο κράτος.

Τον Ιανουάριο του 1920 ο Μητροπολίτης της Τραπεζούντας Χρυσάνθος και ο πρόεδρος της Αρμένικης Δημοκρατίας Χατίσιαν, υπέγραψαν συμφωνία για την ίδρυση ποντοαρμενικής ομοσπονδίας, όμως η ήττα των Αρμενίων από τους Τούρκους τον Νοέμβριο 1920 άφησε τους Πόντιους στο έλεος των τουρκικών στρατευμάτων.

Από το 1915 οπότε άρχισαν οι μαζικές εκτοπίσεις ποντίων ως το 1922 εξοντώθηκαν περίπου 550.000 πόντιοι.

Το 1994 η ελληνική Βουλή ανακήρυξε την 19 Μαΐου ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων.

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Ο Πραξιτέλης ήταν Αθηναίος γλύπτης από τους σημαντικότερους. Τα έργα του με τον ελικοειδή ρυθμό τη νοχελική χάρη και την τέλεια απόδοση της επιδερμίδας, άσκησαν σημαντική επίδραση στους καλλιτέχνες της ελληνιστικής εποχής.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Η Πρέβεζα είναι νομός της Ηπείρου στα παράλια του Ιονίου και του Αμβρακικού κόλπου. Κυριότερα αξιοθέατα είναι η νεκρόπολη και το νεκρομαντείο στις εκβολές του Αχελώου, δίπλα στην Αχερουσία λίμνη.

ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ο Πρίγκιπας Χριστόφορος ήταν πρίγκιπας της Ελλάδας, είναι υστερότοκος γιος του Βασιλέα της Ελλάδας Γεωργίου Α΄ και είναι πατέρας του Μιχαήλ.

ΠΡΟΔΡΟΜΙΤΗ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ο Χριστόφορος Προδρομίτης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1821, τελείωσε την Θεολογική Σχολή της Χάλκης και κατόπιν το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δίδαξε στην Αλιστράτη, στο Μελένικο και στα Σέρρας. Διεύθυνε την Ιερατική Σχολή της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών και στην Αθωνιάδα σχολή. Διετέλεσε Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Εξέδωσε το Προσκυνητάριο με την ιστορία της Μονής.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

Ο Προμηθέας κατά την Μυθολογία ήταν μεγάλος ευεργέτης του ανθρώπινου γένους και πρωτεργάτης του Πολιτισμού. Έκλεψε το Ιερό πυρ από τους θεούς και το έδωσε στους ανθρώπους. Ο Ζευσ για να τον τιμωρήσει τον έδεσε στον Καύκασο και έστελνε κάθε μέρα έναν αετό να του τρώει το συκώτι μέχρις ότου τον απελευθέρωσε ο Ηρακλής.

ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ

Ο Προφήτης Ηλίας συγκαταλέγεται μεταξύ των σπουδαιότερων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, επειδή έζησε τον 9ο δεν άφησε γραπτά κείμενα, όμως τα σχετικά με την καταγωγή του είναι γνωστά.

Πατέρας του ήταν ο Σωβάκ από την κωμόπολη Θέσβη την σημερινή El Istib της Γαλαάδ στην Υπεριορδανία.

Οι αγιογραφικές πληροφορίες για τον Προφήτη Ηλία αναφέρουν ότι φορούσε ρούχο από προβιά και στη μέση του είχε δερμάτινη ζώνη. Ζούσε αυστηρή και ασκητική ζωή και ήταν ανυποχώρητος σε θέματα γνήσιας λατρείας του Θεού, αφού δεν συμβιβαζόταν με τη τάση της υιοθέτησης από τους Εβραίους ειδωλολατρικών στοιχείων που ήταν πολύ έντονα την εποχή εκείνη. Η προφητική αποστολή του Ηλία αναπτύχθηκε στα χρόνια της Βασιλείας του Αχαάβ 873-854 π.Χ. και του διαδόχου του Οχοζία, μια εποχή πολύ ταραχώδη για το μονοθεϊσμό στο Ισραήλ.

Αφού ο προφήτης Ηλίας έζησε και έδρασε όλα του τα χρόνια κατά τη θέληση του Κυρίου, έφτασε ο καιρός να τον πάρει ο Θεός στους ουρανούς μέσα σε ανεμοστρόβιλο. Ο Προφήτης Ηλίας εξαιτίας της βαθιάς του πίστης

της αφοσίωσης στον Θεό και του ένθερμου ζήλου αναφέρεται πολύ συχνά στα βιβλία της Αγίας Γραφής.

Ο Προφήτης Ηλίας τιμάται στην κορυφή λόφων, υψωμάτων και βουνών και γι' αυτό πολλές κορυφές φέρουν το όνομά του και οι περισσότερες έχουν εκκλησιάκια ή εικονοστάσια αφιερωμένα σε αυτόν.

Εορτάζεται την 20 Ιουλίου. Ο Προφήτης Ηλίας ήταν επίγειος άγγελος και επουράνιος άνθρωπος.

ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ

Η Προικόννησος είναι νησί της Προποντίδας στην τουρκική ονομάζεται Μαρμαράς, Marmara Adası και βρίσκεται βόρεια της Κυζικής χερσονήσου η ονομασία Μαρμαράς προήλθε από τα πολλά μάρμαρα που είχε.

ΠΡΟΥΣΗΣ

Η Προύσα είναι πόλη της ΒΔ Τουρκίας εκτίσθη από τον βασιλέα της Βηθυνίας Προυσού του Α΄ καταλείφθηκε μετά από τους Ρωμαίους και ήκμασε επί Τραϊανού όταν Διοικητής αυτής ήταν ο Πλίνιος ο νεότερος η Προύσα υπήρξε η πατρίδα Δίωνος του Χρυσοστόμου.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ

Πτολεμαίος είναι όνομα των 15 βασιλέων του Ελληνιστικού Βασιλείου της Αιγύπτου κατά τον 4ου έως 1ου π.Χ. αιώνας.

Ο Πτολεμαίος Α΄ ο Λάγον ή Σωτήρ ήταν στρατηγός του Αλεξάνδρου και ιδρυτής της δυναστείας των Λαγίδων. Βασιλιάς της Αιγύπτου το 304-283.

Ίδρυσε το μουσείο και την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας.

ΠΥΘΑΓΟΡΑ

Ο Πυθαγόρας ήταν μεγάλος Έλληνας μαθηματικός και Φιλόσοφος από τη Σάμο.

ΠΥΡΡΟΥ

Ο Πύρρος ήταν βασιλιάς της Ηπείρου. Ύστερα από διάφορες συμμαχίες επεξέτεινε το κράτος θέτοντας υπό τον έλεγχό του εδάφη στη Θεσσαλία και τη Μακεδονία και θέλησε να επεκτείνει το κράτος του και προς τα δυτικά. Δέχτηκε πρόσκληση των Ταραντίνων να συνδράμει τον αγώνα των Ελλήνων της δύσης κατά της Ρώμης, νίκησε τους Ρωμαίους στην Ηράκλεια και στον Ασκλό αλλά είχε πολλές απώλειες και εκ του γεγονότος αυτού

βγήκε η ιστορική έκφραση “Πύρρειος νίκη”.

Μετά στράφηκε κατά των Καρχηδόνιων στη Σικελία όπου σημείωσε κάποιες επιτυχίες όμως μετά την ήττα του στρατού του από τους Ρωμαίους στο Βενεβέντο το 275 π.Χ. αναγκάστηκε να επιστρατέψει στην Ήπειρο.

Κατά την εκστρατεία του στην Πελοπόννησο σκοτώθηκε στο Άργος.

PABINE

Την ονομασία Ραβινέ έφερε μια τοποθεσία ανατολικά του Σκρά Νομού Κιλίκis. Πρόκειται για ένα μεγάλης αμυντικής σημασίας ύψωμα στο οποίο κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου σημειώθηκε μία από τις πλέον περίλαμπρες νίκες του ελληνικού στρατού.

Στο ύψωμα Ραβινέ είχαν οχυρωθεί οι Γερμανοβούλγαροι.

Η Ελληνική Διοίκηση ανέθεσε στο 2ο τάγμα του 1ου Συντάγματος Σερρών να καταλάβει το ύψωμα.

Έπειτα από σφοδρές μάχες όπου σκοτώθηκαν πολλοί στρατιώτες Σερραίοι και όχι μόνο κατελήφθη το ύψωμα Ραβινέ στις 1 Μαΐου 1917 και υψώθη η σημαία του 1ου Συντάγματος Σερρών.

ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Η Ραιδεστός είναι νομός της τουρκικής Θράκης.

Ήταν υπό ελληνική κατοχή από τον Ιούλιο 1920 μέχρι τον Οκτώβριο 1922.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΡΑΚΙΤΖΗ

Ο Γρηγόριος Κωνσταντίνου Ρακιτζής γεννήθηκε στα Σέρρας στις 12 Αυγούστου 1834 και πέθανε στην Πάτρα το 1906 και τάφηκε στα Σέρρας. Από μικρή ηλικία άρχισε να εργάζεται ως υπάλληλος αρτοποιείου και εν συνεχεία ασχολήθηκε με το εμπόριο οινοπνευματωδών ποτών και έγινε προμηθευτής οινοπνεύματος και ποτών κυρίως της Βουλγαρίας. Ήταν ένας από τους μεγαλύτερους εμπόρους των Σερρών και οι εμπορικές του δραστηριότητες επεκτάθηκαν και σε άλλα προϊόντα όπως στον καπνό, βαμβάκι και γλυκάνισο.

Η μεγάλη του αγάπη για τα γράμματα τον ώθησε να διαθέσει ολόκληρη την περιουσία του για την μόρφωση της νεολαίας Σερρών.

Διέθεσε 10.000 λίρες για την ανέγερση Παρθεναγωγείου που ονομάστηκε “Γρηγοριάς” ανήγειρε το Δούμπειο Νηπιαγωγείο, το Εθνικό Ορφανοτροφείο και συνέβαλε στην ανακαίνιση των Ιερών Ναών Αγίου Νικολάου και Ταξιαρχών.

Προικοδότησε άπορα κορίτσια, κατασκεύασε καπναποθήκες όπου αποθηκεύονταν τα δικά του καπνά, αλλά και άπορων καπνοπαραγωγών.

Για αυτή την μεγάλη του κοινωνική και φιλανθρωπική δραστηριότητα ανακηρύχτηκε από την Ελληνική Κοινότητα των Σερρών Μέγας Ευεργέτης και τον θάνατό του θρήνησε ολόκληρος ο Σερραϊκός λαός.

ΡΑΦΤΟΥΔΗ

Ο Βασίλειος Ραφτούδης ήταν Σερραίος στην καταγωγή. Στο Αλβανικό μέτωπο πολέμησε ως έφεδρος Ανθυπολοχαγός στο 19ο Σύνταγμα

Για την ηρωική του δράση τιμήθηκε με δύο βαρύτιμα μετάλλια. Κατά την διάρκεια της κατοχής πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση 1941-1944.

Ο Ραφτούδης γίνεται ξακουστός γιατί ήταν ένας ανιδιοτελής αγωνιστής.

Στα τέλη του 1946 που δημιουργήθηκε ο Δημοκρατικός Στρατός ηγήθηκε μιας ομάδας επιλεγμένων ανταρτών του ΕΛΑΣ στην περιοχή του Μενοικίου όρους, περιοχή των Σερρών. Ο Ραφτούδης εκτελέστηκε στην Χαινού λίγα μέτρα από τα Βουλγαρικά σύνορα με την κατηγορία του προδότη στα τέλη Σεπτεμβρίου 1947. Η κατηγορία αυτή ήταν άδικη.

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ

Ο Ρήγας Φεραίος ή Βελεστινλής γεννήθηκε στο Βελεστίνο Θεσσαλίας, ήταν λόγιος, εθνομάρτυρας και πρόδρομος της ελληνικής επανάστασης. Μαθήτευσε στα ελληνικά σχολεία Ζαγοράς και Αμπελακίων και δίδαξε στο σχολείο Κίσσου του Πηλίου, καταδιώχθηκε όμως από τους Τούρκους και πήγε στο Άγιο Όρος και εν συνεχεία στην Κωνσταντινούπολη όπου συνδέθηκε με τον Αλέξανδρο Υψηλάντη τον οποίο ακολούθησε ως ηγεμόνα στη Μολδοβλαχία. Εν συνεχεία εγκαταστάθηκε το 1769 στην Βιέννη όπου ανέπτυξε την Εθνεγερτήριο δράση δια της εκδόσεως διαφόρων εκδόσεων και ιδίως της επαναστατικής προκηρύξεως η οποία περιελάμβανε και το γνωστό θούριον του (ως ποτέ παλληκάρια θα ζούμε στα σενά κλπ.) και άλλα πατριωτικά κείμενα.

Συνελήφθηκε στην Τεργέστη από τους Αυστριακούς τον Νοέμβριο 1907 ενώ ερχόταν στην Ελλάδα με έντυπο επαναστατικό υλικό και μεταφέρθηκε στην Βιέννη όπου παραδόθηκε στους Τούρκους οι οποίοι αργότερα τον θανάτωσαν δια στραγγαλισμού.

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

Ο Γιάννης Ρίτσος υπήρξε μία από τις πλέον ενδιαφέρουσες ποιητικές παρουσίες της εποχής μας.

Εξέδωσε πλήθος ποιητικών συλλογών όπως Επιτάφιος Ρωμοσύνης, Εαρινή Συμφωνία, Η σονάτα του Σεληνόφωτος κ.α.

ΡΟΥΠΕΛ

Το οχυρό Ρούπελ είναι ένα από τα σημαντικότερα οχυρά των Ελληνοβουλγαρικών Συνόρων. Το ιστορικό του οχυρού Ρούπελ είναι πολύ σημαντικό.

Μετά την αναταραχή που επικρατούσε τα χρόνια προ της Κηρύξεως του Β΄ ου Παγκοσμίου Πολέμου η τότε κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά αποφάσισε την κατασκευή οχυρωματικών έργων τα οποία θα κάλυπταν όλη τη μεθόριό μας με την Βουλγαρία από τη λίμνη Δοϊράνη έως τον Έβρο. Η κατασκευή όλων των έργων αυτών άρχισε το 1936 και σταμάτησε το 1940.

Η κατασκευή των οχυρωματικών έργων τα οποία οι ξένοι ονόμασαν “Γραμμή Μεταξά” κάλυπταν 165 km από το όρος Κερκίνη μέχρι τη Νυμφαία Κομοτηνής και κόστισαν την εποχή εκείνη 1.119.800.600 δραχμές.

Δεν αποτελούσαν συνεχόμενη γραμμή έργων αλλά 21 αυτόνομα οχυρά που κάλυπταν κυρίως διαβάσεις και εισόδους στην Ελλάδα.

Μεταξύ αυτών των οχυρών ήταν και το οχυρό ΡΟΥΠΕΛ, το οποίο ήταν το ισχυρότερο που βρίσκεται προς τη βόρεια έξοδο της στενωπού που σχηματίζεται μεταξύ του όρους Αγκίστρου και των ανατολικών προσβάσεων του Μπέλες. Το 1941 οι Γερμανοί στην προσπάθειά τους να εισβάλουν στην Ελλάδα έστρεψαν την προσοχή τους στο οχυρό Ρούπελ. Στις 6 Απριλίου 1941 στις 6 το πρωί επιτέθηκαν στο οχυρό Ρούπελ όπου και έριξαν όλο το βάρος των στρατευμάτων τους. Η αντίσταση όμως των Ελλήνων Μαχητών του οχυρού ήταν αποτελεσματική. Οι επιθέσεις των Γερμανικών στρατευμάτων που γινόταν με ανεξάντλητο πείσμα αποκρούονταν συνεχώς από την πρώτη στιγμή της επιθέσεως των μέχρι το πρωί της 10ης Απριλίου οπότε έπαψαν οι εχθροπραξίες και το οχυρό παραδόθηκε λόγω της εισβολής των Γερμανικών Στρατευμάτων στην Ελλάδα από άλλο σημείο αφού πρώτα ο διοικητής του οχυρού ο γενναίος Συνταγματάρχης Γεώργιος Δουράτσος συναντήθηκε με τον επικεφαλής των Γερμανικών Δυνάμεων όπου συζητήθηκαν οι όροι παράδοσης που έγιναν δεκτοί. Μετά την συνθηκολόγηση και την ώρα που Έλληνες μαχητές έβγαιναν από το οχυρό, 7 Γερμανοί Αξιωματικοί περίμεναν και ενώ περνούσαν από μπροστά τους οι Έλληνες μαχητές, τους χαιρετούσαν και τους έσφιγγαν το χέρι.

Στο οχυρό του οποίου οι στοές και τα άλλα μέρη είναι επισκέψιμα υπάρχει το Μνημείο Ρούπελ.

ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Ο Φραγκλίνος – Ντελάνο Ρούσβελτ ήταν Αμερικανός Νομομαθής και πολιτικός, ήταν ο τριακοστός δεύτερος Πρόεδρος των ΗΠΑ.

Αναμείχθηκε στην Πολιτική το 1910 και αποσύρθηκε το 1921 που προσβλήθηκε από πολιομυελίτιδα.

Αργότερα επανήλθε στην πολιτική και εκλέχτηκε κυβερνήτης της Νέας Υόρκης και ακολούθως εκλέχτηκε πρόεδρος των ΗΠΑ το 1933 έως το 1945.

Ήταν εκ των πρωταγωνιστών του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και συνέβαλε αποφασιστικά στην ήττα της χιτλερικής Γερμανίας. Η μακρά θητεία του εις την προεδρία των ΗΠΑ υπήρξε από τις λαμπρότερες στην Αμερικάνικη ιστορία.

ΡΥΝΔΑΚΟΥ

Ο Ρύνδακος ήταν ποταμός στον Ελλήσποντο ο οποίος χώριζε την Μυσία από την Βιθυνία προς Ανατολάς, ήταν ένας από τους μεγάλους ποταμούς της περιοχής.

ΡΩΜΑΝΟΥ

Ο Ρωμανός ο Α΄ ο Λεκαπηνός γεννήθηκε στην Λεκάπα της Καπαδοκίας το 920, ήταν αρχιναύαρχος του Βυζαντίου και πεθερός του Κωνσταντίνου Ζ του Πορφυρογέννητου και αναγορεύτηκε συμβασιλέας αυτού.

Εκθρονίστηκε από το γιο του Στέφανο. Πέθανε σε Μοναστήρι στο οποίο ενεκλείσθηκε ως μοναχός το 944.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΡΩΤΣΙΚΑ

Ο Δημήτριος Ρώτσικας γεννήθηκε το 1874 στην Ηράκλεια Σερρών.

Ήταν αρχηγός της μυστικής πολιτικής επιτροπής και οργανωτής στην περιφέρεια Κάτω Τζουμαγιάς του Μακεδονικού Αγώνα.

Ήταν ιδρυτής και πρόεδρος το 1907 του καλλιτεχνικού σωματείου Τζουμαγιάς “Εθνικός Σύνδεσμος” με απώτερους σκοπούς απελευθερωτικούς.

Ήταν άτομο συνετό, αφιλοκερδές, πιστό και πειθαρχικό και με σπάνιες οργανωτικές ικανότητες.

Στην πιο κρίσιμη περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα και ενώ ανταρτικές ελληνικές ομάδες στην περιφέρεια Σερρών (Νταρνακοχώρια) διαλύθηκαν, αυτός κατάφερε να δικτυώσει με έδρα την Τζουμαγιά ένα τέλειο επαναστατικό μηχανισμό δημιουργώντας την πρώτη ανταρτική ομάδα που

έδρασε αποτελεσματικά στο Σαντζάκιο Σερρών.

Υπήρξε η ψυχή του εθνικού αγώνα.

Τον Δεκέμβριο του 1907 μαζί με άλλους συνελήφθηκε αλλά παρ'όλα τα βασανιστήρια δεν αποκάλυψε κανένα μυστικό του αγώνα.

Δικάστηκε και καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά και φυλακίστηκε στο Γεντή Κουλέ στη Θεσσαλονίκη και αποφυλακίστηκε με την ανακήρυξη του Νεοτουρκικού Συντάγματος.

Έζησε μετά την απελευθέρωσή του στην Ηράκλεια αθόρυβα και σεμνά όπως αγωνίστηκε.

Πέθανε το 1928.

ΣΑΓΓΑΡΙΟΥ

Ο Σαγγάριος είναι ποταμός της Τουρκίας, μήκους 750 χιλιομέτρων, πηγάζει από τα βουνά του Άφιον Καραχισαρ, διαρρέει το λεκανοπέδιο της Άγκυρας και εκβάλλει στον Εύξεινο πόντο.

Παρά τον Σαγγάριο έγινε η εικοσαήμερη σκληρότατη μάχη μεταξύ των Ελλήνων και των Τούρκων, στην προσπάθεια των Ελλήνων να προελάσουν μέχρι την Άγκυρα. Οι ελληνικές δυνάμεις είχαν σοβαρές απώλειες και υποχρεώθηκαν σε υποχώρηση.

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Είναι νησί στον Σαρωνικό κόλπο. Η Σαλαμίνα ήταν κατά τα αρχαιότατα χρόνια αυτόνομο κράτος. Οι Σαλαμίνοι πολέμησαν με τον Κάσσανδρο κατά των Αθηνών.

Στην Σαλαμίνα έγινε η ναυμαχία μεταξύ του ελληνικού στόλου με αρχινάβαρχο τον Ευρυβιάδη και του στόλου των Περσών υπό την αρχηγία του Ξέρξη το 480 π.Χ. κατά την οποία ο ελληνικός στόλος νίκησε τον Περσικό και επιτάχυνε να τερματίσουν οι Περσικοί πόλεμοι.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Η Σαμοθράκη είναι νησί του ΒΑ Αιγαίου στον Νομό Έβρου. Κατά τον 7^ο αιώνα το νησί κυριεύτηκε από Σαμίους αποίκους.

Κατά τους Περσικούς πολέμους οι κάτοικοι της Σαμοθράκης συμπόλεμησαν με τους Πέρσες στη Σαλαμίνα και αργότερα υποτάχθηκαν στους Αθηναίους και αργότερα στους Σπαρτιάτες και τους Μακεδόνες.

ΣΑΜΟΥΗΛ

Ο Σαμουήλ ήταν Ιερομόναχος και πολεμιστής κατά την περίοδο των αγώνων του Σουλίου. Ήταν θρυλικός από την ηρωική απόφαση που πήρε κατά τον Δεκέμβριο του 1803 να βάλει φωτιά στην πυριτιδαποθήκη στο Κούγκι και να ταφεί στα ερείπια μαζί με τέσσερις συντρόφους του, ενώ οι Σουλιώτες κατόπιν σχετικής συνθήκης με τον Αλή Πασά εγκαταλείπουν το Σούλι.

ΣΑΠΦΟΥΣ

Η Σαπφώ ήταν ξακουστή ελληνίδα λυρική ποιήτρια από την Λέσβο, σύγχρονη με τον Αλκαίο τον Στηθιγόρου και τον Πιπτακό.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Είναι πόλη της Τουρκίας στην Ανατολική Θράκη. Κατά την εποχή της ελληνικής κατοχής της Ανατολικής Θράκης το 1919 με 1922 ήταν πρωτεύουσα του ομώνυμου νομού. Κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο καταλήφθηκε από τους Βουλγάρους και ανακαταλήφθηκε από τους Τούρκους κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο.

ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ

Το Σαραντάπορο είναι κωμόπολη της επαρχίας Ελασσόνας.

Σε στενό του Σαρανταπόρου που αποτελούσε ισχυρή φυσική οχύρωση διεξήχθη από τις 9-10 Οκτωβρίου 1912 σκληρή μάχη μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων με νίκη των Ελλήνων.

ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Ο Γεώργιος Σαχτούρης ήταν από την Ύδρα ναυτικός και πλοιοκτήτης ο οποίος συμμετείχε του αγώνος και ως επικεφαλής τμήματος του Υδραϊκού στόλου, διακρίθηκε σε διάφορες ναυμαχίες από το 1821 έως 1828. Μετά την απελευθέρωση διετέλεσε διοικητής του Ναύσταθμου Πόρου.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Ο Αντώνιος Σαχτούρης ήταν ο τελευταίος υποπρόξενος στο υποπροξενείο της Ελλάδας στα Σέρρας από τον Οκτώβριο 1906.

Η μεγάλη δραστηριότητα του Σαχτούρη κατά την περίοδο του Μακεδονικού αγώνα ανησύχησε τους Τούρκους και απαίτησαν την απομάκρυνσή του, πράγμα που κατόρθωσαν και έτσι ο Σαχτούρης έφυγε από τα Σέρρας τον Μάρτιο του 1908.

ΣΓΟΥΡΑΜΑΝΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Γεώργιος Σγουραμάνης κατάγεται από τα Δαρνακοχώρια του Νομού Σερρών και πιθανότατα από το Χρυσό.

Ήταν παντρεμένος με την Αντιγόνη Θεοδοσίου από τα Τρίκαλα με την οποία απέκτησε ένα γιο, τον Βασίλη.

Το 1929, συμμετείχε στην πενταμελή Συντακτική επιτροπή που εξέδιδε

την εφημερίδα “Η ΠΡΟΟΔΟΣ” η οποία ήταν δημιούργημα του Λαϊκού κόμματος του Τσαλδάρη.

Κατά το έτος 1933 ή 1934 εμφανίζεται ως ο αποκλειστικός ιδιοκτήτης της εφημερίδας “Η ΠΡΟΟΔΟΣ”. Ιδιοκτησία που διατήρησε μέχρι τις 31 Ιουλίου 1970 που συνταξιοδοτήθηκε και αποχώρησε από την ενεργό δράση.

Προπολεμικά πολιτεύτηκε με το Λαϊκό κόμμα και μεταπολεμικά με το κόμμα των προοδευτικών (Σπ. Μαρκεζίνη) και εν συνεχεία με την ΕΡΕ του Κωνσταντίνου Καραμανλή με τον οποίο εκτός από φίλοι ήταν και κουμπάροι καθόσον ο εθνάρχης είχε βαφτίσει το γιο του.

Πέθανε το 1971 στη Θεσσαλονίκη όπου είχε μετακομίσει με την οικογένειά του.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΣΓΟΥΡΟΥ

Ο Ξενοφώντας Σγουρός γεννήθηκε στα Σέρρας το 1886.

Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και άσκησε την ιατρική στα Σέρρας.

Διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών το 1919 – 1920 και Διευθυντής του Κρατικού Νοσοκομείου Σερρών για πολλά χρόνια.

Την 1η Ιουλίου 1917 συνελήφθη από τους Βουλγάρους και ως όμηρος (Ντουρντουβάκι) μαζί με πολλούς άλλους Σερραίους εστάλη στη Βουλγαρία.

Κατά το διάστημα της ομηρίας του στη Βουλγαρία υπέστη πολλές κακουχίες και ύστερα από αρκετές περιπλανήσεις τελικά εστάλη στην πόλη της Βουλγαρίας Ντάμζα όπου τοποθετήθηκε σαν γιατρός στο Στρατιωτικό Βουλγαρικό Νοσοκομείο.

Μετά από 4 μήνες από την τοποθέτησή του στο Νοσοκομείο αυτό ήλθε και η μητέρα του με την αδελφή του και την θεία του οι οποίοι είχαν εκπατριστεί από τα Σέρρας από τους Βουλγάρους. Τελικά αφέθη ελεύθερος και επέστρεψε στα Σέρρας μετά την επιτυχή έκβαση του πολέμου.

Στην Μικρασιατική εκστρατεία πήρε μέρος ως Έφεδρος Ανθυπίατρος στη Στρατιά του Παγκάλου στην Ανατολική Θράκη από όπου γύρισε το 1922.

Πέθανε στα Σέρρας το 1948.

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ

Η Σεβάστεια είναι πόλη της Τουρκίας και ονομάζεται στην τουρκική Sivas. Υπήρχε άλλοτε λίμνη στην οποία ρίχτηκαν στις 9 Μαρτίου του 320 οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες.

ΣΕΛΕΥΚΟΥ

Ο Σέλευκος ήταν γιος του στρατηγού Αντίοχου, ένας εκ των εταίρων του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο οποίος πήρε μέρος στην εκστρατεία στην Μικρά Ασία ως ηγεμόνας του Σώματος των υπασπιστών το 326 π.Χ.. Δολοφονήθηκε από τον Πτολεμαίο του Κεραυνού.

ΣΕΦΕΡΗ

Το Γεώργιος Σεφέρης είναι ψευδώνυμο του Γεωργίου Σεφεριάδη. Γεννήθηκε το 1900 στη Σμύρνη. Ήταν ποιητής με το ψευδώνυμο Γεώργιος Σεφέρης.

Διετέλεσε διευθυντής του Γραφείου τύπου της ελληνικής Κυβερνήσεως το 1942 στο Κάιρο και του πολιτικού Γραφείου του Αρχιεπισκόπου Αντιβασιλέα το 1945-1946, πρέσβης στη Βηρυτό το 1953-1956 και του Λονδίνου το 1957. Συνέγραψε και εξέδωσε αρκετές ποιητικές συλλογές.

ΣΙΓΗΣ

Το όνομα Σιγή δόθηκε λόγω του ήρεμου και ήσυχου περιβάλλοντος της περιοχής.

ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Το Σιδηρόκαστρο είναι πόλη της επαρχίας Σιντικής. Το Σιδηρόκαστρο του οποίου το όνομα ήταν “Δεμιρισάρι” κείται στις όχθες του ποταμού Κρουσοβίτου και το όνομα του το οφείλει στο ισχυρό κάστρο (Σιδήρον Κάστρο) το οποίο θεωρείται ότι είναι κτίσμα του Βασιλείου Βουλγαροκτόνου. Επί τουρκοκρατίας το Σιδηρόκαστρο υπήρξε πρωτεύουσα της υποδιοικήσεως (Δεμίρ Ισάρ). Υπήρξε κέντρο ελληνισμού και εθνικής δράσεως κατά της Βουλγαρικής προπαγάνδας.

Κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο είχαν συγκεντρώσει όλα τα τμήματα του Βουλγαρικού στρατού που ήταν ανατολικά του Στρυμόνα μετά την ήττα τους στο Κιλκίς και Λαχανά.

Την 26η Ιουνίου 1913 ελληνικά στρατεύματα επιτέθηκαν κατά των Βουλγάρων και την επομένη ανάγκασαν τα βουλγαρικά στρατεύματα να υποχωρήσουν προς την Στρωμνίστα. Πριν φύγουν έσφαξαν τον Μητροπολίτη Σιδηρόκαστρου, δύο ιερείς και 100 προκρίτους και γυναικόπαιδα. Επίσης και το 1917 γνώρισε και πάλι σφαγές.

Σε απόσταση 7 χιλιομέτρων βρίσκονται τα περίφημα ιαματικά λουτρά.

ΣΙΣΥΦΟΥ

Ο Σίσυφος ήταν παιδί του Αιόλου και της Ενάρετης.

Ήταν ιδρυτής και βασιλιάς της Εφύρας (Κορίνθου), ήταν ξακουστός δια την πανουργία του και κατά την παράδοση καταδικάστηκε να κυλά συνεχώς στον Άδη έναν μεγάλο βράχο σε ένα ψηλό βουνό.

ΣΙΝΩΠΗΣ

Η Σινώπη υπήρξε σημαντικότερη παραλιακή πόλη της Παμφυλίας με δύο λιμάνια, δημιουργήθηκε κατά τον 7^ο π.Χ. αιώνα από Μιλήσιους εμπόρους και αμέσως ήκμασε. Ήταν πατρίδα του κυνικού φιλοσόφου Διογένη και πρωτεύουσα ομώνυμου νομού της Τουρκίας.

ΣΙΡΟΠΑΙΟΝΩΝ

Οι Σιροπαίονες ήταν ένας από τους επιμέρους κλάδους των Παιόνων που κατοικούσαν στη Μακεδονία. Συγκεκριμένα το όνομα αυτό έφεραν οι Παιόνες που κατοικούσαν στην πόλη Σίρη, που ήταν αρχαία ονομασία της σημερινής πόλης των Σερρών.

Τους Σιροπαίονες συνέλαβε και απήγαγε στην Περσία, ο Πέρσης στρατηγός Μεγάβαζος κατ' εντολή του Βασιλέως του, Δαρείου του Α' το 496 π.Χ.. Από τότε στην περιοχή τους εγκαταστάθηκαν μόνιμα και κατοικούσαν οι Οδόμαντες.

Αναφορά στους Σιροπαίονες που κατοικούσαν την Παιονική χώρα και ίδρυσαν περί τον 120 π.Χ. αιώνα την πόλη των Σερρών, γίνεται από τον Ηρόδοτο. Οι Σιροπαίονες ήταν άποικοι των Τευκτρών της Φρυγίας και είχαν μεταναστεύσει στην Μακεδονία αμέσως μετά τον Τρωικό Πόλεμο. Ο Ηρόδοτος ονομάζει την πόλη για πρώτη φορά ως "Σίρις η Παιονική" και ιστορεί μάλιστα ότι σ' αυτήν άφησε ο Ξέρξης το χρυσό άρμα του, κατά την εκστρατεία του εναντίον της Ελλάδος. Μετά τον Ηρόδοτο αναφορά στην πόλη κάνει ο Θεόπομπος σ' ένα απόσπασμά του 20ού βιβλίου του των "Φιλιππικών". Από τους Ρωμαίους συγγραφείς μόνο ο Τίτος Λίβιος την ονομάζει "Σίρας" (Siras) στον πληθυντικό και ιστορεί ότι ο Αιμίλιος Παύλος, αφού νίκησε τον Περσέα και υπέταξε τις Μακεδονικές πόλεις, μετέβη στην Αμφίπολη αφήνοντας το στρατό του στρατοπεδευμένο στην πεδιάδα των Σιρών. Κατά τους Ρωμαϊκούς χρόνους αναφέρεται επίσης και με την ονομασία "Σιραίων πόλις". Κατά τη Μεσαιωνική εποχή η πόλη μνημονεύεται ως Σέρραι και πιο σπάνια Σέρρα και Φεραί. Στους Λατίνους τέλος και Φράγκους η γραφή του ονόματος της πόλης υπέστη πολλές μεταβολές και μετα-

μορφώσεις. Έτσι αναφέρεται ως Sarxa, Serra, Ceres και Serre. Με το σημερινό της όνομα Σέρραι μνημονεύεται από τον 5ο αιώνα μ.Χ.

Τα παλαιότερα αρχαιολογικά ευρήματα (κομμάτια Αττικών μελανόμορφων αγγείων) που βρέθηκαν στο λόφο της Ακρόπολης της πόλης των Σερρών και χρονολογήθηκαν περί τα τέλη του 6ου π.Χ. αιώνα, βεβαιώνουν ότι, στη θέση της σημερινής πόλης, βρίσκονταν και η “Σίρις η Παιονική” του Ηροδότου και σ’ αυτήν αργότερα υψώθηκαν οι Ελληνικοί Μεσαιωνικοί Προμαχώνες του ισχυρού κάστρου των Σερρών.

Γενικά από όλα τα αρχαιολογικά ευρήματα βγαίνει το συμπέρασμα ότι η αρχαία Σίρις κτίστηκε στο λόφο της Ακρόπολης, που είναι και ο πιο δυσάλωτος απ’ όλους τους γύρω λόφους που αποτελούσαν το φυσικό περιτείχισμα προς βορρά της σημερινής πόλης. Όλες εξάλλου οι πόλεις της εποχής εκείνης (π.χ. Τροία, Μυκήνες) ήταν κτισμένες σε υψηλούς λόφους και περιβάλλονταν με ισχυρά τείχη.

Τέλος τα υπολείμματα αρχαίου πύργου, τα οποία περιελήφθησαν στη βάση του βυζαντινού πύργου που σώζεται μέχρι σήμερα, μαρτυρούν σαφώς ότι στο ίδιο σημείο υψωνόταν κατά τους αρχαίους χρόνους κραταίο κάστρο με στερεά τείχη και έφερε το βάρος της άμυνας και γενικά της ασφάλειας της αρχαίας πόλης των Σερρών, της “Σίρεως” του Ηροδότου.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΥ

Σκάμανδρος ήταν ποταμός της Τρωάδας, ονομαζόταν και Ξάνθος εκεί λούζονταν την παραμονή του γάμου τους οι παρθένες οι οποίες αφιέρωναν την παρθενιά τους στον ποταμό Θεό Σκάμανδρο γιο του ωκεανού και της Τηθύας.

ΣΚΟΥΦΑ

Ο Νικόλαος Σκουφάς γεννήθηκε στο Κομπότι Άρτας το 1779 και είναι ένας εκ των τριών ιδρυτών της φιλικής εταιρείας και πρωτεργάτης της διάδοσεως των σκοπών της μεταξύ των ελλήνων της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας που ήσαν εγκαταστημένοι στο εξωτερικό, διώχθηκε δε από τον Αλή Πασά και έφυγε στη Ρωσία όπου και ίδρυσε οργάνωση για απελευθέρωση της Ελλάδος το 1814 στην Οδησό σε συνεργασία με τον Εμμανουήλ Ξάνθο και Αθανάσιο Τσακάλωφ την “Φιλική Εταιρεία”.

Συνάντησε όμως αρνητική στάση από πολλούς πλούσιους εμπόρους ομογενείς και διάφορα άλλα εμπόδια, τα οποία όμως αν και στάθηκαν ικανά να κάμψουν την δραστηριότητά του είχαν όμως επακόλουθο να βλά-

ψουν την υγεία του και πέθανε στις 31 Ιουλίου 1818 στη Κωνσταντινούπολη ενώ ετοιμάζονταν να κατέβει στο Πήλιο και την Πελοπόννησο.

ΣΚΡΑ

Το Σκρά είναι χωριό της επαρχίας Παιονίας στο οποίο έγιναν σφοδρές και πεισματώδες μάχες από 16 έως 17 Μαΐου 1918 μεταξύ ελλήνων και βουλγάρων κατά τις οποίες νίκησαν οι έλληνες.

ΣΜΥΡΝΗΣ

Η Σμύρνη είναι μεγάλη παραλιακή πόλη της Μικράς Ασίας. Προ του 1922 η Σμύρνη είχε έντονο τον ελληνικό χαρακτήρα όλων των μη ελλήνων κατοίκων αυτής τούρκων και ξένων που μιλούσαν την ελληνική γλώσσα.

Στις 2 Μαΐου 1919 καταλήφθηκε από τον ελληνικό στρατό και ορίστηκε πρωτεύουσα της ελληνοκρατούμενης περιοχής της Μικράς Ασίας και έδρα υπό τον αρμοστή. Οι ελληνικές αρχές διατηρήθηκαν στη Σμύρνη μέχρι την 27 Αυγούστου 1922 που καταλήφθηκε από άτακτους τούρκους και ο χριστιανικός πληθυσμός εξετέθη στην σφαγή στις λεηλασίες, τους βιασμούς, μετά δε τέσσερις μέρες κάηκαν τα σπίτια των χριστιανών ελλήνων και η αρμένικη συνοικία.

Όσοι έλληνες γλύτωσαν από τους διωγμούς και τη σφαγή την εγκατέλειψαν και κατέφυγαν κατόπιν πολλών περιπετειών στην Ελλάδα.

ΣΟΛΩΜΟΥ

Ο Διονύσιος Σολωμός ήταν κόμης καταγόμενος από την Ζάκυνθο στην οποία γεννήθηκε το 1789. Ήταν ποιητής και κορυφαία μορφή στην εξέλιξη της νεοελληνικής ποίησης. Έπειτα από σπουδές δέκα χρόνων στην Ιταλία επέστρεψε στη Ζάκυνθο το 1818 και το 1828 εγκαταστάθηκε στην Κέρκυρα.

Έπειτα από τα πρώτα του ποιήματα στην ιταλική γλώσσα θρησκευτικού κυρίως περιεχομένου, έγραψε ποιήματα στην ελληνική γλώσσα.

Έγραψε έργα που εμπνεύστηκε από τα γεγονότα της ελληνικής επαναστάσεως του 1821 μεταξύ των οποίων και τον ύμνο στην ελευθερία.

ΣΟΛΩΝΟΣ

Ο Σόλων ήταν ξακουστός Αθηναίος νομοθέτης ποιητής και φιλόσοφος ένας εκ των επτά σοφών της αρχαιότητας 639-559 π.Χ.

Επισκέφτηκε πολλές ξένες χώρες και σπούδασε τον νομοθετικό οικονομικό και πολιτικό βίον των.

Όταν γύρισε στην Αθήνα εκλέχτηκε άρχων με απεριόριστη εξουσία και εφάρμοσε σημαντικότερους νόμους, δημιούργησε νέαν τάξη των πεντακοσιομεδίμων και επέφερε πολλές μεταρρυθμίσεις στις οποίες εναντίων τάχθηκαν και οι ευγενείς και οι άποροι, και εκ του γεγονότος αυτού αναγκάστηκε να παραιτηθεί και κατέφυγε σε ξένες χώρες. Επανήλθε στην Αθήνα μετά από δύο χρόνια και πέθανε το 559 π.Χ.

ΙΩΑΝΝΗ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Ιωάννης Σοφιαννόπουλος ήταν Σερραίος, ήταν δικηγόρος και βουλευτής 1932, 1933.

ΣΠΑΡΤΑΚΟΥ

Ο Σπάρτακος ήταν από την Νουμιδία της Θράκης. Ήταν ξακουστός αρχηγός δούλων. Υπηρέτησε αρχικά στον Ρωμαϊκό στρατό αλλά σύντομα λιποτάκτησε αλλά συνελήφθηκε και μεταφέρθηκε στην Κάπυα όπου αναγκάστηκε να γίνει μονομάχος αλλά αργότερα απέδρασε και οργάνωσε στρατιωτικό σώμα από 70.000 άνδρες και πολιορκήσε τη Ρώμη αλλά ηττήθηκε από τον Κράσσο στη Μάχη του Σιλάρου το 71 π.Χ.

ΣΠΑΡΤΗΣ

Η Σπάρτη είναι πόλη της Πελοποννήσου. Ήταν σημαντικότερη πόλη της Λακωνίας. Ήκμασε πολύ επί Λυκούργου και οργανώθηκε σε ισχυρότατο στρατιωτικό κράτος.

Έχει μεγάλο ιστορικό παρελθόν. Καταστράφηκε από τους Βησιγότθους τον 4ο π.Χ. αιώνα. Στις αρχές του 6ου π.Χ. αιώνα στα ερείπια της κτίστηκε η πόλη Λακεδαιμονία.

ΣΠΕΤΣΩΝ

Οι Σπέτσες είναι νησί του Μυρτώου πελάγους. Συμμετείχε στην επανάσταση του 1769 κατά τους Ναπολεόντειους πολέμους κατά τους οποίους ο στόλος της ανέλαβε μεταφορές και σημείωσε μεγάλη πρόοδο και μπόρεσε να προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στην επανάσταση του 1821.

ΣΠΥΡΙΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Δημήτριος Σπυρίδης καταγόταν από τον Νομό Μαγνησίας και ήταν πολιτικός του κόμματος των φιλελευθέρων. Διετέλεσε Δήμαρχος Βόλου, πολλές φορές υπουργός Γεωργίας, Παιδείας και Εθνικής Οικονομίας.

ΣΤΑΓΕΙΡΩΝ

Ήταν αποικία των Ανδριών στη Χαλκιδική, ιδρύθηκε το 665 π.Χ. και κατεδαφίστηκε από τον Φίλιππο Β΄. Έγινε ξακουστή ως πατρίδα που ήταν του Αριστοτέλη, ο οποίος λόγω της καταγωγής του αυτής ονομαζόταν Σταγειρίτης.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Ο Χρήστος Σταματίου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1909.

Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Σερρών το 1929 και με υποτροφία του Δήμου Σερρών σπούδασε στο Κρατικό ωδείο Θεσσαλονίκης. Υπήρξε ο σημαντικότερος μουσικός του 20ου αιώνα.

Διεύθυνε χορωδίες σε πολλές πόλεις και το 1951 εγκαταστάθηκε στα Σέρρας όπου διορίστηκε καθηγητής Μουσικής στο Α΄ Γυμνάσιο Αρένων και συγχρόνως διεύθυνε την μεγάλη Μικτή χορωδία και μαντολινάτα για πολλά χρόνια του ιστορικού ομίλου ΟΡΦΕΑ Σερρών.

Έγραψε πολυάριθμα έργα για χορωδία, μπάντα και το θέατρο. Μελοποίησε πολλά τραγούδια της περιοχής των Σερρών. Μελοποίησε τον ύμνο του ΟΡΦΕΑ σε ποίηση του ιατρού Ιπποκράτη Μακρή και πολλά άλλα.

Πέθανε το 1998.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Ο Κωνσταντίνος Σταμούλης ήταν Σερραίος διευθυντής της τραπέζης της Ανατολής του υποκαταστήματος Σερρών.

Στις 22 Ιουνίου 1913 αφού οι φεύγοντες βούλγαροι έκαψαν την πόλη των Σερρών συνέλαβαν και ομήρους μεταξύ των οποίων και τον Κωνσταντίνο Σταμούλη που τους φυλάκισαν αρχικά και εν συνεχεία τους πήραν μαζί τους και τους σκότωσαν καθ' οδόν.

Τα πτώματά τους βρέθηκαν κατακρεουργημένα στο δρόμο προς Βουλγαρία κοντά στο χωριό Λιμπούνβο.

ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ

Ο Νίκος Σταυρίδης γεννήθηκε το 1904 στα Σέρρας.

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή πήγε στην Αθήνα για να σπουδάσει Νομικά εργαζόμενος σκληρά κυρίως ως συντάκτης εφημερίδων. Ύστερα από σπουδές δύο χρόνων προσεβλήθη από φυματίωση και επιστρέφει στα Σέρρας, όπου ενεργοποιήθηκε μέσα από τις γραμμές της “Δημοκρατικής Νεολαίας” την οποία είχε ιδρύσει.

Το 1929 ανέλαβε τη διεύθυνση της εφημερίδας “Αλήθεια” που βγήκε για να υπηρετήσει τους σκοπούς του ιδρυθέντος τότε Ενωτικό κόμμα των Φιλελευθέρων. Στις εκλογές του 1932 είναι υποψήφιος βουλευτής με το κόμμα των Φιλελευθέρων αλλά δεν εκλέγεται για λίγους ψήφους.

Η κατάσταση της υγείας του εν τω μεταξύ επιδεινώνεται, δεν ακούει τους γιατρούς να διακόψει τις πολλές του δραστηριότητες αλλά αυτός εξακολουθεί να εργάζεται σκληρά. Στις εκλογές της 5ης Μαρτίου 1933 είναι και πάλι υποψήφιος Βουλευτής ενώ η υγεία του είναι σε άθλια κατάσταση, εκλέγεται βουλευτής αλλά μετά 3 ημέρες πεθαίνει σε ηλικία 24 ετών.

ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΕΩΣ

Ο Στέργιος Κουρέας ονομαζόταν Στέργιος Γεωργίου και ήταν κουρέας στο επάγγελμα. Ήταν από τους προύχοντες των Σερρών και οι βούλγαροι φεύγοντας από τα Σέρρας στις 22 Ιουνίου 1913 αφού έκαψαν την πόλη συνέλαβαν και ομήρους μεταξύ των οποίων και τον Στέργιο Κουρέα όπως τον ονόμαζαν λόγω του επαγγέλματός του, τους οποίους αρχικά φυλάκισαν και στη συνέχεια τους πήραν μαζί τους, τους οποίους σκότωσαν και καθ’ οδόν.

Τα πτώματά τους βρέθηκαν κατακρεουργημένα στο δρόμο προς Βουλγαρία κοντά στο χωριό Λιμπούνβο.

ΣΤΟΡΓΗΣ

Η οδός Νέας Στοργής είναι σε συνοικισμό στον οποίο ο Δήμος Σερρών παρεχώρησε οικόπεδα στους πρόσφυγες από την Ανατολική Θράκη και τους βοήθησε να κτίσουν τα σπίτια τους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΣΤΡΑΤΗ

Ο Ευάγγελος Στρατής γεννήθηκε στο Ροδολίβος το 1867.

Από μικρός εγκαταστάθηκε στα Σέρρας.

Σπούδασε φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και παλαιογραφία στο Πανεπιστήμιο Παρισίων.

Δίδαξε ως καθηγητής στην Κωνσταντινούπολη και την Ρουμανία για μικρό χρονικό διάστημα.

Το 1897 ανέλαβε την διεύθυνση του ημιγυμνασίου Δοξάτου και το 1901 έρχεται στα Σέρρας και αναλαμβάνει την διεύθυνση του εννεατάξιου Παρθενωγωγείου “Η ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΑ” μέχρι τον θάνατό του ενώ συγχρόνως δίδασκε ως καθηγητής Βυζαντινής ιστορίας στο Γυμνάσιο Σερρών.

Ασχολήθηκε με την ιστοριογραφία των Σερρών και ίδρυσε το πρώτο Αρ-

χαιολογικό Μουσείο στα Σέρρας. Έγραψε την ιστορία της πόλης των Σερρών “Οι ευεργέται και δωρηταί της ελληνικής κοινότητας Σερρών”, “Ιστορία των εκπαιδευτηρίων της πόλεως Σερρών”, “Ο Σερραίος Αρχιστράτηγος Εμμανουήλ Παπάς”, “Η Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου” και άλλα.

Πέθανε το 1926.

ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ

Ο Στρυμόνας είναι από τους πιο γνωστούς ποταμούς του κόσμου και αναφέρεται ως ποτάμιος Θεός, συνδέεται με την ελληνική μυθολογία και την Σερραϊκή ιστορία σ’ όλους τους αιώνες.

Κατά την Βυζαντινή περίοδο υπήρχε και Νομός με την επωνυμία Στρυμόνας και πρωτεύουσα τα Σέρρας.

Ο ποταμός Στρυμόνας είναι ένας από τους κυριότερους ποταμούς που διασχίζει τον Νομό Σερρών.

ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

Δόθηκε η ονομασία αυτή προς τιμή του στρατηγείου του Βασιλιά Κωνσταντίνου Α΄ κατά τον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο. Ως θέση του στρατηγείου θεωρείται ο πλάτανος του Σιδηροδρομικού Σταθμού Χατζή – Μπεηλίκ του σημερινού χωριού Βυρώνεια.

Στο στρατηγείο αυτό ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος Α΄ μαζί με τον Ελευθέριο Βενιζέλο πρωθυπουργό της Ελλάδας δέχτηκαν την 1η Ιουλίου 1913 την αντιπροσωπεία της Βουλγαρίας για να υπογραφεί η συνθήκη ανακωχής μετά την νίκη της Ελλάδας.

ΣΥΡΟΥ

Η Σύρος είναι νησί των Κυκλάδων. Την Σύρο κατοίκησαν το πρώτο οι Φοίνικες οι οποίοι εξεδιώχθησαν αργότερα από τους Κρήτες και άλλους Έλληνες.

Η Σύρος ήκμασε κατά την πρωτοκυκλαδική περίοδο.

ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝΙΑΗ

Ο Στέλιος Συμεωνίδης γεννήθηκε το 1933 στα Σέρρας.

Μετά την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο εισήλθε στη σχολή Ικάρων (τμήμα Εφεδρων Χειριστών), τον Δεκέμβριο του 1952 και αποφοίτησε το 1954 με το βαθμό του Έφεδρου Αντι/γού.

Μονιμοποιήθηκε με τον ίδιο βαθμό τον Σεπτέμβριο του 1962.

Τον Ιούλιο του 1974 ως Αντισμήναρχος επέβαινε ως χειριστής κατά την

εκτέλεση διατεταγμένης αποστολής στο αεροσκάφος του τύπου Nor atlas της 354 Μοίρας μεταβαίνοντας στην Κύπρο.

Το αεροσκάφος του καταρρίφθηκε κατά την προσγείωσή του στο αεροδρόμιο της Λευκωσίας με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

ΣΦΑΓΕΙΩΝ

Η ονομασία αυτή δόθηκε διότι στην περιοχή εκείνη για πολλά χρόνια υπήρχαν τα σφαγεία ζώων της περιοχής των Σερρών έως ότου τα τελευταία χρόνια μεταφέρθηκαν σε σύγχρονα σφαγεία στο χωριό Χορτερό του Νομού Σερρών.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

Ο Σωκράτης ήταν γιος του γλύπτη Σωφρονίσκου και της μαίας Φαιναρέτης. Ήταν μία από τις μεγαλύτερες ηθικές προσωπικότητες της αρχαιότητας και κατά τον Πλάτωνα ο άριστος, δικαιοτάτος και σωφρονέστερος των ελλήνων.

Συμμετείχε στις εκστρατείες της Ποτίδαιας, του Δηλίου και της Αμφιπόλεως, ως πρύτανης δε απεφάνθη θαρραλέα υπέρ των κατηγορουμένων στρατηγών της ναυμαχίας των Αργινουσών. Καταδικάστηκε σε θάνατο με κώνειο.

ΣΩΤΗΛΗ

Ο Ναπολέων Σωτήλης γεννήθηκε στο Ναύπλιο το 1860 και ήταν στρατιωτικός. Τον Ιούνιο του 1913 ως συνταγματάρχης ήταν διοικητής της έβδομης Μεραρχίας η οποία υπό τις διαταγές του την 29η Ιουνίου 1913 ελευθέρωσε και κατέλαβε την πόλη των Σερρών την οποία οι βούλγαροι φεύγοντας έκαψαν και έσφαξαν τους κατοίκους της, αφού την λεηλάτησαν.

Καταλαμβάνοντας τα Σέρρας ο Μέραρχος Σωτήλης σε διάγγελμά του αναφέρει μεταξύ των άλλων ότι “Έν ονόματι του Βασιλέως των ελλήνων Κωνσταντίνου απελευθέρω τα Σέρρας από το ζυγόν των βαρβάρων επιδρομών και καταλαμβάνω την πόλη κ.λπ.”

Ο Σωτήλης προήχθη μέχρι τον βαθμό του Αντιστράτηγου και διετέλεσε στρατιωτικός διοικητής της Δυτικής Μακεδονίας.

Πέθανε το 1953.

ΤΕΡΤΣΕΤΗ

Ο Γεώργιος Τερτσέτης ήταν Ζακυνθινός νομικός, ποιητής και Δικαστής από το 1833, πήρε μέρος στη δίκη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και αρνήθηκε να υπογράψει την καταδικαστική απόφαση μαζί με τον Πολυζωΐδη, γεγονός που τον έμπλεξε σε δικαστικές περιπέτειες.

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ

Η Τερψιχόρη κατά την ελληνική Μυθολογία ήταν μία από τις εννέα Μούσες, προστάτιδα της λυρικής ποίησης, του χορού και του αθλητισμού. Σύμβολά της ήταν η λύρα και ο αυλός.

ΤΖΑΒΕΛΑ

Ο Λάμπρος Τζαβέλας ήταν από το Σούλι. Αρχηγός φάρας, ηγήθηκε της αντίστασης των Σουλιωτών εναντίον του Αλή Πασά στη μάχη της Κιάφας 1792.

Η σύζυγος του Μόσχω μαζί με άλλες Σουλιώτες πολέμησε ηρωικά στη μάχη αυτή και υμνήθηκε από την λαϊκή μούσα.

ΤΗΝΟΥ

Η Τήνος είναι νησί των Κυκλάδων. Στην Τήνο υπάρχει η φημισμένη εκκλησία της Παναγίας Ευαγγελίστριας και είναι ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα προσκυνήματος της Ορθοδοξίας.

Στο λιμάνι της Τήνου στις 15 Αυγούστου 1940 έγινε ο τορπιλισμός του πολεμικού ΕΛΛΗ του Ελληνικού Στόλου που ήταν εκεί συμμετέχοντας στον εορτασμό της Παναγίας, από υποβρύχιο της Ιταλίας ο τορπιλισμός αυτός της ΕΛΛΗΣ ήταν και το προμήνυμα του Ελληνοϊταλικού πολέμου.

ΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ

Ο Επαμεινώνδας Τικόπουλος ήταν Σερραίος γεωπόνος, διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών από 1922 έως το 1934.

ΤΟΨΙΝ

Τοψίν είναι η προτέρα ονομασία του χωριού Γέφυρα του Νομού Θεσσαλονίκης.

Το χωριό Τοψίν έχει μεγάλη σημασία από στρατιωτική άποψη διότι βρίσκεται επί κόμβου συγκοινωνιών στην διασταύρωση της σιδηροδρομικής γραμμής που συνδέει την βόρειο με την ανατολική Μακεδονία και αμαξιτής οδού που συνδέει την κεντρική με την δυτική Μακεδονία.

Κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο 1912 στην αριστερή όχθη του Αξιού στο Τοψίν εγκαταστάθηκε το ελληνικό γενικό στρατηγείο και εκεί διεξήχθησαν την 25η Οκτωβρίου 1912 διαπραγματεύσεις του έλληνα αρχιστρατήγου με τους αντιπροσώπους του τούρκου στρατηγού Χασάν Ταζίν Πασά για την παράδοση της Θεσσαλονίκης.

ΤΟΥΡΛΕΝΤΕ

Ο Θεόδωρος Τουρλεντές καταγόταν από την Μεγαλόπολη Αρκαδίας και ήταν φοιτητής της ιατρικής.

Ήταν πρωτοπαλίκαρα του Καπετάν Μητρούση.

Στη μάχη που έγινε στην εκκλησία της Ευαγγελίστριας Σερρών με το Σώμα του Καπετάν Μητρούση και των τούρκων ο Τουρλεντές με τον Ουζούνη σκοτώθηκαν.

ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΥ

Ο Τουρκοφάγος κατά την επανάσταση του 1821 ήταν προσωνομία οπλαρχηγού που εξολόθρευσε πολεμώντας πολλούς τούρκους.

ΤΡΑΓΙΛΟΥ

Ο Τράγιλος είναι χωριό του Νομού Σερρών ανάμεσα στο βουνό Κερδύλια και τον ποταμό Στρυμόνα.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

Η Τραπεζούντιος Αυτοκρατορία ήταν Ελληνικό κράτος στην Ασία που ιδρύθηκε το 1204 από τον Αλέξιο και Δαβίδ Κομνηνών.

Η διάρκεια της ζωής του κράτους αυτού ήταν μικρής διάρκειας, διότι μετά οκταετία από της πτώσεως της Κωνσταντινούπολης καταλείφθηκε από τον Μωάμεθ Β΄ το 1461.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

Ο Μανόλης Τριανταφυλλίδης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1883 ήταν φιλόλογος και γλωσσολόγος, καθηγητής της γλωσσολογίας και της νεοελληνικής γραμματικής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Αγωνίστηκε για την καθιέρωση της Δημοτικής γλώσσας.

Άφησε όλη την περιουσία του στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης για την ίδρυση Ινστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών.

ΑΝΝΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

Η Άννα Τριανταφυλλίδου γεννήθηκε στα Σέρρας το 1867.

Τελείωσε το Παρθεναγωγείο Σερρών και συνέχισε τις σπουδές της στο Αρσάκειο της Αθήνας.

Μελέτησε τα νεότερα εκπαιδευτικά Συστήματα στη Γαλλία, Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία, Δανία, Σουηδία και Ιταλία.

Το 1886 διορίστηκε υποδιευθύντρια του Γυμνασιακού Παρθεναγωγείου Σερρών και το 1886 ίδρυσε το πρωτότυπο Παρθεναγωγείο Αθηνών το οποίο διεύθυνε μέχρι το 1918.

Υπήρξε δασκάλα στα Ανάκτορα. Για 20 χρόνια ήταν πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων Αθηνών και είναι αυτή που εισηγήθηκε τον εορτασμό της “Ημέρας της μητέρας”. Ήταν μέλος πολλών Συλλόγων και Σωματείων.

Ήταν άτομο με πολυσχιδή δράση στον εθνικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό τομέα.

Τιμήθηκε με το “Ράλλειο” βραβείο με το παράσημο του Πανάγιου Τάφου, με τον Ανώτερο Ταξιάρχη του Τάγματος Ευποιας, το χάλκινο μετάλλιο του συλλόγου πλουτοπαραγωγικών αξιών, το αργυρό μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών και είναι η πρώτη ελληνίδα στην οποία δόθηκε το παράσημο του Ταξιάρχου Γεωργίου του Α΄.

ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Η Τρίγλια είναι νέος δήμος του Νομού Χαλκιδικής. Εκεί υπάρχει και το περίφημο σπήλαιο Πετραλώνων.

ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ο Χαρίλαος Τρικούπης ήταν μεγάλος πολιτικός άνδρας της νεότερης Ελλάδας. Γεννήθηκε στο Ναύπλιο και σπούδασε νομικά. Διετέλεσε κατ'επανάληψη πρωθυπουργός της Ελλάδας το 1878, 1880, 1882, 1886, 1889, 1892, 1893 και εισήγαγε σπουδαίες οικονομικές μεταρρυθμίσεις και κατέβαλε κάθε προσπάθεια οργάνωσης του κράτους, αποτέλεσμα δε των προπαθειών του ήταν η ανασυγκρότηση των δημοσίων υπηρεσιών του στρατού και του στόλου με την ναυπήγηση τριών θωρηκτών, η δημιουργία σιδηροδρομικών γραμμών, η κατασκευή οδών, η διάνοιξη του ισθμού της Κορίνθου και άλλα.

Κατά τις εκλογές του 1895 πολεμήθηκε πολύ με αποτέλεσμα να αποτύχει και να μην εκλεγεί ούτε ο ίδιος βουλευτής και αποσύρθηκε στις Κάνες της

Γαλλίας όπου και πέθανε.

Το άγαλμα του στήθηκε μπροστά από το μέγαρο της Παλαιάς Βουλής και είναι χαραγμένη η περίφημη φράση του ανδρός “Η Ελλάς θέλει να ζήσει και θα ζήσει”.

ΤΡΟΙΑΣ

Είναι αρχαιότατη πόλη της Τρωάδας, πρωτεύουσα του Βασιλέως Πριάμου. Είχε καλά οχυρωμένη ακρόπολη και περιβάλλονταν από ισχυρό τείχος το οποίο έφερε πύλες με πύργους. Η Τροία καταστράφηκε από τους Αχαιούς κατά τον Τρωικό πόλεμο.

ΤΡΩΑΔΟΣ

Η Τρωάδα στην αρχαιότητα ήταν χώρα της ΒΔ. Μικράς Ασίας και κατοούνταν από αρχαιοτάτων χρόνων από τους Τρώες.

Η σημαντικότερη πόλη της Τρωάδας ήταν η περίφημη Τροία.

ΤΣΑΚΑΛΩΦ

Ο Αθανάσιος Τσακάλωφ γεννήθηκε στα Ιωάννινα και είναι ένας εκ των τριών ιδρυτών της Φιλικής Εταιρείας. Μετά τις σπουδές του στο Παρίσι πήγε στη Βιέννη και από εκεί με εντολή του Ιωάννη Καποδίστρια πήγε στην Οδησό και εκεί συνδέθηκε με τον Νικ. Σκουφά και συναποφάσισαν την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας. Κατά την προεπαναστατική περίοδο διετέλεσε υπασπιστής του Αλέξανδρου Υψηλάντη κατά την έκρηξη της επανάστασης στις παραδουνάβιες χώρες και αργότερα πολέμησε στην Πελοπόννησο.

Υπηρέτησε ακόμη στη γραμματεία επί Καποδίστρια, αλλά μετά την άφιξη του Όθωνα επέστρεψε στη Ρωσία όπου και πέθανε.

ΤΣΑΛΛΑΡΗ ΠΑΝΑΓΗ

Ο Παναγής Τσαλδάρης γεννήθηκε το 1668 στο Καμάριο Κορινθίας, ήταν πολιτικός. Διετέλεσε πρωθυπουργός και αρχηγός του λαϊκού κόμματος.

Διετέλεσε υπουργός σε διάφορα Υπουργεία και βουλευτής μέχρι τον θάνατό του.

Από πρωθυπουργός αναγκάστηκε να παραιτηθεί στις 10 Οκτωβρίου, ύστερα από το πραξικόπημα των Παπάγου, Ρέππα, Οικονόμου.

ΤΣΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Γεώργιος Τσαλόπουλος ήταν εκπαιδευτικός. Δίδαξε σε εκπαιδευτήρια των Σερρών και γενικά η προσφορά του στην εκπαίδευση υπήρξε σημαν-

τική. Ορισμένες πληροφορίες λένε ότι υπήρξε και διευθυντής του 8ου δημοτικού σχολείου του σημερινού 23^{ου} και ότι σκοτώθηκε από τους βουλγάρους.

ΤΣΑΜΑΔΟΥ

Ήταν δύο αδελφοί ο Αναστάσιος και ο Λάζαρος πλοίαρχοι κατά την επανάσταση του 1821 από την Ύδρα.

Ο Αναστάσιος σκοτώθηκε μαζί με τον Σανταρόζα στη Σφακτηρία το 1825.

ΠΑΠΑΠΑΣΧΑΛΗ ΤΣΑΓΚΑ

Ο Τσάγκας Παπαπασχάλης ήταν οπλαρχηγός του Μακεδονικού Αγώνα με το ψευδώνυμο Καπετάν Ανδρούτσος.

Γεννήθηκε στο Λειβαδοχώρι Σερρών όπου και υπηρέτησε ως Ιερέας.

Το 1915 ήλθε στα Σέρρας ως Ιερέας στην εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα. Στις 4-10-1906 οι Βούλγαροι σκότωσαν τον πατέρα του, τραυμάτισαν σοβαρά την μητέρα του και έκαψαν το σπίτι του.

Αμέσως οργάνωσε ένοπλη ομάδα και άρχισε την δράση του κατά των Βουλγάρων, δυστυχώς όμως η δράση του είχε σύντομο και τραγικό τέλος γιατί στις 24-2-1907 προδόθηκε στους Τούρκους που περικύκλωσαν την ομάδα του στη Νικοσλάβη και ζήτησαν την παράδοσή του.

Ο Παπαπασχάλης όμως αρνείται να παραδοθεί και αν και τραυματισμένος σοβαρά μάχεται ως την τελευταία του σφαίρα, διευκολύνοντας τα 3 παλικάρια του που δεν είχαν σκοτωθεί από τα 6 μέλη της ομάδας του να διαφύγουν.

Τον συλλαμβάνουν οι Τούρκοι ζωντανό και τον κομματιάζουν, κτυπώντας τον με πέτρες και μαχαίρια τον διαπόμεψαν, του έβγαλαν τα μάτια, του ξερίζωσαν τα γένια και τελικά τον πέταξαν σε έναν λάκκο για να τον φάνε τα σκυλιά. Είναι ο πρώτος Ορθόδοξος Ιερέας που έπεσε ως Αρχηγός Ανταρτικής Ομάδας στον Μακεδονικό Αγώνα.

ΙΩΑΝΝΗ ΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Ιωάννης Τσικόπουλος γεννήθηκε στο καταφύγιο της Πιερίας και ήταν φιλόλογος καθηγητής.

Για 25 χρόνια δίδαξε στην πόλη των Σερρών και συγκεκριμένα στο Ανώτερο Παρθεναγωγείο ως καθηγητής ελληνικών.

ΤΣΙΜΙΣΚΗ

Ο Ιωάννης Τσιμισκής ήταν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου, γεννήθηκε στον Πόντο. Πραγματοποίησε πολλούς πολέμους ιδίως κατά των Αράβων.

ΤΥΡΤΑΙΟΥ

Ο Τυρταίος καταγόταν από την Λακωνική πόλη Αφίδνης και ήταν ξακουστός ελεγειακός ποιητής.

Συμμετείχε στον Β΄ Μεσσηνιακό πόλεμο και συνέβαλλε τα μέγιστα στη νίκη των Σπαρτιατών κατά των Μεσσηνίων, ενθαρρύνοντας τους και μεγαλώνοντας την έχθρα εναντίον τους με πολεμικά εμβλήματα και εκ του γεγονότος αυτού έγινε πολίτης της Σπάρτης και τιμήθηκε από την Σπαρτιατική πολιτεία.

ΥΔΡΑΣ

Είναι νησί του Ν. Αιγαίου. Διακρίθηκε δια τις ναυτικές επιχειρήσεις (κατασκευές πλοίων κ.λπ.) εις την επανάσταση του 1821 μπήκε κατόπιν πραξικοπήματος του Αντ. Οικονόμου εναντίον των προκρίτων αυτής.

ΥΠΑΤΙΑΣ

Η Υπατία ήταν Αλεξανδρινή νεοπλατωνική φιλόσοφος και μαθηματικός. Ήταν θυγατέρα του μαθηματικού Θέωνος επίσης μαθηματικού και αστρονόμου. Έγινε η αναγνωρισμένη ηγέτιδα της Νεοπλατωνικής Σχολής στην Αλεξάνδρεια και προσέλκυσε πολλούς μαθητές. Δολοφονήθηκε στη διάρκεια εξέγερσης του Χριστιανικού όχλου.

Συνέγραψε φιλοσοφικά και μαθηματικά συγγράμματα τα οποία όλα έχουν χαθεί.

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης γεννήθηκε στη Κωνσταντινούπολη το 1792 ήταν γιος του Κωνσταντίνου, αξιωματικός του Ρωσικού Στρατού, υπασπιστής του Τσάρου.

Κατά τους Ναπολεόντειους πολέμους έχασε το δεξί του χέρι.

Στην Φιλική εταιρεία μύηθηκε το 1820 και ανέλαβε την αρχηγία αυτής και εργάστηκε συγχρόνως για την εξέγερση των Χριστιανών της Τουρκίας. Κατά τον Φεβρουάριο του 1821 ήταν επικεφαλής των ελλήνων επαναστατών στις παραδουνάβιες ηγεμονίες, αλλά μετά την ήττα στο Δραγατσάνι κατέφυγε στην Αυστρία όπου τέθηκε υπό κράτηση μέχρι το 1827.

Πέθανε τον επόμενο χρόνο στην Βιέννη από καρδιακή προσβολή.

ΦΕΙΔΙΑ

Ο Φειδίας ήταν ξακουστός Αθηναίος γλύπτης εκ των μεγαλύτερων του αρχαίου κόσμου. Γεννήθηκε μετά το 500 π.Χ.

Ο Φειδίας ανέλαβε την καλλιτεχνική εποπτεία των ιδρυθέντων τότε Ιερών της Ακρόπολης και δη του Παρθενώνα, κατασκεύασε δε και χρυσελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς Παρθένου ύψους 12 μέτρων. Πολλά δε ακόμη γλυπτά στον Παρθενώνα αποδίδονται σε αυτόν. Αργότερα όμως κατηγορήθηκε από τους αντιπάλους του Περικλή ως κλέπτης και ιερόσυλος και φυλακίσθηκε αλλά σε λίγο δραπέτευσε και κατέφυγε στην Ολυμπία όπου κατασκεύασε το κολοσσιαίο χρυσελεφάντινο άγαλμα του Ολύμπιου Δία.

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η Φιλική Εταιρεία ήταν μυστική οργάνωση που ιδρύθηκε το 1814 στην Οδησό από τους Ν. Σκουφά, Α. Τσακάλωφ και Ε. Ξάνθο και αποσκοπούσε στην οργάνωση κινήματος για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ο Φίλιππος ο Β΄ ήταν γιος του Αμύντα και πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και εκ των πρωτεργατών της δημιουργίας του Μακεδονικού ελληνισμού. Όταν πέθανε ο Περδίκας Γ΄ το 359 κατέλαβε την αρχή ως επίτροπος του Αμύντα και νικήσας τους απαιτητάς του θρόνου, ανακηρύχθηκε από τον στρατό βασιλιάς. Τότε νίκησε τους γειτονικούς βαρβαρικούς λαούς και κατέλαβε τις αποικίες των Αθηναίων που είχαν στη Μακεδονία και αναδιοργάνωσε τον Μακεδονικό Στρατό. Δολοφονήθηκε από τον Πανσανία το 336.

ΦΙΛΩΤΑ

Ο Φιλώτας ήταν γιος του Παρμενίωνα και εταίρος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Διακρίθηκε ως ίππαρχος των εταίρων. Κατηγορήθηκε ότι δεν κατήγγειλε συνομοσία κατά του Αλεξάνδρου το 330 π.Χ. και καταδικάστηκε σε θάνατο.

ΦΛΕΜΙΓΚ

Ο Σερ Αλέξανδρος Φλέμιγκ ήταν βρετανός Βακτηριολόγος, ο οποίος τιμήθηκε μαζί με τον Φλορύ και τον Τσαϊν με το βραβείο ΝΟΜΠΕΛ της Χημείας για την ανακάλυψη από αυτούς το 1928 της πενικιλίνης. Το 1952 επισκέφτηκε την Ελλάδα και το 1953 παντρεύτηκε την ελληνίδα βοηθό του Αμαλία Κατσούρη.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΦΛΩΡΙΑ

Ο Δημοσθένης Φλωριάς καταγόταν από την Ιθάκη.

Ήταν Συνταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού και τοποθετήθηκε στο Ελληνικό Προξενείο των Σερρών ως γραμματέας για την οργάνωση της Άμυνας των Σερρών. Κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα το ψευδώνυμο του ήταν Νούτσος. Πήρε μέρος στον πόλεμο του 1907 και υπήρξε ένας από τους συντελεστές της οργανωμένης και επιτυχημένης ελληνικής Άμυνας κατά της Βουλγαρικής τρομοκρατίας με αποτέλεσμα οι τούρκοι να ζητήσουν την απομάκρυνσή του από το Προξενείο. Ανεκλήθη στην Αθήνα και αργότερα αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Υποστράτηγου. Εκλέχτηκε κατ' επανάληψη βουλευτής Σερρών. Πέθανε το 1943.

ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Η Φλώρινα είναι πόλη της δυτικής Μακεδονίας.

Κατά την επανάσταση του 1821 ήταν στρατιωτικό κέντρο των τούρκων. Κατά τον Μακεδονικό Αγώνα διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση της βουλγαρικής προπαγάνδας. Απελευθερώθηκε στις 7 Νοεμβρίου 1912.

ΦΙΤΣΙΩΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Νικόλαος Φιτσιώρης ήταν Μακεδονομάχος. Κατά την 29η Ιουνίου 1913 λίγο πριν φύγουν οι βούλγαροι από τα Σέρρας συνέλαβαν τον γιο του Αναστάσιο που ήταν 19 ετών. Στόχος των Βουλγάρων όμως ήταν ο Νικόλαος Φιτσιώρης αλλά ο Καπετάν Νικόλαος δεν συλλαμβάνεται τόσο εύκολα, μία απόπειρα να τον εγκλείσουν μέσα στο Αστυνομικό τμήμα του Ατ Παζάρ είχε αποτέλεσμα το να δραπετεύσει μαζί με άλλους 7 ομογενείς παίρνοντας μαζί τους και αρκετά όπλα από το οπλοστάσιο του τμήματος. Ο Νικόλαος Φιτσιώρης θυσίασε για τον αγώνα το ένα του παιδί, έτοιμος να θυσιάσει και ολόκληρη την οικογένειά του.

Πέθανε σε βαριά γεράματα αφού γιόρτασε την 21η επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης των Σερρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΥΛΑΚΤΟΥ

Ο Αθανάσιος Φυλακτός γεννήθηκε στην Ηράκλεια Σερρών το 1859.

Τελείωσε τη φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και αναγορεύτηκε διδάκτορας. Εν συνεχεία συμπλήρωσε τις σπουδές του στο Μόναχο και την Λειψία.

Για 40 ολόκληρα χρόνια δίδαξε τα ελληνικά γράμματα στη Θράκη, την Μακεδονία, την Βόρεια Ήπειρο, την Φιλιππούπολη, την Κύπρο και την Αθήνα.

Διετέλεσε Γυμνασιάρχης του Γυμνασίου Σερρών από το 1888 έως το 1890.

Υπήρξε μέλος του Μακεδονικού κοιμιτάτου κατά την διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα.

Πέθανε στην Κύπρο το 1924 ενώ ήταν γυμνασιάρχης στο Πανκύπριο Γυμνάσιο της Λευκωσίας.

ΦΩΚΑ Σ. ΦΩΚΑ

Ο Φωκάς Σ. Φωκάς γεννήθηκε στα Σέρρας το 1886. Ήταν γιατρός διδάκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών 1916 και τον ίδιο χρόνο ονομάστηκε έφεδρος Ανθυπίατρος.

Συμμετείχε για μεγάλο χρονικό διάστημα ως Υπίατρος στην Μικρασιατική εκστρατεία.

Την 5η Ιουλίου 1921 στα πλαίσια των επιχειρήσεων της Στρατιάς για κύκλωση και συντριβή του Κεμαλικού Στρατού ο Φωκάς υπηρετούσε σε μικτό απόσπασμα. Το απόσπασμα πήρε διαταγή να κινηθεί προς το χωριό Ουτς Σεράι στην περιοχή Κιουταχείας μη γνωρίζοντας ότι εκεί υπήρχαν τουρκικές ισχυρές δυνάμεις. Η εκδειλωθήσα από μέρος των τούρκων αιφνιδιαστική και σφοδρή επίθεση αρχικά έσπειρε σύγχυση στις τάξεις του αποσπάσματος, αλλά γρήγορα η ηρωική άμυνα των στρατιωτών μας αναχαίτισε την ορμή των τούρκων αλλά επειδή υπήρχε ο φόβος υπερφαλάγγισης και αποκοπής της οδού διαφυγής, διατάχθηκε η υποχώρηση του αποσπάσματος. Ο Φωκάς την στιγμή εκείνη βρίσκονταν στο χειρουργείο και παρ' όλο που διατάχθηκε να εγκαταλείψει την θέση του, ο ίδιος απέκλεισε το ενδεχόμενο αυτό λέγοντας ότι δεν αφήνει τους τραυματίες του, μεταξύ των οποίων υπήρχαν και πολλοί τούρκοι. Πίστευε ότι οι τούρκοι θα σέβονταν τον ανθρωπισμό του αλλά οι τούρκοι δεν δίστασαν να εξοντώσουν ένα προς ένα όλους τους αβοήθητους τραυματίες έλληνες. Τον δε Φωκά κατακρεούργησαν. Μετά τον θάνατό του ο Φωκάς προήχθη στον βαθμό του Λοχαγού.

Το στρατόπεδο της ΣΣΑΣ φέρει το όνομά του από το 1980.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΦΩΚΑ

Ο Νικηφόρος Φωκάς Α΄ ήταν Βυζαντινός Αυτοκράτορας, ανήλθε στο θρόνο μετά την καθαίρεση της Ειρήνης της Αθηναίας, επέτυχε από τον Καρλομάγνου την αναγνώριση της Βυζαντινής κυριαρχίας επί της Βενετίας, της Δαλματίας και της μεσημβρινής Ιταλίας και αναδιάρθρωσε την εσωτερική διοίκηση και τα οικονομικά.

Σκοτώθηκε στην κατά των βουλγάρων εκστρατεία που απέτυχε και ο Βασιλιάς αυτών Κρούμμος επαργύρωσε το κεφάλι του και το χρησιμοποίησε ως κύπελλο.

ΝΕΣΤΩΡΟΣ ΦΩΚΑ

Ο Νέστωρας Φωκάς ήταν Σερραίος στο επάγγελμα φαρμακοποιός τον οποίο οι βούλγαροι στις 22 Ιουνίου του 1913 φεύγοντας από την πόλη των Σερρών τον συνέλαβαν ως όμηρο μαζί με άλλα σημαίνοντα πρόσωπα της πόλης, τους φυλάκισαν πρώτα και εν συνεχεία τους πήραν μαζί τους και τους κατακρεούργησαν τα δε πτώματά τους βρέθηκαν στο δρόμο προς Βουλγαρία κοντά στο χωριό Λιμπούννοβο.

FOSSES

Είναι πόλη της Γαλλίας με την οποία είναι αδελφοποιημένη η πόλη των Σερρών και αντιπροσωπίες τους κάθε χρόνο ανταλλάσσουν επισκέψεις.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΩΤΙΑΔΗ

Ο Εμμανουήλ Φωτιάδης θεωρείται ένας εκ των σοφών διδασκάλων του γένους.

Σπούδασε στη Βιέννη και στο Μόναχο και δίδαξε στην ελληνική Σχολή Σερρών και αργότερα της Θεσσαλονίκης.

ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Η Χαιρώνεια ήταν αρχαία σημαντική Βοιωτική πόλη παρά τον ποταμό Κηφισό. Επώνυμος της οποίας ήταν ο γιος του Απόλλωνα και της Θήρας Χαίρων.

Στη Χαιρώνεια έγινε η περίφημη μάχη του 338 π.Χ. κατά την οποία οι Μακεδόνες με τον Φίλιππο νίκησαν τις ενωμένες δυνάμεις των Αθηναίων, Θηβαίων, Κερκυραίων, Κορινθίων, Μεγαρέων και άλλων και έτσι ο Βασιλιάς των Μακεδόνων έγινε ηγέτης της Ελλάδας.

ΧΑΡΑΚΙ

Το Χαράκι είναι χωριό ελληνικό της Μικράς Ασίας στην Δυτική παραλία της χερσονήσου της Κυζίκου προς τα Βορειοδυτικά της Αρτάκης.

Προ της ανταλλαγής των πληθυσμών είχε περί τους 1600 κατοίκους έλληνες.

ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ ΜΑΝΟΥ

Ο Μάνος Χατζηδάκις είναι έλληνας συνθέτης από τους σημαντικότερους της νεότερης Ελλάδας.

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1909.

ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Χατζηδημητρίου καταγόταν από την Άνω Βροντού του Νομού Σερρών. Πήρε μέρος στον Μακεδονικό Αγώνα ως Μακεδονομάχος με σημαντική δραστηριότητα.

ΧΑΤΖΗΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Χατζηδήμου ήταν Σερραίος δικηγόρος. Διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών από το 3-11-1952 μέχρι 21-1-1955 καθώς και βουλευτής Σερρών το 1956, 1958, 1963.

Διετέλεσε πρόεδρος του ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών.

ΧΑΤΖΗΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΝΤΩΝΙΑΣ

Η Αντωνία Χατζηδιαμαντή συνέλαβε την μεγάλη ιδέα για την δημιουρ-

γία Γηροκομείου στην πόλη των Σερρών γιατί όπως διαπίστωσε το είχε μεγάλη ανάγκη η πόλη.

Με τις συνεχείς ενέργειές της κατόρθωσε ώστε το προσωπικό της μεγάλης Αμερικανικής εταιρίας Μονξ Γιουλεν η οποία είχε αναλάβει την εκτέλεση των υδραυλικών και αρδευτικών έργων της πεδιάδας των Σερρών καθώς και του φράγματος της λίμνης Κερκίνης και της οποίας ο σύζυγός της ήταν διευθυντής της εταιρίας αυτής και έκτισε το σημερινό παλαιό κτήριο του Γηροκομείου στην πόλη μας, ένα έργο αξιόλογο και απαραίτητο για την φιλοξενία των ατόμων της τρίτης ηλικίας που είχαν ανάγκη.

ΧΑΤΖΗΚΩΒΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο Βασίλης Χατζηκόβου καταγόταν από την Μ. Ασία και εγκαταστάθηκε στα Σέρρας όπου άσκησε το εμπόριο. Διετέλεσε Δήμαρχος Σερρών από 6-4-44 έως 3-6-45, 19-1-46 έως 12-6-46, 30-9-45 έως 4-8-50, 17-12-50 έως 25-12-50 και 21-1-55 έως 29-5-59.

ΧΑΤΖΗΠΑΝΤΑΖΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο Αθανάσιος Χατζηπανταζής καταγόταν από την Σκοτούσα.

Στο τέλος Μαΐου 1904 οργανώνεται στην κάτω Τζουμαγιά με Αρχηγό τον ίδιο, η Τρίτη κατά σειρά Ανταρτική ομάδα, η οποία αντίθετα με τις άλλες ομάδες κατόρθωσε να δράσει ως το τέλος του Μακεδονικού αγώνα. Το 1906 από λάθος συνεργάτη του κατά τη διάρκεια επίθεσης αυτοκτονίας στην πόλη των Σερρών τραυματίστηκε θανάσιμα.

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΚΙΚΑ

Ο Νίκος Χατζηκυριάκος – Γκίκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1906, ήταν ζωγράφος, εκπρόσωπος του κυβισμού. Διαμόρφωσε ένα ιδίωμα που συνδυάζει τη φωτεινότητα του χρώματος με το λεπτό αραβούργημα της γραμμής, εμπνεόμενος στα έργα του από την αρχιτεκτονική δομή νησιών όπως η Ύδρα.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Ο Ιωάννης Χατζόπουλος καταγόταν από την Μακρακώμη και ήταν στρατιωτικός. Ως ταγματάρχης πεζικού Διοικητής τάγματος του 4ου Συντάγματος Πεζικού μαχόμενος ηρωικά στην μάχη του Λαχανά στο Καρατζακιοϊ σκοτώθηκε στις 21 Ιουνίου 1913.

ΧΙΟΥ

Η Χίος είναι νησί του Αιγαίου, βρίσκεται απέναντι και πολύ κοντά στα Μικρασιατικά παράλια.

Η Χίος κατά τον μεσαίωνα διετέλεσε υπό την κυριαρχία των Βυζαντινών, των Ενετών και των Γενοουσιών και το 1566 καταλείφθηκε από τους τούρκους και έμεινε εις την κατοχή τους μέχρι τον Δεκέμβριο του 1912 που απελευθερώθηκε από το ελληνικό στόλο. Εν τω μεταξύ διαρκούσης της επαναστάσεως του 1821 έπαθε μεγάλη καταστροφή από τους τούρκους.

ΧΙΡΟΣΙΜΑ

Είναι πόλη της Ιαπωνίας στην οποία στις 6 Αυγούστου 1945 οι Η.Π.Α. έριξαν την πρώτη ατομική βόμβα κατόπιν της επιμονής της Ιαπωνίας να μην θέλει να συνθηκολογήσει με τις νικήτριες δυνάμεις του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Μ. Βρετανία, Γαλλία.

Το αποτέλεσμα ήταν η τέλεια καταστροφή ολόκληρης της πόλης και ο τραγικός θάνατος των κατοίκων.

Σκοτώθηκαν χιλιάδες άνθρωποι την ίδια στιγμή και ο θάνατος των υπολοίπων συνεχίστηκε και συνεχίζεται και έως σήμερα ακόμη από τα κατάλοιπα της ραδιενέργειας.

Μετά τρεις μέρες στις 9 Αυγούστου 1945 οι ΗΠΑ έριξαν την δεύτερη ατομική βόμβα στο Ναγκασάκι, πόλη της Ιαπωνίας η οποία έχει το ίδιο θλιβερό αποτέλεσμα.

Κατόπιν της ρίψης των ως άνω ατομικών βομβών με τα τραγικά αποτελέσματα ανάγκασαν την Ιαπωνία να συνθηκολογήσει άνευ όρων με τις νικήτριες δυνάμεις και να τερματιστεί ο Βος Παγκόσμιος Πόλεμος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΟΝΔΡΟΥ

Ο Δημήτριος Χόνδρος γεννήθηκε στα Σέρρας το 1882.

Με υποτροφία σπούδασε το 1900-1905 στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πήρε το δίπλωμα του Διδάκτορα των φυσικών επιστημών.

Τον επόμενο χρόνο με νέα υποτροφία συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Γοτtingης και Μονάχου από όπου ανακηρύχτηκε διδάκτορας της φιλοσοφίας.

Το 1912 ορκίζεται τακτικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ήταν γνώστης πέντε ξένων γλωσσών.

Με την κήρυξη του Βαλκανικού Πολέμου κατατάσσεται στο Στρατό και πήρε μέρος στην απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης και της Χίου.

Διετέλεσε πρόεδρος πολλών επιστημονικών και κοινής ωφελείας συλλόγων και σωματείων.

Αγαπούσε τη μουσική και έπαιζε άριστα βιολί.

Είχε πάθος με την Αεροπορία και πήρε άδεια πιλότου.

Έγραψε δίτομη Φυσική – Ατομική ενέργεια και διάφορες άλλες εργασίες που δημοσιεύτηκαν σε πολλά ελληνικά και ξένα περιοδικά.

Πέθανε το 1962.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΗ

Ο Νικόλαος Χρηστίδης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1851.

Σπούδασε ιατρική στο εθνικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας από το οποίο αποφοίτησε με άριστα το 1880. Ήταν ο τρίτος ιατρός που αποφοίτησε με αριθμό πτυχίου 3.

Συνέγραψε και τύπωσε την “ΕΝΕΣΙΜΟ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ” και ανακηρύχτηκε διδάκτορας ιατρικής.

Εργάστηκε στα Σέρρας και την περιοχή ως ιατρός.

Το 1903 πήρε μέρος στον Μακεδονικό Αγώνα πράκτωρ Β΄ τάξεως και για τις υπηρεσίες του, του απενεμήθη από το Υπουργείο Στρατιωτικών (μεταθανاتیως) το αναμνηστικό Μετάλλιο του Μακεδονικού Αγώνα.

Το 1916 συνελήφθη από τους Βουλγάρους και εστάλη στην Βουλγαρία ως όμηρος (Ντουρντουβάκι) όπου προσέφερε ιατρικές υπηρεσίες στους έλληνες ομήρους.

Πέθανε σε ηλικία 80 ετών το 1931.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΥΣΑΦΗ

Ο Αναστάσιος Χρυσάφης ήταν Σερραίος γιατρός, διετέλεσε διευθυντής του Δημοτικού Νοσοκομείου Σερρών ήταν Μακεδονομάχος Πράκτορας Α΄ και με εντολή του προξενείου συνέδραμε τα ανταρτικά ελληνικά σώματα.

Στις 22 Ιουνίου του 1913 φεύγοντας οι Βούλγαροι καίγοντας την πόλη των Σερρών, τον συνέλαβαν ως όμηρο μαζί με άλλους σημαίνοντας Σερραίους και τους έκλεισαν στη φυλακή και εν συνεχεία τους πήραν μαζί τους και τους κατακρεούργησαν. Τα πτώματά τους βρέθηκαν στο δρόμο προς Βουλγαρία κοντά στο χωριό Λιμπούνοβο.

ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ

Ο Μανόλης Χρυσολώρας γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1350 περίπου, ήταν Βυζαντινός λόγιος.

Ανέλαβε διπλωματικές αποστολές στη δύση για να ζητήσει βοήθεια για τον αγώνα εναντίων των τούρκων.

Εγκαινίασε έδρα της διδασκαλίας της ελληνικής στη Φλωρεντία και δίδαξε κατά καιρούς στη Βενετία, στη Φλωρεντία, στο Μιλάνο και την Παβία.

Προχειρίστηκε καρδινάλιος από τον αντίπαπα Ιωάννη ΚΓ και πήρε μέρος στη Σύνοδο της Κωνσταντίας.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο Εθνομάρτυρας Χρυσόστομος Σμύρνης γεννήθηκε στην Τριγλία Προποντίδας το 1867 και το κοσμικό του όνομα ήταν Καλαφάτης.

Μητροπολίτης Δράμας ήτο από το 1902 έως το 1907 και αγωνίστηκε εναντίον της Βουλγαρικής προπαγάνδας και συνέπεια του αγώνα του αυτού χαρακτηρίστηκε από τις Οθωμανικές Αρχές επικίνδυνος και αναγκάστηκε να αποσυρθεί στην Τριγλία το 1907 και το 1910 έγινε Μητροπολίτης Σμύρνης.

Κατά την περίοδο της Ελληνικής Διοίκησης της Σμύρνης 1910 – 1922 ήταν ο πνευματικός Ηγέτης του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Ηγήθηκε της Μικρασιατικής Άμυνας που είχε στόχο τη δημιουργία αυτόνομου κράτους σε περίπτωση ήττας του Ελληνικού Στρατού.

Με την κατάρρευση του Μικρασιατικού Μετώπου αρνήθηκε να εγκαταλείψει τη Σμύρνη και υπέστη μαρτυρικό θάνατο στα χέρια του Τουρκικού όχλου.

ΧΡΥΣΤΟΜΑΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο Αναστάσιος Χρυστομάνος γεννήθηκε στη Βιέννη το 1841. Ο πατέρας του ήτο Μελενίκιος και είχε εγκατασταθεί στη Βιέννη.

Το 1862 σε ηλικία μόλις 21 χρονών καλείται από την ελληνική κυβέρνηση και διδάσκει φυσική στο εθνικό διδασκαλείο Αθηνών.

Το 1863 γίνεται υφηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών στο οποίο με δικά του έξοδα δημιουργεί το πρώτο χημείο στην Ελλάδα.

Διετέλεσε καθηγητής χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών για 40 χρόνια.

Ήταν μεγάλος ερευνητής, έγραψε πολλά συγγράμματα, δημιούργησε πολλά χημεία μεταξύ των οποίων και το μεγάλο Πανεπιστημιακό Χημείο της οδού Σόλωνος στην Αθήνα.

Την μεγάλη βιβλιοθήκη του καθώς και του αδελφού του Κωνσταντίνου, καθώς και δύο σπουδαίες συλλογές νομισμάτων και γραμματοσήμων τις άφησε στο ελληνικό κράτος.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΨΑΡΡΗ

Ο Αργύριος Ψάρρης καταγόταν από την Πρώτη Σερρών. Ήταν δικηγόρος και πολιτευτής. Εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1951, 1956, 1958, 1961. Ήταν γαμπρός του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή.

ΨΑΡΩΝ

Τα Ψαρά είναι νησί του κεντρικού Αιγαίου.

Άρχισε να κατοικείται τον ιζ αιώνα και γρήγορα εξελήχθηκε σε αξιόλογο ναυτικό κέντρο και μπόρεσε να μετάσχει με αρκετό αριθμό πλοίων στην επανάσταση του 1770.

Η επανάσταση του 1821 κηρύχτηκε στα Ψαρά κατά τις πρώτες μέρες του Απριλίου, ο δε στόλος των υπό την διοίκηση του Νίκου Αποστόλη σημείωσε στα παράλια της Μικράς Ασίας και αλλού μεγάλη δράση.

Στις 20 Ιανουαρίου 1824 το νησί καταστράφηκε από τον τουρκικό στόλο και καταλήφθηκε. Τελικά απελευθερώθηκε το 1912.

Πλατείες της πόλης των Δερρών

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Η Πλατεία πήρε το όνομα από την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου μπρος στην οποία βρίσκεται.

Ο Αθανάσιος ο Μέγας γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 293.

Έγινε Πατριάρχης Αλεξανδρείας το 328 έως 373. Υπήρξε από τους πατέρες της εκκλησίας ο πιο σφοδρός πολέμιος του αρειανισμού. Άφησε σημαντικό δογματικό και απολογητικό έργο καθώς και περίφημες επιστολές.

Η μνήμη του γιορτάζεται στις 18 Ιανουαρίου.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η Πλατεία βρίσκεται δίπλα του Ναού του Αγίου Δημητρίου επί της οδού Εμμανουήλ Παπά, είναι καινούρια μικρή πλατεία που διανοίχτηκε με την ανέγερση του ναού.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

Είναι η πλατεία στην οποία γινόταν το παζάρι – Λαϊκή Αγορά τα παλιά χρόνια και για πάρα πολλά χρόνια.

Εδόθη το όνομα από την Δήμητρα θεά της γονιμότητας και προστάτιδας της γεωργίας και εκ του γεγονότος ότι στην πλατεία πωλούνταν τα διάφορα γεωργικά προϊόντα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η Πλατεία Ειρήνης βρίσκεται στην θέση των πρώην Σφαγείων του Δήμου.

Εδόθη το όνομα Ειρήνη από την ειρήνη που πρέπει να έχει ο κόσμος αποφεύγοντας τους πολέμους για την λύση των διαφορών τους.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Είναι η κεντρική πλατεία της πόλης των Σερρών.

Εδόθη το όνομα ελευθερία για να θυμίζει το δικαίωμα που πρέπει να έχει κάθε άνθρωπος στη ζωή του. Ελευθερία και όχι σκλαβιά, ελευθερία πίστεως, ελευθερία λατρείας, ελευθερία πνεύματος, ελευθερία ιδεών, ελευθερία βουλήσεως, ατομικές ελευθερίες, προσωπική ελευθερία, ελευθερία του συνέρχεσθε κ.λπ..

Στην πλατεία δεσπόζει το άγαλμα του ήρωα των Σερρών Εμμανουήλ Παπά, αρχιστράτηγου των Μακεδονικών δυνάμεων του 1821.

Η πλατεία τελευταία μετονομάστηκε σε εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή. Για τον Κωνσταντίνο Καραμανλή το βιογραφικό υπάρχει στην οδό Κωνσταντίνου Καραμανλή.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Η Πλατεία Εμπορίου είναι η πλατεία που σχηματίζεται μπροστά από την πρώην Δημοτική Αγορά είναι τα παλιά Ταμπάχανα.

Εδόθη η ονομασία αυτή διότι στο τμήμα εκείνο υπήρχαν πολλά εμπορικά καταστήματα υπήρχαν πολλά χάνια και είχε μεγάλη εμπορική κίνηση, εκεί βρίσκεται και το άγαλμα της Εθνικής Αντίστασης 1941-1945.

Τελευταία η πλατεία ονομάστηκε σε πλατεία 25ης Μαρτίου 1821.

Η 25η Μαρτίου 1821 καθιερώθηκε από την Α΄ Εθν. Εθνοσυνέλευση του 1822 ως ημέρα ενάρξεως του υπέρ της ανεξαρτησίας αγώνος του έθνους και έκτοτε εορτάζεται ως εθνική εορτή.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Είναι η πλατεία που είναι μπροστά από την Εκκλησία της Ευαγγελίστριας στην οποία έγινε μάχη του Σώματος του Καπετάν Μητρούση στις 14/7/1907 και των Τούρκων στην οποία σκοτώθηκε ο Καπετάν Μητρούσης και τα παλικάρια του.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Είναι η πλατεία που βρίσκεται στη συνοικία Κατακουνόζη.

Εδόθη το όνομα Κατακουζινού προς τιμή των Κατακουζινών. Για τους Κατακουζινούς σχετικά μπορείτε να βρείτε στις ονομασίες των οδών.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ

Είναι η πλατεία πρώην ΙΚΑ μπροστά στο κτήριο του ΙΚΑ η οποία μετο-

νομάστηκε σε πλατεία Γεωργίου Καφταντζή και στην οποία ο Δήμος Σερρών μετά του ιστορικού Συλλόγου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών τοποθέτησε το άγαλμα του αιμνήστου ιστορικού συγγραφέως, ποιητή, λογοτέχνη, καλλιτέχνη Γιώργου Καφταντζή.

Σχετικά με την βιογραφία του Γιώργου Καφτατζή θα βρείτε στις ονομασίες των οδών.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ – ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΥΡΔΑ

Είναι η πρώην πλατεία Νικολάου Παναγιώτου.

Εδόθη το όνομα αυτό για να τιμηθούν οι Μακεδονομάχοι της πόλης μας μεταξύ των οποίων ήταν και ο Νίκος Παναγιώτου και ο Ιωάννης Ούρδας.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΙΚΗΣ

Εδόθη το όνομα Νίκης για να τιμηθούν οι πολλές μάχες που έδωσε η Ελλάδα για την ελευθερία στις οποίες βγήκε νικήτρια και απέκτησε την ελευθερία της.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Εδόθη η ονομασία αυτή για να θυμίζει την αγάπη και ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων, ταυτότητα αντιλήψεων, συναισθημάτων, συμπόνιας κ.λπ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Είναι η μικρή πλατεία που βρίσκεται μπροστά από το κτίριο που στεγάζονται τα γραφεία του Συλλόγου Πολυτέκνων Νομού Σερρών επί της οδού Θέμιδος 10.

Ο Σύλλογος Πολυτέκνων Νομού Σερρών ιδρύθηκε το 1945.

Η ονομασία της Πολύτεκνης Μητέρας δόθηκε για να τιμηθούν στο όνομα αυτής, γενικά οι πολύτεκνοι.

Πολιοδομικές ενότητες - Συνοικίες της πόλης των Σερρών

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Δόθηκε η ονομασία αυτή στον Συνοικισμό από την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου που βρίσκεται στην περιοχή.

Είναι νέος συνοικισμός που βρίσκεται στο άκρο της πόλης.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Δόθηκε η ονομασία αυτή από την εκκλησία του Αγίου Αντωνίου και Μαρίας που είναι στην περιοχή αυτή. Η εκκλησία είναι μια από τις παλαιότερες εκκλησίες της πόλης που γλύτωσε από το κάψιμο της πόλης από τους Βουλγάρους το 1913.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ – ΚΑΤΑΚΟΝΟΖΗ

Η Συνοικία αυτή ονομαζόταν από την εποχή του Βυζαντίου Κατακονόζη και είναι μια από τις παλιές συνοικίες της πόλης των Σερρών κάτω από τα τείχη της Ακρόπολης. Η ονομασία “Αγίων Αναργύρων” δόθηκε από την παλιά ιστορική εκκλησία που γλύτωσε από το κάψιμο της πόλης από τους Βούλγαρους το 1913.

Σήμερα φέρει τις δύο ονομασίες “Αγίων Αναργύρων – Κατακονόζη”.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

Είναι η συνοικία που ονομαζόταν μετά την δημιουργία των “Εργατικών κατοικιών” που είχαν κτιστεί στην περιοχή, εκείνη ως συνοικίας εργατικών κατοικιών.

Συνοικία “Αγίου Νικήτα” ονομάστηκε από τον περικαλλή Ναό που ανεγέρθηκε στην περιοχή που τιμά την μνήμη του Αγίου Νικήτα, ο οποίος ήταν Σερραίος άγιος που μαρτύρησε για την ορθοδοξία και τον ελληνισμό στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ

Δόθηκε η ονομασία αυτή από την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα που υπήρχε από τα παλιά χρόνια και η οποία κατεστράφη από τους Βούλγαρους το 1913 και ανοικοδομήθηκε μετά την απελευθέρωση της πόλης. Τα παλιά χρόνια δίπλα στην εκκλησία υπήρχαν Νεκροταφεία.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΝΩ ΚΑΜΕΝΙΚΙΑΣ

Η ονομασία αυτή του Συνοικισμού είναι από τα πολύ παλιά χρόνια. Το όνομα Καμενίκια μερικοί το θεωρούν σλαβικό απ' το κάρμεν = πέτρα, καμενίτσα = μικρή πέτρα.

Στο συνοικισμό αυτό βρίσκεται και η ιστορική εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Η συνοικία αρχικά είχε την ονομασία “Καλκάνη” που ήταν το όνομα του εργολάβου που έκτισε τις προσφυγικές κατοικίες στην περιοχή.

Βυζάντιο ονομάστηκε εκ του γεγονότος όπως προκύπτει από φωτογραφικό υλικό της ιστορίας της πόλης. Όταν ο Εθνάρχης ελευθέριος Βενιζέλος επισκέφτηκε την περιοχή οι κάτοικοι της περιοχής, πρόσφυγες εκ Μικράς Ασίας τον υποδέχτηκαν με ένα μεγάλο πανό στο οποίο αναγράφονταν η λέξη “Βυζάντιο” ως όνομα της συνοικίας των.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΙΩΝΙΑΣ

Η συνοικία αρχικά είχε την ονομασία “Σφαγεία” λόγω της ύπαρξης στην περιοχή τα σφαγεία της πόλης, τα οποία μεταφέρθηκαν σε άλλη περιοχή έξω από την πόλη.

Η ονομασία “Ιωνία” δόθηκε εκ του γεγονότος ότι στην περιοχή κατοικούν πολλοί που κατάγονταν από την Μικρά Ασία, το δε όνομα Ιωνία έχει μεγάλη σημασία για τον Ελληνισμό και ξυπνάει τις μνήμες των.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΑΤΩ ΚΑΜΕΝΙΚΙΑ – ΝΙΚΑΙΑ

Η ονομασία αυτή του Συνοικισμού Κάτω Καμενίκια είναι πολύ παλιά στην οποία προστέθηκε και το όνομα “Νίκαια”. Από την Νίκαια καταγόταν πολλοί κάτοικοι του συνοικισμού που ήλθαν ως πρόσφυγες. Ακόμη στη Νίκαια έγιναν δύο οικουμενικοί Σύνοδοι. (σχετικά για την ονομασία Καμενίκια θα βρείτε στην συνοικία Άνω Καμενίκια).

Στην εκκλησία του συνοικισμού της Κάτω Καμενίκιας, Ευαγγελίστρια, έγινε

η ιστορική μάχη του Καπετάν Μητρούση που πολέμησε τους Τούρκους από το καμπαναριό της εκκλησίας και όταν τελείωσαν τα πολεμοφόδια του για να μην παραδοθεί στους τούρκους με το σπαθί του έσκισε την κοιλιά του και πέθανε.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Η ονομασία αυτή δόθηκε γιατί η περιοχή βρίσκεται σε περιοχή με πολύ καλή θέα προς την πόλη.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΕΝΤΡΟ – ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ

Η ονομασία δόθηκε γιατί βρίσκεται στο κέντρο της πόλης και σε αυτή βρίσκεται η εκκλησία των Παμμεγίστων Ταξιαρχών η οποία είναι και η Μητρόπολη της πόλης.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΙΟΥΠΛΙΑ

Η ονομασία αυτή δόθηκε διότι η συνοικία κατοικείται κυρίως από πρόσφυγες από την Μικρά Ασία και κυρίως από τα Κιουπλιά, κωμόπολη του Νομού Προύσας.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ

Η ονομασία δόθηκε στην συνοικία στην οποία υπάρχει κεντρική οδός Μακεδονομάχων, για να τιμηθούν οι Μακεδονομάχοι, αγωνιστές του Μακεδονικού Αγώνα χάρις στην θυσία των οποίων όλοι εμείς απολαμβάνουμε τα αγαθά της ελευθερίας.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΑΛΥΒΙΑ

Δόθηκε η ονομασία Ομόνοιας διά την αγαστή συμβίωση των κατοίκων του συνοικισμού αρχικά και αργότερα προστέθηκε η ονομασία Καλύβια διότι κατοικούνταν από πρόσφυγες προερχόμενους από τα Καλύβια, χωριό της Ανατολικής Θράκης που προσαρτήθηκε στην Τουρκία το 1922 και με την ανταλλαγή των πληθυσμών ήρθαν στην Ελλάδα.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ

Στον Συνοικισμό δόθηκε η ονομασία αυτή λόγω της πανοραμικής τοποθεσίας που βρίσκεται. Προηγουμένως είχε την ονομασία «Ιμαρέτ» . Το Ιμαρέτ είναι Τουρκικό λήμμα και στην τοποθεσία βρίσκονταν το Τουρκικό Ιμαρέτ (πτωχοκομείο – συσσίτιο).

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ - ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Η ονομασία «Προφήτου Ηλία» δόθηκε από την εκκλησία που βρίσκεται στην περιοχή, ενώ παρέμεινε και η παλιά ονομασία «Αγίας Σοφίας». Στην περιοχή υπάρχει ακόμη και τζαμί Αχμέτ πασά που είναι ένα από τα παλιά και σημαντικά τεμένη το οποίο επειδή μοιάζει με την Αγία Σοφία οι Σερβοί από τα παλιά χρόνια το ονόμαζαν «Αγία Σοφία».

ΣΥΝΟΙΚΙΑ 40 ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Δόθηκε η ονομασία αυτή από την εκκλησία των Αγίων 40 Μαρτύρων που βρίσκεται στην περιοχή αυτή. Προ της ανεγέρσεως της εκκλησίας αυτής η συνοικία ονομαζόταν «Τσερκέζικα» .

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΣΙΡΙΣ

Η συνοικία αυτή είναι μία πολύ καινούργια συνοικία της πόλης μας και στην οποία δόθηκε το όνομα «ΣΙΡΙΣ». Σίρις είναι το αρχαίο όνομα της πόλης μας το οποίο αναφέρεται από τους αρχαίους Ιστορικούς Ηρόδοτο και Θουκυδίδη. Αρχικά όταν πρωτοδημιουργήθηκε ο συνοικισμός είχε το τοπωνύμιο «Σιγής – Νέας Κηφισιάς».

ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Δόθηκε η ονομασία αυτή γιατί στην περιοχή υπάρχει η εκκλησία του Τιμίου Σταυρού.

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Λίγα λόγια για την ιστορία των Σερρών.....	11
Έμβλημα της πόλης	19
Χάρτης της πόλης των Σερρών	
3ου ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.....	25
8ης ΜΑΪΟΥ	25
19ης ΜΑΪΟΥ	25
19ου ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ	25
20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	26
25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1821.....	26
29ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1913	26

A

ΑΒΔΗΡΩΝ	27
ΑΒΥΔΟΥ	27
ΑΒΡΕΑ	27
ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ	27
ΑΓΚΙΣΤΡΟΥ	27
ΑΓΓΙΤΗ	28
ΑΓΙΣΗΛΑΟΥ	28
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ.....	28
ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.....	28
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	28
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ	29
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ-ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΙΧΝΩΝ.....	29
ΑΓΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ	29
ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.....	29
ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ.....	30
ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ	30
ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.....	31

ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΓΡΑΣ	31
ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΑΔΑΜ.....	31
ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΥ	31
ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.....	32
ΑΕΡΟΠΟΥ	32
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ	32
ΟΥΜΒΕΡΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ	32
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ	33
ΙΩΑΝΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	33
ΑΘΗΝΑΣ.....	33
ΑΪΔΙΝΙΟΥ	33
ΑΙΑΝΤΑ	33
ΑΙΑΣ.....	33
ΑΙΝΟΥ.....	33
ΑΙΣΩΠΟΥ	34
ΑΙΣΧΥΛΟΥ	34
ΑΚΡΙΤΑ ΔΙΓΕΝΗ.....	34
ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ	34
ΑΛΑΤΑ ΦΩΤΕΙΝΗΣ	34
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗ ΚΟΣΜΑ.....	34
ΑΜΥΓΔΑΛΕΩΝ	34
ΑΜΥΝΤΑ	35
ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ	35
ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ	35
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ	35
ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ	35
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ.....	35
ΑΝΔΡΑΜΙΤΟΥ	36
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ	36
ΑΝΔΡΟΥ	36
ΟΔΥΣΣΕΑ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ	36
ΑΝΘΕΩΝ	36
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ.....	36
ΣΩΚΡΑΤΗ ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.....	36
ΑΠΑΜΕΙΑΣ	37
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΟΣ	37
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ ΙΩΑΝΝΟΥ	37

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ	37
ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ	38
ΑΡΓΙΛΟΥ	38
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ	38
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	38
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ	38
ΑΡΚΑΔΙΟΠΟΛΕΩΣ	39
ΑΡΜΑΤΟΛΩΝ	39
ΑΡΤΑΚΗΣ	39
ΑΡΧΕΛΑΟΥ	39
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ	39
ΑΣΚΑΝΙΑΣ	40
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	40
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΣΠΙΩΤΗ	40
ΑΧΑΙΩΝ	40
ΑΧΙΛΛΕΩΣ	40

Β

ΒΑΪΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	41
ΒΑΙΤΣΗ	41
ΒΑΛΛΩΡΙΤΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	41
ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ	42
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	42
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	42
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	43
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Κ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗ	43
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΡΝΑΛΗ	43
ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ	43
ΒΕΜΠΟΥ ΣΟΦΙΑΣ	44
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ	44
ΒΕΡΓΗΣ	45
ΒΕΡΟΙΑΣ	45
ΒΕΡΩΝΗΣ	45
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ	45
ΒΙΖΥΗΣ	46
ΒΙΘΥΝΙΑΣ	46
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ	46

ΒΙΚΟΥ	46
ΒΙΡΧΑΝΛΗ.....	46
ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΜΠΕΗ.....	47
ΒΟΛΑΝΗ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ.....	47
ΒΟΛΟΥ.....	47
ΒΟΣΠΟΡΟΥ.....	47
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΤΣΗ.....	48
ΒΟΥΡΑΩΝ.....	48
ΒΥΡΩΝΟΣ.....	48

Γ

ΓΑΖΩΡΟΥ	49
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΛΔΕΜΗ.....	49
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΛΔΕΜΗ.....	49
ΓΑΛΗΝΟΥ.....	50
ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗ.....	50
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.....	50
ΓΕΡΑΚΙΝΑΣ.....	50
ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΓΚΛΗ.....	51
ΓΙΑΝΙΤΣΩΝ.....	51
ΓΚΕΝΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.....	51
ΓΡΑΜΟΥ.....	51
ΓΡΑΝΙΚΟΥ.....	52
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.....	52

Δ

ΔΑΒΑΚΗ	53
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΑΓΚΛΗ.....	53
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΑΜΑΝΗ.....	53
ΔΕΛΑΠΟΡΤΑ.....	53
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΔΕΛΛΙΟΥ.....	54
ΔΕΛΦΩΝ.....	54
ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ.....	54
ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣ.....	54
ΔΗΛΟΥ.....	54
ΔΗΜΑ.....	55
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ.....	55

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ	55
ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ	55
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ	55
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ	55
ΔΙΑΛΕΤΗ	56
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΓΚΑ	56
ΔΙΟΓΕΝΗ	56
ΔΙΟΜΗΔΗ	56
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	56
ΔΟΓΑΝΗΣ	57
ΔΟΪΡΑΝΗΣ	57
ΔΟΥΛΑΙΟΥ	57
ΔΟΥΚΑ Γ. ΔΟΥΚΑ	57
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΔΟΥΜΠΑ	58
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΟΥΜΠΑ	58
ΔΡΑΒΙΣΚΟΥ	59
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ	59
ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ	59

Ε

ΕΔΕΣΗΣ	61
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ	61
ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΚΕΡΔΥΛΛΙΩΤΩΝ	61
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΙΟΥ	62
ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ	62
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑ	62
ΕΞΟΧΩΝ	63
ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ	63
ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗ	64
ΕΡΜΟΥ	64
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	64
ΕΥΒΟΙΑΣ	64
ΕΤΕΟΚΛΕΟΥΣ	64
ΕΥΖΟΝΩΝ	65
ΕΥΚΛΕΙΔΗ	65
ΕΥΡΥΠΙΔΗ	65
ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	65

ΤΑΚΗ ΕΦΕΝΤΗ	65
ΕΦΕΣΣΟΥ	65
ΕΦΟΡΩΝ	66

Z

ΖΑΓΚΑΛΗ	67
ΖΑΚΥΝΘΟΥ	67
ΖΑΦΕΙΡΗ ΛΟΧ/ΓΟΥ	67
ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗ	67
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΛΑΤΚΟΥ	67

H

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	69
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	69
ΗΡΟΔΟΤΟΥ	69
ΗΣΙΟΔΟΥ	69
ΗΦΑΙΣΤΟΥ	69

Θ

ΘΑΛΕΙΑΣ	71
ΘΑΛΗ ΜΙΛΗΣΙΟΥ	71
ΘΑΣΟΥ	71
ΘΕΜΙΔΟΣ	71
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ	71
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	71
ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ	72
ΘΕΡΜΩΝ	72
ΘΕΣΠΙΔΟΣ	72
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	72
ΘΗΒΩΝ	72
ΘΗΡΑΣ	73
ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ	73

I

ΙΑΚΩΒΟΥ ΟΡΕΙΝΟΥ	75
ΠΕΤΡΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ	75
ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ	75

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ.....	75
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	76
ΙΘΑΚΗΣ	76
ΙΚΑΡΟΥ	76
ΙΚΟΝΙΟΥ.....	76
ΙΚΤΙΝΟΥ	76
ΙΝΤΖΕ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	76
ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ	76
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.....	77
ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ ΣΟΛΩΜΟΥ.....	77
ΣΑΒΒΑ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ.....	77
ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ	78

Κ

ΚΑΒΑΦΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	79
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ.....	79
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΚΑΒΟΥΤΗ.....	79
ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ	79
ΚΑΛΛΑΣ ΜΑΡΙΑΣ	79
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ.....	79
ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΡΑΣ	80
ΚΑΛΒΟΥ	80
ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ.....	80
ΚΑΝΑΒΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.....	80
ΚΑΝΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ	80
ΚΑΝΑΡΗ.....	81
ΚΑΝΤΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	81
ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΗΤΡΟΥΣΗ	81
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ.....	82
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ	82
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ	82
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	82
ΚΑΡΑΤΑΣΟΥ	83
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ.....	83
ΚΑΡΑΟΛΗ	83
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ.....	84
ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ.....	84

ΚΑΣΟΜΟΥΛΗ	84
ΚΑΣΑΝΔΡΟΥ	84
ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ	84
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΤΣΑΝΗ	84
ΚΑΤΣΙΜΙΔΗ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ	85
ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ.....	85
ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΦΤΑΤΖΗ.....	85
ΚΕΡΚΥΡΑΣ.....	86
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΕΧΑΓΙΑ.....	86
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	87
ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑΣ	87
ΚΕΡΔΥΛΛΙΩΝ.....	87
ΚΕΡΚΙΝΗΣ	87
ΚΕΑΣ.....	87
ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ.....	87
ΚΙΛΚΙΣ.....	88
ΚΙΜΩΝΟΣ	88
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ.....	88
ΚΙΟΥ	88
ΚΙΣΣΑΒΟΥ	88
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ	88
ΚΟΖΑΝΗΣ	89
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ	89
ΚΟΜΝΗΝΟΥ	89
ΚΟΜΝΗΝΩΝ.....	89
ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΥ	89
ΚΟΝΤΟΥ	89
ΚΟΡΑΗ	90
ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΑΝΔΡΕΑ	90
ΚΟΡΙΝΘΟΥ	90
ΝΑΚΗΣ ΚΟΥΛΑΣ.....	90
ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ	90
ΛΑΖΑΡΟΥ ΚΙΟΥΣΗ	91
ΚΟΥΤΣΗ ΔΗΜ.....	91
ΚΡΕΣΝΑΣ	91
ΚΡΗΤΗΣ.....	91
ΚΡΟΥΣΙΩΝ	92

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ	92
ΚΥΔΩΝΙΩΝ	92
ΚΥΖΙΚΟΥ	92
ΚΥΘΗΡΩΝ	92
ΚΥΠΡΟΥ	92
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ	93
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ	93
ΚΩΣΤΗ	93
ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ	93

Λ

ΛΑΪΛΙΑ	95
ΛΑΜΨΑΚΟΥ	96
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ	96
ΛΑΡΙΣΗΣ	96
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ	96
ΙΣΑΑΚ ΛΑΥΡΕΝΤΙΔΗ	97
ΛΑΧΑΝΑ	97
ΛΕΟΝΝΑΤΟΥ	97
ΛΕΣΒΟΥ	98
ΛΕΥΚΑΔΟΣ	98
ΛΗΘΗΣ	98
ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ	98
ΛΥΜΠΕΡΗ ΛΟΧΑΓΟΥ	98
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ	98

Μ

ΜΑΒΙΑΗ	99
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	99
ΘΩΜΑ ΜΑΔΕΜΛΗ	99
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ	99
ΜΑΙΑΝΔΡΟΥ	99
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ	100
ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ	100
ΜΑΚΕΣΤΟΥ	100
ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΚΟΥΛΗ	100
ΠΠΟΚΡΑΤΗ ΜΑΚΡΗ	100

ΜΑΝΗΣ.....	101
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ.....	101
ΜΑΝΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.....	101
ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ.....	102
ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ.....	102
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΡΟΥΛΗ.....	102
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΤΖΙΟΥ.....	103
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΥΡΙΔΗ.....	103
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.....	103
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ.....	103
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.....	104
ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ.....	104
ΜΕΛΕΝΙΚΟΥ.....	104
ΜΕΝΕΛΑΟΥ.....	105
ΜΕΝΟΙΚΙΟΥ.....	105
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕΝΥΧΤΑ.....	105
ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ.....	105
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.....	105
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΤΑΚΙΔΗ.....	106
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗ.....	106
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΓΤΡΕΛΗ.....	106
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΔΑΜΕΝΗ.....	107
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ.....	108
ΜΙΑΟΥΛΗ.....	108
ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ.....	109
ΜΙΝΩΟΣ Α΄.....	109
ΜΙΣΟΠΟΛΗΣ.....	109
ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ.....	109
ΜΝΗΣΙΚΛΗ.....	110
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ.....	110
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ.....	111
ΜΟΣΧΟΠΟΛΕΩΣ.....	111
ΜΟΣΧΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.....	111
ΜΟΣΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.....	111
ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ.....	111
ΜΟΥΣΤΑΚΛΗ ΣΠΥΡΟΥ.....	111
ΜΟΥΣΩΝ.....	112

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΟΥΤΑΦΤΣΗ	112
ΕΥΡΥΠΙΔΗ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗ	112
ΜΠΑΛΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΗ	113
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΕΚΙΑΡΗ	113
ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ	113
ΙΩΑΝΝΗ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ	113
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΟΥΛΑΣΙΚΗ	113
ΜΥΚΟΝΟΥ	114
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ	114
ΜΠΟΤΣΑΡΗ	114
ΜΥΚΗΝΩΝ	114
ΜΥΡΩΝΟΣ ΓΛΥΠΤΗ	115
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΣΙΡΛΗ	115

Ν

ΝΑΟΥΣΗΣ	117
ΝΑΥΠΛΙΟΥ	117
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ	117
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ	117
ΝΕΑΣ ΖΙΧΝΗΣ	118
ΝΕΑΡΧΟΥ	118
ΝΕΣΤΟΥ	118
ΝΙΓΡΙΤΑΣ	118
ΝΙΚΟΤΣΑΡΑ	119
ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	119
ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ	119
ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ	119

Ξ

ΞΑΝΘΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	121
ΞΑΝΘΗΣ	121
ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ	121
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ	121

Ο

ΟΔΗΣΣΟΥ	123
ΟΔΥΣΣΕΩΣ	123

ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ	123
ΟΛΥΜΠΙΟΥ	123
ΟΛΥΜΠΟΥ	124
ΟΜΗΡΩΝ	124
ΟΜΗΡΟΥ	125
ΟΜΟΓΕΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ	125
ΟΜΟΝΟΙΑΣ	126
ΟΡΕΣΤΗ	126
ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ	126
ΟΡΒΗΛΟΥ	126
ΟΡΦΕΩΣ	126
ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ	127
ΙΩΑΝΝΗ ΟΥΡΔΑ	127
ΜΙΧΑΗΛ ΟΥΖΟΥΝΗ	127

Π

ΠΑΓΓΑΙΟΥ	129
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΖΗ	129
ΠΑΛΑΔΑΡΙΟΥ	129
ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ	130
ΠΑΛΑΜΑ	130
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΛΑΤΙΔΗ	130
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ	131
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	131
ΠΛΑΤΩΝΟΣ	131
ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ	131
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	131
ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ	132
ΠΑΝΟΡΜΟΥ	132
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	132
ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	132
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗΣ	132
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	133
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ	133
ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ	133
ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ	133
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΕΡΕΩΣ	134

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	134
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	134
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ	134
ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ	135
ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	135
ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ Β.	136
ΠΑΠΑΣΥΝΟΔΥΝΟΥ	136
ΠΑΠΑΦΛΕΣΑ	137
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ	137
ΦΑΙΔΡΑΣ ΠΑΠΑ	137
ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΠΑΡΑΛΙΚΑ	138
ΠΑΡΓΑΣ	138
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ	138
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ΄	138
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ζ΄	138
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε΄	138
ΠΑΤΡΩΝ	139
ΠΑΥΣΑΝΙΑ	139
ΠΕΛΑΣΓΩΝ	139
ΠΕΛΛΑΣ	139
ΠΕΝΝΑ ΠΕΤΡΟΥ	139
ΠΕΡΑΜΟΥ	140
ΠΕΡΙΚΛΗ	140
ΠΕΡΓΑΜΟΥ	141
ΠΕΡΔΙΚΑ	141
ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ	141
ΠΙΠΙΝΟΥ	141
ΠΙΤΤΑΚΟΥ	141
ΠΙΝΔΑΡΟΥ	141
ΠΙΝΔΟΥ	142
ΠΛΑΣΤΗΡΑ	142
ΠΟΛΕΜΗ	142
ΠΟΛΥΒΙΟΥ	142
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗ	143
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗ	143
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ	143
ΠΟΝΤΟΥ	144

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ	144
ΠΡΕΒΕΖΗΣ	144
ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	145
ΠΡΟΔΡΟΜΙΤΗ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ	145
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ	145
ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ	145
ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΟΥ	146
ΠΡΟΥΣΗΣ	146
ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ	146
ΠΥΘΑΓΟΡΑ	146
ΠΥΡΡΟΥ	146

Ρ

ΡΑΒΙΝΕ	149
ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ	149
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΡΑΚΙΤΖΗ	149
ΡΑΦΤΟΥΔΗ	150
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ	150
ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ	150
ΡΟΥΠΕΛ	151
ΡΟΥΖΒΕΛΤ	152
ΡΥΝΔΑΚΟΥ	152
ΡΩΜΑΝΟΥ	152
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΡΩΤΣΙΚΑ	152

Σ

ΣΑΓΓΑΡΙΟΥ	155
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ	155
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ	155
ΣΑΜΟΥΗΛ	155
ΣΑΠΦΟΥΣ	156
ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ	156
ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ	156
ΣΑΧΤΟΥΡΗ	156
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΧΤΟΥΡΗ	156
ΣΓΟΥΡΑΜΑΝΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	156
ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΣΓΟΥΡΟΥ	157

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ	157
ΣΕΛΕΥΚΟΥ	158
ΣΕΦΕΡΗ	158
ΣΙΓΗΣ	158
ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ	158
ΣΙΣΥΦΟΥ	159
ΣΙΝΩΠΗΣ	159
ΣΙΡΟΠΑΙΟΝΩΝ	159
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΥ	160
ΣΚΟΥΦΑ	160
ΣΚΡΑ	161
ΣΜΥΡΝΗΣ	161
ΣΟΛΩΜΟΥ	161
ΣΟΛΩΝΟΣ	161
ΙΩΑΝΝΗ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ	162
ΣΠΑΡΤΑΚΟΥ	162
ΣΠΑΡΤΗΣ	162
ΣΠΕΤΣΩΝ	162
ΣΠΥΡΙΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	162
ΣΤΑΓΕΙΡΩΝ	163
ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ	163
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΟΥΛΗ	163
ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ	163
ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΕΩΣ	164
ΣΤΟΡΓΗΣ	164
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΣΤΡΑΤΗ	164
ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ	165
ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ	165
ΣΥΡΟΥ	165
ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ	165
ΣΦΑΓΕΙΩΝ	166
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ	166
ΣΩΤΗΛΗ	166
T	
ΤΕΡΤΣΕΤΗ	167
ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ	167

ΤΖΑΒΕΛΑ.....	167
ΤΗΝΟΥ	167
ΤΙΚΟΥΠΟΥΛΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ.....	167
ΤΟΥΨΙΝ.....	167
ΤΟΥΡΛΕΝΤΕ	168
ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΥ	168
ΤΡΑΓΙΛΟΥ	168
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ	168
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ	168
ΑΝΝΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ	169
ΤΡΙΓΛΙΑΣ	169
ΤΡΙΚΟΥΠΗ	169
ΤΡΟΙΑΣ	170
ΤΡΩΑΔΟΣ.....	170
ΤΣΑΚΑΛΩΦ	170
ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΑΝΑΓΗ	170
ΤΣΑΛΟΠΟΥΛΟΥ	170
ΤΣΑΜΑΔΟΥ	171
ΠΑΠΑΠΑΣΧΑΛΗ ΤΣΑΓΚΑ	171
ΙΩΑΝΝΗ ΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ	171
ΤΣΙΜΙΣΚΗ	171
ΤΥΡΤΑΙΟΥ	172

Υ

ΥΔΡΑΣ	173
ΥΠΑΤΙΑΣ	173
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ	173

Φ

ΦΕΙΔΙΑ.....	175
ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.....	175
ΦΙΛΙΠΠΟΥ	175
ΦΙΛΩΤΑ	175
ΦΛΕΜΙΓΚ.....	176
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΦΛΩΡΙΑ.....	176
ΦΛΩΡΙΝΗΣ.....	176
ΦΙΤΣΙΩΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	176

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΥΛΑΚΤΟΥ.....	177
ΦΩΚΑ Σ. ΦΩΚΑ.....	177
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΦΩΚΑ.....	178
ΝΕΣΤΩΡΟΣ ΦΩΚΑ.....	178
FOSSES.....	178
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΩΤΙΑΔΗ.....	178

Χ

ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ.....	179
ΧΑΡΑΚΙ.....	179
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ ΜΑΝΟΥ.....	179
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.....	179
ΧΑΤΖΗΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	179
ΧΑΤΖΗΔΙΑΜΑΝΤΗ ΑΝΤΩΝΙΑΣ.....	179
ΧΑΤΖΗΑΚΩΒΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.....	180
ΧΑΤΖΗΠΑΝΤΑΖΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.....	180
ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΚΙΚΑ.....	180
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.....	180
ΧΙΟΥ.....	181
ΧΙΡΟΣΙΜΑ.....	181
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΟΝΔΡΟΥ.....	181
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΗ.....	182
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΥΣΑΦΗ.....	182
ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.....	182
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ.....	183
ΧΡΥΣΤΟΜΑΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.....	183

Ψ

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΨΑΡΡΗ.....	185
ΨΑΡΩΝ.....	185
Πλατείες της πόλης των Σερρών.....	187
Πολεοδομικές ενότητες – Συνοικίες της πόλης των Σερρών.....	191
Βιβλιογραφία.....	213
Βιογραφικό Σημείωμα.....	215

Βιβλιογραφία

1. Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια. Έκδοση Πυρσού
2. Επίτομο Εγκυκλοπαιδικό και Γλωσσικό Λεξικό ΠΑΠΥΡΟΣ
3. Εικονογραφημένο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό ΠΑΠΥΡΟΣ LAROUSSE Το Παπυράκι.
4. Ιστορία της πόλεως των Σερρών από των Αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι των καθ' ημάς και Δράσις της εν αυτή Ελληνικής Κοινότητος κατά τους μετά την άλωσιν Αιώνας. Ευαγγέλου Στρατή, Έκδοση Δευτέρα 1926.
5. Ιστορία της πόλεως των Σερρών και της Περιφέρειάς της, Γεωργίου Καφταντζή, τόμος τρίτος.
6. Εικονογραφημένη Ιστορία των Σερρών, Βασίλη Τζανακάρη, τόμος Δεύτερος.
7. Σκαπανείς της Ιστοριογραφίας και προβλήματα της Ιστορίας των Σερρών. Νίκου Ζ. Νικολάου
8. Αφανείς Γηγενείς Μακεδονομάχοι 1903 – 1913. Έκδοση Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.
9. Τετράδια Βουλγαρικής Κατοχής Αν. Μακεδονίας 1916 – 1918 Νίκου Ρουδομέτωφ. Ιστορικό και Λογοτεχνικό Αρχείο Καβάλας, τόμος τρίτος.
10. ΟΡΦΕΑΣ Σερρών 1905-1991 Γεωργίου Καφταντζή. Ιστορική Αναδρομή
11. Τουριστικός Οδηγός Νομού Σερρών 1970.
12. Νομός Σερρών Πολιτιστικές διαδρομές ΝΕΠΙΟΣ Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών.
13. Αρχείο Χρήστου Χρηστίδη – Ιατρού.
14. Περιβαλλοντική εργασία με θέμα “Οι Δρόμοι της Πόλης των Σερρών” Μαθητών 5ου Γυμνασίου Σερρών, σχολικού έτους 1995-1996.

Βιογραφικό σημείωμα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ του Χρήστου και της Αικατερίνης. Γεννήθηκε στα Σέρρας, όπου και διαμένω μονίμως (εκτός των ετών της Βουλγαρικής κατοχής 1941 – 1944) επί της οδού Νέστωρος Φωκά, Αριθμός 6.

Υπηρέτησα ως Δικαστικός Υπάλληλος επί 35 χρόνια στη Γραμματεία των Δικαστηρίων (Πρωτοδικείο Σερρών) από όπου και συνταξιοδοτήθηκα το 1981 με το βαθμό Διευθυντού Α΄ (Γραμματέας Εφετών).

Είμαι παντρεμένος με την Άννα Στόγιου, σχεδιάστρια, υπάλληλο στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Σερρών (Γραφείο Πολεοδομίας), με την οποία απέκτησα δύο παιδιά, την Αικατερίνη, που είναι καθηγήτρια Μουσικής και τον Χρήστο που είναι Γεωπόνος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Διετέλεσα:

1. Πρόεδρος του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου Σερρών.
2. Περιφερειακός Έφορος Προσκόπων Σερρών.
3. Πρόεδρος της Επιτροπής Εθνικού Σταδίου Σερρών.
4. Πρόεδρος του Ιστορικού Ομίλου ΟΡΦΕΑΣ Σερρών.
5. Πρόεδρος του Ροταριανού Ομίλου Σερρών.
6. Α΄ Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος «Σώμα Ελλήνων Προσκόπων» που εδρεύει στην Αθήνα.
7. Γενικός Γραμματέας της Ενώσεως Ποδοσφαιρικών Σωματείων Νομού Σερρών.
8. Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου, Κεντρικό Συμβούλιο που εδρεύει στην Αθήνα.
9. Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας που εδρεύει στην Αθήνα.
10. Μέλος Διοικητικών Συμβουλίων πολλών άλλων Συλλόγων και Σωματείων της πόλης μας.

Διά την εν γένει κοινωνική μου προσφορά με απενεμήθησαν κατά και

ρούς διάφορες τιμητικές διακρίσεις και μετάλλια, μεταξύ των οποίων και ο πολεμικός Σταυρός Γ΄ Τάξεως, το Παράσημο Αργυρού Φοίνικα (ανώτατη τιμητική διάκριση του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων) και Χρυσό μετάλλιο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Εξέδωσα διάφορα βιβλία (εκτός του παρόντος):

1. Το «Σερραϊκό Ύπαιθρο και Ορειβασία» το 1958
2. «Σύντομη Αναδρομή στην πορεία του Προσκοπισμού στο Νομό Σερρών και ιστορική δράση της Π.Ε, Σερρών κατά τα έτη 1946-1949» το 1970.
3. «1930 -1980. 50 χρόνια ορειβατικής και χιονοδρομικής δραστηριότητας του Ε.Ο.Σ. Σερρών» το 1980.
4. «Ροταριανός Όμιλος Σερρών 1952-1982, 30 χρόνια», το 1982
5. «Γνωρίστε τας Σέρρας» το 1985.
6. «Ροταριανός Όμιλος Σερρών 1952-1992, 40 χρόνια» το 1992.
7. «Ροταριανός Όμιλος Σερρών 1952-2002, 50 χρόνια» το 2002.
8. «Ο προσκοπισμός στα Σέρρας – Ιστορική Αναδρομή 1910-1980» το 2002.
9. «Σταχυολογήματα Δημοσιεύσεων Χρήστου Χρηστίδη, Ιατρού» το 2002.
10. «Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Σερρών – Ιστορική Αναδρομή 1930-1994», το 2003.
11. «Ροταριανά θέματα» το 2003.
12. «Θυμάμαι» (αναμνήσεις από την Ορειβατική ζωή) το 2004.
13. «Επετηρίδα του Ροταριανού Ομίλου Σερρών 1952-2005», το 2005.
14. «Δραστηριότητες του Ομίλου «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών, 1991-2006.» το 2005
15. «Παραθεριστικός Οικισμός Χρυσοπηγής», το 2006.
16. «Περιφερειακό Τμήμα Σερρών Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού», το 2008.
17. «Μια μικρή Διαδρομή στην Κοινωνική και Πολιτιστική Προσφορά μου στον τόπο» το 2009
18. «Αγάλματα και Μνημεία Ν. Σερρών» το 2010.

